

Praying as a Jew

Prayers

- Prayer is called many things in the Torah. Jacob has an "encounter" on Mount Moriah; Pinchas conducts a "judgment" with G-d; Isaac and Rebecca "entreat" for a child; Jonah "cries out" from the belly of the fish. The Midrash surveys the Five Books of Moses, the Book of Psalms and the Prophets, and finds 13 ways to say "prayer": cry, howl, groan, stricture, song, prostration, encounter, judgment, entreaty, standing, appeal and beseeching.
- As no two people cry alike, no two people pray exactly alike. Judgment can be the judgment of self, of our place in the world, or of our relationship with G-d. And certainly the tone and timbre of our prayers varies with the time and place of our beseeching, the reason for our entreating, and the object of our appeals.
- Tonight we will discuss some of the most fundamental elements of Praying as a Jew.

Tefilah: Prayer

- The Hebrew word for prayer is tefilah. It is derived from the root Pe-Lamed-Lamed and the word l'hitpalel, meaning to judge oneself. This surprising word origin provides insight into the purpose of Jewish prayer. The most important part of any Jewish prayer, whether it be a prayer of petition, of thanksgiving, of praise of G-d, or of confession, is the introspection it provides, the moment that we spend looking inside ourselves, seeing our role in the universe and our relationship to G-d.
- The Yiddish word meaning "pray" is "daven," which ultimately comes from the same Latin root as the English word "divine" and emphasizes the One to whom prayer is directed.
- For an observant Jew, prayer is not simply something that happens in synagogue once a week (or even three times a day). Prayer is an integral part of everyday life. In fact, one of the most important prayers in Judaism, the [Birkat Ha-Mazon](#), is never recited in synagogue!

Tefilah: Prayer

- Observant Jews are constantly reminded of G-d's presence and of our relationship with G-d, because we are continually praying to Him. Our first thought in the morning, even before we get out of bed, is a prayer thanking G-d for returning our souls to us. There are prayers to be recited before enjoying any material pleasure, such as eating or wearing new clothes; prayers to recite before performing any mitzvah (commandment), such as washing hands or lighting candles; prayers to recite upon seeing anything unusual, such as a king, a rainbow, or the site of a great tragedy; prayers to recite whenever some good or bad thing happens; and prayers to recite before going to bed at night. All of these prayers are in addition to formal prayer services, which are performed three times a day every weekday and additional times on Shabbat and festivals.

The Need for Prayer

- Many people today do not see the need for regular, formal prayer. "I pray when I feel inspired to, when it is meaningful to me," they say. This attitude overlooks two important things: the purpose of prayer, and the need for practice.
- One purpose of prayer is to increase your awareness of G-d in your life and the role that G-d plays in your life. If you only pray when you feel inspired (that is, when you are already aware of G-d), then you will not increase your awareness of G-d.
- In addition, if you want to do something well, you have to practice it continually, even when you don't feel like doing it. This is as true of prayer as it is of playing a sport, playing a musical instrument, or writing. The sense of humility and awe of G-d that is essential to proper prayer does not come easily to modern man, and will not simply come to you when you feel the need to pray. If you wait until inspiration strikes, you will not have the skills you need to pray effectively. Before I started praying regularly, I found that when I wanted to pray, I didn't know how. I didn't know what to say, or how to say it, or how to establish the proper frame of mind. If you pray regularly, you will learn how to express yourself in prayer.

Kavanah: The Mindset for Prayer

- Liturgical melodies are often used as an aid to forming the proper mindset. Many prayers and prayer services have traditional melodies associated with them. These can increase your focus on what you are doing and block out extraneous thoughts.
- Many find it useful to move while praying. Traditional Jews routinely sway back and forth during prayer, apparently a reference to Psalm 35, which says "All my limbs shall declare, 'O L-rd, who is like You?'" Such movement is not required, and many people find it distracting, but many find that it help to concentrate and focus.

Kavanah: The Mindset for Prayer

- When you say the same prayers day after day, many expect that the prayers become routine and would begin to lose meaning. While this may be true, this is not the intention of Jewish prayer. The most important part of prayer is the introspection it provides. Accordingly, the proper frame of mind is vital to prayer.
- The mindset for prayer is referred to as kavanah, which is generally translated as "concentration" or "intent." The minimum level of kavanah is an awareness that one is speaking to G-d and an intention to fulfill the obligation to pray. If you do not have this minimal level of kavanah, then you are not praying; you are merely reading. In addition, it is preferred that you have a mind free from other thoughts, that you know and understand what you are praying about and that you think about the meaning of the prayer.

Hebrew: The Language for Prayer

- The Talmud states that it is permissible to pray in any language that you can understand; however, traditional Judaism has always stressed the importance of praying in Hebrew.
- A traditional Chasidic story speaks glowingly of the prayer of an uneducated Jew who wanted to pray but did not speak Hebrew. The man began to recite the only Hebrew he knew: the alphabet. He recited it over and over again, until a rabbi asked what he was doing. The man told the rabbi, "The Holy One, Blessed is He, knows what is in my heart. I will give Him the letters, and He can put the words together."

Hebrew: The Language for Prayer

- There are many good reasons for praying in Hebrew: it gives you an incentive for learning Hebrew, which might otherwise be forgotten; it provides a link to Jews all over the world; it is the language in which the covenant with G-d was formed, etc. To me, however, the most important reason to pray in Hebrew is that Hebrew is the language of Jewish thought.
- Any language other than Hebrew is laden down with the connotations of that language's culture and religion. When you translate a Hebrew word, you lose subtle shadings of Jewish ideas and add ideas that are foreign to Judaism. Only in Hebrew can the pure essence of Jewish thought be preserved and properly understood. For example, the English word "commandment" connotes an order imposed upon us by a stern and punishing G-d, while the Hebrew word "mitzvah" implies an honor and privilege given to us, a responsibility that we undertook as part of the covenant we made with G-d, a good deed that we are eager to perform.

Hebrew: The Language for Prayer

- This is not to suggest that praying in Hebrew is more important than understanding what you are praying about. If you are in synagogue and you don't know Hebrew well enough, you can listen to the Hebrew while looking at the translation. If you are reciting a prayer or blessing alone, you should get a general idea of its meaning from the translation before attempting to recite it in Hebrew. But even if you do not fully understand Hebrew at this time, you should try to hear the prayer, experience the prayer, in Hebrew.

Group Prayer

- Most of our prayers are expressed in the first person plural, "us" instead of "me," and are recited on behalf of all of the Jewish people. This form of prayer emphasizes our responsibility for one another and our interlinked fates.
- In Judaism, prayer is largely a group activity rather than an individual activity. Although it is permissible to pray alone and it fulfills the obligation to pray, you should generally make every effort to pray with a group, short of violating a commandment to do so.
- A complete formal prayer service cannot be conducted without a quorum of at least 10 adult Jewish men; that is, at least 10 people who are obligated to fulfill the commandment to recite the prayers. This prayer quorum is referred to as a minyan (from a Hebrew root meaning to count or to number). Certain prayers and religious activities cannot be performed without a minyan. This need for a minyan has often helped to keep the Jewish community together in isolated areas.

Berakhot: Blessings

- A berakhah (blessing) is a special kind of prayer that is very common in Judaism. Berakhot are recited both as part of the synagogue services and as a response or prerequisite to a wide variety of daily occurrences. Berakhot are easy to recognize: they all start with the word barukh (blessed or praised).
- The words barukh and berakhah are both derived from the Hebrew root Beit-Reish-Kaf, meaning "knee," and refer to the practice of showing respect by bending the knee and bowing. See animation at right. There are several places in Jewish liturgy where this gesture is performed, most of them at a time when a berakhah is being recited.
- According to Jewish tradition, a person should recite 100 berakhot each day! This is not as difficult as it sounds. Repeating the Shemoneh Esrei three times a day (as all observant Jews do) covers 57 berakhot all by itself, and there are dozens of everyday occurrences that require berakhot.

Who Blesses Whom?

- Many English-speaking people find the idea of berakhot very confusing. To them, the word "blessing" seems to imply that the person saying the blessing is conferring some benefit on the person he is speaking to. For example, in Catholic tradition, a person making a confession begins by asking the priest to bless him. Yet in a berakhah, the person saying the blessing is speaking to G-d. How can the creation confer a benefit upon the Creator?
- This confusion stems largely from difficulties in the translation. The Hebrew word "barukh" is not a verb describing what we do to G-d; it is an adjective describing G-d as the source of all blessings. When we recite a berakhah, we are not blessing G-d; we are expressing wonder at how blessed G-d is.

Content of a Berakhah

- There are basically three types of berakhot: ones recited before enjoying a material pleasure (birkhot ha-na'ah), ones recited before performing a mitzvah (commandment) (birkhot ha-mitzvot) and ones recited at special times and events (birkhot hoda'ah).
- Berakhot recited before enjoying a material pleasure, such as eating, drinking or wearing new clothes, acknowledge G-d as the creator of the thing that we are about to use. The berakhah for bread praises G-d as the one "who brings forth bread from the earth." The berakhah for wearing new clothing praises G-d as the one "who clothes the naked." By reciting these berakhot, we recognize that G-d is the Creator of all things, and that we have no right to use things without first asking his permission. The berakhah essentially asks permission to use the thing.

Content of a Berakhah

- Berakhot recited before performing a mitzvah (commandment), such as washing hands or lighting candles, praise G-d as the one "who sanctified us with his commandments and commanded us..." to do whatever it is we are about to do.
- Reciting such a blessing is an essential element of the performance of a mitzvah. In Jewish tradition, a person who performs a mitzvah with a sense of obligation is considered more meritorious than a person who performs the same mitzvah because he feels like it. Recitation of the berakhah focuses our attention on the fact that we are performing a religious duty with a sense of obligation. It is worth noting that we recite such berakhot over both biblical commandments and rabbinical commandments. In the latter case, the berakhah can be understood as "who sanctified us with his commandments and commanded us to obey the rabbis, who commanded us to..." do whatever it is we are about to do.

Content of a Berakhah

- Berakhot recited at special times and events, such as when seeing a rainbow or a king or hearing good or bad news, acknowledge G-d as the ultimate source of all good and evil in the universe. It is important to note that such berakhot are recited for both good things and things that appear to us to be bad. When we see or hear something bad, we praise G-d as "the true Judge," underscoring the fact that things that appear to be bad happen for a reason that is ultimately just, even if we in our limited understanding cannot always see the reason.

Form of a Berakhah

- Many of the berakhot that we recite today were composed by Ezra and the Men of the Great Assembly nearly 2500 years ago, and they continue to be recited in the same form.
- All berakhot use the phrase "Barukh atah Ha-shem, Elokaynu, melekh ha-olam," Blessed art thou L-rd, our G-d, King of the Universe. This is sometimes referred to as shem u'malkut (the name and the sovereignty), the affirmation of G-d as king.
- The use of the word "thou" is worth discussing: in modern English, many people think of the word "thou" as being formal and respectful, but in fact the opposite is true. Thou (and the corresponding Hebrew atah) is the informal, familiar second person pronoun, used for friends and relatives. This word expresses our close and intimate relationship with G-d.

Form of a Berakhah

- Immediately after this phrase, the berakhah abruptly shifts into the third person; for example, in the birkhot ha-mitzvot, the first two phrases are blessed art thou, L-rd our G-d, King of the Universe, who sanctifies us with his commandments and commands us... This grammatical faux pas is intentional.
- The use of the third person pronoun while speaking to a person in Hebrew is a way of expressing extreme respect and deference. This shift in perspective is a deliberately jarring way of expressing the fact that G-d is simultaneously close to us and yet far above us, intimately related to us and yet transcendent. This paradox is at the heart of the Jewish relationship with G-d.

Birkat Ha-Mazon: Grace After Meals

- One of the most important prayers in Judaism, one of the very few that the Bible commands us to recite, is never recited in synagogue. That prayer is birkat ha-mazon, grace after meals.
- In Deuteronomy 8:10, we are commanded that when we eat and are satisfied, we must bless the L-rd, our G-d. This commandment is fulfilled by reciting the birkat ha-mazon (blessing of the food) after each meal. Reciting birkat ha-mazon is commonly referred to as bentsching, from the Yiddish word meaning "to bless." Although the word "bentsch" can refer to the recitation of any berakhah, it is almost always used to refer to reciting birkat ha-mazon.
- The grace after meals is recited in addition to the various berakhot over food recited before meals.

Birkat Ha-Mazon: Grace After Meals

- Birkat ha-mazon actually consists of four blessings, three of which were composed around the time of Ezra and the Great Assembly and a fourth which was added after the destruction of the Temple. These blessings are:
 - Birkat Hazan (the blessing for providing food), which thanks G-d for giving food to the world,
 - Birkat Ha-Aretz (the blessing for the land), which thanks G-d for bringing us forth from the land of Egypt, for making His covenant with us, and for giving us the land of Israel as an inheritance,
 - Birkat Yerushalayim (the blessing for Jerusalem), which prays for the rebuilding of Jerusalem and the coming of the moshiach; and
 - Birkat Ha-Tov v'Ha-Maytiv (the blessing for being good and doing good), was added after the destruction of the Temple, although it existed before that time. It emphasizes the goodness of G-d's work, that G-d is good and does good.
- In addition to these four blessings, the full birkat ha-mazon incorporates some psalms and additional blessings for various special occasions (holidays, guests, etc.)

a Minyan

- Jewish prayer is ordinarily a group activity done with a quorum of 10 people called a minyan. Observant Jews daven (pray) in formal worship services three times a day, every day: at evening (Ma'ariv), in the morning (Shacharit), and in the afternoon (Minchah). Daily prayers are collected in a book called a siddur, which derives from the Hebrew root meaning "order," because the siddur shows the order of prayers. It is the same root as the word seder, which refers to the Passover home service.

Central Prayers

- Undoubtedly the oldest fixed daily prayer in Judaism is the Shema. This consists of Deut. 6:4-9, Deut. 11:13-21, and Num. 15:37-41. Note that the first paragraph commands us to speak of these matters "when you retire and when you arise." From ancient times, this commandment was fulfilled by reciting the Shema twice a day: morning and night.
- The next major development in Jewish prayer occurred during the Babylonian Exile, 6th century **B.C.E.** People were not able to **sacrifice** in the **Temple** at that time, so they used prayer as a substitute for sacrifice. "The offerings of our lips instead of bulls," as Hosea said. People got together to pray three times a day, corresponding to the three daily sacrifices. There was an additional prayer service on **Shabbat** and certain **holidays**, to correspond to the additional sacrifices of those days. Some suggest that this may already have been a common practice among the pious before the Exile.

Central Prayers

- After the Exile, these daily prayer services continued. In the 5th century B.C.E., the Men of the Great Assembly composed a basic prayer, covering just about everything you could want to pray about. This is the Shemoneh Esrei, which means "18" and refers to the 18 blessings originally contained within the prayer. It is also referred to as the Amidah (standing, because we stand while we recite it), or Tefilah (prayer, as in The Prayer, because it is the essence of all Jewish prayer). This prayer is the cornerstone of every Jewish service.
- The blessings of the Shemoneh Esrei can be broken down into 3 groups: three blessings praising G-d, thirteen making requests (forgiveness, redemption, health, prosperity, rain in its season, ingathering of exiles, etc.), and three expressing gratitude and taking leave. But wait! That's 19! And didn't I just say that this prayer is called 18?

Central Prayers

- One of the thirteen requests (the one against heretics) was added around the 2nd century C.E., in response to the growing threat of heresy (including Christianity, which was a Jewish sect at the time), but at that time, the prayer was already commonly known as the Shemoneh Esrei, and the name stuck, even though there were now 19 blessings. Many non-Jews, upon hearing that there is a blessing like this, assume it is much more offensive than it actually is. Here is what it says:

Central Prayers

- **For slanderers, may there be no hope; and may all wickedness quickly be destroyed, and may all your enemies be cut off swiftly. The intentional [sinners], swiftly may they be uprooted, broken, cast down and subdued, swiftly and in our days. Blessed are you, L-RD, breaker of enemies and subduer of intentional [sinners].**

Central Prayers

- Another important part of certain prayer services is a reading from the Torah and the Prophets.
- The Torah has been divided into 54 sections, so that if each of these sections is read and studied for a week, we can cover the entire Torah in a year every year (our leap years are 54 weeks long; regular years are 50 or so, we double up shorter portions on a few weeks in regular years).
- At various times in our history, our oppressors did not permit us to have public readings of the Torah, so we read a roughly corresponding section from the Prophets (referred to as a Haftarah). Today, we read both the Torah portion and the Haftarah portion. These are read at morning services on Shabbat and some holidays. In addition, at Monday and Thursday morning services, we read part of the upcoming Shabbat's Torah portion (about 10 to 15 verses; the first aliyah of the week's portion).

Central Prayers

- The Torah and haftarah readings are performed with great ceremony: the Torah is paraded around the room before it is brought to rest on the bimah (podium). It is considered an honor to have the opportunity to recite a blessing over the reading (this honor is called an aliyah). For more information, see Torah Readings.
- That's the heart of the Jewish prayer service. There are, however, many additional prayers leading up to these things and following these things. There is a long series of morning blessings at the beginning of the morning service. Some people recite these at home. They deal with a lot of concerns with getting up in the morning, and things we are obligated to do daily. There is a section called P'sukei d'Zimra (verses of song), which includes a lot of Psalms and hymns. I like to think of it as a warm-up, getting you in the mood for prayer in the morning. Some people don't show up for services until after that "warm-up."
- There are also a few particularly significant prayers. The most important is the [Kaddish](#), one of the few prayers in Aramaic, which praises G-d. Here's a small piece of it, in English:

Central Prayers

- May His great Name grow exalted and sanctified in the world that He created as He willed. May He give reign to His kingship in your lifetimes and in your days, and in the lifetimes of the entire family of Israel, swiftly and soon. May His great Name be blessed forever and ever. Blessed, praised, glorified, exalted, extolled, mighty... There are several variations on it for different times in the service. One variation is set aside for mourners to recite, the congregation only providing the required responses. Many people think of the Kaddish as a mourner's prayer, because the oldest son is obligated to recite it for a certain period after a parent's death, but in fact it is much broader than that. Someone once told me it separates each portion of the service, and a quick glance at any [siddur](#) (daily prayer book) shows that it is recited between each section, but I don't know if that is its purpose.
- Another important prayer is Aleinu, which is recited at or near the end of every service. It also praises G-d. Here is a little of it in English, to give you an idea:
- It is our duty to praise the Master of all, to ascribe greatness to the Molder of primeval creation ... Therefore, we put our hope in you, L-rd our G-d, that we may soon see Your mighty splendor... On that day, the L-rd will be One and His Name will be One. On certain holidays, we also recite Hallel, which consists of Psalms 113-118.

Outline of Services

- There are a few other things, but that's a pretty good idea of what's involved. Here is an outline of the order of the daily services:
- **Evening Service (Ma'ariv)**
 - Shema and it's blessings and related passages
 - Shemoneh Esrei
 - Aleinu
- **Morning Service (Shacharit)**
 - Morning Blessings
 - P'sukei d'Zimra
 - Shema and it's blessings and related passages
 - Shemoneh Esrei
 - Hallel, if appropriate
 - Torah reading (Mondays, Thursdays, Shabbat and holidays)
 - Aleinu, Ashrei (Psalm 145), and other closing prayers, Psalms and hymns (not on Shabbat and holidays; recited at the end of Musaf instead on those days)
- **Additional Service (Musaf) (Shabbat and holidays only; recited immediately after Shacharit)**
 - Shemoneh Esrei
 - Aleinu and other closing prayers, Psalms and hymns
- **Afternoon Service (Minchah)**
 - Ashrei (Psalm 145)
 - Shemoneh Esrei
 - Aleinu

Part 1 Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2005

Hebrew/English Main Text Previous [Next](#) [Help](#) [Index Part 1](#) [Index Part 2](#) [Home](#)

Rules of Conduct upon Rising in the Morning

Ch. 1:1-
7 דין השכמת
הבוקר

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#)

1:1 H "I have set the Lord always before me" (Psalms 16:8). H (This) is a cardinal principle in the Torah H and (a fundamental rule) of life among the pious. H who go before G-d. H Because it is not how a person sits, H moves and works when he is alone at home H but how he sits, H moves and works H when he is in the presence of a great king. H For his conversation is not the same, H or his attitude, H when he is among his family and friends, H compared to when he is in the presence of royalty. H For then a man takes special care H that his speech and demeanor H be refined and correct. H How much more H should a man pay great attention (to his actions), H realizing that the Great King, the Holy One, H blessed be He, H whose glory fills the whole universe, H is always standing by him and observing all his doings, H as it is said (in the Scriptures): H "Can a man hide himself in secret places H that I cannot see him?" H says the Lord, H "Do I not fill heaven and earth?" (Jeremiah 23:24), H he will certainly acquire H a feeling of reverence and humility H from fear of the Blessed Name H and he will be ashamed to do anything (wrong).

1:2 H Even while still lying in bed; H one should be aware before whom he sleeps (G-d), H and as soon as he awakes H he should acknowledge the lovingkindness of the Lord, H blessed be He, H which He has done for him, H by returning his soul to him, H that was committed to G-d faint and weary, H and returned renewed and refreshed, H thus enabling him to serve Him, H Blessed be His name, devotedly, H and to serve Him all day. H For this is (the goal of) every man; H as it is said: H "They are new every morning; H great is Thy faithfulness." (Lamentations 3:23), H which means, H every morning man is like a newborn living being; H and for this he must thank, with all his heart, G-d, H the Blessed, for this. H While still in his bed he should say: H "I thank Thee, O living and eternal King, H Who hast mercifully restored my soul within me; H Thy faithfulness is great."

א H שויתי יי לנגדי תמיד E הוא כלל גדול בתורה E ובמעלות הצדיקים E ההולכים לפני האלהים E כי אין ישיבת האדם E תנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו E כמו ישיבתו E תנועותיו ועסקיו E כאשר הוא לפני מלך גדול E וכן אין דיבורו E והרחבת פיו E בהיות עם אנשי ביתו וקרוביו E כמו בהיותו במושב המלך E כי אז משגיח בודאי E על כל תנועותיו ודיבוריו E שיהיו מתוקנים כראוי E כל שכן E כאשר ישים האדם אל לבו E כי המלך הגדול הקדוש E ברוך הוא E אשר מלא כל הארץ כבודו E עומד עליו ורואה במעשיו E כמו שנאמר E אם יסתיר יש במסתרים E ואני לא אראנו E נאום יי הלא את השמים ואת הארץ אני מלא E בודאי מיד תגיע אליו E היראה וההכנעה E מפחד השם יתברך E ויבוש ממנו

ב E וגם בשכבו על משכבו E ידע לפני מי הוא שוכב E ומיד כשיעור משנתו E יזכור חסדי יי E יתברך שמו E אשר עשה עמו E שהחזיר לו את נשמתו E אשר הפקידה אצלו עייפה E והחזירה לו חדשה ורגועה E כדי לעבוד עבודתו E יתברך שמו בכל יכלתו E ולשרתו כל היום E כי זה כל האדם E כמו שאמר E הכתוב חדשים לבקרים E רבה אמונתך E פירושו E בכל בוקר נעשה האדם בריה חדשה E ויודה בכל לבבו להשם E יתברך על זאת E ובעודו על משכבו יאמר E מודה אני לפניך מלך חי וקים E שהחזרת בי נשמתו בחמלה E רבה אמונתך E ואף על פי שעדיין אין ידיו נקיות E יכול לומר זאת E כיון שאין בו שם E ויפסיק מעט בין תיבת E בחמלה E לתיבת רבה

⌘ (although one's hands are yet unwashed, ⌘ One may say this (prayer) ⌘ since the name (of G-d is not mentioned) in it). ⌘ and pause briefly between the word ⌘ "graciously" ⌘ and the word ⌘ "great".

1:3 ⌘ "Judah, the son of Tema, said: ⌘ 'Be bold as a leopard, ⌘ light as an eagle, ⌘ swift as a deer, ⌘ and strong as a lion, ⌘ to do the will of thy Father ⌘ who is in heaven' " (Avot 5:23). ⌘ "Bold as a leopard" means ⌘ that a man should not be ashamed ⌘ in the presence of (other) people ⌘ who may laugh at him ⌘ during his service to G-d, blessed be He. ⌘ "Light as an eagle," ⌘ refers to our sense of vision; ⌘ that is, ⌘ one should be quick to close one's eyes ⌘ so as not to look at evil; ⌘ because (sight) is the initial act of sin; ⌘ the eye sees, the heart covets, ⌘ and the limbs (*lit.* the instruments of action), execute it. ⌘ "Swift as a deer," refers to the legs; ⌘ that one's feet ⌘ should run to (perform) good deeds. ⌘ "Strong as a lion" refers to the heart, ⌘ because the zeal to worship the Creator, ⌘ blessed be He, is in the heart. ⌘ and said; ⌘ that he strengthens his heart in His service, ⌘ and prevails over the Evil Impulse to defeat it, ⌘ just as a hero makes every effort to prevail ⌘ over his enemy to defeat him, ⌘ and throw him on the ground.

1:4 ⌘ It is therefore every man's duty ⌘ to make himself strong as a lion. ⌘ Immediately upon awakening from sleep, ⌘ and says "I give thanks..." ⌘ he must rise quickly ⌘ and be ready to worship our Creator, blessed be He, ⌘ before the Evil Impulse is given an opportunity ⌘ to dissuade him from rising with various arguments. ⌘ (For instance, the Evil Impulse) uses this subtle argument ⌘ in the winter time he argues: ⌘ "How can you rise so early in the morning ⌘ when it is so cold?" ⌘ In the summer time, he uses this crafty argument: ⌘ "How can you rise from your bed (now) ⌘ when you have not yet had enough sleep?" ⌘ Or, he is using other similar arguments. ⌘ For, the Evil Impulse knows well ⌘ the art of ensnaring man in his trap, ⌘ and dissuading him from rising. ⌘ Therefore, every man ⌘ who fears the word of G-d, ⌘ must overcome the Evil Impulse ⌘ and disobey him. ⌘ Even when it is hard for us (to get up early) ⌘ because of fatigue or because of laziness, ⌘ we must make it as our aim to fulfill ⌘ the will of the Supreme King of kings, ⌘ the Holy One, blessed be He. ⌘ A man should have in mind (the following analogy): ⌘ If someone, would call him ⌘ to attend to a profitable business transaction, ⌘ or to collect a debt, ⌘ or calls him ⌘ to save his possessions from being lost ⌘ for example,

ג ⌘ יהודה בן תימא אומר ⌘ הוי עז כנמר ⌘ וקל כנשר ⌘ רץ כצבי ⌘ וגבור כארי ⌘ לעשות רצון אביך ⌘ שבשמים ⌘ עז כנמר פירושו ⌘ שלא יתבייש ⌘ מפני בני אדם ⌘ המלעיגים עליו ⌘ בעבודת השם יתברך ⌘ קל כנשר ⌘ כנגד ראות העין ⌘ לומר ⌘ שתהא קל לעצום עיניך ⌘ מראות ברע ⌘ כי היא התחלת העבירה ⌘ העין רואה והלב חומר ⌘ וכלי מעשה גומרין ⌘ רץ כצבי כנגד הרגלים ⌘ שרגליך ⌘ לטוב ירוצו ⌘ וגבור כארי כנגד הלב ⌘ כי הגבורה בעבודת הבורא ⌘ יתברך היא בלב ⌘ ואמר ⌘ שתחזק לבך בעבודתו ⌘ ותתגבר על היצר לנצחו ⌘ כגבור המתגבר ⌘ על שונאו לנצחו ⌘ ולהפילו לארץ

ד ⌘ לכן צריך האדם ⌘ להתגבר כארי ⌘ ומיד כשיעור משנתו ⌘ ואמר מודה אני וכו' יקום בזריזות ⌘ לעבודת הבורא יתברך ויתעלה ⌘ קודם שיתגבר עליו היצר הרע ⌘ בטענות ותואנות לבל יקום ⌘ ויתחכם עליו ⌘ להשיאו בחורף ⌘ איך תקום עתה בבוקר ⌘ השכם והקור גדול ⌘ ובקיץ ישיאנו ⌘ איך תקום ממתוך ⌘ ועדיין לא שבעת משנתך ⌘ או בטענות אחרות וכדומה ⌘ כי היצר הרע הוא יודע היטב ⌘ לצוד בני אדם ⌘ במהמורות בל יקום ⌘ ולכן כל בעל נפש ⌘ הירא וחרד לדבר יי ⌘ צריך להתגבר עליו ⌘ ולא ישמע לו ⌘ ואף אם יכבד עליו הדבר ⌘ מפני כבדות הגוף ועצלותו ⌘ ישים מגמתו ⌘ רצון מלך מלכי המלכים ⌘ הקדוש ברוך הוא ⌘ וישים אל לבו ⌘ כי אם היה קורא אותו איזה אדם ⌘ לאיזה עסק שירויה בו ממון ⌘ או לגבות חובו ⌘ או שהיה קורא אותו ⌘ שיציל את ממונו מן ההפסד ⌘ כגון ⌘ אם נפל דליקה בעיר ⌘ וכדומה ⌘ בודאי היה זריז ⌘ לקום מיד ⌘ מפני אהבת ממונו ⌘ ולא התרשל ⌘ וכן אם היה צריך ללכת ⌘ לעבודת המלך ⌘ היה קם בזריזות ⌘ ולא היה מתרשל ⌘ פן יעלילו עליו ⌘ או כדי למצוא חן בעיני המלך ⌘ על אחת כמה וכמה ⌘ לעבודת מלך מלכי

⌘ by a fire which started in the city, ⌘ or something else similar to this, ⌘ then he would certainly be quick, ⌘ and get up immediately. ⌘ because he cares for his possessions, ⌘ and would not dawdle. ⌘ Or if he should be summoned ⌘ to perform the king's service, ⌘ he would get up speedily, ⌘ then he would certainly not be dilatory, ⌘ because of fear of punishment ⌘ or in order to find favor in the king's sight. ⌘ How much more so ⌘ on the service of the Supreme King of kings, ⌘ the Holy One, blessed be He, ⌘ one must be careful to get up swiftly. ⌘ He who accustoms himself to rise early, ⌘ four or five times, ⌘ will experience no difficulty after that; ⌘ (as the Sages say (Yoma 38b):) "He who makes an effort to do good, ⌘ is assisted (by Heaven)."

1:5 ⌘ If one is able to wake ⌘ and get up at midnight ⌘ and perform the midnight service, ⌘ there is nothing more meritorious than this; ⌘ as it is said (Lamentations 2:19): ⌘ "Arise, cry out in the night, ⌘ at the beginning of the watches..." ⌘ just as the Holy One, blessed be He, ⌘ laments at that moment, ⌘ as it is written (Jeremiah 25:30): ⌘ "The Lord will roar from on high, ⌘ and from His holy habitation utter His voice; ⌘ He will roar mightily because of His fold." ⌘ (And our Sages tell us (Berachot 3a) that the Almighty then) says: ⌘ "Woe to My children ⌘ on account of whose iniquity I destroyed My house, ⌘ burnt My Temple, ⌘ and exiled them among the nations." ⌘ But if one is unable to get up at midnight, ⌘ let one at least make an effort ⌘ to rise before dawn; ⌘ as King David, may he be in peace, said (Psalms 57:9): ⌘ "I will awake the dawn," ⌘ (which means), I awake the dawn, ⌘ but the dawn does not awake me. ⌘ Even after midnight, ⌘ one may perform the midnight rite, ⌘ and then engage in (the study of) the Torah, ⌘ each one according to one's abilities. ⌘ The study of the Mishnah is preferable to any other thing, ⌘ (and by this one will be rewarded (by redemption) ⌘ (this is derived) by changing the letters (of Mishna) into Neshama (soul)) ⌘ But if one is not a scholar, ⌘ one may read the Psalms, Ma'amadot, ⌘ or some book of ethics. ⌘ To (study) a little (but) with devotion is better ⌘ than much (study) without devotion. ⌘ Rabbi Hiyya taught (Tamid 32b): ⌘ "All who study the Torah at night ⌘ the Divine Presence is with him" ; ⌘ as it is said (Lamentations 2:19): ⌘ "Arise, cry out in the night, ⌘ at the beginning of the watches; ⌘ pour out thy heart like water ⌘ before the presence of the Lord;" ⌘ which signifies; ⌘ that the Divine Presence is then before you.

המלכים ⌘ הקדוש ברוך הוא ⌘ שיש לו להזהר לקום במהירות ובזריזות ⌘ והמרגיל את עצמו בדרך הזה ⌘ ארבע או חמש פעמים ⌘ לא יכבד עליו אחר כך ⌘ והבא לטהר ⌘ מסייעין לו

ה ⌘ אם אפשר לו להשכים ⌘ ולקום בחצות הלילה ⌘ לעשות אז תיקון חצות ⌘ מה טוב ⌘ כמו שנאמר ⌘ קומי רוני בלילה ⌘ לראש אשמרות וגו' ⌘ וכמו שהקדוש ברוך הוא ⌘ מקונן בעת ההיא ⌘ שנאמר ⌘ יי ממרום ישאג ⌘ וממעון קדשו יתן קולו ⌘ שאג ישאג על נוהו ⌘ ואומר ⌘ אוי לבנים ⌘ שבעונותיהם החרבתי את ביתי ⌘ ושרפתי את היכלי ⌘ והגליתים לבין האומות ⌘ ואם אי אפשר לו לקום בחצות ⌘ יתגבר על כל פנים ⌘ לקום קודם עלות השחר ⌘ וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום ⌘ אעירה שחר ⌘ אני מעורר את השחר ⌘ ואין השחר מעורר אותי ⌘ וגם לאחר חצות הלילה ⌘ יכול לעשות תיקון חצות ⌘ ואחר כך יעסוק בתורה ⌘ איש איש כפי יכולתו ⌘ ושיעור משניות קודם לכל דבר ⌘ ועל ידי זה זוכה לנשמה ⌘ משנה אותיות נשמה ⌘ ואם אינו בר הכי ⌘ יעסוק בתהלים ומעמדות ⌘ וספרי מוסר ⌘ וטוב מעט בכוונה ⌘ מהרבה שלא בכוונה ⌘ תנא רבי חייה ⌘ כל העוסק בתורה בלילה ⌘ שכינה כנגדו ⌘ שנאמר ⌘ קומי רוני בלילה ⌘ לראש אשמרות ⌘ שפכי כמים לבך ⌘ נוכח פני יי ⌘ פירוש ⌘ שהשכינה היא אז כנגדך ⌘ עוד אמרו רבותינו זכרונם לברכה ⌘ שכל העוסק בתורה בלילה ⌘ נקרא עבד יי ⌘ כמו שנאמר ⌘ כל עבדי יי ⌘ העומדים בבית יי בלילות ⌘ ובלילות הקצרים שאי אפשר לו להשכים כל כך ⌘ לכל הפחות יתאמץ לקום ⌘ בעוד שיהיה לו זמן להכין את עצמו ⌘ ללכת לבית הכנסת ⌘ להתפלל עם הצבור

Our Rabbis, of blessed memory, said again: "He who engages in the study of the Torah at night, is called 'a servant of the Lord'; as it is said (Psalms 134:1): 'All ye servants of the Lord who stand by night in the house of the Lord'." When the nights are short and it is impossible to wake so early, he should at least try to get up early enough to have sufficient time to prepare himself to go to the synagogue and pray (together) with the congregation.

1:6 Psalms and other portions of the Torah, Prophets and Hagiographa which ordinarily people do not know by heart, even by one who is well versed in them. A blind man is allowed (to recite any portion of the Torah by heart).

1:7 We must enjoin those who read Ma'amadot, that the concluding benediction; "Blessed be Thou, O Lord, who hearest prayers." should instead be read thus: "Blessed be Thou who hearest prayers." without G-d's name.

ו מזמורי תהלים E וכן שאר פרשיות מתורה E
 E נביאים וכתובים E שאינם שגורים בפי הכל
 לאומרם בעל פה E אפילו מי שיודע לאמרם בעל
 פה E יש לו להזהר שלא לאמרם בעל פה E
 וסומא מותר

ז יש למחות ביד האומרים תחנון שבמעמדות
 E שמסיימין E ברוך אתה יי שומע תפלה E
 אלא יש לומר E ברוך שומע תפלה E בלא שם

Part 1 Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2005

Hebrew/English Main Text [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index Part 1](#) [Index Part 2](#) [Home](#)

Hand Washing in the Morning Ch. 2:1-9 הלכות נט"י שחרית

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#)

2:1 H Since every man upon rising H from his bed in the morning H is like a newborn creature, H insofar as the worship of the Creator, H Blessed be His name, H so he needs to sanctify himself H by washing his hands out of a vessel, H just as the priests used to wash their hands H daily out of the wash-basin H before performing their service (in the Temple). H This hand-washing is based on the biblical verse; H as it says (Psalms 26.6-7): H "I wash my hands in innocence H so I compass thy altar, O Lord: H that I may sound the voice of thanksgiving..." H There is another reason, * H for this (morning) hand-washing; H when a man is asleep, H the holy soul departs from his body, H and an unclean spirit comes into his body. H When rising from sleep, H the unclean spirit departs from his entire body, H except from his fingers, H and does not depart from them H until one spills on them H water three times alternately. H One is not allowed to walk four cubits (six feet) H without washing one's hands, H except in cases of extreme necessity.

* {given by the Kabbalists, Zohar, quoted in Bet Yosef.}

2:2 H The first garment which a male must put on, H is the tallit katan * H for one is not allowed to walk (even as much as) four cubits H without having a fringed garment on. H But as his hands are still unwashed, H he may not say the benediction on putting it on.

* {the small four-fringed garment, commonly known as the arba kanfot, four cornered.}

2:3 H The ritual hand-washing in the morning H is performed as follows: H Take a cup of water with the right hand H and put it in the left; H first pour water upon the right hand. H Then take the cup back in the right hand H and pour water on the left. H This performance is repeated three times. H It is best to pour the water (over the hands) H as far as the wrists, H but in case of emergency H it suffices (if the water covers the hands) H up to the joints of the fingers. H One must also wash his face in honor of the Creator, H as it is said (Genesis 9:6):

א לפי שהאדם כאשר קם ממטתו שחרית הוא כמו בריה חדשה לעבודת הבורא יתברך שמו לכן צריך להתקדש וליטול ידיו מן הכלי כמו כהן שהיה מקדש ידיו בכל יום מן הכיור קודם עבודתו וסמך לנטילה זו מן המקרא שנאמר ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יי לשמיע בקול תודה וגו ועוד יש טעם לנטילה זאת לפי שבשעת שינה שנסתלקה ממנו נשמתו הקדושה בא רוח הטומאה ושורה על גופו וכשניער משנתו מסתלק רוח הטומאה מכל גופו חוץ מאצבעותיו שאינו עובר מעליהם עד ששופך עליהם שלש פעמים מים בסירוגין ואסור לילך ארבע אמות בלי נטילת ידים אם לא לצורך גדול מאוד

ב ילבוש מלבוש הראשון את הטלית קטן שלא ילך ארבע אמות בלא ציצית ולפי שעדיין אין ידיו נקיות לא יברך עליו

ג נטילת ידים שחרית הוא בדרך זה נוטל את הכלי ביד ימינו ונותנו לשמאלו ושופך תחלה על יד ימין ואחר כך נוטל את הכלי בימינו ושופך על יד שמאל וכן יעשה שלש פעמים וטוב ליטלם עד פרק הזרוע אך בשעת הדחק די עד קשרי אצבעותיו ורוחץ פניו לכבוד יוצרו שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם וגם ירחץ פיו מפני הרירין שבתוכו שצריך להזכיר את

Ⓜ "For in the image of G-d He hath made the man." Ⓜ One must also rinse the mouth, Ⓜ because of what is in the mouth, Ⓜ because we must pronounce Ⓜ the Great Name in purity and cleanliness. Ⓜ Afterwards the hands are dried. Ⓜ Special care must be taken to dry the face thoroughly.

2:4 Ⓜ The hands must be washed into a vessel only. Ⓜ It is forbidden to use for any other purpose, Ⓜ the water from hand washing, Ⓜ because an evil spirit Ⓜ rests on it, * Ⓜ and it must be spilt in a place Ⓜ where people do not walk.

* {contaminated, and injurious to health.}

2:5 Ⓜ One should not touch, before the morning hand-washing, Ⓜ neither the mouth, Ⓜ nor the nose, Ⓜ and not the eyes, Ⓜ and not the ears, Ⓜ and not the lower orifice (anus) Ⓜ nor any kind of food, Ⓜ or a place that is bleeding, Ⓜ because the evil spirit that rests upon the hands Ⓜ before washing (them) Ⓜ will cause injury to these things.

2:6 Ⓜ It is best to perform the morning hand washing Ⓜ with water poured from a vessel by human effort, Ⓜ just as it must be done when washing the hands Ⓜ before meals. Ⓜ (See [Ch. 40](#) below). Ⓜ But in case of emergency, Ⓜ and his (hands) are not properly (clean), Ⓜ and one wishes to pray, Ⓜ one may wash his hands in any manner, Ⓜ even when the water is not poured by human effort, Ⓜ and one may pronounce the benediction: Ⓜ "concerning the washing of the hands". Ⓜ If there is a river at hand, Ⓜ one should dip the hand in it Ⓜ three times, Ⓜ or even in snow. Ⓜ If, however, there is no water in any form available, Ⓜ one may wipe one's hands with some material, Ⓜ and say the benediction: Ⓜ "Blessed art ... for cleansing (not washing) the hands." Ⓜ and this is enough for the purposes of prayer. Ⓜ Afterwards, upon finding water Ⓜ and the required vessel, Ⓜ one must wash the hands properly Ⓜ without pronouncing any benediction.

2:7 Ⓜ It is written (Psalms 103:1): Ⓜ "Bless the Lord, O my soul; Ⓜ and all that is within me, bless His holy name." Ⓜ Since it is a man's duty Ⓜ to bless the Holy Name with all that is in him, Ⓜ he is not allowed to say any blessings (to pray) Ⓜ before he has cleaned himself also inside, Ⓜ from excrement and urine. Ⓜ As one gets up in the morning, normally Ⓜ he needs to relieve himself, Ⓜ or at least to urinate, Ⓜ therefore one shall not recite Ⓜ the blessing over washing the hands Ⓜ at the time of washing, Ⓜ until one has eased one's self, Ⓜ then wash the hands again, Ⓜ

השם הגדול בקדושה ובטהרה Ⓜ ואחר כך מנגב ידיו Ⓜ ויזהר לנגב פניו יפה

ד Ⓜ צריך לישול ידיו דוקא לתוך כלי Ⓜ ואסור ליהנות Ⓜ ממזי הנטילה Ⓜ מפני שרוח רעה Ⓜ שורה עליהם Ⓜ וישפכם במקום Ⓜ שאין בני אדם הולכין

ה Ⓜ לא יגע קודם נטילה Ⓜ לא בפה Ⓜ ולא בחוטם Ⓜ ולא בעינים Ⓜ ולא באזנים Ⓜ ולא בפי הטבעת Ⓜ ולא באוכלין Ⓜ ולא במקום הקזה Ⓜ מפני שרוח רעה השורה על הידים Ⓜ קודם נטילה Ⓜ מזיק לדברים אלו

ו Ⓜ טוב להקפיד בנטילת ידים שחרית Ⓜ בכלי ובמים ובכח גברא Ⓜ כמו בנטילת ידים Ⓜ לסעודה Ⓜ לקמן סימן מ' Ⓜ אך בשעת הדחק Ⓜ שאין לו כראוי Ⓜ והוא רוצה להתפלל Ⓜ יטול ידיו מתוך כל דבר Ⓜ ובכל מיני מים ובלא כח גברא Ⓜ ויכול לברך Ⓜ על נטילת ידים Ⓜ ואם יש לפניו נהר Ⓜ טוב יותר שיטבול בו ידיו Ⓜ שלש פעמים Ⓜ או אפילו בשלג Ⓜ אבל אם אין לו מים כלל Ⓜ יקנה ידיו באיזה דבר Ⓜ ויברך Ⓜ על נטילת ידים Ⓜ ודי לו לתפלה Ⓜ ולכשיזדמן לו אחר כך מים Ⓜ וכלים הראויים Ⓜ יטול ידיו כראוי Ⓜ אבל לא יברך עוד

ז Ⓜ כתיב Ⓜ ברכי נפשי את יי Ⓜ וכל קרבי את שם קדשו Ⓜ וכיון שצריך האדם Ⓜ לברך את השם בכל קרביו Ⓜ אסור לברך Ⓜ עד שינקה את הקרבים Ⓜ מצואה ומי רגלים Ⓜ ובקומו בבוקר מסתמא Ⓜ הוא צריך לעשות צרכיו Ⓜ או לכל הפחות להשתין Ⓜ על כן לא יברך Ⓜ ברכת על נטילת ידים Ⓜ בשעת נטילה Ⓜ עד לאחר שינקה את עצמו Ⓜ וירחץ ידיו עוד פעם אחת Ⓜ ואז יברך על נטילת ידים Ⓜ ואשר יצר Ⓜ וברכת התורה Ⓜ וברכת אלהי נשמה וכו'

and then say the blessing on washing the hands, **H** and afterwards "who has formed" **H** and the blessing "the giver of the law" **H** and the blessing "My G-d, the soul...". *

* {according to the order of the morning prayers.}

2:8 **H** If one wakes up and washes his hands, **H** while it is still night, **H** according to these laws, **H** and then stays awake until dawn; **H** or if he falls asleep again while it is yet night; **H** or if he sleeps sixty breaths in the daytime **H** (about one-half hour); **H** or if he is awake the whole night **H** and did not sleep (even) sixty breaths, **H** in all these cases, **H** it is doubtful if one needs **H** hand-washing or not. **H** He shall therefore, wash his hands **H** alternately three times **H** (as described in paragraph 3), **H** but without saying the blessing on them.

2:9 **H** On the following occasions one needs **H** to wash one's hands in water. **H** On awakening from sleep, **H** on leaving the lavatory **H** or bath (*lit.*, the bath-house), **H** after paring one's nails, **H** after having one's hair cut, **H** after taking off the shoes (with bare hands), **H** after having sexual intercourse, **H** after touching an insect (*lit.*, louse) **H** or searching the clothes (for lice), **H** even if he did not touch the lice, **H** after combing one's head, **H** after touching his body **H** in any places which are (generally) covered, **H** after leaving a cemetery, **H** after walking in a funeral procession **H** or leaving a house where a corpse lay, **H** and after blood-letting.

H אם השכים ונטל ידיו **E** בעוד לילה **E** כדינו **E**
E והיה ער עד אור היום **E** או שהיה ישן אחר **E**
 כך שנית בעוד לילה **E** וכן הישן ביום שתיך **E**
 נשמין **E** לערך חצי שעה **E** וכן הניעור כל **E**
 הלילה **E** ולא ישן שיתין נשמין **E** בכל אלו **E**
 יש ספק אם צריכין **E** נטילת ידים או לא **E** לכן **E**
 יטול ידיו **E** שלש פעמים בסירוגין **E** כדלעיל **E**
 סעיף ג' **E** אבל לא יברך עליהם

ט אלו דברים צריכין **E** נטילת ידים במים **E**
 הקם מן המטה **E** והיוצא מבית הכסא **E** ומבית **E**
 המרחץ **E** והנוטל צפרניו **E** והמגלח שערותיו **E**
E והחולץ מנעליו **E** והמשמש מטתו **E** והנוגע **E**
 בכנה **E** והמפלה את בגדיו **E** אפילו לא נגע **E**
E והחופף ראשו **E** והנוגע בגופו **E**
 במקומות המכוסים **E** והיוצא מבית הקברות **E**
 והמלוה את המת **E** או שנכנס באהל המת **E**
 והמקיז דם

Part 1 Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2005

Hebrew/English Main Text [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index Part 1](#) [Index Part 2](#) [Home](#)

Dressing and Deportment Ch. 3:1-8 דין לבישת בגדיו והילוכו

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#)

3:1 It is written (Micah 6:8): "And to walk humbly with thy G-d." Therefore it is the duty of every man to be modest in all his ways. When putting on or removing his shirt or any other undergarment, he should be careful not to expose his body. He should put it on or remove it while still lying covered in bed. He should never say (to himself): "Lo, I am all alone in my inner chamber and in the dark, who can see me?" For the Holy One, blessed be He, fills the universe with His glory, and darkness is as light before Him, blessed be His name; and modesty and (a sense of) shame bring a person to a state of humility before Him, blessed be His name.

3:2 It is forbidden to follow the customs of the idolaters or to be like them either in the way they dress, cut their hair, or the like; as it is said (Leviticus 20:23): "And ye shall not walk in the customs of the idolaters;" and it is said again (Leviticus 18:3): "Neither shall ye walk in their statutes;" and again (Deuteronomy 12:30): "Take heed to thyself that thou be not ensnared to follow them." We must not wear the kind of garment worn by them for ostentation, a garment worn by princes. For example; In the Talmud (Sanhedrin 74a) it is stated that a Jew is not allowed to copy them even in regard to shoe laces; if they tie them in one way and Israelites in another way, or if it is their custom to have red shoe laces and Israelites have black ones (because the color of black is indicative of humility and modesty) an Israelite is not allowed to change (either the knot or the color in order to imitate them). From this Talmudic injunction, every man can learn, depending upon the place and time that garments that are made to reveal pride and immodesty, (the kind worn by the heathens); an Israelite must not do the same. Rather his garments should be made such as to show humility and modesty. It is thus told in the Sifri (Deuteronomy 12:30): "You shall not say: 'Because they walk about (dressed)

א כתיב והצנע לכת עם אלהיך לפיכך צריך האדם להיות צנוע בכל אורחותיו ולכן כשלושב או פושט את חלוקו או שאר בגד שעל בשרו ידקדק מאוד שלא לגלות את גופו אלא ילבישו ויפשיטו כשהוא שוכב על משכבו מכוסה ואל יאמר הנני בחדרי חדרים ובחשיכה מי רואני כי הקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו וכחשיכה כאורה לפניו יתברך שמו והצניעות והבושת מביאין את האדם לידי הכנעה לפניו יתברך שמו

ב אין הולכין בחוקות עובדי כוכבים ולא מתדמין להם לא במלבוש ולא בשיער וכיוצא בהן שנאמר ולא תלכו בחוקות העובדי כוכבים ונאמר בחוקותיהם לא תלכו ונאמר השמר לך פן תנקש אחריהם לא ילבוש מלבוש המיוחד להם לשום גאות והוא מלבוש שרים ולדוגמא הא דאמרינן בגמרא דאסור לישראל להתדמות להם אפילו ברצועות המנעל שאם היה דרכם לקשור כך ודרך ישראל בענין אחר או שהיה מנהגם להיות להם רצועות אדומות ושל ישראל שחורות משום דצבע שחור מורה על ענות ושפלות וצניעות אסור לישראל לשנות ומזה ילמוד כל אדם לפי מקומו ושעתו שהמלבוש העשוי ליוהרא ופריצות לא יעשה הישראל כן אלא מלבושיו יהיו עשויין בענין המורה על הכנעה וצניעות הכי אמרינן בספרי שלא תאמר הואיל והן יוצאין בארגמן אף אני אצא בארגמן הואיל והן יוצאין בקלוסין כלי זיין אף אני אצא בקלוסין שדברים הללו דברי שחץ וגאווה הם ולא כאלה חלק יעקב אלא דרכם להיות צנועים וענוים ולא לפנות אל רהבים וכן כל דבר שנהגו למנהג ולחוק דאיכא למיחש שיש בו שמץ

in purple, H I, too, will walk about (dressed) in purple; H because they walk about helmeted, H ((carrying) weapons) H I, too, will walk about helmeted.' H For, these are the ways of H the proud and the haughty, H but not the lot of Jacob (Israel). H Their mode of life is to be H modest and humble H and not to look up to the proud." H and also everything that they do, H of their customs or laws, H even if one suspects H that there is even the slightest idolatrous intent, H an Israelite should not imitate them. H (A Jew) must not cut his hair H or let the hair on his head grow as they do, H but he should differ from them H in dress, H manner of speech, and all other deeds, H just as he differs from them H in knowledge and opinions. H And thus does the Scripture say (Leviticus 20:26): H "I have set you apart from the peoples."

3:3 H One should avoid wearing costly garments, H for this leads a person to pride; H nor clothes that are too open H or dirty, H in order that he will not be ridiculed by people; H but he should have H moderate priced and clean clothes. H The Talmudic Sages say (Shabbat 129a): "A man should even sell H the beams of his house H in order to get shoes for himself."

3:4 H We have found H that Torah puts (for certain commandments) the right hand first, H such as, the sacrifices, * H and the (thumb of the right) hand H and the (great toe of the right) foot H (of Aaron and his sons) during the consecration of the Temple (Leviticus 8:23-24), H (the blood of the guilt offering) of one who was cleansed from leprosy (Leviticus 14:14), H and in the ceremony of halizah (Deuteronomy 25:5-10; Yebamot 104a), H therefore, when dressing and other actions, H we must always give preference to the right (hand or foot) over the left; H but when removing shoes and other clothes, H one removes that of the left first. H (for the honour of the right (side)) H With regard to tying (a lace), H the left should be given precedence, H because the tefillin are fastened on the left hand. H Therefore, when one needs to tie (something), H one ties that on the left first. H For example, shoes with laces, H we first put on the right (shoe) without lacing it, H then we put on the left and lace it, H and afterward we lace the right one. H (This method of dressing) also applies to all other clothes.
* { When the priest dipped his finger in the blood, and sprinkled it seven times on the altar - Leviticus 4:6; Zebahim 24a-b }

3:5 H One should be careful from putting on H two garments at one time, H because it is harmful to the memory.

עבודת כוכבים E לא יעשה ישראל כן E וכן לא יגלה E ולא יגדל שערות ראשו כמו הם E אלא יהא מובדל מהם E במלבושיו E ובדיבורו E ובשאר מעשיו E כמו שהוא מובדל מהם E במדעו ובדעותיו E וכן הוא אומר E ואבדיל אתכם מן העמים

ג E לא ילבוש בגדים יקרים E כי דבר זה מביא את האדם לידי גאווה E ולא בגדים פחותים מאד E או מלוכלכים E שלא יתבזה בעיני הבריות E אלא יהיו לו E בגדים ממוצעים ונקיים E לעולם ימכור אדם E אפילו קורות ביתו E ויקח מנעלים לרגליו

ד E לפי שמצינו E שהימין היא חשובה בתורה E לענין עבודה E ולענין בהן יד E ובהן רגל E של מילואים E ושל מצורע E ולענין מצות חליצה E לכן בלבישה וכן בשאר דברים E לעולם יקדים של ימין לשל שמאל E ובחליצת המנעלים ושאר בגדים E יחליץ של שמאל תחלה E שזוהו כבודה של ימין E ואך לענין קשירה E השמאל חשובה יותר E מפני שקושרין עליה את התפילין E ולכן כשצריך לקשור E יקשור של שמאל תחלה E כגון מנעלים שיש בהם קשירה E נועל של ימין ואינו קושרו E ונועל את של שמאל וקושרו E ואחר כך קושר של ימין E וכן בשאר בגדים

ה E יזהר מללבוש E שני בגדים ביחד E משום דקשה לשכחה

3:6 H One (masc.) must not walk H (even as little as) four cubits (six feet), H or utter a single holy word, H while being bareheaded. H Young children, too, H must be trained to cover their heads, H so that they may be imbued with H the fear of G-d. H As it is related (in the Talmud) H of Rab Nahman bar Isaac (Shabbat 156b): H the mother of Rab Nahman bar Isaac H "was told by the astrologers: H (it's foretold in the stars) H 'Your son is (destined) to be a thief.' H He would not let (his mother) cover his head. H So she said to him: H 'Cover your head, H so that the fear of G-d may be upon you...' "

3:7 H It is forbidden to walk haughtily erect, H with neck fully outstretched; H concerning this, it is said (Isaiah 3:16): H "And they (the daughters of Zion) walk H with outstretched necks ..." H Nevertheless, H one should not bow his head too low (when walking), H but only a moderate amount, H so that he may see approaching people, H and also to watch his step. H From the manner a man walks, H (we can tell) whether he is wise and intelligent, H or an idiot and a fool. H Thus Solomon said wisely (Ecclesiastes 10:3): H "Yea, also when a fool walks by the way, H his understanding fails him, H and he reveals to everyone that he is a fool." H He tells everyone H himself (by the way he walks) that he is a fool.

3:8 H A man should be careful not to pass H between two women, H or between two dogs, H or between two pigs. H Nor should two men permit to pass between them H a woman, a dog, or a pig.

ו אסור לילך ד' אמות או להוציא מפיו דבר שבקדושה בגילוי הראש וגם הקטנים צריכין להרגילן לכסות ראשן כי היכי דתיהוי עלייהו אימתא דשמיא כדמצינו ברב נחמן בר יצחק אימיה דרב נחמן בר יצחק אמרו לה כלדאי חוזים בכוכבים בריך גבא הוה לא שבקתיה גלויי רישא אמרה ליה כסי רישך כי היכי דתיהוי עלך אימתא דשמיא וכו

ז אסור לילך בקומה זקופה וגרון נטוי כענין שנאמר ותלכנה ותלכנה נטויות גרון וגו ומכל מקום לא יכופ ראשו יותר מדאי אלא במדה בינונית בכדי שיראה את הבא כנגד פניו וגם יראה מדרך כף רגלו גם ממהלכו של אדם ניכר אם חכם ובעל דעה הוא או שוטה וסכל וכן אמר שלמה בחכמתו וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא הוא מודיע לכל על עצמו שהוא סכל

ח יש ליזהר שלא ילך איש בין שתי נשים ולא בין שני כלבים או שני חזירים וכן לא יניחו האנשים שתלך ביניהם אשה או כלב או חזיר

Part 1 Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2005

Hebrew/English Main Text [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index Part 1](#) [Index Part 2](#) [Home](#)

Rules of Ch. 4:1- הנהגת בית הכסא ודיני ברכת אשר
Decency 6 יצר

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#)

4:1 H A person should accustom himself H to ease * H (once) in the evening and (once) in the morning; H and this (produces) alertness and cleanliness. H If he is unable to ease (himself), H he should walk four cubits, ** H then return and try again H until he (succeeds) to ease himself; H or he should divert his attention H from other (distracting) matters. H One who delays easing (himself), H transgresses a negative (commandment - Lev. 11:43): H "You shall not make yourselves abominable" H and if he delays from urinating H when he needs to, H he sins again because of (Deut. 7:14): H "There shall not be male or female barren among you."

* { Evacuate, or excrete. }

** { About two meters. }

4:2 H One should be modest in the lavatory; H and not expose himself until he sits down, H and even then minimise (the exposure) H so as to not expose (except) H only what is necessary for him to expose. H He should not drip on his clothes, H and be careful about this, H also at night just as in the daytime. H If he eases himself in an exposed place, H where there are no walls, H he turns so he is facing south, H and his back to the north, H or vice versa, H but (to face) east-west is forbidden. H If there is a wall, he can ease himself H in any direction as long as his back H is to the wall. H However urinating is allowed in any direction. H One should not ease oneself in the presence of others; H and even in the presence of a non-jew, H (it is still) forbidden, H but to urinate is allowed, H even in daytime in the presence of many (people), H but if one needs to do this H because of possible risk (to himself) H if he stops himself. H In any event, H he should turn to the side.

4:3 H One should not ease himself while standing, H nor forcefully strain H oneself too much, H so as not to rupture the glands of the rectum; H nor should one hurry to leave the lavatory H before it's certain to him H that he

א H ירגיל את עצמו H לפנות H ערב ובוקר H שהוא זריזות ונקיות H אם אינו יכול לפנות H ילך ד' אמות H וישב ויעמוד H עד שיפנה H או יסיח דעתו H מדברים אחרים H המשהה H נקביו H עובר משום בל H תשקצו H ואם משהה מלהטיל מים H בעת צרכו H עובר גם משום H לא יהיה בך עקר

ב H יהא צנוע בבית הכסא H לא יגלה את עצמו עד שישב H וגם אז יצמצם H שלא לגלות H רק מה שמוכרח לו לגלות H שלא לטנף את בגדיו H ויזהר בזה H גם בלילה כמו ביום H אם נפנה במקום מגולה H שאין שם מחיצות H יכוין שיהא פניו לדרום H ואחוריו לצפון H או איפכא H אבל בין מזרח למערב אסור H ואם יש מחיצה יכול לפנות H בכל ענין אם אחוריו H לצד המחיצה H ולהשתין מותר בכל ענין H לא יפנה בפני שום אדם H ואפילו בפני עכו"ם H אסור H אבל להשתין מותר H אפילו ביום בפני רבים H ואם צריך לכך H משום דאיכא סכנה H אם יעצור את עצמו H ומכל מקום H יש לו להסתלק לצדדין

ג H לא יפנה בעמידה H ולא יאנס לדחוק H עצמו יותר מדאי H שלא ינתק שיני הכרכשתא H ולא ימהר לצאת מבית הכסא H עד אשר ברור H לו שאינו צריך עוד H וכשמטיל מים בעמידה

does not need more (time). **H** When one urinates while standing, **H** one should take care not to splash (any urine) **H** on one's shoes or clothes; **H** and one should be extremely careful **H** not to hold with his hand the membrum.

4:4 **H** In the lavatory, **H** it is forbidden to think about Torah; **H** therefore, while he is there, **H** it's best to think on his business **H** and his accounts, **H** so that one may not come to think of Torah **H** or, think of a sinful (forbidden) act, **H** Heaven forbid. **H** On Shabbat, **H** when (he should) not think of his business, **H** he should think of some interesting things **H** that he saw or heard, **H** and such like.

4:5 **H** He should be careful to clean himself thoroughly, **H** for if he has **H** even some feces in the anus, **H** he is forbidden to say anything holy. **H** One should not clean (himself) with the right hand, **H** for with this one puts on the tefillin. **H** A left-handed (person) **H** should clean himself with his "left" **H** which is the right hand of everyone else.

4:6 **H** Every time one evacuates **H** or urinates, **H** even only one drop, **H** he (should) wash one's hands in water **H** and say the blessing "who has formed ...". **H** If he urinated or evacuated **H** and forgot to bless "who has formed ...", **H** and afterwards again urinated **H** or evacuated, **H** and remembered that the first (time) **H** he did not bless, **H** he does not need to bless **H** except the once. **H** One who drinks a laxative medicine **H** and knows that he will need **H** to ease (himself) several times, **H** should not bless **H** until after he has (completely) finished.

E ישגיה שלא יתזו **E** על מנעליו ובגדיו **E**
E ויזהר מאוד **E** שלא לאחוז בידיו במילתו

E ד **E** בבית הכסא **E** אסור להרהר בדברי תורה **E**
E לכן בהיותו שמה **E** טוב שיהרהר בעסקיו **E**
E ובחשבנותיו **E** שלא יבא לידי הרהור תורה **E**
E או הרהור עבירה **E** חס ושלום **E** ובשבת **E**
E שאין להרהר בעסקיו **E** יהרהר בדברים נפלאים **E**
E שראה ושמע **E** וכדומה

E ה **E** יזהר לקנח את עצמו יפה **E** כי אם יש לו **E**
E אפילו משהו צואה בפי הטבעת **E** אסור לו לומר **E**
E שום דבר שבקדושה **E** לא יקנח ביד ימין **E**
E מפני שקושר בה התפילין **E** ואיטר יד **E** יקנח **E**
E בשמאל ימין **E** שהיא ימין של כל אדם

E ו **E** בכל פעם שנפנה **E** או שמטיל מים **E** ואפילו **E**
E רק טפה אחת **E** ירחוץ ידיו במים **E** ויברך ברכת **E**
E אשר יצר **E** אם הטיל מים או נפנה **E** ושכח **E**
E מלברך אשר יצר **E** ואחר כך שוב הטיל מים **E**
E או נפנה **E** ונזכר שבראשונה **E** לא בירך **E** אינו **E**
E צריך לברך **E** רק פעם אחת **E** ומי ששותה סם **E**
E המשלשל **E** ויודע שיצטרך **E** לפנות כמה **E**
E פעמים **E** לא יברך **E** עד לאחר הגמר

Part 1 Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2005

Hebrew/English Main Text [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index Part 1](#) [Index Part 2](#) [Home](#)

Cleaniness of Places Used for Holy Ch. 5:1-17
Purposes

נקיון המקום לדבר
שבקדושה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#)

5:1 H It's written (Deut. 23:14-15): H "You shall cover what comes from you, H for the Lord your G-d walks H in the midst of your camp... H so your camp shall be holy, H that He not see in you any unclean thing...", H from this learned our Rabbis, H may their memory be for a blessing, H that in any place that the Lord our G-d H walks with us, H that is, when we are busy H with some holy task, H such as the reading of the Shema, H prayer, H (the study of) the Torah, and the like, H it is necessary that the place be holy, H and that there will not be any uncovered excrement there, H and that there will not be visible any unseemly object, H in plain view of one H who reads or prays.

5:2 H Even to think of some holy matter, H in a place (of) excrement or urine, H or anything that smells bad, H is forbidden, H until one covers it, H as it is said (Deut. 23:14): H "And you shall cover what comes from you." H One can pour into urine from one time (of urinating), H a revi'it of water. * H It doesn't matter H that (the urine) was in a container already H and the water is put on it, H and it doesn't matter H that the water was in a container already. H If the urine was H in a chamberpot which is specifically for this, H it doesn't help to (pour) water (into it) H (see section 13, below). H For urine from two times, H one needs two revi'im of water, H and so on. H Even if (the ground or a garment) absorbed H the urine, H whilst there is there still H some dampness from it, H one needs to pour there water.

* { Shiurei Torah - 86.4 cc. , the Chazon Ish - 150 cc. }

5:3 H If there is excrement on (any part of) one's body, H although it is covered with one's garments, H one is not allowed any holy matters; H as it is said (Psalms 35:10): H "All my bones will say, H Lord, who is like You..." H (which) means that one should be completely clean. H Some (authorities) are lenient about this, H but it is proper to be strict. H If one has even a little excrement H in the

א K כתיב E וכסית את צאתך E כי ה' אלהיך מתהלך E בקרב מחנך וגו' E והיה מחנך קדוש E ולא יראה בך ערות דבר וגו' E מכאן למדו רבותינו E זכרונם לברכה E שבכל מקום אשר ה' אלהינו E מתהלך עמנו E דהיינו כשאנו עוסקים E בדבר שבקדושה E כגון קריאת שמע E תפלה E תורה E וכדומה E צריך להיות המחנה קדוש E שלא תהא צואה מגולה שם E ושלא יראה דבר ערוה E כנגד פניו של אדם E הקורא או מתפלל

ב E ואפילו להרהר בדברי קדושה E במקום צואה או מי רגלים E או כל דבר שהוא מסריח E אסור E עד שיכסה אותה E כמו שנאמר E וכסית את צאתך E או שיטיל לתוך מי רגלים של פעם אחת E רביעית מים E לא שנא E היו הם בכלי תחלה E ונותן עליהם מים E ולא שנא E היו המים בכלי תחלה E ואם היו מי הרגלים E בעביט המיוחד להן E לא מהני להו מים E כדלקמן סעיף י"ג E ולמי רגלים של שני פעמים E צריכין ב' רביעית מים E וכן לעולם E ואפילו אם נבלעו E מי הרגלים E כל שיש שם עדיין E קצת לחלוחית מהם E צריך לשפוך שם מים

ג E אם יש צואה על בשרו E אף על פי שמכוסה בבגדיו E אסור בדברי קדושה E שנאמר E כל עצמותי תאמרנה E ה' מי כמוך E בעיני שיהיו כולם נקיים E ויש מקילין בזה E אבל הנכון להתמיר E ואם יש לו אפילו מעט צואה E בפי הטבעת E

anal orifice, H although it is covered, H all agree that (the covering) is of no avail, H because in its (original) place H it (causes) greater contamination.

5:4 H One must be careful that in every place H where there is a doubt if there is there H excrement or urine, H we do not say there any holy matters, H until we have examined the place. H One should not pray in a house H if in the attic there is a filthy place. *

* { People used to keep animals or birds in the attic. }

5:5 H An infant, who is old enough, H (that) he is capable of eating (at least) a k'zayit, * H of any breadstuff, H even because it was cooked, H in the same time that an adult can eat the quantity of a slice; ** H One distances (oneself while praying), H from (the infant's) excrement and urine. H It is better, however, H to distance oneself also from the excrement H of a baby (who is only) eight days old.

* { The size of an olive, Shiurei Torah - 26 grams, Rav Moshe Feinstein approx. 31 grams, the Chazon Ish approx. 36 grams. }

** { Any type of food of equivalent volume to a slice of bread. }

5:6 H Human excrement, H even though it does not have H a bad smell, H and also the excrement of a cat, H and a marten, * H and the excrement of a Idumean cock, H (when praying), we distance (ourselves) from them. H Other (kinds of) excrement H of a wild animal H or a bird, H we assume that it does not smell bad, H (and) we do not need to distance (ourselves) from them. H However if it smells bad, H and also a carcass that smells bad, H and anything (else) that smells bad, H due to decay, H and a chicken coop, H we distance (ourselves) from them, H and we also distance (ourselves) H from bad-smelling water, H or from a steeping pool H in which flax is soaked, H or hemp, H (all of these) usually have a bad smell, H and we need to distance ourselves from them H just as from excrement.

* { A weasel-like carnivore of the genus Martes, having valuable fur. }

5:7 H Excrement that has dried up to the extent H that it crumbles when rolled, H it is (considered) like earth, H provided it no longer has a bad smell. H But if frozen due to the cold, H since it can return H to its former state in warm weather, H still is termed excrement. H Excrement that is covered by snow, H is considered as (being halachically) covered.

5:8 H How far must we distance ourselves, H if the excrement is behind us ? * H One needs to distance oneself from the

אף על פי שהיא מכוסה E לכולי עלמא לא
מזהני E מפני שבמקומה E זוהמתה מרובה

ד E צריכין ליזהר שבכל מקום E שיש
להסתפק שמא יש שם E צואה או מי רגלים
E לא יאמר שם שום דבר שבקדושה E עד
שיבדוק את המקום E ואין להתפלל בבית E
אם בעליה יש מקום מטונף

ה E תינוק שאחרים בימיו E לאכול כזית
יכולין E מיני דגן E אפילו על ידי תבשיל
E בכדי שגדול אוכל שיעור פרס E מרחיקין
E מצואתו וממי רגליו E וטוב וישר E
להרחיק גם מצואת E קטן בן ח' ימים

ו E צואת אדם E אף על פי שאין לה E ריח
רע E וכן צואת חתול E ונמיה E וצואת
תרנגול אדומי E מרחיקין מהם E ושאר
צואה E של בהמה חיה E ועוף E מסתמא
אינה מסרחת E אין צריכין להרחיק מהן E
אבל אם מסרחת E וכן נבלה המסרחת E וכל
דבר המסריח E מחמת עיפוש E וכן לול של
תרנגולין E מרחיקין מהן E וכן מרחיקין
ממים סרוחים E ומי משרה E ששורין בהן
פשתן E או קנבוס E סתמן מסריחין E
וצריכין להרחיק מהן E כמו מן הצואה

ז E צואה יבשה כל כך E שהיא נפרכת על ידי
גלילה E הרי היא כעפר E והוא שלא יהא
בה ריח רע E אבל אם נקרשת מחמת הקור
E כיון שיכולה לחזור E לקדמותה בזמן
החום E עדיין שם צואה עליה E וצואה
שנתכסה בשלג E חשוב כיסוי

ח E עד כמה מרחיקין E היתה צואה מאחוריו
E צריך להרחיק ממקום E שכלה הריח E

place H where the bad smell stops; H (at least) four cubits
 ** H even if one is unable to smell (it), H one should
 distance oneself the same distance H as if we could smell
 it. H If the excrement does not have a bad smell, H it's
 enough to distance oneself four cubits from it. H If the
 excrement is in front of one, H one must distance oneself
H until it is out of sight. H Even at night, H one must
 distance oneself the same distance H that one could have
 seen it in daytime. H If it is to one's side, H one should be
 strict H (and act) as if it were in front of one, H and one
 should then turn aside H so that it will be behind him.

* { In order to be pray or discuss holy matters. }

** { One cubit is six hand-breadths, that is about 50-60 cm
 or about 18 inches, so we should move 2m or about 6
 feet. }

5:9 H A house where a congregation prays, H and excrement
 was found there, H even though it was H behind the
 Reader H and distant from him more than four cubits H
 from the place where the bad smell stops, H in any event,
H he needs to stop (praying) H and wait until it's taken
 away H or covered, H because it is impossible H that
 there will not be one of the congregation H within four
 cubits H from the place where the smell stops, H and it is
 forbidden for him to listen H and to pay attention H to
 what the Reader is saying.

5:10 H One who prayed H and found afterwards H that there
 was excrement there, H if the place was such H to be
 suspicious of it, H that it may have excrement, H yet he
 sinned and did not check, H because the Shemoneh Esreh
 prayer H is in place of a sacrifice, H "The sacrifice of the
 wicked is an abomination," * H and he must repeat the
 Shemoneh Esreh. H Also (in the case of) reading the
 Shema H which is from the Torah, H and there is no
 problem of an unnecessary blessing, H he repeats the
 reading (of the Shema), H however, without H the
 (preceding and following) blessings; H (neither must he
 repeat) the other blessings H which are said there. H Even
 Grace after meals, H one does not go back and bless
 (again). H If, however, if the place was not such H to
 suspect of having excrement, H then he has not sinned (by
 not checking). H even for the Shemoneh Esreh H his duty
 is discharged after the fact. H If urine is found, H even in a
 place H where it should have been suspected, H his duty is
 discharged after the fact H even for the Shemoneh Esreh.

* { From Proverbs 21:27 and taken as applying to his
 prayer. }

ד' אמות E ואפילו אם הוא אינו מריח E
 צריך להרחיק שיעור E כאילו היה מריח E
 ואם הצואה אינה מסרחת E די אם מרחיק E
 ממנה ד' אמות E ואם הצואה מלפניו E
 צריך להרחיק E כמלא עינו E ואפילו E
 בלילה E צריך להרחיק כשיעור E שהיה E
 יכול לראותה ביום E ואם היא מן הצדדין E
 יש להחמיר E כאלו היתה בפניו E ויטה את E
 עצמו E כדי שתהא לאחרי

ט E בית שמתפללין בו בצבור E ונמצא שם E
 צואה E אף על פי שהיא E אחורי השליח E
 צבור E ורחוקה ממנו יותר מד' אמות E
 ממקום שכלה הריח E מכל מקום E צריך E
 הוא לשתוק E ולהמתין עד שיוציאה E או E
 יכסוה E מפני שאי אפשר E שלא תהא E
 לאחד מן הצבור E תוך ד' אמות E ממקום E
 שכלה הריח E ואסור לו לשמוע E ולכוין E
 למה שאומר השליח צבור E

י E מי שהתפלל E ומצא אחר כך E שיש E
 שם צואה E אם המקום ההוא היה ראוי E
 להסתפק בו E שמא יש שם צואה E והוא E
 פשע ולא בדק E כיון דתפילת שמונה עשרה E
E היא במקום קרבן הוה ליה E זבח רשעים E
 תועבה E וצריך לחזור ולהתפלל שמונה E
 עשרה E וכן קריאת שמע E שהיא E
 מדאורייתא E ואין בו חשש ברכה לבטלה E
 חוזר וקורא E אבל בלא E הברכות E וכן E
 שאר הברכות E שאמר שם E ואפילו ברכת E
 המזון E אינו חוזר ומברך E ואם אין E
 המקום ראוי E להסתפק בצואה E דאז לא E
 פשע E אפילו בתפלה E יוצא בדיעבד E
 ואם נמצאו מי רגלים E אפילו המקום E
 ראוי להסתפק E יוצא בדיעבד E גם בתפלה E

5:11 If one had let wind, one is forbidden any holy matter until the bad smell has stopped; and if it was from his neighbor, he also needs to wait. Only if one is busy studying Torah, does one not need to wait on account of a (bad) smell that came from his neighbor.

5:12 A lavatory even though it has walls and does not have excrement, one needs to distance oneself from it (when praying), also a bench made with a hole in it, under which a pot is put for one to relieve oneself, even if the pot has been removed and the hole has been covered with a board in any event, this bench is considered as a lavatory. One needs to remove it from the house or to completely cover it. However, if this was a chair for sitting, and is covered with a cushion to sit upon, and only when needed the cushion is removed and one eases oneself, after which the cushion is put back on it, concerning such (a chair) one can be lenient.

5:13 A night-pot for excrement or a chamber-pot for urine, if made of clay or wood, are regarded as a lavatory. Even though they are clean and have no bad smell, and even if water was poured into such (containers) or they are inverted, it does not help; and even if put underneath a bed, it does not help; (because our beds are not considered as covering), rather one needs to take them out of the house or completely cover them. If they are of metal or glass, and have been washed well, and do not have a bad smell, one does not need to distance oneself from them. The snout of a pig, because it usually roots in excrement is considered like a night-pot and even if it is coming up from the river the washing does not help.

5:14 In the bath-house it is also forbidden to speak or to think of any holy matter. It is forbidden to mention any name which refers to the Holy One, blessed be He, even in a secular tongue, (like Gott in German or Boga in Polish and Russian) in a bath-house or in a filthy alley. It is also forbidden to say Shalom (peace) to a friend (in a bath-house), for Shalom is the name of the Holy One, blessed be He; as it is said (Judges 6:24): "And he called him, Lord-Shalom..." * Some (authorities) forbid calling one in these places by his name (if it is Shalom), others permit it, because one does not intend (by this) anything to do with peace, rather to use the name of the same man. The custom is to be lenient, but a G-d-fearing (person) should be strict.

יא יצא ממנו ריח מלמטה אסור בדבר שבקדושה עד שיכלה הריח ואם יצא מחבירו גם כן צריך להמתין רק אם הוא עוסק בלימוד תורה אינו צריך להמתין בשביל ריח שיצא מחבירו

יב בית הכסא אף על פי שיש לה מחיצות ואין בה צואה צריך להרחיק ממנה ולכן ספסל העשוי עם נקב שמעמיד תחתיו גרף לפנות עליו אף על פי שהוציאו את הגרף וכסו את הנקב בדף מכל מקום יש לספסל זה דין בית הכסא וצריכין להוציאו מן הבית או לכסותו כולו אך אם הוא כסא המיוחד לשיבה ומכוסה בכר לישב עליו ורק לעת הצורך מסירין את הכר ונפנין שם ושוב מחזירין עליו את הכר בזה יש להקל

יג גרף של רעי ועביט של מי רגלים אם הם של חרס או של עץ דינם כבית הכסא ואף על פי שהם נקיים ואין להם ריח רע ואפילו נתן לתוכן מים או שכפאן על פיהם לא מהני ואפילו נתנם תחת המטה לא מהני דמטות שלנו אינן חוצצות אלא צריך להוציאן מן הבית או לכסותן ואם הם של מתכות או זכוכית אם הם רחוצים יפה ואין בהם ריח רע אין צריך להרחיק מהם פי חזיר כיון שדרכו לנקר בצואה דינו כגרף של רעי ואפילו עולה מן הנהר אין הרחיצה מועלת לו

יד בבית המרחץ גם כן אסור לדבר או להרהר בדבר שבקדושה ואסור להזכיר שמות המיוחדין להקדוש ברוך הוא אפילו בלשון חול כגון "גאט" בלשון אשכנז או "בוגא" בלשון פולין ורוסיה בבית המרחץ במבואות המטונפות וכן אסור ליתן שם שלום לחבירו כי שלום הוא שמו של הקדוש ברוך הוא שנאמר ויקרא לו ה' שלום ואדם ששמו שלום יש אסרין לקרותו שם בשמו ויש מתירין כיון שאינו מכויין על ענין השלום אלא להזכרת שמו של אותו אדם וכן נוהגין להקל וירא שמים יש לו להחמיר

* { This is a different reading, by changing the punctuation, of the original, which is normally read as "And said to him, the Lord, 'Peace...' " }

5:15 H It is forbidden to discuss Torah matters H or (other) holy matters, H (in view of) a genital organ, H whether his own or anyone else's, H even that of a male child or a female child. H (Only for the act of Brit Milah. H is it allowed to bless H in the presence of the genital organ of the baby). H Even if one closes his eyes, H so as not to look at the genital organ H this is not enough, H since it is in front of him; H rather he should turn away his face H and his body from it.

5:16 H (Concerning) the body of a woman, H every part that is her practice to cover; H if one handbreadth * is uncovered, H and also the hair of a married woman H which is her practice to cover, H if there becomes uncovered part from these H this is considered like H a genital organ for a man; H There is no difference between if it is one's wife H or another woman. H However, regarding (being seen by another) woman, H this is not regarded as nakedness. H The sound of a song from a woman H is also considered like nakedness ** H In any case, in an emergency, H (for example) when he hears women singing, H and he is unable to stop it, H he must not give up, because of that, H from reading the Shema, H and prayer *** H and (the study of) Torah, H rather he should exert himself H and concentrate all his attention H upon the holy matters H with which he is occupied H and pay no heed to her (singing).

* { A hand-breadth is about 3 inches (8 cm), or 9.6 cm according to the Hazon Ish. }

** { Concerning holy matters such as reading the Shema, etc. }

*** { Such as one's silent Shemoneh Esreh (Amidah). }

5:17 H If his heart could view H his genital organ * H even though his nakedness is covered H for example, he is wearing a robe, H also in this case he is not allowed H to say any holy matters. H Rather he needs to be dressed in trousers H which are tight on his body, H or put on a belt, H or place his arm H on the robe in order to make a separation H between his heart and his organ. H A woman does not need (to do) this.

* { That is, if no garment or girdle separates the upper part of the body from the lower. }

טו אסור לדבר דברי תורה וקדושה
ערוה בין שלו בין של אחר ואפילו
מקטן וקטנה רק לצורך מצות מילה
מותר לברך נגד ערות התינוק ואפילו
אם עוצם עיניו שלא לראות את הערוה
לא מהני כיון שהיא נגדו אלא יטה פניו
וגופו מכנגדה

טז גוף האשה כל מקום שדרכה להתכסות
אם נתגלה שם שיעור טפח וכן שערות
של אשה נשואה אשר דרכה לכסותן
אם נתגלה קצת מהן חשוב כמו ערוה
לגבי איש ואין חילוק בין שהיא אשתו
או אשה אחרת אבל לגבי אשה לא
חשיבי כמו ערוה קול זמר מאשה
חשוב גם כן ערוה ומכל מקום בשעת
הדחק שהוא שומע נשים מזמרות ואי
אפשר לו למחות לא יתבטל משום זה
מקריאת שמע ותפלה ותורה אלא
יתאמץ לכוין כל לבבו להקדושה
שהוא עוסק בה ולא יתן לב עליה

יז אם לבו רואה את הערוה שלו אף על
פי שהערוה היא מכוסה כגון שהוא לבוש
בחלוק גם כן אסור לו לומר כל דבר
שבקדושה אלא צריך להיות לבוש
במכנסים שהם מדובקים על גופו או
יאזור באיזור או יניח זרועותיו על
חלוקו כדי להפסיק בין לבו לערותו
ואשה אינה צריכה לזאת

Part 1 Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2005

Hebrew/English Main Text [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index Part 1](#) [Index Part 2](#) [Home](#)

Laws of Blessings Ch. 6:1-11 קצת דיני ברכות ודיני ב'ה וב'ש ואמן

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#)

6:1 H Before one blesses any blessing, H he needs to know which blessing H it is that he needs to bless, H so that at the time he mentions H the (G-d's) name, blessed be He, H which is the main part of the blessing, H one knows what will be the end (of the blessing). H It is forbidden to do anything (else) H at the time one blesses; H and one must not bless hurriedly; H but pay attention to the meaning of the words. H And this is (what is) said H in the "Book of the Pious" : H "When one washes ones hands, H or blesses over the fruit, H or over everyday commandments H which are familiar to everybody, H one must pay attention H to bless by the name of his Creator, H who was wonderfully kind to him H and gave him the fruit H or the bread, to get enjoyment from them, H and commanded him about this commandment. H One should not do it like a person H who does something out of (sheer) habit, H bringing (the) words out of his mouth H without rational (intention) in his heart. H On account of this, H the anger of G-d was aroused, H and He sent (us a message) by (His Prophet) Isaiah, H and said (Isaiah 29:13): H 'Since this people draw near, H and with their mouths and with their lips do honor Me, H but their hearts they have distanced from Me, H and their fear of Me H is as a commandment learned (by rote).' H The Holy One, blessed be He, said to Isaiah: H 'Look at the deeds of My children, H which are only for appearance, H and hold on to it H just as a man holds to and practices H the customs of his forefathers himself; H they come to My house H and pray before Me H the fixed prayers, H as the customs of their fathers, H but not with their whole hearts; H they wash their hands H and bless over the washing of their hands; H they cut off (a piece of bread) H and bless "who brings forth .."; H they drink and bless H as if this is usual to them; H but at the moment they bless H they do not intend to bless Me.' H Therefore, His anger was aroused, H and He swore by His great name H to destroy the wisdom of their wise men, H who know Him and bless Him H because of (routine) custom, but not with (true) intention; H as it is written (cf. 14): H 'Therefore, behold, I will do yet farther ...

א H קודם שיברך איזה ברכה E צריך הוא לדעת איזה ברכה E שהוא צריך לברך E כדי שבשעה שהוא מזכיר E את השם יתברך E שהוא עיקר הברכה E ידע מה שיסיים E ואסור לעשות שום דבר E בשעה שהוא מברך E ולא יברך במהירות E אלא יכוין פירוש המלות E וזה לשון E ספר חסידים E כשהוא נוטל ידיו E או שמברך על הפירות E או על המצות השגורות E בפי כל האדם E יכוין לבו E לברך בשם בוראו E אשר הפליא חסדו עמו E ונתן לו הפירות E או הלהם ליהנות מהם E וצוהו על המצוה E ולא יעשה כאדם E העושה דבר במנהג E ומוציא דברים מפיו E בלא הגיון הלב E ועל דבר זה E חרה אף ה E ושלח ביד ישעיה E ואמר E יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני E ולבו רחק ממני E ותהי יראתם אותי E מצות אנשים מלומדה E אמר הקדוש ברוך הוא לישעיה E ראה מעשי בני E כי אינו אלא לפנים E ומחזיקים בה E כאדם שמחזיק ונוהג E מנהג אבותיו בידו E באים בביתו E ומתפללים לפני E תפלות הקבועות E כמנהג אבותיהם E לא בלב שלם E הם מנקים את ידיהם E ומברכין על נטילת ידים E ובוצעים E ומברכין ברכת המוציא E שותים ומברכין E כמו שהדבר שגור בפייהם E אף בעת שהן מברכין E אינן מתכונין לברכני E לכן על כן חרה אפו E ונשבע בשמו הגדול E לאבד חכמת חמיו E היודעים אותו ומברכים אותו E במנהג ולא בכונה E דכתיב E בתריה לכן הנני יוסיף כו E ואבדה חכמת חמיו כו E לפיכך הזהירו חכמים E על הדבר E ואמרו E עשה דברים לשם פועלם וכו E עד כאן לשונו E וראוי לאדם שירגיל את עצמו E לומר

so that the wisdom of their wise men shall be lost,' etc. Therefore the Sages warned, concerning this matter, and said (Nedarim 62a): 'Do things for themselves,' etc." end of quote (from the Book of the Pious). It is proper for a man that he should accustom himself to say the blessings out aloud, because (hearing one's) voice awakens the concentration.

6:2 When one blesses, one's mouth should be free of saliva, nor should anything else be in one's mouth; as it is said (Psalms 71:8): "Let my mouth be filled with Your praise."

6:3 It is forbidden to say G-d's name (*lit.* "the Heavenly Name") in vain, and everyone who says G-d's name in vain transgresses a positive commandment, as it is written (Deut. 6: 13): "The Lord your G-d you shall fear;" and it is written (again) (Deut. 28:58): "If you will not observe ... to fear the glorious and awesome Name." This (we learn) from the concept of fear, that one should not mention His great Name except by way of praise or blessing whenever required, or when learning (the Torah). One should be fearful and one's entire body tremble when mentioning the name, blessed be His name, but one should not say it G-d forbid, in vain. (This applies) not only to the special Name * but to all the names specially referring to Him, may He be blessed. It is not just in the Holy Tongue (Hebrew), that it is forbidden (to mention the Name), but even in any language it is forbidden. He who curses his neighbor or himself by (using) His name, may He be blessed, or one of His attributes (an "attribute" is (a word or phrase) by which we praise Him - the Holy One, may He be blessed - such as, "the Great", "the Mighty," "the Revered," "the Faithful," "the Glorious," "the Strong," and the "the Steadfast," "the Omnipotent," "the Gracious," "the Merciful... .. the Zealous the Long-suffering," "the Abundant in mercy,") in any language, is liable to (the penalty of) lashes. Due to our many sins, most people are not careful and say in the vernacular, ** "G-d shall punish him," or the like, and so by this transgresses a negative (commandment) of the Torah. If one curses without (mentioning) the Name, or one of (His) attributes, or if the curse can be inferred from the contents of the words, for example when one says: "May that man *** not be blessed by G-d," and the like, even though one is not liable to lashes, nevertheless, it is a forbidden act. It is likewise forbidden to write, in a letter, His name, may He be blessed, in any language. Many people make a mistake with His name

את הברכות בקול רם כי הקול מעורר את הכוונה

ב כשהוא מברך יהא פיו נקי מן הרוק וגם שאר דבר לא יהא בתוך פיו שנאמר ימלא פי תהלתך

ג אסור להוציא שם שמים לבטלה וכל המוציא שם שמים לבטלה עובר על מצות עשה דכתיב את ה' אלהיך תירא וכתוב אם לא תשמור וגו' ליראה את השם הנכבד והנורא וזהו מכלל היראה שלא להזכיר שמו הגדול כי אם בדרך שבח וברכה במה שהוא מחויב או בדרך לימוד וירא ויזדעזעו אבריו בשעה שהוא מזכיר את השם יתברך שמו אבל לא להוציאו חס ושלום לבטלה ולא שם המיוחד בלבד אלא כל השמות המיוחדים לשמו יתברך ולא לבד בלשון הקודש אסור אלא אפילו בכל לשון אסור והמקלל את חבריו או את עצמו בשמו יתברך או בכינוי כינוי הוא מה שמשבחין בו הקדוש ברוך הוא כמו הגדול הגבור והנורא הנאמן האדיר והחזק והאמיץ העוז חנוך ורחום קנא ארך אפים ורב חסד בכל לשון חייב מלקות ובעונותינו הרבים עם רוב המון אינם נזהרים ואומרים בלשון אשכנז גאט זאל איהם שטראפען וכדומה ועוברים בזה על לאו של תורה ואם קלל בלא שם ובלא כינוי או שהיתה הקללה באה מכלל הדברים כגון שאמר אל יהיה פלוני ברוך לה וכדומה אף על פי שאינו חייב מלקות איסורא מיהו איכא וכן אסור לכתוב בשום מכתב שמו יתברך בכל לשון ורבים טועים שמו וכותבים יתברך בלשון אשכנז או שכותבים תיבת אדיע והוא לשון צרפת וביאורו עם ה' והוא איסור גמור כי לאחר זמן יתגלגל המכתב באשפה ודבר זה גורם עניות בישראל מה ששם שמים

and write, H "may He be blessed", H in the vernacular, H or they write the word H "Adieu", H which is in the French language H and means H "with G-d;" H this is definitely forbidden, H after some time, H this letter will arrive to the garbage (dump). H and this matter causes poverty in Israel. H If His name is (frequently) mentioned, H and especially in disrespect, G-d forbid, H then one requires wisdom and effort H to abolish this (practice). H When saliva collects in one's mouth, H one should spit (it out) first H and then say His name, H and not to say the name H and then spit. H Likewise, when one kisses the Scroll of the law, H one should first spit (out his saliva) H and not after (kissing the Scroll). H When one wants to mention H His name (in ordinary conversation), H one says the word "HaShem" (the Name), H and not as many mistakenly say: H "Adoshem", H for this is undignified when referring to Heaven.

* { The Tetragrammaton - the four letters, Yud, He, Vav, He - also called HaSHEM - "The Name". }

** { Literally, in the "Ashkenaz Tongue", which normally means in Yiddish. }

*** { The word "polani" means "so and so" and is commonly used in Halachic literature when we want to say that someone is being mentioned by name - but we don't want to use an actual name. The other method is to use "Reuven" and "Shimon", for example, "if Reuven sold to Shimon a goat...". }

6:4 H One should take care not to bless H G-d forbid, a blessing in vain; H or to cause oneself H to bless a blessing that is not needed. H If one fails H and does bless a blessing in vain, H and also if during another matter one fails H and says G-d's name in vain, H one can say after this H "blessed be the name of His glorious kingdom H for ever and ever". H If immediately after H saying the name of G-d (in a blessing), H we remember that we do not need to bless, H one concludes (it with Psalm 119:12): H "Teach me Your statutes." H For this is a complete verse (in itself), H it is as learning (the Psalms), H and (the Name was) not mentioned in vain. H If we have also begun the word "our G-d", H but after saying "Elohe" (the G-d of), H and not finished (by) saying H "our", H one finishes and says (I. Chronicles 29:10): H "Israel our Father, for ever and ever." H (which is also a verse H from Chronicles I 29:10) H At any rate, we should also say with this H "Blessed be the name of His glorious kingdom H for ever and ever."

6:5 H One who blessed over water H and then heard that someone in the neighborhood had died, H (then) the custom is to spill out the water H (stored) in (the houses of) the

מצוי E ומכל שכן בבזיון חס ושלום E וצריכין התחכמות והתאמצות E לבטל E זאת E כשבא לו רוק בתוך פיו E ירוק E תחלה E ואחר כך יאמר את השם E ולא שיאמר את השם E ואחר כך ירוק E וכן כשמנשק את הספר E ירוק תחלה E ולא אחר כך E כשרוצה להזכיר את השם E יאמר תיבת השם E ולא כמו שטועים ההמון ואומרים E אדושם E כי אין זה דרך כבוד של מעלה

ד E צריכין ליזהר שלא לברך E חס ושלום ברכה לבטלה E או לגרום לעצמו לברך ברכה שאינה צריכה E ואם נכשל E וברך ברכה לבטלה E וכן בענין אחר אם נכשל E והוציא שם שמים לבטלה E יאמר אחריה E ברוך שם כבוד מלכותו E לעולם ועד E ואם מיד לאחר E שהזכיר את השם E נזכר שאינו צריך לברך E יסיים E למדני חקיד E שזהו פסוק שלם E והוי כמו לימוד E ולא לבטלה E ואם התחיל גם תיבת אלהינו E ונזכר מיד לאחר שאמר אלהי E ולא גמר לומר E נו יסיים ויאמר E ישראל אבינו מעולם ועד עולם E שזהו גם כן לשון הפסוק E בדברי הימים א' כ"ט י E ומכל מקום יאמר גם בזה E ברוך שם כבוד מלכותו E לעולם ועד

ה E בירך על המים E ושמע שיש מת בשכונה E והמנהג הוא לשפוך המים E שבשכונת המת E מפני הסכנה E מכל

neighborhood of the dead (one), H because of the danger (of drinking the water), H nethertheless because he has blessed H he should drink a little, H so that his blessing shall not be in vain. H He need not be concerned about the danger, * H "Who keeps a commandment H shall not know any evil." H After drinking a little, H he should spill out the rest.

* {Following is a quote from Ecclesiastes 8:5 }

6:6 H (With) all the blessings, H except Grace after meals; H If one is in doubt about them H whether one said them or did not say them, H one does not repeat the blessing.

6:7 H A man must bless on every day H at least one hundred blessings. H King David established this (law). H A hint to this matter (is found in II Samuel 23:1): H "The saying of the man Hwho was raised on high," H (the word) "al" (high), H has the numerical value one hundred (lamed=30, ayin=70). H This is supported from the Torah (Deut. 10:12): H "Now, O Israel, what (Hebrew, mah) H does the Lord your G-d require of you? H But to fear the Lord," etc. H Do not read H "mah" (what), H but "meah" (one hundred), H these are the one hundred blessings, H which (by saying them) will (lead one) to fear the Lord, H and to loving Him H and to always remember Him, H because of the blessings that one blesses. H The curses contained in Deuteronomy (28:15-61) H are (total) ninety-eight, H and it's also written (verse 63): H "Every sickness" and "every plague," H which (adds on and comes to) one hundred. H Now, the one hundred blessings H which we bless every day, H are a shield to us H and save us from these (one hundred curses). H On Shabbat, and festivals H and also fast days, H which have less than the hundred blessings, H we make up by paying attention H to the blessings of the hazan, H when he repeats the Shemoneh Esreh, H and by the blessings over the reading of the Torah H and the Prophets, H after which we respond Amen. H Also (make up the 100) the blessings over snacks.

6:8 H Every blessing H one hears from another, H when one hears him say H "Blessed are You, O Lord", H one says (after the Name): H "Blessed be He and blessed be His name" H and when he finishes the blessing, H one should say "Amen". H The meaning of "Amen" is "it is true". H One should concentrate in his heart H that the blessing is true, H which the one blessing, blessed, H and that we believe in it (explicitly). H (With) blessings which include H also a prayer, H for instance, the blessings in the Shemoneh Esreh H from "You favor with knowledge" H until "He who restores His divine presence to Zion", H and the blessing H "bestow peace", H we have in mind on saying "Amen" H

מקום כיון שבירך E ישתה מעט E שלא
תהא ברכתו לבטלה E ואל ידאג מפני
הסכנה E כי שומר מצוה E לא ידע דבר
רע E ולאחר ששתה מעט E ישפוך
השאר

ו E כל הברכות E חוץ מברכת המזון E אם
נסתפק בהם E אם אמרם או לא אמרם E
אינו חוזר ומברך

ז E חייב אדם לברך בכל יום E מאה ברכות
לפחות E ודוד המלך תקן זאת E רמז
לדבר E נאום הגבר E הוקם על E על
בגימטריא ק' E וסמך מן התורה E ועתה
ישראל מה E ה' אלהיך שואל מעמך E
כי אם ליראה את ה' וגו' E אל תקרי מה
אלא מאה E הן מאה ברכות E שהן
ליראה את ה' E ולאהבה אותו E ולזכרו
תמיד E על ידי הברכות שמברכין E
הקללות שבמשנה תורה E הן צ"ח E
וכתיב גם E כל חלי וכל מכה E הרי ק' E
וק' ברכות E שאנו מברכין בכל יום E
מגינות עלינו E להנצל מהן E ובשבת
ויום טוב E וכן בתענית E שחסרים מן
מאה ברכות E משלימים במה שמכוונים
לברכות השליח צבור E בחזרת התפלות
E וברכות הקוראים בתורה E והמפטירין
E ועונין אחריהם אמן E וגם ברכת
הנהנין

ח E כל ברכה E שאדם שומע מחברו E
כששומע אומרו E ברוך אתה ה' E הוא
אומר E ברוך הוא וברוך שמו E
וכשגומר את הברכה E צריך לומר אמן E
ופירוש אמן הוא אמת E ויכוין בלבו E
אמת הוא הברכה E שבירך המברך E ואני
מאמין בזה E ובברכות שיש בהן E גם כן
תפלה E כגון בברכות שמונה עשרה E מן
אתה חונן E עד המחזיר שכינתו לציון E
ובברכת E שים שלום E יכוין באמירת
אמן E לשני דברים E אמת היא הברכה
E ויהי רצון E שיאמנו הדברים במהרה

these two things: H that the blessing is true, H and that it may be the will (of G-d) H that these words (of prayer) will be accepted soon. H (In responding Amen) to the kaddish, H which is only a prayer for the future, H we only have in mind to request H that these words (of prayer) will be accepted soon.

6:9 H If one who hears (another) H is at that part (of prayer), H which he is not allowed to interrupt, H he should not say H "Blessed be He and blessed be His name". H Similarly, when he hears a blessing H that he also needs H to fulfill his obligation on this blessing (by saying "Amen"), H so it will be considered for him H as if he said it himself, H as for instance, H the blessing said before (blowing) the Shofar, H or the blessing before (reading) the Megillah (Scroll of Esther), H he should not say H "Blessed be He and blessed be His name", H because this is considered a break H in the middle of the blessings. H (Regarding responding "Amen", H when he is at a part (of the prayers), H where he is not allowed to break, H will be discussed, G-d willing, H later on (in [Ch. 14](#) and [Ch. 16](#))

6:10 H One should be very careful H that one says the word "Amen" correctly, H and not say too quickly H the "aleph" H or swallow H the "nun". H Also one should be very careful H not to respond "Amen" H before the one blessing finishes the whole blessing. H This is called a "snatched" Amen. H and also not to be slow to respond Amen, H for this is an "orphaned" Amen. H But rather immediately after the finish, H (by) the one who is blessing, of the blessing, H he will respond "Amen". H He should not raise his voice H louder than the one who is blessing, H as it says (Psalms 34:4): H "O magnify the Lord with me, H and let us exalt His name together."

6:11 H One does not say Amen on one's own blessing, H (except in the Grace after meals H after "And build Jerusalem"). H Even if one finished a blessing H at the same time as the Reader, H one does not respond (Amen to the Reader). H However, if one blesses one blessing H and the Reader (says) a different blessing, H and they finish together, H he can say Amen on the Reader's blessing. H If he finishes the blessing H "Praised be your name" H or the blessing H "He watches over His people Israel for ever" H or the blessing "May He be praised" H which is after the Hallel, H together with the Reader H he can also respond Amen. H (because many authorities hold H that even after himself H he can say for these (blessings) Amen).

ובקדיש E שאינו אלא תפלה על העתיד E
יכוין רק לבקשה E שיאמן הדבר E
במהרה

ט אם השומע E עומד במקום E שאסור E
לו להספיק E לא יאמר E ברוך הוא וברוך E
שמו E וכן אם הוא שומע ברכה E שגם E
הוא צריך E לצאת בברכה זאת E שתהא E
נחשבת לו E כאלו אמרה בעצמה E כגון E
ברכת השופר E וברכות מגילה E לא E
יאמר E ברוך הוא וברוך שמו E משום E
דזה הוי הפסק E באמצע הברכות E
ולענין עניית אמן E אם הוא עומד במקום E
שאינו רשאי להפסיק E יבואר אם E
ירצה השם E לקמן

י צריך לזהר מאוד E שיאמר תיבת אמן E
כתיקונו E שלא יחטוף E האלף E ולא E
יבליע E הנון E גם יזהר מאוד E שלא E
יענה אמן E קודם שסיים המברך כל E
הברכה E כי זהו אמן חטופה E וגם לא E
יאחר מלענות אמן E דזהו אמן יתומה E
אלא תיכף כשמסיים E המברך את הברכה E
יענה אמן E ולא יגביה קולו E יותר E
מן המברך E שנאמר E גדלו לה' אתי E
ונרוממה שמו יחדיו

יא אין עונין אמן על ברכת עצמו E מלבד E
בברכת המזון E לאחר בונה ירושלים E
ואפילו מסיים ברכה אחת E בשוה עם E
השליח צבור E לא יענה E אבל אם הוא E
ברך ברכה אחת E והשליח צבור ברכה E
אחרת E וסיימו בשוה E עונה אמן על E
ברכת השליח צבור E ואם סיים ברכת E
ישתבה E או ברכת E שומר עמו ישראל E
לעד E או ברכת יהלודך E שלאחר הלל E
בשוה עם השליח צבור E עונין גם כן E
אמן E כיון דהרבה פוסקים סבירא להו E
דאפילו לאחר עצמו E עונה באלו אמן

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

The Morning benediction **Ch. 7:1-8** הלכות ברכות השחר

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#)

<p>7:1 After (the blessing) "To engage in the study of the Torah" the authorities disagree whether or not the listener should respond Amen. Some authorities hold that the blessing does not end there, but that "and make pleasant" is a continuation of it, and it is all one benediction; therefore no Amen should be responded to it. Others hold that the blessing does end here, (and) "and make pleasant" is a separate benediction, and therefore Amen must be said. One should, therefore, pronounce that blessing quietly, so that no one shall hear it, thus avoiding the doubtful (situation).</p> <p>7:2 The blessing "He that gives the cock understanding..." should not be said before daybreak.</p> <p>7:3 The blessing "Who opens the eyes of the blind" may be said even by a blind person, for he, too, gains benefit, in that others (who can see) can show him the way. If one said first the blessing</p>	<p>אחר לעסוק בדברי תורה יש מלוקת הפוסקים אם השומע יענה אמן או לא יש אומרים שאין כאן סיום הברכה אלא והערב וכו' גם כן נמשך למעלה והכל הוא ברכה אחת ועל כן אין לענות אמן ויש אומרים דכאן הוא סיום הברכה והערב נא היא ברכה אחרת וצריכין לענות אמן ולכן המברך יש לו לומר ברכה זאת בלחש שלא ישמע חברו ויבא לידי ספיקא ברכת הנותן לשכוי בינה וכו' לא יברך עד שיאיר היום ברכת פוקח עורים יכול גם סומא לברך שיש לו הנאה שאחרים מראים לו את הדרך אם קדם וברך</p>
--	---

"Who raises the bowed down"

זיקה כפופים

before he blessed	קודם שבירך
"Who sets the captives free" (this means loosens the joints of one's body to give one free movement and coordination of muscles),	מתיר אסורים
one need not repeat the (latter) blessing,	שוב לא יברך
"Who sets the captives free",	מתיר אסורים
because this is already covered	דכבר נכלל
by "Who raises the bowed down"	בזוקף כפופים
because the act of straightening up	שבכלל זקיפת הקומה
includes loosening the limbs.	היא התרת האברים
7:4 After (the blessing)	אחר
"He who removes sleep from my eyes...",	המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי
one does not respond Amen	אין עונין אמן
because this is not the end of the blessing.	כי אין כאן סיום ברכה
Rather	אלא
"May it be Thy will..."	ויהי רצון וכו
is also part of this blessing,	שייד גם כן לברכה זאת
and the end of the blessing is	וסיום הברכה הוא
"He who bestows kindly favors	הגומל חסדים טובים
upon His people Israel".	לעמו ישראל
7:5 One who was awake all night	הניעור כל הלילה
must say all the morning blessings,	מברך בבוקר כל ברכות השחר
apart from the blessing	חוץ מברכה
"concerning the washing of the hands"	על נטילת ידים
which is not said.	שאינו מברך
The blessings	וברכה
"my G-D, the soul, etc.",	אלהי נשמה
and "He who takes sleep away"	והמעביר שנה
and the blessings over the law,	וכן ברכת התורה
there is a doubt whether to say or not.	יש ספק אם יברך או לא
It is, therefore, a good practice to hear these	ולכך יש לו להדר לשמוע אותן
from others	מפי אחרים
and respond Amen (to them).	ולענות אמן
7:6 All the morning (dawn) blessings,	כל ברכות השחר
If one has not said them	אם לא אמרם
before praying	קודם שהתפלל
he can say them after the (other) prayers,	יכול לאמרם לאחר התפלה
except the blessing on washing the hands	חוץ מברכה על נטילת ידים
(for some authorities hold	דכיון דיש אומרים

that the washing of the hands in the morning
was ordained because of the prayers,
and so after he has (already) prayed,
there is no longer any need for this blessing).
Neither should he say
"My G-D, the soul, etc.",
(for this has already been covered in the blessing,
"Who quickenest the dead").

7:7 (In the case of) the blessings over the Torah,
if he did not say them before praying,
the authorities disagree
as to whether one need say them
after the prayer or not.
Some hold that he should not say them,
because he had already done it (by reading the prayer)
"With abounding love",
(or "everlasting love")
for this blessing,
is also similar to
the blessings over the Torah (for it reads):
"And put it into our hearts to understand
and to discern, to hearken,
learn and teach," etc.
There are others who hold that the prayer
"With abounding love" (does not)
exempt him from the blessings over the Torah,
unless he studies (the Torah)
immediately after his prayers
without a break.
We must, therefore, be careful
to recite the blessings of the Torah before praying,
but post facto,
if we forget to recite them before the prayers,
we should study something (of the Torah)
immediately after praying.
If we forget to do this, too,
then due to the divergence of opinions,
we also need to say again
the blessings over the Torah.

דנטילת ידיים שחרית
נתקן משום התפלה
אם כן לאחר שהתפלל
אין עוד מקום לברכה זאת
חוץ מברכת
אלהי נשמה
שכבר יצא בברכת
מחיה המתים
וברכת התורה
אם לא אמרן קודם התפלה
נחלקו הפוסקים
אם יאמרו
לאחר התפלה או לא
יש אומרים דלא יאמרו
משום דכבר נפטר
באהבה רבה
או אהבת עולם
שיש בברכה זאת
גם כן מעין
ברכת התורה
ותן בלבנו להבין
ולהשכיל לשמוע
ללמוד וללמד וכו'
ויש אומרים דאין ברכת
אהבה רבה
פוטרת מברכת התורה
אלא אם לומד
לאחר התפלה מיד
בלי הפסק
לכן לכתחלה צריכין ליזהר
לברך ברכת התורה קודם התפלה
ובדיעבד
אם שכח לברך קודם התפלה
ילמוד איזה דבר
מיד אחר התפלה
ואם גם זאת שכח
אזי מספיקא
גם כן צריך לברך עוד
ברכת התורה

7:8 If, one is called to go up to the Torah,
 before saying the morning benedictions,
 if he can first say
 the morning benedictions of the Torah,
 and read at least one (Torah) verse,
 like, for instance, "May He bless thee", etc.,
 he should do so,
 and then go up to the reading of the Torah and bless.
 But if it's impossible for him to do so,
 he should go straightway to the Torah.
 And, since he has already recited the blessing
 "Who has chosen us", etc.,
 one need not repeat it again (privately),
 but read:
 "Who has sanctified us",
 "And make pleasant...",
 up to
 "to His people Israel",
 and then say
 "The L-RD bless thee", etc.

אם קראוהו לעלות לתורה
 קודם שבירך ברכות התורה
 אם אפשר לו לברך קודם
 כל ברכות התורה
 וגם לומר לכל הפחות פסוק אחד
 כגון יברכך וגו'
 יעשה כן
 ואחר כך יעלה לתורה ויברך
 ואם אי אפשר לו לעשות כן
 יעלה כך לתורה
 וכיון שבירך
 אשר בחר בנו וכו'
 לא יאמר אחר כך
 רק ברכת
 אשר קדשנו וכו'
 והערב נא וכו'
 עד
 לעמו ישראל
 ויאמר
 יברכך וכו'
 ..

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

**What May Not Be Done From
Dawn
Until Praying Time**

Ch. 8:1-6

דברים האסורים משהאיר היום עד לאחר
שהתפלל

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#)

8:1 As soon as the day dawns,
that is, the first light
of the sun in the East
- since this is the time when prayers may begin
(if one had (by chance) prayed then (at that early hour),
one had complied with his duty)
we are not permitted to begin any kind of work,
or transact business,
or start a journey until one had prayed,
as it is said (Psalms 85:14):
"Righteousness shall go before him;
and he shall make its footsteps a way to walk in."
" Righteousness "
means prayer,
wherein we declare the righteousness of our Creator,
and only afterward are we to direct our footsteps
on the road of our material desires.

8:2 One is not allowed to eat or drink (before praying),
as it is said (Leviticus 19: 26):
"Ye shall not eat with the blood,"
which means, that you shall not eat
before you pray for your lives.
To one who first eats and drinks
and then prays,
the following Scriptural text applies (I Kings 14:9):
"And hast cast Me behind thy back."
Do not read
"thy back"
rather
"thy pride";

משעלה עמוד השחר
שהוא אור הנוצץ
מן השמש במזרח
כיון שאז מתחיל זמן התפלה
שאם התפלל אז
בדיעבד יצא
לכן אסור לאדם להתחיל במלאכה
או להתעסק בעסקיו
או לילך בדרך קודם שיתפלל
שנאמר
צדק לפניו יהלך
וישמ לדרך פעמיו
צדק
זו תפלה
שמצדיק לבוראו
והדר וישם פעמיו
לדרכי חפצו
ואסור לו לאכול או לשתות
שנאמר
לא תאכלו על הדם
לא תאכלו
קודם שתתפללו על דמכם
וכל האוכל או שותה
ואחר כך מתפלל
עליו הכתוב אומר
ואותי השלכת אחרי גוך
אל תקרי
גוך
אלא
גאך

the Holy One, blessed be He, said:
 "After this man had catered to his pride,
 he then vouchsafed to accept
 the yoke of the Kingdom of Heaven."
 And even to drink coffee
 or tea with sugar and milk
 is forbidden (before praying).
 But if one is old or feeble
 and cannot wait for his food
 until the time when the congregation leaves
 from the synagogue,
 especially on Sabbaths and festivals,
 when (the services) are prolonged,
 it is better to allow him
 to pray the morning prayers (Shaharit)
 at home at his ease,
 then recite the kiddush, and eat something.
 Then he should go to the synagogue,
 listen attentively to the congregation
 while they pray the Shaharit,
 and afterwards pray
 with them the additional prayers (Musaph);
 but one should not drink coffee with sugar,
 or the like,
 without accepting
 the yoke of the Kingdom of Heaven first.
 However, if one is ill,
 one is allowed to eat and drink
 before the prayers,
 this is not an act of pampering one's ego.
 If one does not have
 the ability to concentrate upon the prayers
 without (first) eating and drinking,
 if one wants he may eat
 and drink before praying.

8:3 There are some authorities who hold
 that even if a man awakes at midnight,
 he is not allowed to taste (any food) before praying;
 and it is proper to follow this stricter opinion.

אמר הקדוש ברוך הוא
 לאחר שנתגאה זה
 קבל עליו
 מלכות שמים
 ואפילו לשתות קפה
 או תה עם סוכר וחלב
 אסור
 ואיש זקן וחלוש
 שאינו יכול לעמוד על נפשו
 עד עת יציאת הצבור
 מבית הכנסת
 בפרט בשבתות וימים טובים
 שמאריכין הרבה
 יותר טוב להתיר לו
 להתפלל שחרית
 בביתו בנחת
 ויקדש ויאכל איזה דבר
 ואחר כך ילך לבית הכנסת
 ויכוין לכו עם הצבור
 בתפלת שחרית
 ויתפלל אחר כך
 עמהם מוסף
 ולא שישתה קפה עם סוכר
 וכדומה
 בלא קבלת
 עול מלכות שמים תחלה
 אך לצורך רפואה
 מותר לאכול ולשתות
 קודם התפלה
 שאין בה משום גאות
 וכן אם אין בו
 יכולת לכוין דעתו בתפלה
 בלי אכילה ושתייה
 אם ירצה יכול לאכול
 ולשתות קודם התפלה
 יש אומרים
 שאפילו אם קם בחצות הלילה
 אסור לו לטעום קודם שיתפלל
 וכן נכון להתמיר

But if he has a weak heart,
he may eat
and drink something
to fortify himself for the Divine Commands.

8:4 Water, and also tea,
or coffee without sugar or milk
may be taken before praying,
even after dawn,
because there is no trace of egotistic indulgence in this.
This may be done even on the Sabbath and festivals
when the kiddush must be recited (before meals),
it is allowed to drink
one of these before praying
and kiddush does not prevent him
because before the prayers
the time for kiddush has not yet come,
as kiddush is only (said) before a meal,
that is, just before eating,
because it is not permissible eat
before saying the morning prayers.

8:5 We are not allowed (before praying in the morning), to first
go to a neighbor's house,
to meet him
and give him a greeting
or even to say:
"Good morning" (in Aramit)
(or in Ivrit) "good morning"
as it is said (Isaiah 2:22):
"Withdraw yourselves from man,
whose breath is still in his nostrils;
because for what is he to be esteemed?"
This means,
what is his importance,
that you have honored him
before you have honored Me ?
But if we meet a neighbor casually,
from the halacha,
we are allowed to greet him.
It is proper, however, to alter

אך אם חלש לבו
מותר לו לאכול
ולשתות איזה דבר
לחזק גופו לתורה
מים וכן תה
או קפה בלא סוכר ובלא חלב
מותר לשתות קודם התפלה
אף לאחר שעלה עמוד השחר
כי אין באלו משום גאות
ואפילו בשבת ויום טוב
שחייב בקידוש
מותר לשתות
דברים אלו קודם התפלה
ואין הקידוש מעכבו
כיון שקודם התפלה
עדיין לא הגיע זמן קידוש
דאין קידוש אלא במקום סעודה
דהיינו סמוך לאכילה
והרי אי אפשר לו לאכול
קודם תפלת השחר
אסור להקדים
לפתח חברו
לקבל פניו
וליתן לו שלום
ואפילו לומר לו
צפרא דמרא טב
בוקר טוב
שנאמר
חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו
כי במה נחשב הוא
כלומר
במה חשבתו לזה
שהקדמת כבודו
לכבודי
ואם פגעו דרך מקרה
מצד הדין
מותר ליתן לו שלום
אך נכון לשנות

his usual expression (of greeting),
so that we remember
that we must not engage
in other matters before praying.

8:6 Even the study of the Torah
is forbidden him to begin
after dawn.
But if one is accustomed
to go (regularly) to the synagogue
and there is no fear that he will overlook the time,
he is allowed (to study after dawn).
Also one who studies (the Torah)
together with others (before praying),
and if they do not study now,
they will lose their study (time),
he is allowed to study with them
because the collective merit of a group is very great.
They must take care, however,
not to go past the time set for praying.

בלשונו
כדי שיתן לב
שהוא אסור להתעכב
בדברים אחרים עד שיתפלל
אפילו ללמוד
אסור לו להתחיל
משעלה עמוד השחר
אך מי שהוא רגיל
לילך לבית הכנסת
ואין לחוש שיעבור הזמן
מותר לו
וכן מי שהוא לומד
עם אחרים
ואם לא ילמדו עתה
יתבטלו מלימודם
מותר ללמוד עמהם
כי זכות הרבים דבר גדול הוא
ובלבד שישגיחו
שלא לעבור זמן התפלה

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

The Tzitzit (Fringes)

**Ch. 9:1-
21**

הלכות ציצית

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#)

9:1 The precept to wear the tzitzit (a fringed garment) is of great importance; for of the Scriptures, are dependent on it, all the commandments, as it is said (Numbers 15:39): "That ye may look upon it, and remember all the commandments of the L-RD." The numerical value of (the letters of the word) tzitzit is six hundred (tsade=90, yud=10, tuv=400), (and taken together with) the eight threads and the five knots (which make up the tzitzit), we get six hundred and thirteen (the number of the Divine Commandments contained in the Torah). Therefore, every Jew must take care that he has a tallit katan (a small fringed garment) that he wears all day. This must be made of white lamb's wool, measuring about three-fourths of a cubit in length (13 1/2 inches) and half a cubit in width (9 inches); other authorities hold (that the size is) one cubit square (18 by 18 inches). Those who make the tallit katan by sewing together from the sides, should take care that there is from each side, the greater part open, of the visible part, and even by means of hooks one should not join (the open parts).

גדולה מצות ציצית

שהרי הכתוב

שקלה ותלה בה

את כל המצות כולן

שנאמר

וראיתם אותם

וזכרתם את כל מצות ה

ציצית בגימטריא

ת'ר

ה' חוטין

וה' קשרים

הרי תרי"ג

לכן צריך כל איש להיות נזהר

שיהיה לו טלית קטן

שיהא מלובש בו כל היום

ויהיה של צמר רחלים לבן

וגדול כשיעור

דהיינו ג' רבעי אמה באורך

וחצי אמה ברוחב

ויש אומרים

אמה על אמה

ואותן שעושיין

את הטלית קטן תפור מן הצדדין

צריכין ליזהר שיהיה

מן כל צד

פתוח רוב

הנראה לעינים

ואפילו על ידי קרסים

לא יחובר

Every man must also take care
that he has a large fringed tallit,
with which to enfold himself while praying,
and he should take care that the tallit be fine looking.

For every religious deed must be performed
as scrupulously as possible,
as it is written (Exodus 15:2):

"This is my G-D, and I will glorify Him,"
and it is explained to mean:

Show yourself glorious before Him
when performing His Commandments.

One must also be careful to buy the fringes
from a trustworthy person,
so as to be certain that they were spun
and twined with the purpose
of being used for the precept,
and that they are of the prescribed length.

- 9:2** One who can not (afford)
only a linen tallit,
which can not have
woollen fringes (attached)
because of the ban on shatnez (mixture of wool and
linen),
then according to one authority,
one should make the corners (of the tallit) out of leather
and attach woollen fringes to them;
but other authorities disagree with this opinion.
and do not allow this.

- 9:3** The hole into which the fringes are inserted
should not be away from the edge of the cloth,
both in the length and the breadth,
more than three thumb-breadths,
(Some authorities maintain that this thumb-breadth
is measured from the short joint of the thumb,
which is at its top,
and it is proper to follow this stricter opinion,
see further in the Sha-arey Tshuva,
because above three thumb-breadths (from the edge)
is not called the corner of the garment proper

גם יהא כל אדם נזהר
שיהיה לו טלית גדול בציצית
שיתעטף בו בשעת תפלה
ויהדר שיהיה לו טלית נאה
וכן כל המצות צריך לעשותן
בהידור בכל מה דאפשר
דכתיב
זה אלי ואנוהו
ודרשינן
התנאה לפניו
במצות
וידקדק לקנות ציצית
מאיש נאמן
שיהיה בטוח שנעשו בטויה
ובשזירה בפירוש
לשמה וכמצותן
ויהיו ארוכים כשיעור
מי שאי אפשר לו
אלא בטלית של פשתן
שאי אפשר לעשות בו
ציצית של צמר
משום איסור שעטנז
יש מי שאומר
שיעשה כנפות של עור
ובהם ציצית של צמר
ויש חולקין עליו
שלא לעשות כן
הנקב שמכניסין בו את הציצה
לא יהא רחוק משפת הבגד
הן באורך הן ברוחב
יותר מן שלשה אגודלין
יש אומרים דגודלין אלו
מודדין במקום הקצר שבאגודל
דהיינו בראשו
ונכון להחמיר כן
עיי' שערי תשובה
כי למעלה משלשת אגודלין
לא מקרי כנף הבגד

but it is the garment proper.)

If one has made the hole
more than three thumb-breadths (removed),
even though, when tying on the fringes,
he pulls the knot (tightly)
so that the tallit is contracted
and the hole comes down (nearer to the edge),
it is still invalid.

If after one inserted the fringes in the hole,
which was further than allowed (from the edge),
one cut the hole (larger) to make the fringes hang
within the three (thumb-breadths), it is invalid;
for, it reads (Deuteronomy 22:12):

"Thou shalt make the fringes,"

and not be made (by a subsequent act) (which means,
they must be valid while putting them in).

The hole must not be
nearer to the edges of the cloth,
whether in the length or the breadth,
than the size
of the first joint of the thumb,
upto the nail,
because if it is less than that
it can no longer be called the corner,
but below the corner.

If the hole was the correct distance (from the edge),
but by pulling the knot (of the fringe),
the edge has become drawn in,
and there is less than the correct distance (between the
hole and the edge),
it is nevertheless valid.

The threads which are at the edge of a tallit,
and are unwoven,
there is a question whether they are included
in the this measurement (mentioned before) or not;
they must therefore be cut off from there
before the fringes are tied on.

In the small tallit
some people are accustomed to make

אלא בגד
ואם עשה את הנקב
למעלה משלשה אגודלין
אף על פי שכשקושר את הציצה
מושך את הקשר
ומקמיט מן הטלית
עד שבא הנקב למטה
מכל מקום פסול
ואם לאחר שתלה את הציצה בנקב
שהוא למעלה מן השיעור
חתך בנקב כדי שתתלה הציצה
למטה מג' פסול
משום
תעשה
ולא מן העשוי
וגם לא יהא הנקב
קרוב לשפת הבגד
בין באורך בין ברוחב
פחות מכשיעור
שיש מן הקשר האמצעי של אגודל
עד סוף הצפורן
כי למטה מזה
גם כן לא מקרי כנף
אלא תחת הכנף
ואם היה הנקב רחוק כשיעור
אלא שעל ידי משיכת הקשר
נקמט שפת הטלית
ואין בו כשיעור
מכל מקום כשר
והחוטין שהם בשפת הטלית
ואינם ארוגין
יש ספק אם נמדדין
לשיעור זה או לא
על כן צריכין לחתכם משם
קודם קשירת הציצית
בטלית קטן
נוהגין קצת לעשות

two holes,
next to each other like (the Hebrew vowel) tzere (..),
and in these two they insert the fringes,
suspending them on the outside of the tallit.

9:4 If, when the fringes are tied on,
the hole was at the correct distance (from the edge),
but in time the hole was torn a little
or the edges of the tallit (are frayed)
to the extent that the fringes are
closer than the correct distance from the edge,
they are still valid,
because the Torah does not insist
that the fringes should not be below the corner,
except when they are made (tied on),
as it is said (Numbers 15:38):

"And they shall make for themselves fringes
at the corner of their garments."

Nevertheless, from the start,
it is best to make a seam around the hole
and on the edge of the tallit,
so as not to have a reduction (after some time)
in the required thumb-breadth's size.

9:5 It is the general custom to make in the fringes
five double knots,
between which there are four spaces.

It is done by putting
the four threads through the hole
and tie with two knots;
and coil the longest thread,
that is called the shamesh (servant),
(around the other threads) seven times,
and again tie two knots;
we coil it around again eight times,
and tie two knots;
then we coil it around again eleven times,
and tie two knots;
and (finally) we coil it around thirteen times,
and tie two knots.

Since the beauty of the fringes lies

שני נקבים
זה אצל זה כמו צירי
ומכניסין בשניהם את הציצית
והן תלויות על הטלית מבחוץ
אם בשעת קשירת הציצית
היה הנקב רחוק כשיעור
ואחר כך נקרע קצת הנקב
או שפת הטלית
עד שהציצה היא
בפחות משיעור הריחוק מהקצה
לא נפסלה בכך
כי לא הקפידה התורה
שלא תהא הציצה תחת הכנף
אלא בשעת עשייה
שנאמר
ועשו להם ציצית
על כנפי בגדיהם וגו'
ומכל מקום לכתחילה
טוב לעשות אימרא סביב הנקב
וכן בשפת הטלית
שלא יפחת
משיעור קשר אגודל
נוהגין לעשות בציצית
חמשה קשרים כפולים
שיש ביניהם ארבע חוליות
דהיינו שמכניס
את הד' חוטין בתוך הנקב
וקושרם בשני קשרים
וכורך בחוט הארוך
הנקרא שמש
ז' כריכות
וחוזר וקושר שני קשרים
ושוב כורך ח' כריכות
וקושר שני קשרים
וכורך י"א כריכות
וקושר שני קשרים
וכורך י"ג כריכות
וקושר שני קשרים
ומהיות כי נוי ציצית הוא

in that all the spaces be of equal size,
 and so in the first space
 where the (number of) coils is the smallest
 we make (the threads) far apart;
 in the second,
 we make them somewhat closer,
 and in the third and in the fourth (still closer).
 The prescribed length of the fringe,
 that is, beginning with the first knot
 to the ends of the thread,
 must be no less than
 twelve thumb-breadths.
 For the same reason of symmetry,
 it is proper that all the spaces
 together be one-third (of the prescribed length),
 and the hanging (loose) threads two-thirds;
 we should, therefore, take care
 that every space shall be
 of the size of a thumb-breadth;
 then all the spaces (taken together)
 (will equal) four thumb-breadths,
 and the loose threads
 (will equal) eight thumb-breadths (in length).
 If they (the threads) are longer
 we should make the spaces also
 a little larger.
 It is advisable to make all the knots
 by (tying together) the four threads on the one side
 with the four threads on the other side,
 so that each of the (four inserted) threads is divided,
 half on one side and half on the other side.

9:6 If one does not take four separate threads,
 but takes one very long thread,
 folds it into four,
 puts it through the hole,
 makes a knot, and afterwards
 cuts (apart the threads), it is invalid,
 because it is written (Deuteronomy 22:12):
 "Thou shalt make thyself fringes,"

שתהיינה כל החוליות שוות בארכן
 לכן בחוליא הראשונה
 שהכריכות מועטות
 ירחיקן זו מזו
 ובחוליא שניה
 יקריבן קצת יותר
 וכן בשלישית וברביעית
 ושיעור כל אורך הציצה
 דהיינו מן הקשר ראשון
 עד קצה החוטין
 צריך להיות לכל הפחות
 י"ב אגודלין
 והגוי הוא
 שיהיו כל החוליות
 ביחד שליש
 והחוטין התלוין שני שלישים
 על כן ידקדק
 שתהא כל חוליא
 ברוחב אגודל
 ויהיו כל החוליות
 ד' אגודלין
 והחוטין התלוין
 ח' אגודלין
 ואם הן ארוכות יותר
 יעשה החוליות גם כן
 קצת ארוכות יותר
 טוב לדקדק לעשות כל הקשרים
 בד' חוטין שמצד זה
 עם ד' חוטין שמצד זה
 שיהא כל חוט חלוק
 חציו לכאן וחציו לכאן
 אם לא פסק את החוטין זה מזה
 אלא שלקה חוט אחד ארוך מאד
 וכפלו לארבעה
 וכך הכניסם בתוך הנקב
 וקשרם ואחר כך
 פסקן פסול
 משום דכתיב
 גדלים תעשה לך

which was explained
 "to make and not to have made"
 which means, concerning the fringes
 as they are made on the garment,
 it is according to the law
 and not put them in first unlawfully
 and afterwards legalize them by some act,
 so that they are made properly.
 But this is forbidden.
 Likewise, if the fringes were
 made in the manner prescribed by law
 on one garment,
 and the garment becomes torn,
 and one wants to put the fringes
 as they are, on a different garment,
 or even in the same garment,
 as for instance, if the tallit becomes torn
 from the hole to the edge
 and the fringe fell off,
 and one wants to return them to their place
 and we sew up (the rent) in the tallit up to the hole
 this is also invalid,
 because the Divine Command is: "Thou shalt make,"
 and not use what has already been made.
 Likewise, if one puts in the fringes
 into a tallit which is at this moment
 legally unfit to put fringes in it,
 as for instance,
 when most of it is sewed (up),
 and after that one opens up the sewing
 until it is mostly open, and valid for tzitzit,
 if the tzitzit are kept as they were
 it is also invalid, (for the reason stated before),
 that (the tzitzit) must be made,
 and not (use what has) already been made.
 one must first untie the tzitzit,
 and put them on again as prescribed by law.
 And so in all similar instances to them.

9:7 Before wrapping oneself with the tallit

ודרשינן
 תעשה ולא מן העשוי
 פירוש דבעינן שיהיו הציצית
 בשעת עשייתן על הבגד
 כהלכה
 ולא שיהיו נעשים בפסול
 ואחר כך יוכשרו על ידי מעשה
 שנמצאו עשויים כראוי
 דזהו פסול
 וכן אם היתה הציצה
 עשויה כתיקונה
 על בגד אחר
 ונקרע הבגד
 ורוצה לתת את הציצה
 כך בבגד אחר
 או אפילו בבגד זה
 כגון שנפסק הטלית
 מן הנקב עד סופו
 ונפלה הציצה
 ורוצה להחזירה למקומה
 ולתפור את הטלית עד הנקב
 וזהו גם כן פסול
 משום תעשה
 ולא מן העשוי
 וכן אם קשר את הציצית
 בשעה שהיה טלית זה
 פטור מציצית
 כגון
 שהיה רובו תפור
 ואחר כך התיר מן התפירות
 עד שרובו פתוח וחייב בציצית
 אם ישארו הציצית כמו שהן
 גם כן פסולין
 משום תעשה
 ולא מן העשוי
 אלא צריך להתיר את הציצית
 ולחזור ולקשרן כהלכה
 וכן כל כיוצא בה
 קודם שיתעטף בטלית

one must examine the tzitzit,
to see if they are in order,
and also check the threads
that are in the holes
and the coils,
and separate the threads from one another,
so that they are not tangled together.
However, if one comes late to the synagogue,
and while separating the threads
and examining them,
one will lose the opportunity
to pray together with the congregation,
one does not need to examine them
or separate them.

9:8 With any precept, one says the (appropriate) blessing
for doing them

meaning, before the actual performance
and immediately afterward the blessing
the precept must be performed
without pausing.

Therefore, we must take the tallit
with both hands,
and bear in mind that we are commanded by
the Holy One, blessed be He,
to wrap ourselves with the tzitzit
in order that we may remember
to perform all His commandments,
as it is said (Numbers 15:39):

"That ye may look upon it
and remember all the commandments of the L-RD."

Then while still standing, we say the blessing:

"to wrap ourselves with the tzitzit",
(the letter bet has the vowel patach _)

and immediately cover our heads
all the way down to our mouth.

After that we raise the corners (of the tallit,
and wrap them) around the neck,
after the fashion of the Arabs,
and remain standing like this

יבדוק את הציצית
אם הן כשרות
וצריך לבדוק גם את החוטין
שהן בתוך הנקב
ואת הכריכות
וגם יפריד את החוטין
שלא יהיו מהודקין זה בזה
ואם נשתהה לבא לבית הכנסת
שבעוד שיפריד את הציצית
ויבדקן
יתבטל
מלהתפלל עם הצבור
אינו צריך לבדקן
ולהפרידן
כל המצות מברך עליהן
עובר לעשייתן
פירוש קודם העשיה
ולאחר הברכה תיכף ומיד
צריך לעשות את המצוה
בלי הפסק
לכן יאחזו את הטלית
בשתי ידי
ויכון שצונו
הקדוש ברוך הוא
להתעטף בציצית
כדי שזכור
את כל מצותיו לעשותם
שנאמר
וראיתם אותו
וזכרתם את כל מצות ה'
ויברך מעומד
להתעטף בציצית
הבי'ת בפתח
ויתעטף מיד את ראשו
עד למטה מפיו
ואחר כך יעלה הכנפות
על צוארו
ויתעטף כעטיפת הישמעאלים
ויעמוד כך

as long as it takes one to walk four cubits (six feet),
while reciting the verses:

"how precious", etc.

After this we may remove it from our head.

It is proper to take care
not to let the tzitzit drag on the floor,
as it constitutes contempt of the precept;
we must, therefore, raise them
and we can insert them under the belt.

- 9:9** One does not bless over the tzitzit
except during the day
and not during the night.
Care should be taken
not to bless over them
until it (the light) is sufficient to
distinguish between blue and white.
If one puts on the small tallit
while it is still night,
and did not bless over it,
or put it on
while one's hands are still unwashed,
and so did not bless over it,
then when one blesses on the large tallit,
one should have in mind to include in this blessing
the small tallit as well.
If one has no large tallit,
then upon putting on the small tallit
in the daytime, with hands already washed,
one should say over it the blessing,
"concerning the commandment of the tzitzit".
(the letter vov has the vowel patach _)
If one put on (the small tallit)
while he was unable to bless over it,
then later on when it is daytime
and one's hands are washed
one should take the fringes in one's hands
and say the blessing,
"concerning the commandment of the tzitzit".
If one slept with the small tallit on,

כדי הילוך ארבע אמות
ויאמר הפסוקים
מה יקר וגו'
ואחר כך יכול להסירו מעל ראשו
ונכון להזהר
שלא לגרור את הציצית על הארץ
משום ביזוי מצוה
לכן יגביהן
ויכול לתוחבן תוך החגורה
אין מברכין על הציצית
אלא ביום
ולא בלילה
ולכתחילה יזהר
שלא יברך עליהם
עד שיהא כל כך
שיכיר בין תכלת ללבן
ואם לבש את הטלית קטן
בעוד לילה
ולא בירך עליו
או שלבשו
בעוד שלא היו ידיו נקיות
ולכן לא בירך עליו
אזי כשהוא מברך על הטלית הגדול
יכוון בברכה זו
גם על הטלית קטן
ומי שאין לו טלית גדול
אם לובש את הטלית קטן
ביום וידיו נקיות
יברך עליו
על מצות ציצית
הוא'ו בפתח
ואם לובשו
כשאינו יכול לברך עליו
אזי אחר כך כשהוא יום
וידיו נקיות
יקח את הציצית בידי
ויברך
על מצות ציצית
ואם ישן בטלית קטן

one should not bless over it at all,
but upon saying the blessing over the large tallit,
one should have in mind to include the small one as well.

9:10 If one takes off the tallit,
intending to put it on again soon,
even if one went to the lavatory,
upon putting it on again,
one need not bless over it
because according to the halacha
it is allowed to go to the lavatory with it on,
and so this is not considered as an interruption.
But if one does not intend
to put it on again soon,
but then one changes one's mind and puts it on again,
one must bless over it.
If the tallit slips off his back,
accidentally,
but a part of it still remains on the body,
even though most of it fell off,
since there remains on him part of the precept,
there is no need to return
and bless (again) upon adjusting it,
but if no part of it was left on his body,
even though one is holding it with his hands,
because there is no longer any part
of the precept on his body,
for, the (intent of the) precept is not
to hold the tallit in one's hands,
but to enfold one's body with it.
According one needs to bless
when one puts it on again;
If it (the tallit falling off) happened to him
during his prayers,
at a part which may not be interrupted,
one should not bless then (upon adjusting it),
but wait until (after finishing the prayer)
and he is able to bless,
one takes the tzitzit in the hands
and says the blessing.

לא יברך עליו אחר כך כלל
אך כשמברך על טלית גדול
יכוין לפוטרו
הפושט טליתו
ודעתו לחזור וללבשו מיד
אפילו הלך לבית הכסא
כשהחזר ולבשו
לא יברך עליו
כיון דמצד הדין
מוותר ללכת בו לבית הכסא
לכן לא הוי הפסק
אבל אם היה דעתו
שלא ללבשו מיד
ונמלך וחזר ולבשו
צריך לברך עליו
ואם נפל טליתו ממנו
שלא במתכוין
אם מקצתו נשאר על גופו
אף על פי שרובו נפל
כיון שנשאר עליו קצת מן המצוה
אינו צריך לחזור
ולברך כשמתקנו עליו
אבל אם לא נשאר כלום על גופו
אף על פי שאחזו בידו
כיון דלא נשאר
מהמצוה על גופו
דהא אין המצוה
לאחזו את הטלית בידו
אלא להתעטף בו גופו
לכן צריך לברך
כשהחזר ולבשו
ואם אירע לו
כן בתפלתו
במקום שאין רשאי להפסיק
לא יברך אז
אלא ימתין עד
שיוכל לברך
ואחזו את הציצית בידו
ומברך

9:11 It is permissible to borrow the tallit
 belonging to someone else,
 occasionally,
 even without his knowledge,
 to pray in it and bless over it,
 because it is presumed that a person is glad
 if a precept is performed with his property
 when no monetary loss is involved.
 But not to take it (the tallit) out
 from the place where it was,
 because the owner might object to that.
 If the tallit was folded,
 (the borrower) must return it folded.
 On the Sabbath, one does not fold it;
 and because, there is no folding
 this being one of the Sabbath prohibitions,
 the owner will forgive him.
 If he borrows somebody's tallit
 just to go up to (the reading of) the Torah,
 it is doubtful whether one should bless over it.
 (The borrower) should, therefore, have it in mind
 that he does not want (even temporary)
 possession (of the tallit),
 and in such event all authorities agree
 that no blessing need be said.
 But for a communal tallit,
 even if one just took it
 only to go up to (the reading of) the Torah,
 one must bless over it,
 because it is considered like his own (property).

9:12 The word "wool" without qualification,
 mentioned in the Torah or by the legal authorities
 means either lamb's or ram's wool.
 A tallit
 where the warp (the lengthwise threads in a woven cloth)
 is of wool
 and the woof (also weft - the breadthwise threads in a
 woven cloth)
 is of cotton

מותר ליטול טלית
 של חברו
 באקראי בעלמא
 גם שלא מדעתו
 להתפלל בו ולברך עליו
 משום דמסתמא ניחא ליה לאינש
 דליעבד מצוה בממוניה
 במקום שאין חסרון כיס
 אבל לא יוציא
 מן הבית שמונח שם
 כי אולי חברו מקפיד על זה
 ואם היה הטלית מקופל
 יחזור ויקפלו
 ובשבת לא יקפלו
 דכיון שאין מקפלו
 משום איסור שבת
 חברו מוחל לו
 והשואל מחברו טלית
 רק לעלות בו לתורה
 יש ספק אם לברך עליו
 על כן יתכוין
 שאינו רוצה
 לקנותו
 ואז לכולי עלמא
 אין צריך לברך
 אבל על הטלית הקהל
 אפילו אינו נוטלו
 רק לעלות לתורה
 צריך לברך עליו
 דהוי כשלו
 סתם צמר
 האמור בתורה ובפוסקים
 הוא צמר רחלים ואילים
 וטלית
 שהשתי
 הוא של צמר
 והערב
 הוא של צמר גפן

or silk or something else similar;
 or vice versa,
 that the woof is of wool
 and the warp is of another kind,
 a G-D-fearing (man) should not bless
 over such a tallit.
 Some authorities hold
 that also tzitzit of wool
 do not release one (from the obligation to bless),
 only a tallit which is of this type (of mixture).
 If the tallit is of silk
 and the fringes of wool,
 one does not bless over it,
 but first bless
 over a woolen tallit and put this on,
 and then remove it
 and put on the other (silk one).
 However, if also the tzitzit are of silk,
 one may bless over it
 (but it is not customary in our countries
 to have silk tzitzit,
 that is tzitzit made for the precept).
 If some of the tzitzit are of silk
 and some of wool,
 it is still worse;
 (no tzitzit) should ever be made in this manner.

9:13 A tzitz (single fringe) where there is torn
 from it one thread
 of the four threads
 (which are folded to form eight fringes),
 and there is enough left of it to make a loop,
 that is, (the size of) four thumb-breadths,
 or even if parts of two threads have been torn off
 and four thumb-breadths are left of each,
 but the other two threads
 are the full size,
 (such tzitzit) are still valid.
 But if three threads have been damaged,
 even though there is left of each

או משי וכדומה
 או להיפך
 שהערב הוא של צמר
 והשתי הוא ממין אחר
 ירא שמים לא יברך
 על טלית כזה
 משום דיש אומרים
 דגם ציצית של צמר
 אינן פוטרין
 רק בגד שהוא ממינו
 וכן טלית של משי
 והציצית הן צמר
 לא יברך עליו
 אלא יברך תחלה
 על טלית של צמר ויתעטף בו
 ואחר כך יסירו
 ויתעטף בזה
 אך אם גם הציצית הן של משי
 יכולין לברך עליו
 ולא שכיחי במדינתנו
 ציצית של משי
 דהא ציצית בעינן טויה לשמה
 ואם מקצת ציצית של משי
 ומקצתן של צמר
 גרע טפי
 ואין לעשות כן
 ציצה שנפסקה
 ממנה חוט
 מארבעת החוטין
 שהם כפולים לשמנה
 ונשאר ממנו כדי עניבה
 דהיינו ד' אגודלין
 או נפסקו שנים
 ונשאר מכל אחד ד' אגודלין
 ושני חוטים
 הם שלמים כשיעור
 כשרה
 אבל אם נפסקו ג' חוטין
 אפילו נשאר מכל אחד

four thumb-breadths
 and the fourth thread is perfect;
 or if only one thread has been damaged
 so that less than a thumb-breadth is left of it,
 even though
 the remaining three threads are perfect,
 in any event, (the tzitzit) are unfit.
 (except in an emergency).
 It follows that if one thread is torn
 out of the eight fringes
 even if it is completely missing,
 the tzitzit are valid beyond any doubt,
 since in reality, this is only one-half of the thread,
 and of the other half there is still enough
 left to make a loop with it, and more.
 If two of the fringes have been torn off
 and does not remain from them
 four thumb-breadths of each,
 if it is probable
 that these two (torn) fringes
 belong to one thread,
 the tzitzit are rendered unfit.
 However, if one is certain
 that they belong to two (different) threads,
 as for instance when tying them (the tzitzit),
 one has always been careful to tie
 four ends of one side
 and four ends of the other side (never mixing them up),
 and now the two fringes that have been torn off
 are both on one side of the knot,
 then these (two torn fringes)
 surely belong to the other group of four;
 and since there is still left of each thread
 no less than the length of four thumb-breadths
 on the other side of the knot,
 and the (remaining) two threads are perfect,
 the tzitzit are considered valid.
 If one of the threads is torn
 where it is inserted in the hole,

ד' אגודלין
 והחוט הרביעי הוא שלם
 או שנפסק אפילו רק חוט אחד
 ולא נשאר ממנו ד' אגודלין
 אף על פי
 שג' חוטיהם הם שלמים
 מכל מקום פסולה
 אם לא בשעת הדחק
 ולכן אם נפסק חוט אחד
 משמונת החוטיהם התלויין
 אפילו נפסק לגמרי
 עד החוליות פשיטא דכשרה
 כיון שחוט זה אינו רק חצי חוט
 והרי יש עדיין בחציו השני
 כדי עניבה ויותר
 ואם נפסקו ב' חוטיהם
 ולא נשאר מהם
 בכל אחד ד' אגודלין
 אם יש לחוש
 שמא שני חוטים אלו
 הם חוט אחד
 אם כן הציצה פסולה
 אבל אם הוא בטוח
 שהם משני חוטיהם
 כגון שבשעת קשירתם
 דקדק לקשור תמיד
 ד' ראשים שבצד זה
 עם ד' ראשים שבצד זה
 ועתה נפסקו ב' ראשים
 מצד אחד של הקשר
 אם כן הרי הן
 בודאי מב' חוטיהם
 וכיון שיש בכל חוט עדיין
 שיעור ד' אגודלין ויותר
 בצד השני של הקשר
 ושני החוטיהם הם שלמים
 הרי הציצה כשרה
 אם נפסק חוט אחד
 במקום שהם תלויים בנקב

(the tzitzit) are rendered unfit.

The law that stated
that if one thread is torn off
and there is enough left of it with which to make a loop,
the tzitzit are still valid,
is true only
if, when originally put in,
all the threads were
of the prescribed length
and afterwards became torn,
but if at the time of putting in the tzitzit,
there was even one shorter thread,
no matter to what extent from the prescribed length,
(the tzitzit) are unfit for the purpose.

9:14 The threads of the tzitzit must be
twisted,
and if any thread
has become untwisted,
the untwisted part is considered
as entirely cut off and non-existent.

9:15 A tallit which has fringes
and consists of two parts,
as is the case with
many of our talliyot (fringed garments).
which are made of two pieces joined together.
Occasionally (such a tallit) is taken apart
for washing
or for mending it,
and after that it is again
joined by means of a seam.
Because we rely that
each part is large enough to wrap oneself with it,
then it suffices to remove
two tzitzit
from either of the parts,
and after joining (back) the tallit
(the tzitzit) may be put in again and tied.
But if each part is not
by itself large enough to wrap oneself with it,

פסולה
זה שאמרנו
שאם נפסק חוט אחד
ונשאר ממנו כדי עניבה
כשרה
זהו דוקא
אם בשעת עשיה
היו כל החוטיין
ארוכים כשיעור
אלא שאחר כך נפסקו
אבל אם בשעת עשיה
היה אפילו רק חוט אחד קצר
רק משהו מן השיעור
פסולה
חוטי הציצה צריכין להיות
שזורין
ואם איזה חוט
נפרד משזירתו
אזי כל הפרוד נחשב
כאלו נקצץ ואינו
טלית שיש בו ציצית
ונחלק לשני חלקים
כמו שהוא שכיה
בהרבה טליתים שלנו
שהם מחוברים משני חלקים
ולפעמים מפרידין אותו
כדי לכבסו
או לתקנו
ואחר כך חוזרין
ומחברין אותם בתפירה
כיון דמסתמא
יש בכל חלק כדי להתעטף בו
על כן די אם יטול
שתי הציציות
מאיזה חלק שירצה
ולאחר שיחבר את הטלית
יחזור ויקשרם
אבל אם אין בכל חלק
בפני עצמו כדי להתעטף בו

then all the tzitzit (from both parts) must be removed.

(because the parts were separated,
each part lost (the precept) of fringes,
and after they are joined together again,
they require fringes,
and if we left on the original (fringes)
they are invalid because of

"Thou shalt make,"

and not use what has already been made.

as explained above in Law 6.)

If one part

is large enough to wrap in

and the other part does not have

(enough) to wrap in,

then the tzitzit should be removed from this part

which did not have enough to wrap in.

- 9:16** If a corner was severed or torn
and completely separated from the tallit
and (the severed piece) does not (measure)
three thumb-breadths square,
(then) some authorities are of the opinion
that this piece
even after
it is properly sewed on to the tallit,
is unfit to put the tzitzit in it,
because (of the detached piece),
measuring less than three thumb breadths (square),
cannot legally be called a "garment,"
and even when attached to the tallit
it is still considered (in the eyes of the law) as severed.
And it is proper to follow this opinion.
But if it (the piece) is not entirely severed
from the tallit,
because it is still a little connected
then the sewing is effective
to make it considered as part of the tallit itself,
and the tzitzit put in
after the sewing are valid.
It is customary to sew on a piece of extra cloth

צריך להסיר כל הציצית
משום כשנתפרדו החלקים
נפטר כל חלק מציצית
ולאחר ששוב נתחברו
ונתחייב בציצית
אם ישארו בו הראשונות
פסול משום
תעשה
ולא מן העשוי
כדלעיל סעיף ו
ואם בחלק אחד
יש בו כדי עיטוף
ובחלק שני אין בו
כדי עיטוף
יסיר את הציצית מחלק זה
שאין בו כדי עיטוף
אם נחתך או נקרע הכנף
ונפרד לגמרי מן הטלית
ואין בחתיכה זו
ג' גודלין על ג' גודלין
יש אומרים
שחתיכה זו
אפילו לאחר
שתפרה היטב אל הטלית
פסולה מלהטיל בה ציצית
דכיון
שאין בה ג' גודלין
אין עליה שם בגד
ואפילו אם נתחבר עם הטלית
נחשבה כפרוד
ויש להתמיר כן
אבל אם אינו נפרד לגמרי
מן הטלית
כיון שנשאר מחובר מעט
מועלת התפירה
שיהא נחשב בכלל הטלית
והציצית שיטיל בו
אחר התפירה כשרות
ונוהגין לתפור חתיכת בגד

at the corners of the tallit,
because there are many garments,
even new ones,
that have pieces joined together,
measuring less than three (thumb-breadths) square;
in the place where the tzitzit are put in
therefore, we put on a piece of cloth measuring three
thumb-breadths square.

9:17 Some authorities are of the opinion
that in the entire area of the corner
where the tzitzit may be inserted,
that is, from the width of the first joint of the thumb,
from the edge of the tallit
up to three thumb-breadths,
there should not be there any seam,
even a thread,
that should be suitable to make
of thread which is for the tzitzit
of this particular tallit.

For instance, if the tallit is of flax,
we must not make a seam with flax threads,
only with silk threads or similar,
or if the tallit is of silk,
we do not sew with silk threads;
and if the tallit is of wool,
we do not sew with woollen threads,
only silk threads, or the like.

It is proper to observe this (rule of law)
also as regards
(the seam) made round the hole to strengthen it.
All these (laws) are only (for the case)
where white thread (is being used),
but if colored thread (is used),
it does not matter.

9:18 If one wants to remove the tzitzit from the tallit
in order to put there
other tzitzit which are better,
or if one of the threads has been torn off
and one desires to put in perfect ones,

בכנפי הטלית
משום דבהרבה בגדים
אפילו חדשים
יש בהן חתיכות מחוברות
שאין בהן ג' על ג'
לכן נותנין במקום הטלת הציצית
חתיכה של ג' על ג'

יש אומרים
שבכל השטח של הכנף
שראוי להטיל שם את הציצית
דהיינו ממלא קשר גודל
משפת הטלית
עד ג' גודלין
לא יהיה שם שום תפר
אפילו משהו בחוט
שהיה ראוי לעשות
מחוטין כאלו ציצית
לטלית זה

כגון אם הטלית של פשתן
לא יתפור שם בחוטי פשתן
רק בחוט משי וכדומה
ואם הטלית של משי
לא יתפרנו בחוטי משי
ואם הטלית של צמר
לא יתפרנו בחוטי צמר
אלא בשל משי וכדומה

ויש להחמיר בזה
גם באימרא

שעושיין סביב הנקב לחזקו
וכל זאת אינו רק
בחוט לבן
אבל בחוט צבוע
אין לחוש

אם רוצה להסיר ציצית מן הטלית
כדי לתלות בו
ציצית אחרות יותר יפות
או מפני שנפסק אחד מן החוטין
ורוצה לתלות שלמות

although the first ones are still fit.
In any event, this is permissible
because one does not intend to free
the tallit from the requirement of tzitzit;
on the contrary,
one intends to put in better tzitzit.

But one must take care not to throw out
the original (tzitzit) into an unseemly place.

9:19 Even tzitzit that fall off
and are removed from the tallit
must not be thrown into the rubbish,
because we slight thereby a precept.
Some people are strict (about discarded tzitzit)
and place them in a book
to serve as a bookmark,
because, since they have once been used
for the performance of a precept,
let another precept be performed with them.
Similarly, a tallit which has become old,
and is no longer put on for the precept,
one should not make of it
any unworthy use.

9:20 If one came on the Sabbath to the synagogue
and found
that one of the tzitzit in the tallit has become unfit,
and he is unable to borrow another tallit,
and he is embarrassed
to (remain) sitting without a tallit,
since it is impossible for him on this day
to replace it by another tzitzit,
and so, as a matter of decorum,
one may put on the tallit as it is,
and not bless over it.
What cases are we talking about,
when it was not known to him,
before the Sabbath,
that it had become unfit,
but if one has been aware
before the Sabbath that it had become unfit,

אף על פי שגם הראשונות עדיין כשרות
מכל מקום מותר
כיון שאינו מבטל
את הטלית מן הציצית
ואדרבה
יתלה בו ציצית יותר יפות
ויהא נזהר שלא ישליך
את הראשונות למקום בזיון
ואפילו ציצית שנפלו
והסירן מן הטלית
לא יזרקן לאשפה
משום ביזוי מצוה
ויש מדקדקין
לגנום בספר
ולעשות מהן סימן בספר
משום דאיתעבד בהו
מצוה חדא זימנא
ליתעבד בהו מצוה אחריתא
וגם הטלית שנתישן
ואינו לובשו עוד למצוה
לא יעשה בו
תשמיש מגונה
אם בא בשבת לבית הכנסת
ומצא
שנפסלה ציצה מן הטלית
ואינו מוצא לשאול טלית אחר
והוא מתבייש
לשבת בלא טלית
אזי כיון שאי אפשר לו היום
לקשור ציצה אחרת
לכן משום כבוד הבריות
מותר לו ללבוש את הטלית כך
ולא יברך עליו
במה דברים אמורים
כשלא נודע לו
קודם שבת
שנפסלה
אבל אם ידע
קודם שבת שנפסלה

one is not allowed to put it on (now)
because he should have already repaired it yesterday.

9:21 One who puts on a garment
that requires tzitzit,
but has no tzitzit,
then this is omission of a positive commandment.
One needs to watch out for those garments
which are made having four square corners;
one of these corners must be cut off
and made round (in order not to require tzitzit);
but if one folded up one of the corners
and sewed it up so that it looks round,
this is of no avail,
for as long as it has not been cut off,
it is still considered a part of the garment.
Severe is the punishment
of the one who neglects the precept of tzitzit.
He who is scrupulous in the precept of tzitzit,
will be worthy of beholding the Divine Presence.

אסור ללבשו
דהיה לו לתקן מאתמול
הלובש בגד
שהוא חייב בציצית
בלא ציצית
הרי זה ביטל מצות עשה
וצריכין להשגיח בקצת בגדים
העשוין באופן שיש להם ארבע כנפות
צריכין לחתוך קרן אחד
שיהא עגול
אבל אם כפל את הקרן
ותפרו בענין שנראה עגול
לא מהני
דכל מה שלא התכו
עדיין מכלל הבגד הוא
וגדול עונשו
המבטל מצות ציצית
והזהיר במצות ציצית
זוכה ורואה פני השכינה

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

The Tefillin (Phylacteries)

**Ch. 10:1-
26**

הלכות תפילין

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#), [25](#), [26](#)

<p>10:1 The commandment of tefillin is also a very precious precept, because the whole Torah is compared to the tefillin, as it is written (Exodus 13:9): "In order that there will be the law of the Lord in your mouth." One who does not to put on tefillin is considered as one of the transgressors in Israel who sin with their bodies, (because they refuse to subjugate their bodies to the worship of the Almighty). One who puts on defective tefillin not only fails to observe the precept, but also utters many blessings in vain, which constitutes a grave crime. Therefore, one must take care to buy tefillin from a scribe (who is) competent and God-fearing. Also the straps (for the tefillin) should be bought from a trustworthy person, to be sure that they were prepared for this particular purpose from the skin of a clean (animal). But due to our many sins, this gross mistake is on the increase, in that (people) buy their tefillin and the straps from anyone who sells them cheaply, (although) they are unfit. Every God-fearing person should consider this: if for his clothes and utensils, he is spending money liberally</p>	<p>מצות תפילין היא גם כן מצוה יקרה מאוד שכל התורה הוקשה לתפילין שנאמר למען תהיה תורת ה' בפיך ומי שאינו מניח תפילין הרי הוא בכלל פושעי ישראל בגופן ומי שמניח תפילין פסולין לא בלבד שאינו מקיים את המצוה אלא שמברך כמה וכמה ברכות לבטלה שהוא עון גדול ולכן ידקדק לקנות תפילין מסופר מומחה וירא שמים וכן רצועות יקנה מאיש נאמן שהוא בטוח שנתעבדו לשמה מעורות טהורות ובעונותינו הרבים רבה המכשלה במה שקונים תפילין ורצועות ממי שהוא לפי שמוכרים בזול והם פסולים וכל ירא שמים יתן אל לבו אם על מלבושיו וכליו הוא מהדר</p>
--	--

so that they be of the right kind,
 how much more, then,
 (should he do so) with the objects required by the
 Almighty,
 blessed be His name.
 He should not economize
 and worry about spending the money,
 but be scrupulous to buy those (holy objects)
 only when certain that they are fit for the purpose,
 although the price may be high.
 He should always take care of them (the tefillin)
 that they be in proper condition,
 and that the cases and the straps be black.
 It is proper to smear
 the straps with a little oil,
 so that they are (always) black.
 (But not smear them with fish oil
 which is called "fishtran"
 because this is from a nonkosher fish.)
 If the tefillin become defective,
 even in the slightest degree,
 or if the stitches become loose,
 we should immediately consult a competent scholar
 (to ascertain) whether they are (still) fit.
 We must particularly be careful
 regarding the edges of the cases,
 and especially so (with the edges of) the one for the head,
 because this is very common
 that they become frayed
 and holes are made there,
 which makes them unfit.
 Very frequently,
 when the tefillin become old,
 some part of the upper skin becomes separated,
 of the head,
 which makes them unfit.
 We need to take great care about all these.
 All who are careful about the precept of the tefillin
 and treat them with respect,

שיהיו כתיקונן
 מכל שכן
 בחפצי ה'
 יתברך שמו
 שלא יצמצם
 ויחוס על הכסף
 אלא יהדר לקנות אותן
 שהם בודאי כשרים
 אף שמחירם רב
 וישגיח עליהם
 שיהיו מתוקננין
 ושחורים הבתים והרצועות
 ויש למשוח
 הרצועות תדיר בשומן
 שיהיו שחורים
 ולא ימשחם בשמן דג
 הנקרא "פישטראן"
 כי הוא מדג טמא
 ואם נתקלקלו התפילין
 אפילו רק במקצת
 או שנפסקו התפירות
 יעשה מיד שאלת חכם
 אם הם כשרים
 וביותר יש לדקדק
 על הקרנות
 ובפרט בשל ראש
 שהוא שכיח מאוד
 שמשתחקות
 ונעשו שם נקבים
 ונפסלו
 וכן שכיח מאוד
 שמחמת שנתישנו התפילין
 נפרד קצת מהעור העליון
 של ראש
 ונפסלו
 וצריכין להשגיח על כל זה במאוד
 וכל הזהיר במצות תפילין
 לנהוג בהם קדושה

and not engage in idle talk about them
 or everyday matters,
 his days will be prolonged,
 and he is assured of being in the world to come,
 as it is written (Isaiah 38:16):
 "O Lord, by these things,
 (that they wear on them G-D's name in the tefillin)
 men will live,
 and in all these things is the life of my spirit;
 so wilt Thou give me health and cause me to live."
 The word "tefillin" connotes judgment and admonition,
 (and therefore the lamed has the dagesh - stress -
 to take the place of the missing second (lamed))
 because the tefillin serve as evidence
 and convincing proof
 that the Divine Presence rests on us,
 as it is written (Deuteronomy 28:10):
 "And all the nations of the earth shall see
 that Thou art called by the name of the Lord;"
 and explained our Rabbis, of blessed memory,
 that (the reference) is the tefillah of the head
 upon which is (embossed the letter) shin,
 (the first letter) of the word Shaddai (Almighty).
 Therefore, it is forbidden to cover
 the tefillah of the head
 entirely with the tallit.

- 10:2** The time for putting them on (the tefillin)
 (begins from that hour) of morning
 when one sees his neighbor,
 with whom he is slightly acquainted,
 at a distance of four cubits,
 and recognizes him.
 After putting on the tallit
 one puts on the tefillin.
 The reason we put first
 the tzitzit over the tefillin
 is that the precept of the tzitzit
 is performed more often,
 both on week days

שלא לדבר בהם דברי הבלים
 ושיחת חולין
 מאריך ימים
 ומובטח שהוא בן עולם הבא
 שנאמר
 ה' עליהם
 שנושאים עליהם שם ה' בתפילין
 יחיו
 ולכל בהן חיי
 רוחי ותחלימני והחייני
 תפילין" הוא לשון פלילה והוכחה"
 ולכן הלמ"ד דגושה
 למלאות חסרון השניה
 כי התפילין הן עדות
 והוכחה
 שהשכינה שורה עלינו
 כמו שאמר הכתוב
 וראו כל עמי הארץ
 כי שם ה' נקרא עליך וגו'
 ודרשו רבותינו זכרונם לברכה
 אלו תפילין שבראש
 "שיש בה' ש"י"
 מהשם שדי
 ולכן אין לכסות
 תפילין של ראש
 לגמרי עם הטלית
 זמן הנחתן
 בבוקר
 משיראה את חברו
 קצת הרגיל עמו
 ברחוק ד' אמות
 ויכירנו
 אחר שלבש את הטלית
 מניח את התפילין
 והא דמקדימין
 את הציצית לתפילין
 משום דמצות ציצית
 תדירא יותר
 שנוהגת בין בחול

and on Sabbaths and festivals,
 while the precept of the tefillin
 is only performed on weekdays.
 And this rule is well established (that when we have two
 precepts);
 one which is observed regularly
 and one which is not observed regularly,
 that which is observed regularly takes precedence.
 However, if one happens to take hold of the tefillin first,
 even if they are still in their bag,
 one must put them on first
 and then enfold oneself with the tallit,
 because a mitzvah must not be passed by,
 as it is written (Exodus 12:17):
 "And ye shall observe the matzot,"
 read instead mitzvot (commandments):
 that is, if a precept presents itself,
 do not allow it to sour (by delaying its performance).

- 10:3** It is written (Exodus 13:16):
 "And it shall be as a sign upon thy hand" (Hebrew,
 yadhah),
 (in the section (that starts from verse 5): "And it shall
 be ...")
 (the word) "thy hand" is written
 with the (superfluous) letter "he" (at its end).
 The interpretation of our Rabbis, of blessed memory,
 is that this is the "faint" hand,
 that is the left hand,
 which is weaker and feebler.
 One puts on (the tefillah) there,
 on the place where the muscle stands up (the biceps),
 as it is written (Deuteronomy 11:18):
 "Therefore, shall ye lay up these My words
 in your heart,"
 (meaning) that it's put physically opposite the heart.
 Therefore, one puts it (the tefillah) there,
 and inclines it slightly
 to the side of the body,
 so that when one lets the arm down,
 it (the tefillah) will be opposite the heart.

בין בשבת ויום טוב
 ומצות תפילין
 אינה נוהגת אלא בחול
 וקימא
 לן תדיר
 ושאינו תדיר
 תדיר קודם
 ואם פגע תחלה בתפילין
 אף על פי שהן בתוך כיסן
 צריך להניחן תחלה
 ואחר כך יתעטף בטלית
 משום דאין מעבירין על המצות
 דכתיב
 ושמרתם את המצות
 קרי ביה את המצוות
 מצוה שבאה לידך
 אל תחמיצנה
 כתיב
 והיה לאות על ידכה
 בפ' והיה כי יביאך
 מדכתיב ידכה
 בה' א'
 דרשו רבותינו זכרונם לברכה
 דהיינו יד כהה
 זו שמאל
 שהיה תשה וכהה
 ויניחה שם
 במקום שהבשר הוא גבוה
 שנאמר
 ושמרתם את דברי אלה
 על לבבכם
 שתהא שימה כנגד הלב
 ולכן יניחה שמה
 ויטה אותה מעט
 לצד הגוף
 שכשיכוף הזרוע למטה
 תהיה כנגד לבו

It is written
 about the head tefillah (Deuteronomy 7:8):
 "Between your eyes,"
 by tradition,
 our Rabbis, of blessed memory, (received),
 that it does not mean literally between the eyes,
 but (on the head) midway between the eyes.
 And the place is
 from where the hair begins to grow,
 and continues upwards
 up to the spot where
 the child's skull is soft;
 which means that the lower edge of the tefillah
 should not be lower
 than the place where the hair begins to grow,
 and the upper edge
 not higher than the place
 where a child's skull is soft.
 Great care should be taken
 that it (the head tefillah) should always lie
 in its proper place.
 If there lies even a small part of it,
 on the forehead where no hair grows,
 or one puts all of it
 at the place of the hair
 but it is to one side
 and it is not exactly midway between the eyes,
 the precept is not fulfilled,
 and the blessing was in vain.
 The knot (in the strap) must be placed opposite this,
 on the back of the head,
 above the nape of the neck,
 at the base of the skull,
 where there is hair,
 which is opposite his face
 and must not incline to one side or another.
 It should be tightened onto the head;
 but when the case and the base are wide,
 it is difficult

והא דכתיב
 בתפילין של ראש
 בין עיניך
 קבלו
 רבותינו זכרונם לברכה
 שאין זאת בין עיניך ממש
 אלא כנגד בין עיניך
 ומקומה היא
 ממקום שהשערות מתחילין לצמוח
 ונמשך מקומה למעלה
 עד סוף המקום
 שמוחו של תינוק רופס
 דהיינו שקצה התיתורא שלמטה
 לא תהא למטה
 ממקום התחלת צמיחת השערות
 וקצה המעברתא
 לא תהא למעלה ממקום
 שמוחו של תינוק רופס
 וצריך לזהר מאד
 שתהא מונחת
 במקום הראוי
 ואם מניח אפילו מקצתה
 על המצח במקום שאין שערות גדלות
 או אפילו הניחה כולה
 במקום שיער
 אלא שהוא מן הצד
 ולא כנגד בין העינים
 לא עשה את המצוה
 ובירך לבטלה
 והקשר יהא מונח כנגדו
 מאחורי הראש למעלה
 בגובה העורף
 שהוא סוף הגלגולת
 במקום שיער
 שהוא כנגד הפנים
 ולא יטה לכאן או לכאן
 וצריכה שתהא מהודקת בראשו
 והנה כשהבית עם המעברתא רחבים
 קשה

that it will be tightened properly.

One needs to be very careful with this matter.

10:4 The tefillin must be put on while standing.

One must not shake the tefillin

out of the bag,

because it is an act of contempt toward a mitzvah;

rather take them out with one's hand.

One first puts on the hand (tefillah),

and before tightening the knot

one says the blessing:

"to put on the tefillin".

(the letter hey has the vowel kametz,

and the lamed of "tefillin" has the stress).

One then tightens the knot

and makes seven coils on his forearm.

Afterwards, one puts on the head (tefillah),

and before one tightens it on his head

one says the blessing:

"Concerning the commandment of the tefillin".

(the letter vav has the vowel patach)

and tightens (the strap) on his head

and says:

"Blessed be His glorious kingdom

forever and ever".

The reason for saying this last verse

"Blessed be His glorious ...and ever"

is because there is some doubt (whether)

this blessing (should be said).

Because there is doubt about this blessing,

it is also doubtful

whether or not a listener has to respond Amen to it.

It seems to me, therefore,

that this blessing should be said quietly.

After putting on the head (tefillah)

one makes with the strap of the hand (tefillah)

three coils on the middle finger,

one around the middle section,

and two around the lower section.

10:5 If one happens

שתהא מהודקת כראוי

וצריכין ליהרהר בזה מאד

מניחין את התפילין מעומד

לא ינער את התפילין

מן התיק

משום ביוזי מצוה

אלא יקחם בידו

מניח תחלה של יד

וקודם שמהדק את הקשר

מברך

להניח תפילין

הה"א בקמץ

והלמ"ד של תפילין דגושה

ומהדק את הקשר

ועושה ז' כריכות על ידו

ואחר כך מניח תיכף של ראש

וקודם שמהדקה על ראשו

מברך

על מצות תפילין

הוא"ו בפתח

ומהדקה על ראשו

ואומר

ברוך שם כבוד מלכותו

לעולם ועד

והטעם שצריך לומר

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

הוא מפני שיש קצת ספק

בברכה זאת

ומפני שיש ספק בברכה זאת

לכן יש גם כן ספק

אם השומע יענה אמן או לא

על כן נראה לי

כי טוב לברך ברכה זאת בלחש

לאחר שהניח של ראש

עושה ברצועה של יד

ג' כריכות על האצבע האמצעי

א' בפרק האמצעי

וב' בפרק התחתון

אפילו אם אירע לו

to take from the bag
the head (tefillah) first,
one must pass over the precept,
hold it in his hand,
and cover it up with something,
and put on the hand (tefillah) first.
Since the precedence of the hand (tefillah),
over the one of the head,
is ordained in the Torah,
as it is written (Deuteronomy 6:8):

"And thou shalt bind them for a sign upon thy hand,
and they shall be frontlets between thy eyes."

Hence, one can disregard,
the apparent neglect of a precept, in this case.

10:6 Nothing must intervene
between the tefillin and his flesh,
and it makes no difference whether it is the one of the
hand
or of the head.

Short hair
is not considered an intervention
since it is customary (to wear the hair) like that.
But those who grow a thick tuft of hair,
not only is this brazenness and vanity,
and so is forbidden,
there is also a prohibition
because of putting on tefillin
since this growth (of thick hair)
is an intervention (between the head and the tefillah).

10:7 Care should be taken of the tefillah of the hand
that the knot should not be shifted from the case
(even when they are in their bag
one needs to be careful about this),
and the yod of the knot
must always be facing the heart.
The base
in which the strap is inserted
should be upward
and the case downward.

שהוציא מן הכיס
של ראש תחלה
צריך להעביר על המצוה
ויניחה מתוך ידו
ויכסה אותה באיזה דבר
ויניח תחלה של יד
דכיון דקדימת של יד
לשל ראש
הוא מן התורה
שנאמר
וקשרתם לאות על ירך
והיו לטוטפות בין עיניך
לפיכך אין משגיחין
על העברת המצוה בזה
לא יהא דבר חוצץ
בין תפילין לבשרו
לא שנא של יד
לא שנא של ראש
ושערות קצרות
לא הויין חציצה
שדרכן בכך
אבל אותן המגדלין בלוריות
מלבד שהוא דרך שחץ וגאווה
ויש בזה איסור
יש עוד איסור
משום הנחת תפילין
דכיון שגדולים הרבה
הויין חציצה
יזהר בתפלה של יד
שלא יזיז הקשר מן הבית
וגם כשהן בתוך כיסן
צריכין ליזהר בזה
והיו"ד של הקשר
יהיה לצד הלב
המעברתא
אשר בה הרצועה
תהיה לצד מעלה
והבית לצד מטה

In an emergency,
 for instance, a left-handed person,
 who puts on (the tefillah on) the right hand,
 and now has no tefillin (of his own)
 only borrowed (ones)
 from a person who puts it on his left,
 (and also the opposite case)
 and he can not change the knot;
 if this is the situation,
 if he puts them on as they are
 with the base upward
 and the case downward,
 then the yod and the knot will be facing outward.
 In such a case,
 he may invert (the tefillah), and put it on
 with the base being downward
 and the case upward,
 so that the yod and the knot may be
 facing the heart.

- 10:8** It is forbidden to interrupt, by conversation,
 between (the putting on) of the hand (tefillah)
 and that of the head.
 Even to wink the eyes
 or motion with the hands is forbidden.
 For it is written (Exodus 13:9):
 "And it shall be unto thee for a sign upon thy hand
 and for a memorial between thy eyes,"
 it is necessary that the memorial
 must be immediate
 (between) the hand tefillah and that of the head,
 so that both of them may constitute one unit.
 Even if one hears the kaddish
 or the kedushah,
 one must not interrupt (to respond with the congregation),
 but one must keep silent
 and listen to what the worshippers say.
 If, however, one hears
 someone say the blessing,
 "to put on the tefillin",

ובשעת הדחק
 כגון איטר
 שהוא מניח בימין
 ועתה אין לו תפילין
 אלא שאולין
 ממני שמניח בשמאל
 וכן איפכא
 ואין יכול לשנות את הקשר
 ואם כן
 אם יניח באופן זה
 המעברתא לצד מעלה
 והבית לצד מטה
 תהיה היו"ד עם הקשר לצד חוץ
 על כן
 יהפוך ויניחה
 שהמעברתא תהיה לצד מטה
 והבית לצד מעלה
 כדי שתהיה היו"ד והקשר
 לצד הלב
 אסור להפסיק בשיחה
 בין של יד
 לשל ראש
 ואפילו לרמוז בעיניו
 ולקרוץ באצבעותיו אסור
 שנאמר
 והיה לך לאות על ירך
 ולזכרון בין עיניך
 צריך זכירה
 שיהיה תוכף
 תפלה של ראש לשל יד
 כדי שתהיה הויה אחת לשתיהן
 ואפילו אם שומע קדיש
 או קדושה
 לא יפסיק
 אלא ישתוק
 ויכוין למה שאומרים הקהל
 אך אם שומע
 שאחר בירך ברכת
 להניח תפילין

one can respond Amen (to it),
because this Amen is a corroboration
that he believes in the precept of the tefillin;
and is therefore, like one event (and not an interruption).
(When putting on) the tefillin,
(arranged according to the view) of Rabbenu Tam,
it is likewise forbidden to interrupt
between (putting on) the hand (tefillah)
and that of the head;
but (to respond) to the kaddish and the kedushah
one may pause.

10:9 If one errs and pauses,
he must touch the hand (tefillah),
repeat the blessing,
"to put on the tefillin",
tighten the knot
and thereafter put on the head (tefillah)
and bless over them.
If, however, the interruption has been
for the need of the tefillin,
one needs not repeat the blessing
over the hand (tefillah).

10:10 One must reflect
on putting on the tefillin,
that we are commanded by the Holy One, blessed be He,
to put on tefillin
which contain four sections of the Torah
which have written on them
the unity (of G-d), blessed be His name,
and of the exodus (of the Israelites from the land) of
Egypt.
(The tefillin) are on the arm nearest the heart
and on the head near the brain,
in order that we should always remember
the miracles and wonders that He has wrought for us,
which signify His Unity
and His might and dominion
over those who are above and below,
who can do with them as He pleases;

יכול לענות אמן
שהרי אמן הוא האמנת הדברים
שהוא מאמין במצות תפילין
והוי כמו הויה אחת
בתפילין
דרבינו תם
גם כן אסור להפסיק
בין של יד
לשל ראש
אך לקדיש ולקדושה
יכול להפסיק
אם טעה והפסיק
ימשמש בשל יד
ויברך שנית
להניח תפילין
ויחזק את הקשר
ואחר כך יניח של ראש
ויברך עליו
ואם הפסיק
לצורך התפילין
אינו צריך לברך שנית
על של יד
יכוין
בהנחת תפילין
שצונו הקדוש ברוך הוא
להניח תפילין
שיש בהם ד' פרשיות
שכתוב בהן
יחוד שמו יתברך
ויציאת מצרים
על הזרוע כנגד הלב
ועל הראש כנגד המוח
כדי שנזכור תמיד
נסים ונפלאות שעשה עמנו
שהם מורים על יחודו
ואשר לו הכח והממשלה
בעליונים ובתחתונים
לעשות כרצונו

also, that we should submit to Him the soul
 which (resides) in the brain,
 and also the heart,
 which is the seat of our desires and passions.
 In so doing, one remembers the Creator,
 and restrain one's pleasures,
 and also fulfill (that which is written in Numbers 15:39):
 "And that ye seek not after the inclination of your heart
 and the delight of your own soul."
 This is the reason why, concerning the tefillin, it is
 written,
 "Between thy eyes."

10:11 The tefillin of the hand
 and of the head are two separate (and distinct) precepts,
 and non-observance of one does not effect the other.
 Therefore, if one has only one tefillah (available),
 or if by reason of some accident
 one is able to put on only one,
 one puts that one on.
 If one puts on the one for the hand,
 one says (the blessing):
 "to put on the tefillin" only;
 but if one puts on the one for the head,
 one says on it (both blessings):
 "to put on the tefillin"
 and also "Concerning the commandment of the tefillin";
 and say also
 "Blessed be the name ... and ever".

10:12 A fully left-handed man,
 even if he has become left-handed
 by becoming accustomed to this,
 must put (the tefillah) on the right hand
 for everyone
 which is his "left".
 If he does all work with his right hand
 but he writes with his left,
 or vice versa,
 then the hand with which he writes
 is considered the "right" one,

וישעבד לו את הנשמה
 שהיא במוח
 וגם הלב
 שהיא עיקר התאות והמחשבות
 ובוזה יזכור את הבורא
 וימעיש הנאותיו
 ויקיים
 ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם
 ולכן כתיב בתפילין
 בין עיניך
 תפילין של יד
 ושל ראש שתי מצות הן
 ואינן מעכבות זו את זו
 שאם אין לו אלא אחת
 או שמחמת איזה אונס
 אינו יכול להניח אלא אחת
 מניח אחת
 אם מניח של יד
 מברך
 להניח תפילין לבד
 ואם מניח של ראש
 מברך עליה
 להניח תפילין
 וגם על מצות תפילין
 ואומר
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 איטר גמור
 אפילו נעשה עיטר
 מחמת שהרגיל את עצמו כן
 מכל מקום יניח בימין
 של כל אדם
 שהיא שמאלו
 ואם עושה כל מלאכה בימין
 רק שכותב בשמאל
 או בהיפוך
 היד שכותב בה
 היא חשובה ימין

and the tefillah is placed on the other.

An ambidextrous person
puts the tefillah on the left hand (for every one).

A man not born left-handed,
who has accustomed himself
to write with the left
but does all his other work with the right hand,
must put (the tefillah) on the left hand (for every one).

10:13 The prescribed width of the straps,
whether of the head (tefillah) or of the hand,
is no less than the length of a barley.
The prescribed length
for the head (tefillah) ,
of both the right and left (straps)
is to reach down to a man's navel,
or a trifle above that.

There is an opinion that holds
that (the strap on) the right hand side
should reach down to below a man's abdomen.
(that is most used)

And it is proper to follow this stricter view
in the first instance.

The (strap of) the hand (tefillah)
(should be long enough), with enough left to tighten it,
to make seven coils around the arm,
and three windings around the middle finger,
and then hold it (by winding around the hand).

If (one) strap becomes torn,
whether of the head or of the hand,
an authority should be consulted.

10:14 Care should be taken that the straps be always
with their black side out.

If it happens
that the strap around his head becomes inverted
or around his arm
so that the white side is outwards,
he must either fast or redeem himself by giving charity.
Similarly, if the tefillin fell to the ground,
when not in the bag,

ויניח התפלה בידו השנייה
ואם שולט בשתי ידיו
מניח בשמאל של כל אדם
וכן אם לא נולד איטר כלל
אלא שאחר כך הרגיל את עצמו
לכתוב בשמאל
ועושה כל מלאכתו בימינו
מניח בשמאל של כל אדם
שיעור רוחב הרצועות
בין של ראש בין של יד
לא פחות מאורך שעורה
ושיעור ארכן
של ראש
מימין ומשמאל
עד הטבור
או למעלה ממנו מעט
ויש אומרים
דשל צד ימין
תגיע עד המילה
שימושא רבה
וכן נכון להתמיר
לכתחלה
ושל יד
כדי שיהדקה
ויעשה בה ז' כריכות על הזרוע
וג' כריכות על האצבע
ויחזקה
ואם נפסקה הרצועה
בין של ראש בין של יד
יעשה שאלה
יזהר שיהיו הרצועות
בצד השחור לחוץ
ואם אירע לו
שנהפכה הרצועה שסביב ראשו
או סביב זרועו
בצד הלבן לחוץ
יתענה או יפדה בצדקה
וכן אם נפלו לו התפילין לארץ
בלא נרתיקן

he must likewise fast.

But if they fall down while in their bag,
he need not fast,
but he must give something to charity.

10:15 If one has removed the tefillin
in order to go to the lavatory,
upon putting them on again,
one must repeat the blessing
But if one was in the middle of the blessings
belonging to the shema,
that is, from the blessing
"who forms the light" and onward,
one must not interrupt by saying the blessings
over the tefillin;
but put them on without the blessings,
and after the reading of the Shemoneh Esreh (silent
prayer),
one touches them (the tefillin)
and blesses over them.

10:16 As long as one has the tefillin on,
his attention must not be diverted from them at all,
except during the Shemoneh Esreh prayer
and while studying the Torah.
We are forbidden to eat a regular meal with them on,
but a snack
may be eaten with them on.
Sleep, even a nap,
is prohibited with them on.

10:17 We must touch the tefillin
whenever we think of them,
because by so doing,
our minds will not be diverted from them.
One should first touch the hand (tefillah)
and then the one of the head.
It is a beautiful custom to touch them
when mentioning the precept concerning them
in the reading of the Shema.
When saying (Deuteronomy 6:8):
"And thou shalt bind them as a sign upon thy hand,"

יש לו גם כן להתענות
אבל אם נפלו בנרתיקן
אינו צריך להתענות
אלא יתן איזה דבר לצדקה
אם הסיר את התפילין
מפני שצריך ללכת לבית הכסא
כשחוזר ומניחן
צריך לחזור ולברך עליהם
ואם עומד בברכות
של קריאת שמע
דהיינו מן ברכת
יוצר אור ולהלן
לא יפסיק בברכות
שעל התפילין
אלא יניחן בלא ברכות
ולאחר תפלת שמנה עשרה
ימשמש בהם
ויברך עליהם
כל זמן שהתפילין עליו
לא יסיח דעתו מהן כלל
חוץ מבשעת תפלת שמנה עשרה
ותלמוד תורה
אסור לאכול בהן סעודת קבע
אבל אכילת עראי
מותר לאכול בהן
ולישן אפילו שינת עראי
אסור בהן
חייב אדם למשמש בתפילין
בכל שעה ושעה שנזכר בהם
שעל ידי זה
לא יבא לידי היסח הדעת גמור
וימשמש תחלה בשל יד
ואחר כך בשל ראש
ומנהג יפה למשמש בהן
כשמזכיר מצותן
בקריאת שמע
כשאומר
וקשרתם לאות על ירך

we touch the hand (tefillah)
and kiss (that object with which we have touched it),
and when saying:
"And they shall be as frontlets between thy eyes,"
we touch the head (tefillah)
and kiss (that object with which we have touched it).

10:18 One may elevate (a holy thing to a higher grade of sanctity

but not degrade it.

Since the tefillah of the head
is more sacred than the one of the hand,
for it has

four compartments and the letter shin;
therefore, the strap that was once used for the head
may not be used for the hand,
but the strap that was used for the hand
may be used for the head.

If the strap of the hand (tefillah)
breaks above the knot,
and one wants to reverse it
so that now the knot will be
at the lower end (of the strap),
it is forbidden,

rather the knot must be made
at the place it has been broken off.

The same applies to the strap of the head (tefillah).
it is forbidden to change (the part of the strap)
that was making up the knot
so that it is outside the knot.

A bag made for the purpose of keeping the tefillin,
and had been used to hold them,
afterwards no use may be made
of this bag, for any secular purpose.

10:19 The tefillin should not be taken off
until after the kedusha in (the prayer)

"and a redeemer shall come to Zion".

when we recite

"may it be Thy will, O Lord, that we keep Thy statutes".

But in communities where it is customary,

ממשמש בשל יד

ונושק

וכשאומר

והיו לטוטפות בין עיניך

ממשמש בשל ראש

ונושק

מעלין בקודש

ולא מורידין

ותפילין של ראש

קדושתה גדולה משל יד

לפי שיש בה

ד' בתים וגם השי"ן

ולכן רצועה שהיתה בשל ראש

אסור לעשותה של יד

אבל משל יד

מותר לעשותה לשל ראש

וכן רצועה של יד

שנפסקה למעלה אצל הקשר

ורוצה להפכה

שיעשה עתה הקשר

בקצה האחרון

אסור

אלא צריך לעשות הקשר

בהקצה שנפסקה שם

וכן ברצועה של ראש

אסור להפוך

מה שהיה בתוך הקשר

שיהיה חוץ לקשר

כיס שעשאו להחזיק בו תפילין

וגם החזיקו בו

שוב אסור להשתמש

בכיס זה דבר של חולין

אין לחלוץ את התפילין

עד אחר קדושת

ובא לציון

כשאומר

יהי רצון שנשמור חקך

ובמקום שנוהגין

that on the day the Torah is read,
the holy scroll is not replaced (in the ark)
until after completing the prayer
"and a redeemer shall come to Zion",
the tefillin should not be taken off
until after the scroll is returned to the ark.
A Biblical hint to this rule is found (Micah 2:13):
"And their king passeth on before them,
and the Lord at their head."
If there is a circumcision that day (in the synagogue),
(the tefillin) should not be removed until after the
circumcision.

On Rosh Hodesh (the New Moon), (the tefillin) are
removed
before the Musaph (additional) service;
on Hol Hammoed Sukkot (the Intermediate Days of
Tabernacles),
every one takes them off before Hallel;
but on Hol Hammoed Pesach (Intermediate Days of
Passover),
the congregation removes them before Hallel
and the hazan (Reader) after Hallel.

10:20 One removes them while standing.

One unwinds the coils around the (middle) finger
and two or three coils from around the arm,
then first removes the head (tefillah),
and after that removes the hand (tefillah),
because it is written (Deuteronomy 6:8):
"And they shall be for frontlets between thy eyes,"
since it is written in the plural, "And they shall be,"
our Rabbis, of blessed memory, explained that
(it signifies) as long as the tefillah is midway between the
eyes

the two (tefillin) must be on.
Therefore, one first puts on the hand (tefillah)
and removes the head (tefillah) first,
so that whenever the head (tefillah) is on him
the one of the hand should also be on.
It is proper to remove the head (tefillah)
with the left hand,

שביום קריאת ספר תורה
אין מחזירין את הספר תורה
עד אחר קדושת
ובא לציון
אין חולצין את התפילין
עד שיחזירו את הספר תורה להיכל
סימן לדבר
ויעבור מלכם לפניהם
וה' בראשם
וביום שיש מילה
אין לחלוץ עד אחר המילה

בראש חדש חולצין
קודם תפלת מוסף
בחול המועד סוכות
כולם חולצין קודם הלל
ובחול המועד פסח
הצבור חולצין קודם הלל
והשליח צבור אחר הלל
חולצין מעומד
מסיר את הכריכות מן האצבע
וב' או ג' כריכות מהזרוע
וחולץ תחלה של ראש
ואחר כך חולץ של יד
משום דכתיב
והיו לטוטפות בין עיניך
ומדכתיב והיו לשון רבים
דרשו רבותינו זכרונם לברכה
כל זמן שבין עיניך
יהיו שתיים
ולכן מניחין תחלה של יד
וחולצין תחלה של ראש
שכל זמן שיש עליו של ראש
תהיה עליו גם של יד
ויש לחלוץ של ראש
ביד שמאל

which is the weaker one,
in order to indicate
that we are reluctant to remove it;
for the precept is actually
that one should wear the tefillin the whole day,
but because our bodies are not always clean
we take them off immediately
after the prayers.

One must not remove the tefillin
in the presence of a sefer torah (Holy Scroll),
nor in the presence of his teacher;
rather turn oneself to the side (and remove them).
It is the custom of sages to kiss the tefillin
when putting them on
and when taking them off.
The tallit is not taken off
until after the tefillin are removed.

10:21 The tefillin must be placed
in their bag
in a way that one may be certain the following day
of taking out the hand (tefillah) first.
It is not permissible to place the hand (tefillah)
on top of one of the head,
since the sanctity of the one of the head
is greater than that of the hand,
rather they must be placed side by side.
The bag containing the tefillin should be placed
in the bottom of the tallit bag,
with the tallit above them,
so that the tallit is first at hand.

10:22 If a man (arrives at the synagogue) with no tefillin of his
own
when the congregation is already praying,
he should wait
till the end of the service
and then borrow tefillin from someone,
so that he can read the Shema,
and the Shemoneh Esreh wearing tefillin,
rather than pray together with the congregation

שהיא יד כהה
כדי להראות
שקשה עליו חליצתן
מפני שהמצוה היא
שיהיו עליו תפילין כל היום
אלא שמפני שאין לנו גוף נקי
חולצין מיד
לאחר התפלה
ולא יחלוץ את התפילין
לא בפני ספר תורה
ולא בפני רבו
אלא יסלק את עצמו לצדדין
מנהג חכמים לנשק את התפילין
בשעת הנחתן
ובשעת חליצתן
אין להסיר את הטלית
עד לאחר חליצת התפילין
יניח את התפילין
בתוך הכיס שלהן
באופן שידע למחר
להוציא תחלה של יד
אבל לא יניח של יד
על של ראש
כיון דשל ראש קדושתו
גדולה משל יד
אלא יניחם זו אצל זו
ויניח הכיס עם התפילין
בתוך כיס הטלית למטה
והטלית למעלה
כדי שיפגע בטלית תחלה
מי שאין לו תפילין
והצבור מתפללין
מוטב שיתעכב
עד לאחר תפלת הצבור
לשאול לו תפילין מאחר
כדי שיקרא קריאת שמע
ויתפלל שמונה עשרה בתפילין
ממה שיתפלל עם הצבור

without tefillin.
 If he is afraid
 that he will go past
 the time (limit) set for the praying of the Shema,
 while waiting for the tefillin
 he should read the Shema without tefillin.
 If he is afraid
 that he will also go past
 the time (limit) set for praying,
 he should also pray (without tefillin).
 But upon obtaining tefillin later,
 he shall put them on,
 with the (necessary) blessings,
 then say, while wearing them, some Psalms,
 or put them on at the Minhah (afternoon) service.
 The night is not the time for tefillin,
 and it is forbidden to put them on in the nighttime.
 It is permissible to take someone else's tefillin,
 even without his knowledge,
 and put them on, and say the blessings over them.
 (As is described
 in the previous chapter

[Law 11](#), relating to the laws of the tallit.)

10:23 Tefillin require a clean body;
 therefore one should be careful
 not release gas with them on.
 A person suffering with diarrhea,
 although he has no actual pain,
 is exempt from (putting on) the tefillin,
 since he is unable
 to keep himself
 properly clean.
 However, if he is under the impression
 that he will be able to keep his body clean
 when reading the Shema
 and the Shemoneh Esreh,
 he may then put them on.
 As regards any other ill person,
 if he suffers pain

בלא תפילין
 אבל מי שמתירא
 שמא יעבור
 זמן קריאת שמע
 עד שימצא תפילין
 קורא קריאת שמע בלא תפילין
 ואם מתירא
 שמא יעבור גם
 זמן תפלה
 מתפלל גם כן
 וכשימצא אחר כך תפילין
 יניחם
 בברכות
 ויאמר בהם איזה מזמור
 או יתפלל בהם מנחה
 אבל לילה לאו זמן תפילין הוא
 ואסור להניחן בלילה
 מותר ליקח תפילין של חברו
 גם שלא בידיעתו
 להניחן ולברך עליהן
 כמו שכתוב
 בסימן שלפני זה
 סעיף י"א לענין טלית
 תפילין צריכין גוף נקי
 וצריכין ליזהר
 שלא להפיח בהם
 חולה מעיים
 אפילו אין לו צער
 פטור מן התפילין
 מפני שאינו יכול
 לשמור את עצמו
 בנקיות כראוי
 ואם נראה לו
 שיכול להיות בגוף נקי
 בשעת קריאת שמע
 ותפלת שמונה עשרה
 יניחם אז
 אבל שאר חולה
 אם מצטער בחליו

and he cannot concentrate,
because of his pain,
he is exempt (from putting them on),
because it is forbidden
to divert his attention from them;
if this is not the case,
he is bound to put them on.

10:24 (In the case of) a minor (below the age of thirteen) who knows

to take care of tefillin,
not to pass wind with them on,
and not to sleep while having them on,
then his father must buy him tefillin
so that he can put them on.

It is now the prevailing custom
that a minor begins putting on tefillin
two or three months
before he becomes thirteen years old.

10:25 As regards to wearing the tefillin
on Hol Hammoed (Intermediate Days of festivals),
there is disagreement among the authorities
and divergent customs.

In some communities, they go by the opinion
that one does not put on tefillin (on Hol Hammoed),
while in other communities,
they go by the opinion that they do put them on,
but do not say the blessings over them
out aloud at the synagogue
as it is done on weekdays.

(In still other communities), they have made it a custom
to put them on without the blessings
(then one must have in mind,
that if Hol Hammoed
is not the (appropriate) time for tefillin,
they should be considered merely as ordinary straps).
And although no blessing is said over them,
in any event,
one is not allowed to interrupt (by talking or otherwise)
between (putting on) the hand (tefillah)

ואין דעתו מיושבת עליו
מפני צערו
פטור
מפני שאסור
להסיח דעתו מהן
ואם לאו
חייב
קטן היודע

לשמור תפילין
שלא יפיח בהם
ושלא יישן בהם
אביו חייב לקנות לו תפילין
שיניחם

ועכשיו נתפשט המנהג
שמתחיל הקטן להניח תפילין
ב' או ג' חדשים

קודם שנעשה בן שלש עשרה שנה
בענין הנחת תפילין
בחול המועד
יש מחלוקת הפוסקים
וחילוקי מנהגים

יש מקומות שאוחזין כדעת הפוסקים
שלא להניחן

ויש מקומות נוהגין
כדעת הפוסקים להניחן
אלא שאין מברכין עליהם
בקול רם בבית הכנסת
כמו בשאר ימות השנה
ויש נוהגין

להניחם בלא ברכות
ויש לו לכויין
שאם חול המועד
לאו זמן תפילין

תהיינה כרצועות בעלמא
ואף על פי שאינו מברך
מכל מקום
אסור להפסיק
בין של יד

and that of the head,
 but one may interrupt for kaddish and kedushah.
 Care must be taken
 that among those who worship in one synagogue
 there should not be some who put on (the tefillin)
 and some others who do not put them on.
 (it can be seen
 that this is not allowed
 because of "you should not cut yourself" away from
 others.)

10:26 Tefillin are presumed to be ritually fit
 by the law,
 all the time the case is in perfect condition,
 also the written parchments are presumed to be valid.
 They need not be examined (to ascertain their validity).
 Nevertheless,
 it is proper to examine them (occasionally),
 because at times
 they become spoiled through perspiration.
 If the tefillin are not put on
 except occasionally,
 they should be examined twice
 in every seven years,
 because there is a possibility
 that they have become moldy.
 If the cases are torn,
 the parchments must also be examined.
 (An examination) is also called for
 if they fell into water.
 However, if he does not have
 a competent person to examine them
 and sew them up again,
 one should put them on without having them examined,
 so as not to miss the precept of tefillin
 but not bless over them.

לשל ראש
 אך לקדיש ולקדושה יפסיק
 וצריכין ליזהר
 שהמתפללים בבית כנסת אחד
 לא יהיו קצת מניחין
 וקצת אין מניחין
 כן נראה
 דבזה ודאי איכא
 משום לא תתגודדו
 תפילין שהוחזקו בכשרות
 מן הדין
 כל זמן שהבית שלם
 גם הפרשיות הרי הן בחזקתן
 ואינן צריכין בדיקה
 ומכל מקום
 נכון לבדקן
 מפני שלפעמים
 מתקלקלין מן הזיעה
 ואם אינו מניח אותן
 אלא לפרקים
 צריכין בדיקה ב' פעמים
 בכל שבע שנים
 כי יש לחוש
 שמא נתעפשו
 וכן אם נקרע הבית
 צריכין גם הפרשיות בדיקה
 וכן
 אם נשרו במים
 ומכל מקום אם אין לו
 מי שיודע לבדקם
 ולחזור לתפרן
 יניחן כך בלא בדיקה
 שלא יתבטל ממצות תפילין
 אבל לא יברך עליהם

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

The Mitzvah of Mezuzoh

**Ch. 11:1-
25.**

הלכות מזוזה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#), [25](#)

11:1 It is a positive commandment to affix a mezuzoh to every doorway (in one's home) Even if one's home contains several rooms, and each room contains several doors made for entrance and exit, This applies even when one ordinarily uses only one of them; a mezuzoh is required for each of them. Furthermore, even if the (number of) people living in the home decreases and now there is a need for only one entrance, it is necessary (to affix mezuzos) on all of them. However, if one doorway is used only to bring in packages (from time to time), and another doorway is used for coming in and going out, concerning the doorway used only to bring in packages, there is no obligation (to affix a mezuzoh).	מצות עשה לקבוע מזוזה בכל פתח ואפילו יש לו כמה חדרים ולכל חדר כמה פתחים העשויים לכניסה ויציאה אף-על-פי שהוא רגיל רק באחד מהן מכל מקום כולם חייבים במזוזה ואפילו אם נתמעטו הדיורין ואינו צריך עתה רק לפתח אחד מכל-מקום כולך חייבים אך אם יש איזה פתח שאינה עשויה אלא להכניס דרך שם איזה משא לפרקים ויש שם פתח אחר לכניסה ויציאה אזי הפתח העשוי רק להכניס משאות פטורה
11:2 Gates to courtyards, alleyways, cities, and countries require mezuzos, as [Deuteronomy 6:9 and 11:20] states: "and on your gates."	גם שערי חצרות מבואות עיירות ומדינות חייבין במזוזה שנאמר ובשעריך
11:3 (The mezuzoh) must be affixed (on the doorpost) at a person's right side as he enters.	צריך לקבעה בימין הנכנס

If it is affixed on the left,
it is unacceptable
and must be removed
and affixed on the right side.
The blessing must be recited (when correcting this error).
In this regard, there is no difference
whether one is left-handed or not.

- 11:4** When there are two houses (also rooms),
each of which possesses a doorway
to a thoroughfare
or to a courtyard
and there is a partition between them
which also has a doorway
there is a question about this doorway,
as to which side the mezuzoh should be placed.
The determining factor in this regard is
(termed) "know by the hinge"
i.e.
(it is dependent) on which side are placed
the hinges of the door,
since the door will open in that direction,
[the direction to which the door opens] is considered as
defining the house (or room)
and the mezuzoh is placed on the right side
as a person would enter into it.*

* {When a door opens up to the public thoroughfare, the way it opens is not significant and the mezuzoh is always placed on the right side as one enters the house. However, if there is a courtyard behind a house and the only way of entering it is from a door in the house, that courtyard is considered just like any of the rooms of the house, and the mezuzoh is placed on the right side as one goes out to it (Misgeres Hashulchon 2).}

The above applies only when both of the rooms
are used equally.
However,
if one of (the rooms)
is used primarily
the determinant factor is not considered
the side on which the hinges are placed.
Rather, the mezuzoh is always placed
on the right as one enters the room
which is principally used

ואם קבעה בשמאל
פסולה
וצריך להסירה
ולקבעה בימין
ויברך עליה
ואין חילוק בזה
בין איטר לאינו איטר
שני בתים
אשר לכל אחד יש פתח
לרשות-הרבים
או לחצר
ובמחיצה אשר ביניהם
יש גם-כן פתח
והשתא יש להסתפק בפתח זה
באיזה צד יתן את המזוזה
אזלינן בזה בתר
היכר ציר
פירוש
במקום שנעשים
הצירים להדלת
שהדלת נפתח לתוכו
זהו עיקר הבית
ונתנים את המזוזה בצד ימין
שנכנסים לתוכו

ודוקא כששני הבתים
שויים בתשמישן
אבל
אם אחד הוא
עיקר תשמישו בזה
לא אזלינן
בתר היקר ציר
אלא לעולם נותנין את המזוזה
בצד הימין שנכנסין להבית
אשר עיקר תשמישו שם

even if the door opens
into the other room.*

ואפילו הדלת נפתח
לתוך השני

* {Different rules apply regarding the placement of a mezuzah at the entrance to the rooms of a house when it has only one entrance to the public thoroughfare. (The fact that it has a back or side door which opens up to an enclosed yard is not significant.) The Misgeres Hashulchon(3) explains that in this instance, the determinant factor is the manner in which one enters the room as one proceeds from the entrance to the house. Nevertheless, other authorities consider hekeir tzir on the importance of the room's function as the determinant factor. }

11:5 The place (to which the mezuzah is affixed) is the beginning of the top third of the height of the entrance.*
If it is placed higher than that, it is still acceptable, as long as it is away from the lintel more than a hand-breadth.
If one affixed it below the top third one must remove it and affix it properly (at the right height).
A blessing must be recited.

מקומה מתחלת שלישי העליון
של גובה השער
קבעה למעלה מזה
כשרה
והוא שירחיקנה
מן המשקוף טפח
קבעה למטה
משלישי העליון
צריך להסירה
ולקבעה כראוי
ובברכה

* {If the doorway is very high, one should place the mezuzah at the height of one's shoulders, even though this is below the top third of the doorway (Misgeres Hashulchon 4). }

Should one have affixed (the mezuzah) within a hand-breadth on the lintel it must also be removed and affixed at the proper (height).
However, another blessing is not recited.
[If the entrance way is wide], one should place (the mezuzah) within a hand-breadth of the outside end
(However), if one did not follow this (practice), (the mezuzah) need not be moved.

ואם קבעה
בטפח העליון
יסירה גם כן
ויקבעה כראוי
אבל לא יברך
ויש לקבעה בטפח
הסמוך לחוץ
ואם שינה בזו
אינו מעכב
כיצד קובעה
כורכה מסופה
לראשה
דהיינו מאחז
כלפי שמע
ומניחה בשפופרת
או בשאר דבר
וקובעה במסמרות

11:6 How must one affix it?
One should roll it from the end to the beginning
i.e. from (the word) "one"
to (the word) "Hear"
place it in a tube
or other container
and affix it with nails

to the doorpost.

It should be placed at an angle

with its head

- i.e. the (word) "Hear"

pointed towards the house

and the final line

pointed toward the outside.

Should the doorpost

be narrow

it (the mezuzoh) may be affixed upright.

This is preferable

to affixing it behind the doorpost.

If it was not affixed in a permanent manner

but merely hung up,

this is not acceptable.

Therefore, one should take care

to nail it at the top

and also the bottom

so that it will not be (considered as) hanging.

11:7 Before affixing it,
one recites the blessing
"who has sanctified us with His commandments
and commanded us
to affix a mezuzoh".

When one affixes a number of mezuzos
one blessing is sufficient for all of them.

If a mezuzoh falls

by itself (i.e. without any external influence)

when one affixes it again

a blessing should be recited.

However,

when it (the mezuzoh) is removed

in order to be checked

there is a question

whether another blessing is recited. *

* {The common practice is not to recite a blessing if the mezuzoh is put back the same day. However, if the mezuzoh is not put back up until the following day, or if the mezuzoh was determined as no longer acceptable and had to be replaced with another one, a blessing is recited.}

11:8 Some gateways

במזוזת הפתח

באלכסון

ויהא ראשה

דהיינו שמע

כנגד הבית

ושיטה האחרונה

ליצד חוץ

ואם מזוזת הפתח

אינה רחבה

יקבענה זקופה

וזה טוב יותר

מלתתה אחורי הדלת

אם לא קבעה

אלא תלאה

פסולה

וכן צריך לזוהר

למסמרה למעלה

וגם למטה

שלא תהא תלויה

קודם שקובעה

יברך

אשר קדשנו במצותיו

וצונו

לקבוע מזוזת

ואם קובע כמה מזוזות

די בברכה אחת לכולן

אם נפלה המזוזת

מעצמה

וחזר וקבעה

צריך גם כן לברך

אבל

אם הוא הסירה

כדי לבדקה

יש להסתפק

אם צריך לברך

בקצת שערים

are (built) with a small doorway
next to the large gate
and through this small doorway
(people ordinarily) go in and out
and the large gate is opened
only occasionally.

Since there are two separate entrances
and they are separated by a pillar
at least a hand-breadth in width
two mezuzos are required.*

יש פתח קטן
אצל השער הגדול
ודרך הפתח הקטן
יוצאין ונכנסין
והשער הגדול אינו נפתח
רק לפרקים
וכיון שהם שני פתחים
וביניהם עמוד
רחב טפה
חייבין בשתי מזוזות

* {The same principles apply to any entrance which is serviced by two doors, e.g. an entrance to a large storefront. As long as both doors are used and they are separated by a pillar a hand-breadth or more wide, a mezuzah is required for each.}

11:9 In a place where one fears
that it (the mezuzah) may be stolen
if it is possible
one should embed it
within the doorpost to the house
and place it there.
However, not (to embed it) too deeply,
one (should not) embed it more than a hand-breadth
for there (at that depth), it is no longer considered
"on the doorposts of your house" (Deuteronomy 6:9)
but, rather, within the doorpost
and is thus unacceptable.
Also, one should make sure
that in any case,
the place of the mezuzah is recognizable.
If it is impossible to embed it
within the doorpost
one can rely (on the opinions),
under such difficult circumstances,
(which allow one) to affix it inside,
behind the door.*
(This leniency applies) only when one affixes it on the
doorpost itself
and not on the wall.
Also, one should not (place it) away
from the entrance way
more than a hand-breadth

במקום שיש לחוש
שמא יגנבו אותה
אם אפשר לו
יחפור חפירה
במזוזת הבית
ויניחנה שמה
אבל לא יעמיק
לחפור טפה
כי שם לא הוי
על מזוזת ביתך
רק תוך מזוזה
ופסולה
עוד צריך ליזהר
שיהא על כל פנים
ניכר מקום המזוזה
ואם אי אפשר לו לחפור
בתוך מזוזת הבית
יש לסמוך
בשעת הדחק
לקבעה בפנים
אחורי הדלת
ודוקא במזוזה עצמה
ולא בכותל
ולא ירחיקה
מחלל הפתח
טפה

for that would be unacceptable.

כי אז פסולה

* {Similar rules apply if for other reasons it is impossible to affix the mezuzoh on the doorpost.}

11:10 A house only requires a mezuzoh
if it is
four cubits by four cubits.
If it is not four cubits by four cubits,
even though it is
more in area
than four by four (sixteen square) cubits
i.e., its shape is rectangular
or circular,
some (authorities) require (a mezuzoh)
and others do not require. *

אין הבית חייב במזוזה
אלא אם כן
יש בו ד' אמות על ד' אמות
ואם אין בו ד' אמות על ד' אמות
אבל יש בו
כדי לרבע
ד' אמות על ד' אמות
כגון שארכו יתר על רחבו
או שהיא עגולה
יש אומרים דחייב
ויש אומרים דפטור

* {The Misgeres Hashulchon (6) explains that rooms within a house require a mezuzoh even though they are smaller than this size, if they serve a specific purpose - e.g. storage - or they lead to larger rooms.}

11:11 An entrance does not require a mezuzoh
unless it has
two doorposts,
their height at least
ten hand-breadths,
and a lintel over them.
Even if the doorposts are not made of wood
or other (separate) stones,
but the walls of the house themselves
are the doorposts
with the ceiling over them,
still a mezuzoh is required.
[The following rules apply when] there is to a room
only one doorpost
for example, if from one side
the wall (of the room) continues beyond (the doorway on
the other side)

אין הפתח חייב במזוזה
אלא אם יש לו
שתי מזוזות
גבוהים לכל הפחות
עשרה טפחים
ומשקוף על גביהן
ואפילו אין המזוזות מעצים
או מאבנים אחרים
רק שכותלי הבנין בעצמו
הן המזוזות
ועליהן תקרה
גם כן חייבת
ואם אין לבית
אלא מזוזה אחת
כגון שמצד האחד
עובר הכותל

like this:

להלן כזה

If it (the doorpost) is on the left side,
(a mezuzoh) is not required;
if it is on the right side,
there is a question
whether (a mezuzoh) is required or not.
Therefore one should be affixed

אם היא מצד שמאל
פטורה
ואם היא מצד ימין
יש ספק
אם חייבת או לא
ויש לקבעה

without a blessing.

Alternatively, one may affix it,

after affixing a mezuzoh

on a doorway that does require (it),

and cover this (the first) as well.

And in all cases

where a question exists (regarding whether a mezuzoh is required or not)

this practice should be followed.

11:12 (An entrance) which has two doorposts and it does not have a lintel, but has on them an arch - like a rainbow (curving over); or alternatively, it also lacks doorposts, but the arch curves up from the ground: if it's height is at least ten hand-breadths* and four hand-breadths wide, it requires a mezuzoh.

* { According to the Rambam's opinion, a mezuzoh is not required unless the entrance extends directly upward for at least ten hand-breadths. Therefore, if the entire entrance way is arched, the mezuzoh should be affixed without reciting a blessing. (Misgeres Hashulchon 9). }

Regarding those stores

which have one doorpost

extending from the ground until the lintel

and one which does not reach the lintel,

but rather, one removes a space of a cubit or more from

the wall, like this:

If the doorpost which is high enough to reach the lintel,

is on the right side as a person enters,

the mezuzoh is affixed

to that doorpost.

If the short doorpost,

is on the right as one enters,

if it is at least ten hand-breadths long

one should affix the mezuzoh to it.

If it is not ten hand-breadths long,

(the mezuzoh) is affixed to the wide portion.

בלא ברכה

או שיקבעה

לאחר שיקבע

בפתח המחוייבת

ויפטור גם את זאת

וכן בכל מקום

שיש ספק

יעשה כן

יש לו שתי מזוזות

ואין לו משקוף

אלא שיש עליהן

כיפה כמין קשת

או אפילו גם מזוזות אין לו

אלא שהכיפה

מתעגלת מן הארץ

אם יש בה בגובה

עשרה טפחים

רוחב ארבעה טפחים

חייב במזוזה

ואותן החנויות

שעושיין מזוזה אחת

מן הקרקע עד המשקוף

ומזוזה אחת שאינה מגעת עד המשקוף

רק שכוונסין את הכותל לערך אמה או יותר

אם המזוזה שהיא גבוהה עד המשקוף

היא מימין הכניסה

נותן את המזוזה

באותה המזוזה

ואם המזוזה הקטנה

היא מימין הנכנס

אם היא גבוהה י' טפחים

נותן את המזוזה בה

ואם אינה גבוהה י' טפחים

נותנין במקום הרחב

<p>11:13 Some authorities say that even an entrance way which lacks a door requires a mezuzoh. Others say that with regard to this case, it's actually (when there is) a door. Therefore, one should not affix the mezuzoh until one first puts the door up. One should not first affix (the mezuzoh), and then put up the door, because of the principle "to do and not have it already done" (i.e. it is required to "affix" a mezuzoh and not to use one that is already affixed - see Ch. 9:6.)</p> <p>11:14 A house which is not constructed as a permanent dwelling does not require (a mezuzoh). Therefore, a festival sukkoh on that holiday does not require (a mezuzoh) . Similarly, those stores that are put up on market days for the duration of a business fair and then are either taken down or left unused (vacant) do not require (a mezuzoh). However, stores which are permanently (filled) with merchandise require a mezuzoh.*</p> <p>* {Some opinions do not require that mezuzos be affixed on stores. Hence, they should be affixed without a blessing (Misgeres Hashulchon 11)}.</p> <p>11:15 A porch, which has three walls and a ceiling over them, with the fourth side open, even if it has two pillars (there) which resemble a doorway, does not require a mezuzoh;</p>	<p>יש אומרים דאפילו אין דלתות לפתח חייב במזוזה ויש אומרים דבעינן דוקא דלת ולכן לא יקבע את המזוזה עד שיתלה מקודם את הדלת ולא יקבע אותה תחלה ואחר כך יתלה את הדלת משום דבעינן תעשה ולא מן העשוי בית שאינו עשוי לדירה בקביעות פטור לפיכך סוכת החג בחג פטור וכן אותן חנויות שעושין ביוםא דשוקא לימי משך היריד ואחר כך מפרקין אותן או שנשארים בלי שום תשמיש פטורין אבל החנויות הקבועות בסחורה חייבין במזוזה אכסדרה שיש לה שלש מחיצות ותקרה על גביהן ופרוצה ברביעית אף על פי שיש לה שתי פצימין כמו צורת פתח פטורה ממזוזה</p>
---	--

since these pillars
were not placed there as doorposts,
but rather as supports for the roof.
If it has a wall
on the fourth side,
even if that wall is low
and does not reach the ceiling
or even if they are made with windows,
the windows require (a mezuzah).

11:16 A gatehouse
(i.e., a small house
by the gate to a courtyard
where a guard waits),
a balcony used
to go up to a higher (storey),
a garden,
and a pen (enclosure for animals)
do not require a mezuzah,
because they are not made
for living (dwelling) in.
However, if a house,
which requires a mezuzah,
opens up to one of these
or to a porch,
a (mezuzah) is required
even for the entrance to these
from the public thoroughfare.
Accordingly,
the gates to courtyards,
alleyways,
countries,
and cities,
all require mezuzos,
because houses that require mezuzos
open up to them.
Furthermore, ten houses (or rooms),
which lead one to another,
(This applies even if the nine outer ones
are constructed such that they do not require a mezuzah.)

מפני שהפצימין
לא נעשו משום מזוזות
אלא כדי להעמיד התקרה
אבל אם יש לה מחיצה
גם ברוח רביעית
אף על פי שהמחיצות נמוכות
ואינן מגיעות עד התקרה
ואף על פי שהן עשויות חלונות
חלונות חייבת
בית שער
והוא בית קטן
שאצל שער החצר
שהשומר יושב שם
ומרפסת שהוא דרך
לעלות בה לעליה
והגנה
והדיר
פטורין ממזוזה
כיון שאין עשויין
לדירה
ואם יש בית
שחייב במזוזה
פתוח לאחד מאלו
או לאכסדרה
חייבים
אף בפתח שנכנסים להם
מרשות הרבים
ולכן
שערי חצרות
שערי מבואות
שערי מדינות
ועירות
כולם חייבים במזוזה
כיון שבתים החייבים במזוזה
פתוחים לתוכן
אפילו עשרה בתים
זה פתוח לזה, וזה פתוח לזה
אפילו תשעה החיצונות
בגונא דפטורין

if the innermost one requires a mezuzoh,
all require mezuzos.

Therefore, the gateway leading
from a garden to a courtyard
requires a mezuzoh.

Some (authorities) say that gatehouses
and balconies require (a mezuzoh)
even if the house does not
open up to them.

Therefore, a mezuzoh should be affixed
without a blessing.

11:17 A bathhouse,
tannery,
and mikveh
do not require (a mezuzoh),
because they are not intended (to be used)
as a proper (respectful) dwelling.
However, a cattle barn
or chicken coop,*
a storage room for hay
or for wood,
a wine cellar,
or place where other beverages are stored
if it is of the minimum size of a house
requires (a mezuzoh) .
Nevertheless, some opinions do not require (a mezuzoh in
these instances). **

אם הפנימי חייב במזוזה
כולם חייבים
ולכן שער הפתוח
מן הגנה לחצר
חייב במזוזה
ויש אומרים דבית שער
ומרפסת חייבים
אפילו אין בית
פתוח להם
ויש לקבעה
בלא ברכה
בית המרחץ
בורסקי
ובית הטבילה
פטורין
מפני שאינן
לדירת כבוד
אבל רפת בקר
וחדר שמגדלין בו עופות
ובית התבן
והעצים
ואוצרות של יין
או של שאר משקין
אם יש להם שיעור בית
חייבין
ויש פוטריין

* { At present, many do not affix mezuzos to chicken coops and barns because of the waste found there.
Each situation should be considered individually (Misgeres Hashulchon 12). }

** { The Misgeres Hashulchon (13) rules in favor if the opinion which requires a mezuzoh and states that
the matter is so clear that a blessing may be recited when the mezuzoh is affixed. }

11:18 In a place where children stay
or occasionally wash there
or urinate there
the mezuzoh should be covered.
Only when these take place only occasionally
a cover is sufficient.
However, if it is permanently used for
a disrespectful function

במקום שתינוקות מצויין
או שלפעמים רוחצין שם
או שמשתינים שם
יכסה את המזוזה
ודוקא בהזדמנות דרך עראי
סומכין על הכיסוי
אבל לקבוע שם
תשמיש בזיון

e.g. [a bathroom where] a receptacle is placed there to collect waste,

כגון להעמיד שם כלי לשופכין

one should not rely on the cover [and should refrain from putting up a mezuzoh.]

אין לסמוך על הכיסוי

11:19 A room

בית

or courtyard

וכן חצר

[shared by a Jew and] a gentile

שגם עכו"ם דר שם

does not require (a mezuzoh).*

פטור

* {However, a room that belongs solely to a Jew requires a mezuzoh, even though he has rented the house in its totality together with a gentile. Nevertheless, if the doorway is located on the wall which is owned jointly with the gentile, no mezuzoh is required (Misgeres Hashulchon 15). }

11:20 A cellar whose doorposts

מרתף שהמזוזות

and the entrance

עם הפתח

lie on the ground

שוכבים בארץ

does not require (a mezuzoh).

פטור

A doorpost is considered as such

דלא נקרא מזוזה

only when it stands upright.

אלא כשעומדת

11:21 A person who rents a house

השוכר בית

outside Israel (in the Diaspora)

בחוץ לארץ

is not required to affix (a mezuzoh)

פטור ממזוזה

(during the first) thirty days (he lives in it).

שלשים יום

This is not considered a permanent dwelling.

דלא הוי דירת קבע

11:22 (When a Jew) leaves a dwelling

היוצא מן הבית

and another Jew

וישראל אחר

will come to live there (in his place),

יכנס לדור שם

the former should not take

לא יטול הראשון

the mezuzos.

את המזוזות

Rather, he should leave them there

אלא יניחם

and the second (Jew) should pay

והשני ישלם

him for them.

לו עבורם

11:23 A person is obligated

חייב אדם

to be extremely careful

להזהר מאד

(regarding) the mitzvoh of mezuzoh,

במצות מזוזה

since it is

מפני שהיא

a constant obligation for everyone.

חובת הכל תמיד

Thus, whenever he enters

וכל זמן שיכנס

or leaves (his home),

ויצא

he will be confronted with G-d's Unity

יפגע ביהוד השם

the name of the Holy One, blessed be He,

שמו של הקדוש ברוך הוא

and remember His love.

ויזכור אהבתו

This will rouse him from his sleep
and his errors
in the vanities of the time
and he will realize that nothing lasts
for eternity
except the knowledge of the
"Eternal Rock."
Thus, he will immediately return
to his senses
and follow righteous paths.
[Menochos 43b] states:
"Whoever wears tefillin
on his head and arm,
tzitzis on his clothes,
and has a mezuzoh on his door
can be assured
he will not sin,
since he has
many reminders.
They are the angels
who rescue him
from sinning,
as [Psalms 34:8] declares:
'The angel of G-d camps around
those who fear Him and rescues them.' "
Furthermore, [Shabbos 32b] relates
that the sin [of negating the mitzvoh of] mezuzoh (has
serious implications),
(causing) one's sons and daughters
to die young.
(In contrast), any one who carefully observes (the
mitzvoh of) mezuzoh
will have his days prolonged,
as [Deuteronomy 11:21] states:
"so that you will prolong your days
and the days of your children..."

11:24 Since the mezuzoh is intended
to recall the unity of His name,
blessed be He,

ויעיר משנתו
ושגיותו
בהבלי הזמן
וידע כי אין דבר העומד
לעולם ולעולמי עולמים
אלא ידיעת
צור העולם
ומיד הוא חוזר
לדעתו
והולך בדרכי מישרים
אמרו רז"ל
כל מי שיש לו תפילין
בראשו ובזרועו
וציצית בבגדו
ומזוזה כפתחו
מוחזק הוא
שלא יחטא
שהרי יש לו
מזכירין רבים
והן הן המלאכים
שמצילין אותו
מלהטוא
שנאמר
חונה מלאך ה' סביב
ליראיו ויחלצם
עוד אמרו רז"ל
בעון מזוזה
בניו ובנותיו
מתים קטנים
וכל הזהיר במזוזה
יארכו ימיו
שנאמר
למען ירבו ימיכם
וימי בניכם
ולפי שהמזוזה הוא
להזכירו יחוד שמו
יתברך

as one leaves from the entrance of one's house
and one enters
one should kiss it (the mezuzoh).

However, a person should not place his hand
on (the parchment of) the mezuzoh itself.

Rather, one should take care that there is
a glass (covering) over G-d's name.

When one leaves his house
and places his hand on the mezuzoh,
he should say:

"G-d is my Guardian.

G-d is my shadow on my right hand.

May G-d protect my going out and returning
now, and forever."

11:25 A mezuzoh (belonging to a private) individual
should be checked twice
in seven years*.

Those (belonging to the) public
(so it will not be a burden to them)
should be checked twice
in a Jubilee period (fifty years).

* {At present, improperly written mezuzos are quite common. Hence, before affixing a mezuzoh, one should have it checked by a competent Rabbinic authority. Also, some mezuzos are written on coated parchment. This causes the letters to crack and fade more quickly than otherwise. Hence, more frequent checking is required.}

לכן כשיצא מפתח ביתו
וכן כשנכנס
ינשק אותה
אבל לא יניח את היד
על המזוזה עצמה
אלא יזהר שיהיה
זכוכית על השם
וכשיוצא מביתו
ומניח ידו על המזוזה
יאמר
ה' שומרי
ה' צלי על יד ימיני
ה' ישמר צאתי ובואי
מעתה ועד עולם
מזוזת היחיד
נבדקת שתי פעמים
בשבע שנים
ושל רבים
שאינן להטריח עליהם
נבדקת שתי פעמים
ביובל

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Preparing Oneself to Pray

**Ch. 12:1-
15**

הכנת הגוף לתפלה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#)

12:1 [Amos 4:12] states:

"Prepare to meet your G-d, O Israel"
i.e., a person should prepare himself
to stand in the presence of G-d, blessed be He.
He should wear
becoming clothes
when he goes to pray,
as if he were presenting himself
before an honorable official.*

כתיב

הכון לקראת אלהיך ישראל
פירוש שיכין את עצמו
לפני השם יתברך
שילביש את עצמו
במלבושי כבוד
כשהולך להתפלל
כמי שהולך
לפני שר נכבד

* {The Shulchan Oruch HoRav 91:5 writes that it is improper to pray while barefoot or while wearing only sandals. The Mishnoh Beruroh 91:12 adds that it is improper to pray in boots if it is not customary to stand in the presence of great people while wearing them. Similarly, that text rules against praying while wearing gloves and advises wearing a second hat in addition to the yarmulke during prayer. }

Even if one prays
alone in his house,
he should dress himself in the proper manner.
In places where it is customary
to wear a belt,
it is forbidden to pray
until one puts on a belt.

ואפילו אם מתפלל
בביתו ביהדות
ילביש את עצמו כראוי
ובמקומות שנוהגין
לילך בחגורה
אסור להתפלל
עד שיחגור את עצמו

12:2 It is desirable to give charity

before prayer,
as [Psalms 17:15] states:
"I will see your face with righteousness."
Also, one should resolve to fulfill,
before each prayer service,
the mitzvoh to
"love your neighbor as yourself" (Leviticus 19:18),
having the intention to love
every single Jew as oneself.
If, heaven forbid,

טוב ליתן צדקה
קודם התפלה
שנאמר
אני בצדק אחזה פניך
גם יקבל עליו
קודם כל תפלה
מצות
ואהבת לרעך כמוך
ויכוין לאהוב
את כל אחד מישראל כנפשו
כי אם חס ושלום

there is a division of hearts
among Jews on the physical plane,
then also in the spiritual realms
there is no unity.

This (the unity on this physical plane) causes
also their prayers to be unified (in the spiritual realms).

So these prayers become
more communal (in quality which)
makes them (more) desirable
before G-d, blessed be His name.

12:3 [Ecclesiastes 4:17] states:

"Guard your feet when you walk
to the house of G-d."

[Brochos 23a] explains

that the term "your feet" [is a euphemism] for one's
excretory organs,

which are located near the feet (legs).

Therefore, a person should check
himself before prayer

to see whether he must
urinate or defecate (*lit.* to carry out his needs).

If he feels

even a slight need

to relieve himself,

he is forbidden to pray.

And even (to recite) words of Torah

is forbidden

as long as his body is detestable,

until he cleans his system.*

* {There is no opinion which prevents a person who feels a need to relieve himself, but can contain himself for an hour and twelve minutes, from studying Torah. Some opinions are lenient and also allow such a person to recite the Shema and other portions of the prayer service (Mishnoh Beuroh 92:7)}

Should he have prayed

despite the fact that he felt a need,

provided he feels

that he would have able

to contain himself

for the time it takes to walk a parsoh

(one hour and twelve minutes)

his prayer is acceptable after the fact.

יש פירודגלכות
ישראל למטה
אזי גם למעלה
אין התאחדות
ועל ידי זה
גם תפלותיהן מתאחדות
ואז בהיות תפלותיהן
כלולות יחד
היא רצויה
לפניו יתברך שמו
כתיב

שמור רגלך כאשר תלך
אל בית האלהים
ודרשו רז"ל
דרגלין היינו הנקבים
שאצל הרגלים
ולכן צריך לבדוק
את עצמו קודם התפלה
אם אינו צריך
לעשות צרכיו
ואם מרגיש בעצמו
אפילו קצת הרגשה
לצרכיו
אסור לו להתפלל
ואפילו בדברי תורה
אסור
כל זמן שגופו משוקץ
עד שינקה את עצמו

ובדיעבד אם התפלל
כשהוא נצרך לנקביו
אם הוא משער בעצמו
שהיה יכול
להעמיד את עצמו
שיעור הילוך פרסה
שעה וחומש
תפלתו תפלה

If not,
despite the fact that he has already prayed,
his prayer is considered an abomination
and he must pray again. *

ואם לאו
אפילו בדיעבד אם התפלל
תפלתו תועבה
וצריך לחזור ולהתפלל

* {Most authorities (Mogen Avrohom, Shulchon Oruch HoRav, Chayei Odom) maintain that this applies only if one feels he must defecate. If he needs only to urinate, he is not required to pray again. However, other opinions are most stringent. }

Others maintain
that a person who can contain himself
for the time it takes to walk a parsoh
from the beginning
is permitted to pray.
One may rely on this opinion
if waiting to relieve oneself
will cause one to miss the time for the morning prayers.
(See also [Ch. 18:16](#).)

ויש אומרים
שאם יכול להעמיד את עצמו
שיעור פרסה
אפילו לכתחלה
מותר לו להתפלל
ויש לסמוך על זה
אם הוא בענין שבעוד שיפנה
יעבור זמן תפלה

12:4 A person who is sure
that he cannot contain
himself from releasing gas
until after he concludes
the Shema and the Shemoneh Esreh [should refrain from
reciting these prayers].*
It is preferable that he delay until after the times
for the Shema and the Shemoneh Esreh
than to pray
without a clean body.
Should the time for prayer pass, [it is not his fault].
He is prevented by factors beyond his control
(and may compensate,
as will be explained in [Ch. 21](#)).

מי שבריו לא
שאינו יכול לעמוד
על עצמו מלהפיה
עד שיגמור
קריאת שמע ותפלה
מוטב שיעבור זמן
קריאת שמע ותפלה
ממה שיתפלל
בלא גוף נקי
ואם עבר זמן תפלה
אנוס הוא
ומשלים אחר כך
כדלקמן סימן כ"א

* {The Shulchon Oruch HoRav 80:3 and the Mishnah Beruroh 80:3 require that one recite the Shema and its blessings at the proper time. However, one should refrain from wearing tefillin. It must be emphasized that this applies only to someone who is sure that he will not be able to hold himself back from releasing gas. However, if a person merely suspects that he might do so, he should pray. }

If he is sure
that he can contain himself
during the recitation of the Shema,
he should put on tefillin
between (the blessing)
"Who chooses His people Israel in love"

ואם יראה לו
שיכול לעמוד על עצמו
בשעת קריאת שמע
יניח תפילין
בין
הבוחר בעמו ישראל באהבה

and the Shema,
recite the blessing upon them, (and recite the Shema).

12:5 A person must wash his hands
to the wrists
before prayer.

Therefore,
even though he washed
his hands in the morning,
if afterwards his hands touched
a place of filth
i.e., a part of the body
which is usually covered
and is sweaty:

or he scratched his head,
or he did not wash them
in the morning up to the wrist
he must wash them again
before prayer.

If there is no water available,
he must go back and search for it,
(even if) he needs to walk on four milin*
or one mil back.

However, should he fear that in doing so
the time for Shemoneh Esreh will pass (without his
praying),
he should clean his hands with a shard,
or with dust,
or any other material,
and pray.

לקריאת שמע
ומברך עליהם
צריך לרחוץ את ידיו
במים עד הפרק
קודם התפלה
ולכן
אף על פי שרחץ
את ידיו בבקר
אם נגע אחר כך בידיו
באיזה מקום מטונף
דהיינו במקומות
המכוסים באדם
שיש שם מלמולי זיעה
או שחיקך בראשו
או שלא רחצם
בבקר עד הפרק
צריך לחזור ולרחצם
קודם התפלה
ואם אין לו מים
צריך לחזור אחריהם
ללכת לפניו ד' מילין
או לאחוריו מיל
ואם מתיירא שמתוך כך
יעבור זמן תפלה
מנקה ידיו בצרור
או בעפר
או בכל מידי דמנקי
ומתפלל

* {The above applies when a person is on a journey. If one does not intend to travel, there is no difference between in front of him or behind him. There is no need to search further than a mil. A mil is approximately a kilometer in contemporary terms.}

[This may be derived from Psalms 26:6]:

"I will wash my hands in cleanliness and encircle Your altar."

If possible, I will wash my hands with water,

If not,

I will achieve "cleanliness" through other means.

12:6 Even though he washed his hands in the morning
properly,

דכתיב
ארחץ בנקיון כפי וגו'
ארחץ במים אם אפשר
ואם לאו
בנקיון בכל מידי דמנקי
ואם רחץ ידיו בבקר כראוי

and he does not know
 that his hands have become dirty,
 because he diverted
 his attention meanwhile [from his hands]
 (This applies] even though he [only] studied in the interim
 again he diverted his attention [from his hands]
 it is still necessary for him to wash them
 with water before prayer.
 However, in this instance, there is no need
 to search for water.
 If he does not have
 water available,
 and searching for it
 will prevent him from praying with a minyan,
 he need not search for it.*
 Rather, he should clean his hands
 with other materials
 and pray with the minyan.

ואין ידוע לו
 שנתלכלכו ידיו באיזה דבר
 מכל מקום כיון שהסיה
 דעתו בינתים
 ואפילו למד בינתים
 גם כן הוי היסח הדעת
 וצריך גם כן לרחצם
 במים לצורך תפלה
 אך בזה אין צריך
 לחזור אחר המים דוקא
 שאם אם אין לו
 מים מזומנים
 ובאם יחזור עליהם
 יאחר תפלת הצבור
 לא יחזיר עליהם
 אלא מנקה ידיו
 בכל מידי דמנקי
 ומתפלל עם הצבור

* {The Shulchon Oruch, Orach Chayim 92:5 states that in such an instance, one need not search for water, and does not make the leniency dependent on the concept of communal prayer. }

12:7 A person should try and exert himself
 to pray together with a minyan,
 as [Psalms 69:14] states:
 "May my prayer to You, G-d, be at a propitious time".
 When is "a propitious time" ?
 When the community prays.
 Similarly, [Isaiah 49:8] announces:
 Thus declares G-d:
 'I will answer you at a propitious time.' "
 G-d will not reject
 the prayers of the many,
 even if there are sinners among them,
 as [Job 36:5] can be interpreted:
 "Behold, G-d,
 the many,
 He will not despise them."
 Similarly, [Psalms 55:19] relates:
 He redeemed my soul in peace
 from the battle that was against me,

ישתדל ויתאמץ
 להתפלל עם הצבור
 דכתיב
 ואני תפילתי לך ה' עת רצון
 אימתי - עת רצון
 בשעה שהציבור מתפללין
 וכתיב
 כה אמר ה'
 בעת רצון עניתך
 ואין הקב"ה מואס
 בתפלה של רבים
 ואפילו יש בהם חוטאים
 דכתיב
 הן אל כביר
 כביר - פרוש רבים
 לא ימאס
 וכתיב
 פדה בשלום נפשי
 מקרב לי

because of the many who were with me" (Berochos 8a).

12:8 [The following rules apply to] a person who is travelling and reaches a place

where he would like to spend the night:

If there is a place further on his way, within four milim, where communal prayers are recited,

This applies provided that he can arrive there before nightfall,

so that he will not have to travel alone at night,

he must travel those four milim in order to pray with a minyan.

Similarly, he must turn back one mil in order to pray with a minyan.*

Surely, one should not leave a place where prayer is recited communally if it's possible for him to reach his destination while it is still day.

* { Similarly, a person living within a mil of a minyan is required to attend communal services every day (Shulchon Oruch HoRav 90:17, Mishnoh Beruroh 90:52). }

12:9 It is a great mitzvoh to pray in a synagogue or in a house of study, for these are holy places. This applies even when, on occasion, there is no minyan there; nevertheless, it is preferable to pray there alone, because of its holiness.

A person who customarily studies (Torah) in a house of study should pray there together with a minyan, even if there is a synagogue in his city.

However, someone who does not frequently study (Torah) in a house of study should pray in the synagogue, for there more people are present, and [Proverbs 14:28] states: "Amidst the multitude of people is the glory of the King."

When there are in a person's city,

כי ברבים היו עמדי
ההולך בדרך והגיע למקום
שהוא רוצה ללון שם
אם יש לפניו עד ד' מילין
מקום שמתפללין בצבור
אם יוכל לבא שמה בעוד יום
שלא יצטרך ללכת
יחידי בלילה
צריך לילך ד' מילין לפניו
כדי שיתפלל בצבור
ולאחריו צריך לחזור מיל
כדי להתפלל בצבור
ומכל שכן שלא לילך
שמתפללין שם בצבור
אם יכול לבוא
למחוז הפצו בעוד יום

מצוה גדולה להתפלל
בבית הכנסת או בבית המדרש
שהם מקומות מקודשים
ואפילו אם לפעמים
מתבטל שאין שם מנין
מכל מקום מצוה להתפלל שם
גם ביחידות
כיון שהן מקומות מקודשים
ומי שדרכו ללמוד
בבית המדרש
יתפלל גם כן שמה בעשרה
אף על פי שיש
בעירו גם בית הכנסת
אבל מי שאין דרכו
ללמוד בבית המדרש
יתפלל בבית הכנסת
שיש בה רוב עם
וברב עם הדרת מלך
ואם יש בעירו

two synagogues,
 he should go to the further one,
 so that he will earn reward for his steps.
 Rabbi Yehoshua ben Levi declared:
 A person should always rise early
 to attend the synagogue,
 so that he will be counted among
 the first ten who arrive,
 Even if a hundred people come after him,
 he receives a reward equal to all of them (Berochos 47b).

Also, [Berochos8a] teaches:

Whoever attends in the morning
 and the evening, a synagogue
 or a house of study
 at the appropriate time,
 spends an appropriate amount of time there,
 and behaves in a holy manner as is befitting the place,
 merits long life,

as [Proverbs 8:34] states:

"Happy is the man who hearkens to me,
 faithfully coming to My gates day after day,
 waiting at the doorposts of My entrances."

Afterwards, the verse continues:

Whoever finds Me, finds life."

12:10 A person should designate
 one synagogue or house of study
 where he will pray regularly.
 Similarly, he should designate there
 a fixed place to pray.
 Within four cubits of a place
 is still considered as the same place.
 It is preferable if he can find a fixed
 place near a wall,
 as we find in the case of Hezekiah.
 [Isaiah 38:2 relates that when he decided to pray to G-d]:
 "Hezekiah turned his face to the wall."
 One should not stand or sit
 next to a wicked person during prayer.
 When a person prays at home,

שתי בתי כנסיות
 ילך להרחוקה
 שיהיה לו שכר פסיעות
 אמר רבי יהושע בן לוי
 לעולם ישכים אדם
 לבית הכנסת
 כדי שימנה עם
 עשרה הראשונים
 שאפילו מאה באים אחריו
 נוטל שכר כנגד כולם
 עוד אמרו רבותינו זכרונם לברכה
 כל מי שהולך שחרית
 וערבית לבית הכנסת
 או לבית המדרש
 בזמן הראוי
 ומתאחר שם כראוי
 ומתנהג שם בקדושה כראוי
 זוכה לאריכת ימים
 דכתיב
 אשרי אדם שומע לי
 לשקוד על דלתותי יום יום
 לשמור מזוזות פתחי
 וכתוב בתריה
 כי מוצאי מצא חיים
 יש לו לאדם לקבוע לו
 בית הכנסת או בית המדרש
 שיתפלל שם בקביעות
 וגם יקבע לו שם
 מקום מיוחד לתפלתו
 וכל תוך ד' אמות
 כחד מקום חשוב
 וטוב אם יכול לקבוע לו
 מקום אצל הקיר
 כדמצינו בחזקיהו המלך
 דכתיב
 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר וגו'
 ולא יעמוד ולא ישב
 בתפלה אצל רשע
 וכשמתפלל בביתו

he should also establish a fixed place,
so that the members of his household will not disturb
him.

12:11 It is a mitzvoh to run
when going to the synagogue,
to the house of study,
or to fulfill other mitzvos,
as [Hoshea 6:3] states:
"Let us run to know G-d,"
and [Psalms 119:32] states:
"I will run [on] the path of Your mitzvos."
Accordingly even on the Sabbath
it is permitted to run for the sake of a mitzvoh.
However, within a synagogue
or a house of study,
it is forbidden to run.
When a person approaches the entrance [to the
synagogue],
he should hesitate momentarily
so that he does not enter
suddenly.
He should tremble
and fear
from the splendor of His glory,
blessed be His name.
He should recite the verse (Psalms 5:8)
"And, I, through Your great kindness, {enter Your
house...,"}
which is comparable to receiving permission.
Afterwards, he should enter
and proceed with awe and fear,
as if he is walking in the presence of a king.
In communities where Jews have
streets of their own,
it is a mitzvoh to wrap oneself in the tallis
and put on tefillin at home,
and walk to the synagogue wearing them.
In those places where (the Jews) live
among the gentiles,
or one would have to pass

יקבע לו גם כן מקום
שלו יבלבלוהו בני ביתו
מצוה לרוץ
כשהולך לבית הכנסת
או לבית המדרש
או לשאר מצות
שנאמר
נרדפה לדעת את ה'
וכתיב
דרך מצותיך ארוץ
ולכן אפילו בשבת
מוותר לרוץ לדבר מצוה
אבל בתוך בית הכנסת
ובתוך בית המדרש
אסור לרוץ
ובבואו לפני הפתח
ישהה מעט
שלא יכנום
בפתע פתאום
וירתע
ויפחד
מהדר גאונו
יתברך שמו
ויאמר הפסוק
ואני ברוב חסדך וגו'
שהוא כמו נשילת רשות
ואחר כך יכנוס
וילך באימה וביראה
כהולך לפני מלך
בקהלות שיש ליהודים
רחובות בפני עצמן
מצוה להתעטף בציצית
ולהניח תפילין בביתו
וילך כך לבית הכנסת
ובמקום שדרים
בין האומות
או שצריך לעבור

alleyways that are filled with filth,
 one should wrap oneself, in the tallis
 and put on tefillin in the anteroom
 before the synagogue itself,
 for it is a great matter,
 entering the synagogue
 wearing a tallis
 and crowned with tefillin.

12:12 If, because of factors beyond his control,
 he is not able to go
 to a synagogue
 or a house of study
 or attending any other fixed minyan,
 there is some reason one cannot go,
 one should try to assemble,
 ten people
 in order at least to pray
 (together) with a minyan at his home.
 If that is impossible for him,
 one should at least pray
 at the time the minyan prays,
 for this is
 "a propitious time."
 Similarly, a person who lives
 in a place where there is no minyan
 should pray at the time
 the people of the nearest city pray (communally).
 Nevertheless, a person who must study (Torah)
 or begin work
 which is very pressing
 as explained in [Ch. 8](#) (text has "5" which seems to be a
 mistake),
 since, a person may not start (these activities)
 before prayer,
 may begin early
 and pray [even if there is no minyan], as soon
 as the sun rises.

12:13 Similarly, a person
 who feels weak

דרך מבואות מטונפות
 יש להתעטף בציצית
 ולהניח תפילין בפרוזדור
 של בית הכנסת
 כי הוא ענין גדול
 לכנוס לבית הכנסת
 מעוטף בציצית
 ומוכתר בתפילין
 אם מחמת איזה אונס
 אינו יכול לילך
 לבית הכנסת
 או לבית המדרש
 ואפילו מין קבוע
 יש לו איזה מניעה מללכת
 יתאמץ לקבץ
 עשרה אנשים
 שיתפלל על כל פנים
 בביתו בצבור
 ואם אי אפשר לו
 יתפלל על כל פנים
 בשעה שהצבור מתפלל
 שאז הוא
 עת רצון
 וכן מי שהוא דר
 במקום שאין שם מנין
 יתפלל בשעה
 שהצבור מתפלל בעירות
 אך אם צריך ללמוד
 או לעסוק במלאכתו
 הנחוצה לו
 ונתבאר לעיל סי' ה'
 דאסור להתחיל
 קודם התפלה
 יכול להקדים עצמו
 והתפלל תיכף
 משתנן החמה
 וכן מי
 שחלש לבו

and has difficulty
 waiting to eat
 until after the minyan completes its prayers
 is permitted
 to pray earlier at home,
 in order to eat immediately (as stated in [Ch. 8:2](#)).
 A person is only permitted, when (he remains) at home
 to pray earlier because of this reason (to eat).
 However, if he comes to a synagogue
 where a minyan (prays communally),
 he may not pray before
 the prayers of the minyan.
 and even if he wants
 to go outside the synagogue
 in order to pray before the minyan,
 this is also forbidden.*

וקשה עליו
 להמתין מלאכול
 עד לאחר גמר תפלת הצבור
 מותר לו
 להקדים תפלתו בביתו
 כדי לאכול מיד
 ודוקא בביתו מותר לו
 להקדים תפלתו בענין זה
 אבל אם בא לבית הכנסת
 שיש שם צבור
 אסור לו להקדים תפלתו
 לתפלת הצבור
 ואפילו אם רוצה
 לצאת חוץ לבית הכנסת
 להתפלל קודם הצבור
 אסור

* {The Mishnah Beruroh 90:34,35 mentions leniencies should one need to leave the synagogue.}

Nevertheless, should he see
 that the minyan is delaying its prayers,
 he may pray alone
 in order that the time (for Shemoneh Esreh) not pass
 (before he prays).
 Similarly, if he is sick
 or there are other factors beyond his control,
 it is permissible to pray earlier [than the minyan].
 (This applies] even in the synagogue.
 However, it is preferable
 for him to go home to pray.

אלא אם כן רואה
 שהצבור מתאחרין מלהתפלל
 יתפלל הוא בפני עצמו
 כדי שלא לעבור הזמן
 וכן אם הוא חולה
 או שיש לו אונס אחר
 מותר להקדים תפלתו
 אפילו בבית הכנסת
 ויותר טוב
 שילך לביתו להתפלל
 יש אומרים
 שאם התפללו צבור
 בבית הכנסת
 ואחר כך באו צבור אחר
 להתפלל שם
 אין להשליח צבור
 השני לעמוד
 במקום שעמד הראשון
 משום דהוי גנאי להראשונים
 אם לא שכבר יצאו הראשונים

12:14 There are opinions which maintain
 that if one minyan has already prayed
 in the synagogue
 and a second minyan also came
 to pray there,
 it is forbidden for the chazon
 (from) the second (minyan) to stand
 in the same place as (the chazon from) the first (minyan),
 for this is disrespectful to the first [minyan].
 (This applies only] if the (members of the) first (minyan)
 have not already left

the synagogue.

Similarly, if the first (minyan) took out a Torah scroll to read from,

the later (minyan) should not take out again a Torah scroll

to read in the same synagogue.

Nevertheless, in many communities,

no attention is paid to these matters.

(In practice,) everything follows the custom of the community.

12:15 The inhabitants of a city may enforce [rules intended to motivate] one another

to build a synagogue

or a house of study

and to purchase (sacred) texts to study.

Similarly, in a place where there is no regular minyan, (the community members) may employ fines to compel one another

to attend the minyan regularly,

so that the daily service will not be nullified.

Even if the scholars

because of this [attendance at this minyan]

may have to cancel their study,

they should be compelled to attend the minyan.

The time designated for Torah is one matter,

and the time for prayer, another.

מבית הכנסת

ואם הראשונים הוציאו ספר תורה

וקראו בו

אין לאחרונים להוציא שנית

ספר תורה

לקרות באותו בית הכנסת

אבל בהרבה קהלות

אין מקפידים באלו דברים

והכל כמנהג הקהלה

כופין בני העיר זה את זה

לבנות בית הכנסת

או בית המדרש

ולקנות ספרים ללמוד בהם

ובמקום שאין מנין תמיד

כופין זה את זה בקנסות

שיבואו תמיד למנין

ולא יתבטל התמיד

ואפילו הלומדים

שעל ידי זה

יתבטלו מלימודם

כופין אותם שיבואו למנין

דזמן תורה לחוד

וזמן תפלה לחוד

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

The Sanctity of a Synagogue

Ch. 13:1-5

דיני קדושת בית הכנסת

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#)

13:1 The sanctity of a synagogue or a house of study is very great. We are warned to be in awe of the One who rests within them, (G-d), blessed be His name, as [Leviticus 19:30] states: "Fear My sanctuaries." (This applies) to a synagogue and a house of study, for they are also called sanctuaries, as [Ezekiel 11:16] states: "I will be a small sanctuary for them" and [Megillah 29a] interprets: "These are the synagogues and houses of study." Accordingly, it is forbidden to discuss in them things of no consequence (idle talk) or to reckon accounts inside them. excepting (accounts associated with) a mitzvoh e.g., that of the charitable fund and the like. These buildings should be treated with respect, and swept and mopped. Candles are lit in them to show them honor. One should not kiss one's small children (inside these buildings). In these places, it is not fitting to show other love except the love of G-d, blessed be His name.

13:2 Before one enters them, one should clean the mud off one's feet and check that there is not on one's person or on one's clothes

קדושת בית הכנסת
ובית המדרש גדולה מאד
ומזהירים עליהם לירא
ממי שהוא שוכן בהם
יתברך שמו
כדכתיב
ומקדשי תיראו
ובית הכנסת ובית המדרש
נקראים גם כן מקדש
כדכתיב
ואהיה להם למקדש מעט
ודרשינן
אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות
ולכן אסור לדבר בהם
דברים בטלים
ואין מחשבין בהם חשבונות
אלא של מצוה
כגון קופה של צדקה וכדומה
ונוהגין בהם כבוד
לכבדם
ולרבצם
ומדליקים בהם נרות לכבוד
אין לנשק בהם בניו הקטנים
שאינו ראוי להראות שם
אהבה אחרת
זולת אהבת השם יתברך
קודם שיכנסו לתוכם
יקנח את הטיט מעל רגליו
וישגיח שלא יהא עליו
ולא על בגדיו

any dirt.

שום לכלוך

It is permitted to spit inside.

מותר לרוק בהם

However, one should immediately rub out (the spittle) with one's foot. *

אך ישפשף תיכף ברגליו

* {On the Sabbath, it is forbidden to rub out the spittle. However, one should pass one's foot over it (Mishnoh Beruroh 151:25).}

13:3 One should not enter them

אין נכנסין בהם

in the heat

לא בחמה

[only to seek refuge] from the heat,

מפני החמה

or in the rain

ולא בגשמים

[only to seek refuge] from the rain.

מפני הגשמים

If one has to enter

ואם צריך ליכנס

to call a colleague,

לקרות את חברו

one should enter and recite there

יכנס ויקרא שם

a verse, (a mishnoh)

איזה פסוקים

or say a prayer,

או יאמר איזה תפלה

or listen to others

או שישמע מאחרים

on some (topic being) studied

איזה לימוד

- at the very least,

או לכל הפחות

he should sit for a while,

ישב שם מעט

for also sitting in these (buildings)

כי גם הישיבה בהם

is a mitzvoh

היא מצוה

- and then call his colleague.

ואחר כך יקרא את חברו

13:4 It is forbidden to eat, or drink,

אסור לאכול או לשתות

or sleep inside these (buildings),

או לישן בהם

even a short nap.

אפילו שינת עראי

For the sake of a mitzvoh

ולצורך מצוה

- for example, on Yom Kippur night

כגון בליל יום הכפורים

- one may sleep (in them).

מותר לישן

However, one should move away

אך יתרחק

from the holy ark.

מן הארון הקודש

Similarly, to eat there,

וכן לאכול שם

for the sake of a mitzvoh,

לצורך מצוה

a meal, as long as no drunkenness

סעודה שאין בה שכרות

or light-headedness (is involved),

קלות ראש

is permitted.

מותר

Also those people

וכן אותן אנשים

who study there regularly,

שלומדים שם בקביעות

may eat and sleep there,

מותרים לאכול ולישן שם

even for extended periods,

אפילו שינת קבע

so that they will not neglect their studies.

13:5 When constructing a synagogue,
it is necessary to consult
a Torah Sage,
who will give directions how it should be built.

שלא יתבטלו מלמודם
כשבונים בית הכנסת
צריכין להוראת
תלמיד חכם
איך ובאיזה ענין לבנותו

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

P'sukei D'zimroh (the "verses of praise") Ch. 14:1-8 דיני פסוקי דזמרה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#)

<p>14:1 [The portion of the prayer service extending] from Hodu to the conclusion of the song [sang at the Red Sea].</p> <p>is termed the "verses of praise".</p> <p>and "Blessed (be He) who said ..."</p> <p>is the blessing recited beforehand,</p> <p>and "Praised be Thy name ..."</p> <p>is the blessing recited afterwards.</p> <p>A person, from the time he begins "Blessed (be He) who said ..."</p> <p>until the end of his prayers,</p> <p>is forbidden to interrupt his prayers by speaking.</p> <p>This applies even if he speaks in Hebrew.</p> <p>(Whenever it is forbidden to make an interruption, this prohibition applies even to speaking in Hebrew.)</p> <p>Regarding an interruption for the sake of a mitzvoh, different laws apply,</p> <p>depending on (whether one is in the midst of) the "verses of praise" and its blessings</p> <p>or the Shema and its blessings.</p> <p>In the "verses of praise", even in the midst of "Blessed (be He) who said ..." to "Praised be Thy name ...",</p> <p>if one heard (someone else concluding) a blessing it is permitted to answer "Amen."</p> <p>Similarly, if one hears the congregation reciting the Shema,</p> <p>one may recite with them the verse "Hear, O Israel ...".</p> <p>Surely,</p> <p>(to respond) to Kaddish, Kedushoh, and Borchu one is permitted to interrupt (one's prayers)</p>	<p>מן הודו עד לאחר השירה</p> <p>המה פסוקי דזמרה</p> <p>וברוך שאמר</p> <p>היא ברכה שלפניהם</p> <p>וישתבח</p> <p>היא ברכה שלאחריהם</p> <p>משהתחיל ברוך שאמר</p> <p>עד לאחר גמר התפלה</p> <p>אסור להפסיק בדיבור</p> <p>אפילו בלשון הקודש</p> <p>וכן בכל מקום שאסור להפסיק</p> <p>אסור אפילו בלשון הקודש</p> <p>אך לענין הפסק לדבר מצוה</p> <p>יש חילוק</p> <p>בין פסוקי דזמרה וברכותיה</p> <p>לקריאת שמע וברכותיה</p> <p>בפסוקי דזמרה אפילו באמצע</p> <p>ברוך שאמר ובאמצע ישתבח</p> <p>אם שומע איזה ברכה</p> <p>מותר לו לענות אמן</p> <p>וכן אם שומע שהקהל</p> <p>אומרים קריאת שמע</p> <p>אומר עמהם פסוק</p> <p>שמע ישראל וגו'</p> <p>ומכל שכן</p> <p>לקדיש ולקדושה ולברכו</p> <p>דמותר לו להפסיק</p>
---	--

and to respond (Amen) with the congregation.*
 Nevertheless, if possible,
 one should plan to make the interruption for these
 in a place where it is natural to stop,
 between one psalm and another,
 or at least
 do it between one verse and another.

ולענות עם הקהל
 ומכל מקום אם אפשר לו
 לכוין שיפסיק לאלו
 במקום הפסק
 כגון בין מזמור למזמור
 או לכל הפחות
 בין פסוק לפסוק יעשה

* { One may interrupt the "verses of praise" to recite the prayer Modim, recited by the congregation in response to the chazon (Shulchon Oruch Horav 66:5). }

and "Blessed be He and blessed be His name"
 should not be recited within the "verses of praise",
 even at a place where it is natural to stop.
 (because it is not mentioned in the Talmud)
 Similarly, the prayer
 "Let be blessed, and praised ...",
 which is recited while the chazon chants Borchu,
 should not be recited (at this stage of prayer),
 since it is only a custom.

וברוך הוא וברוך שמו
 לא יאמר תוך פסוקי דזמרה
 אפילו במקום הפסק
 כיון שאינו נזכר בגמרא
 וכן הנוסח
 יתברך וישתבח וכו'
 שאומרים כשהחזן מנגן ברכו
 לא יאמר
 כיון שאינו אלא מנהג
 וכן אם עשה צרכיו
 ורוחק ידיו
 נראה לי
 דלא יאמר ברכת
 אשר יצר

Also, if a person relieved himself
 and washed his hands,
 it appears to me
 that he should not recite the blessing
 "Who has made",
 since he can recite it afterwards. (See also Law 8. The
 laws governing interruptions in the midst of Shema and
 its blessings will be explained in [Ch. 16.](#))

כיון שיכול לאמרה אחר כך

14:2 (A person) should hold the two tzitzis that are in the front
 (of the tallis)

and recite "Blessed (be He) who said ..."
 while standing.
 When he concludes reciting
 "who is praised with (praise) songs",
 he should kiss them and release them.
 He should recite the entire "verses of praise"
 patiently and pleasantly,
 without hurrying.
 He should be careful with each of the words,
 as if he were counting money,
 and should concentrate on the meaning of the words.
 In particular, the verse

יאחזו שתי הציצית שלפניו
 ויאמר ברוך שאמר
 בעמידה
 ובתשולם
 מהולל בתשבחות
 ינשקם ויניחם
 ויאמר כל פסוקי דזמרה
 בנחת ובנעימה
 ולא במרוצה
 וידקדק בכל התיבות
 כאלו היה מונה מעות
 ויכוין פירוש המלות
 ומכל שכן בפסוק

"You open Your hand ..."
 should be recited with great concentration, (focusing on
 the meaning of the words)
 and, in one's thought,
 praying for one's own sustenance
 and the sustenance of the entire Jewish people.
 If one had no awareness whatsoever (when reciting that
 verse),
 even after one has concluded,
 one must go back
 to recite it (again) with the proper attention.
 [In the prayer Hodu,] between the word, "falsehood"
 (elilim)
 and the phrase "G-d made the heavens",
 one should pause slightly
 so that it does not seem
 that (the 2nd phrase is connected) back to the 1st one.

14:3 A person should take care not to touch,
 during the "verses of praise",
 and even more so
 after this and up to the end of the prayer,
 any covered parts of his body
 or the covered part of his head.
 Similarly, the waste produced by the nose (mucus)
 or the waste produced by the ears (wax),
 it is forbidden to touch
 unless one uses a handkerchief.
 If he touches (any of the above) with his hands
 he must wash his hands with water.
 If he is in the midst of the Shemoneh Esreh
 and it is impossible for him to move
 and search for water,
 it is sufficient for him to clean [his hands by wiping them
 on] a shard
 or rubbing them on the wall or the like.

14:4 "A Psalm of thanksgiving" [Psalm 100]
 is recited while standing.
 It should be recited with happiness,
 for it was (instituted) in place of a thanksgiving offering.
 Similarly, (the verses) from "And David blessed"

פותח את ידך וגו'
 שצריך לאומרו בכונה גדולה
 ויתפלל במחשבתו
 על מזונותיו
 ועל מזונות לכל ישראל
 ואם לא כוון בו כלל
 אפילו בדיעבד
 צריך לחזור
 ולאמרו בכונה
 בין אלילים
 ובין וה' שמים עשה
 צריך להפסיק קצת
 שלא יהא נראה
 כחזור למעלה
 יזהר שלא ליגע
 בשעת פסוקי דזמרה
 ומכל שכן
 אחר כך עד גמר התפלה
 במקומות המכוסים בגופו
 או בראשו במקום המכוסה
 וכן בצואת החוטם
 ובצואת האוזן
 אסור ליגע
 כי אם על ידי מטפחת
 ואם נגע בידו
 יש לו לרחוץ ידו במים
 ואם הוא בשעת תפלה
 ואי אפשר לו לזוז
 ולבקש מים
 די לו בנקיון צרור
 או חוכך ידו בכותל וכדומה
 מזמור לתודה
 אומרים בעמידה
 ובשמחה
 שהוא במקום קרבן תודה
 וכן מן ויברך דוד

until "Thou art the Lord, the G-d",
should be said while standing.

Also, the song [sung at the Red Sea]
should be recited while standing,
with concentration and with happiness.

Similarly, the blessing "Praised be thy name ..."
(should be recited) while standing.

14:5 On Sabbaths and festivals,

"A Psalm of thanksgiving" [Psalm 100] is not recited,
because the thanksgiving offering
was brought as a "voluntary offering,"
and we do not bring "oath offerings" (Nedarim)
and "voluntary offerings" (Nedavos) on Sabbaths and
festivals.

Similarly, it is not recited
on the Chol Hamo'ed days of Pesach,
since a thanksgiving offering was not sacrificed then,
because, together with the offering, one was required to bring
ten loaves, which were "bread" (chometz).

This psalm is also not recited on Pesach eve,
[for such sacrifices were not offered then] out of fear that
[the breads which were chometz] would not be eaten
until the time that chometz became forbidden,
and it would be necessary to burn them.

Similarly, it is omitted on Yom Kippur eve. [These
sacrifices were also not offered then,]

for doing so minimizes the time in which they (the
sacrifices) could be eaten

and thus causes sacred meat to be disqualified (for
consumption).

14:6 (The following rules apply to) a person who delayed
coming to the synagogue

until after the minyan had begun to pray,
(to the extent that) were he to follow the regular order of
prayers,

he would not be able to recite
the Shemoneh Esreh with them (the minyan).

Since what is most essential is that he recite
the Shemoneh Esreh with a minyan,

עד אתה הוא ה' האלהים

יאמר בעמידה

וכן השירה

יאמר בעמידה

בכוונה ובשמחה

וכן בברכת ישתבח

יעמוד

בשבת וביום טוב

אין אומרים מזמור לתודה

מפני שקרבן תודה

באה בנדבה

ואין מביאין נדרים

ונדבות בשבת וביום טוב

גם אין אומרים אותו

בחול המועד של פסח

מפני שאין קרבן תודה בא אז

לפי שאם התודה צריכין להביא

עשרה לחמי חמץ

ולא בערב פסח

כי שמא לא יוכלו לאכלם

עד זמן איסור חמץ

ויצטרכו לשרפן

ולא בערב יום הכפורים

מפני שממעט זמן אכילתם

ומביא קדשים לידי פסול

אם איתר מלבא לבית הכנסת

עד לאחר שהתחילו הצבור להתפלל

ואם יתפלל כסדר

לא יגיע להתפלל

תפלת שמונה עשרה עמהם

והעיקר שיתפלל

שמונה עשרה עם הצבור

he is allowed to skip certain prayers,
 as will be explained:
 The blessing "on the washing of the hands",
 the blessing for Torah study,
 and "the G-d of my soul"
 must always be recited
 before prayer (as explained in [Ch. 7](#)).
 Therefore, if a person did not recite them at home,
 he must recite them in the synagogue,
 even though by doing so
 he will be too late to recite (the Shemoneh Esreh)
 with the minyan.
 Similarly, the Shema and its blessings,
 in the morning service,
 must be recited before
 the Shemoneh Esreh;
 i.e. one must begin (to recite the prayers in order),
 (beginning from) the blessing "who formed light"
 and pray in order
 until after the Shemoneh Esreh
 without any interruption
 (in order to link together
 redemption to prayer,
 i.e. "who redeemed Israel",
 (directly before) the Shemoneh Esreh).
 However, the other blessings
 and the entire order
 of the "verses of praise"
 (except for the blessings "Blessed (be He) who said ..."
 and "Praised be Thy name ...")
 can also be recited after the Shemoneh Esreh.*

על כן יוכל לדלג
 כאשר יתבאר
 אך ברכת על נטילת ידיים
 וברכות התורה
 וברכת אלהי נשמה
 לעולם צריך לומר
 קודם התפלה
 ועל כן אם לא אמרם בביתו
 צריך לאמרם בבית הכנסת
 ואפילו אם על ידי זה
 יתאחר מלהתפלל
 עם הצבור
 וגם קריאת שמע עם הברכות
 בשחרית
 צריך לומר דוקא קודם
 השמונה עשרה
 דהיינו שיתחיל
 ברכת יוצר אור
 ויתפלל כסדר
 עד אחר השמונה עשרה
 בלי שום הפסק
 כדי להסמיך
 גאולה לתפלה
 דהיינו גאל ישראל
 לשמונה עשרה
 אבל שאר הברכות
 וכל הסדר
 ופסוקי דזמרה
 בלי ברכת ברוך שאמר וישתבח
 יכול לאמרם גם לאחר התפלה

* { The Mishnah Beruroh 52:5,6 states that it is preferable to pray without a minyan than to skip "Blessed (be He) who said ...", "Happy are they", and "Praised be Thy name ...". On Shabbos, the additional prayers beginning "The breath of every living thing" (Nishmas) should also be recited. }

14:7 Therefore, if after reciting
 the three blessings mentioned above
 and putting on the tallis and tefillin,
 a person sees he does not have enough time left
 to be able to recite
 the Shemoneh Esreh with the minyan

ולכן לאחר שאמר
 שלש ברכות הנזכרים לעיל
 והניח טלית ותפילין
 אם הוא רואה כי אין לו עוד זמן
 שיוכל להגיע להתפלל
 שמונה עשרה עם הצבור

unless he skips
and begins with the blessing "who formed light",
he should begin there.
If he has time to recite
both "Blessed (be He) who said ...",
and "A Psalm of David" until its conclusion
i.e. "His holy name for ever and ever" [i.e. Ashrei],
and "Praised be Thy name ...", he should recite them.
Should he have further time,
he should also recite
(Psalm 150) "Praise ye the Lord, Praise ye G-d in his
sanctuary"
until "All that breathes shall praise the Lord. Praise ye the
Lord!".
If he has further time,
he should recite
(Psalm 148) "Praise ye the Lord! Praise ye the Lord from
the heavens ..."
Should he have still more time,
he should also recite the other Psalms that begin "Praise
ye the Lord."
If he has additional time,
he should also recite from
"And David blessed"
until "to thy glorious name".
If he has still additional time,
he should begin reciting "Give thanks"
and continue until "And he, being merciful",
and then skip from there until
the repetition of the latter verses before "Happy are they"
and start from there.
(Should a similar situation occur) with the extra psalms
(and verses) that are added,
on Sabbaths and festivals,
and a person lacks the time to recite them,
then those psalms and verses
which are recited every day,
should be given priority.
If there is additional time,
one should also recite

אלא כשידלג
ויתחיל בברכת יוצר אור
אזי יתחיל שם
ואם יש לו זמן לומר
גם ברוך שאמר
ותהלה לדוד עד סופו
דהיינו שם קדשו לעולם ועד
וישתבח יאמרם
יש לו זמן יותר
יאמר גם
הללויה הללו אל בקדשו
עד כל הנשמה תהלל יה הללויה
יש לו עוד זמן יותר
יאמר גם
הללויה הללו את ה' מן השמים וגו'
יש לו עוד זמן יותר
יאמר גם שאר הללויה
יש לו עוד זמן יותר
יאמר גם
ויברך דוד
עד לשם תפארתך
ואם יש לו עוד זמן יותר
יאמר גם הודו
עד והוא רחום
וידלג עד
והוא רחום שקודם אשרי
ושם יתחיל
והמזמורים שמוסיפין
בשבת וביום טוב
אם אין לו זמן לאמרם
אזי כל המזמורים והפסוקים
שאומרים אותן בכל יום
להם הקדימה
ואם יש לו זמן
לומר

some of those (psalms) that are added.
 It appears to me
 that on the Sabbath and on Yom Kippur,
 "A Psalm, a Song for the Sabbath Day"
 and the great Hallel
 (i.e. "O give thanks to the Lord ..." [Psalm 136]).
 to them precedence should be given.
 On other festivals,
 precedence should be given to the great Hallel alone.
 Afterwards, (precedence should be given) to the psalm
 "For the Chief Musician",
 and "(A Psalm) of David, when he changed"
 and "A prayer of Moses".
 All these verses and Psalms
 should be said before "Praised be thy name".
 At the end of the service,
 one should complete everything that he skipped.
 However, "Blessed (be He) who said ..." and "Praised be
 Thy name ..."
 should not be recited after the service.
 If a person sees
 that even if he begins
 at the blessing "who formed light",
 he will not be able to recite
 the Shemoneh Esreh
 together with the minyan
 unless he rushes (his prayers),
 it is preferable for him,
 to pray by himself,
 (reciting the entire service) in order and slowly,
 and with proper concentration. (See [Ch. 20:11, 20:12.](#))

14:8 A person who comes to the synagogue
 after the congregation has already begun
 to recite the "verses of praise"
 and is lacking a tallis and tefillin,
 but expects that they will be brought to him shortly,
 may also recite
 "verses of praise".
 When they bring him,

קצת גם מאלו שמוסיפים
 נראה לי
 דבשבת וביום הכפורים
 מזמור שיר ליום השבת
 והלל הגדול
 שהוא הודו לה' כי טוב וכו'
 להם הקדימה
 ובשאר יום טוב
 להלל הגדול לבד הקדימה
 ואחר כך המזמור
 למנצח
 לדוד בשנותו
 תפלה למשה
 וכל אלו המזמורים והפסוקים
 יאמרם קודם ישתבח
 ולאחר גמר התפלה
 ישלים כל מה שדילג
 רק ברוך שאמר וישתבח
 אין אומרים לאחר התפלה
 ואם רואה
 שאפילו אם יתחיל
 בברכת יוצר אור
 לא יוכל להתפלל
 שמונה עשרה
 עם הצבור
 אלא אם כן ימהר
 טוב לו יותר
 להתפלל בפני עצמו
 כסדר במתינות
 ובכוונה
 אם בא לבית הכנסת
 והצבור מתחילין
 להתפלל פסוקי דזמרה
 ואין לו טלית ותפילין
 והוא מצפה שיובאו לו
 יכול להתפלל גם כן
 פסוקי דזמרה
 וכשיביאו לו

a tallis and tefillin,
 he should put them on after "Praised be Thy name ..."
 and before the blessing "who formed light",
 and recite the blessings for them.
 If he fears
 that while he (is busy) putting them on
 he will miss out from reciting
 the Shemoneh Esreh with the minyan,
 he should skip from
 the "And He being merciful" in "Give thanks to the
 Lord"
 until the "And He being merciful" before "Happy are
 they";
 alternatively, skip from "Thus the Lord saved.." [before
 the song of the Red Sea]
 until "Praised be Thy name ..."
 and recite only the essential psalms,
 as explained above,
 so that will have the opportunity to put them on
 after he says "Praised be Thy name ...",
 before the chazon recited Kaddish.

טלית ותפילין
 יניחם לאחר ישתבח
 קודם ברכת יוצר אור
 ויברך עליהם
 ואם מתירא
 שבועוד שיניחם
 יתעכב מלהתפלל
 שמונה עשרה עם הצבור
 ידלג מן
 והוא רחום שבהודו
 עד והוא רחום שקודם אשרי
 או מן ויושע
 עד ישתבח
 ולא יאמר רק מזמורים העיקריים
 כמו שכתוב לעיל
 כדי שיהא לו פנאי להניחם
 לאחר שהוא אמר ישתבח
 קודם שיאמר השליח צבור הקדיש

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Laws Pertaining to Kaddish

**Ch. 15:1-
13**

דיני קדיש וברכו

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#)

15:1 After (the blessing) "Praised be Thy name...",
the chazon should recite the half-Kaddish.

We may not recite Kaddish,
"Bless ye the Lord", and Kedushoh,
nor may we read the Torah
unless ten adult males* are present.

If ten men are not present
when (the congregation) recites "Praised be Thy name...",
but rather (the quorum) is completed afterwards,
the chazon should not recite Kaddish,
because Kaddish is recited only
after something (prayers)
that were recited with ten (men).

אחר ישתבח
אומר השליח צבור חצי קדיש
אין אומרים קדיש
וברכו וקדושה
ואין קורין בתורה
אלא בעשרה אנשים גדולים
ואם לא היו עשרה
בשעה שאמרו ישתבח
אלא שנשלמו אחר כך
לא יאמר השליח צבור קדיש
כי אין אומרים קדיש
אלא אחר דבר
שנאמר בעשרה

* {The Shulchon Oruch (Orach Chayim 55:4) mentions the custom of counting a child as the tenth. The Ramah notes that some authorities allow a child to be counted only if he hold a Chumash in his hands. However, many of the later authorities rule against counting a child at all.}

Therefore, they (the congregation*) should wait before
reciting "Praised be Thy name..."

until ten come.

They can wait

up to about half an hour,

but they should not wait any longer.

Rather, they should recite "Praised be Thy name...",
and then wait.

When the ten come (together),

they should first recite some verses (from Psalms).

After they (have done this)

the chazon recites the half-Kaddish.

ולכן ימתינו מלומר ישתבח

עד שיבאו עשרה

ויכולין להמתין

עד קרוב לחצי שעה

ויותר לא ימתינו

אלא יאמרו ישתבח

וימתינו

וכשיבאו עשרה

יאמרו תחלה איזה פסוקים

ואחריהם

יאמר השליח צבור חצי קדיש

* {The Mishnoh B'rurah 53:9 advises the congregation to recite "Praised be Thy name..." and the chazon alone to wait until the minyan arrives before continuing his prayers.}

15:2 (The term) "adult"

גדול

(refers to a child) who has gone through thirteen years (of life)

and begun the fourteenth.

(We rely on the assumption

that he has already "two hairs" (the halachic definition of physical maturity).)

For example, one who was born

on Rosh Chodesh Nisan

is not considered an adult

until Rosh Chodesh Nisan

- i.e., on the beginning of the night

of Rosh Chodesh Nisan

after thirteen years (of life)

he becomes an adult.

One who was born

in the month of Adar

in a normal year,

and when he becomes adult (on his thirteenth year)

the year is a leap year,

does not become an "adult"

until (his birthday) in the second Adar.

In contrast, a person who was born

in a leap year in the first month of Adar

becomes an adult also

in the first month of Adar (should he complete the thirteenth year of his life in a leap year).

However, if when he was born

the year was a leap year

and (the thirteenth year) when he became adult

is a normal year,

regardless of whether he was born in the first Adar

or was born in the second Adar,

he becomes adult

on that day (his birthday) in the current month of Adar.

Thus, it may sometimes occur

that a youth who was born before his friend

may be later to becoming an adult

than his friend who was born after him.

For example, (two babies) were born in a leap year:

one on the twentieth of the first Adar,

היינו שעברו לו שלש עשרה שנה

ונכנס לשנת י"ד

וסומכין על החזקה

דמסתמא הביא ב' שערות

כגון שנולד

בראש חודש ניסן

אינו נעשה גדול

עד ראש חודש ניסן

דהיינו בתחלת הלילה

של ראש חודש ניסן

לאחר י"ג שנים

נעשה גדול

מי שנולד

בחודש אדר

כשהיתה שנה פשוטה

וכשנעשה גדול

השנה מעוברת

אינו נעשה גדול

עד אדר שני

אבל אם נולד

בשנה מעוברת באדר ראשון

נעשה גדול גם כן

באדר ראשון

ואם כשנולד

היתה שנה מעוברת

וכשנעשה גדול

היא שנה פשוטה

בין שנולד באדר ראשון

בין שנולד באדר שני

נעשה גדול

ביום זה באדר של עתה

ונמצא כי לפעמים

נער שנולד קודם לחבירו

יתאחר יותר להיות גדול

מחבירו שנולד אחריו

כגון שנולדו בשנה מעוברת

זה בכ' יאדר ראשון

the other on the tenth of the second Adar.
if the year of their Bar Mitzvah
is a normal year, [the latter becomes an adult before the
former].

15:3 Care must be taken

not to take a head count of people
to see if there is a minyan.

It is forbidden to take a head count of Jews
even for the sake of a mitzvah, [as implied by I Samuel
15:4]:

"and Saul gathered the people together and counted them
using goats."

It is customary to count them using the verse [Psalms
28:9]:

"Save Thy people...",
since it contains ten words.

15:4 All ten people must be
in the same place.

(among them the chazon)

However, if some are in one room

and others in a second room,*

they may not be counted together

even though

there is an open entrance between them.

Even if the majority (of the minyan)

are in the synagogue

and the minority are in the courtyard

before the synagogue,

they are not included together with the majority

to be counted with them.

* {However, if one room is divided with a curtain, the people standing on either side may be counted as part of the minyan. Similarly, leniency can be observed to include people in two separate rooms if they can see each other (Mishnah Berurah 55:48,49,57, Shulchan Aruch HoRav 55:16). }

Even those standing at the entrance

- i.e. within the doorway, but outside (the door)

in a place where if the door were closed,

they would be outside -

even though, at the moment, the door is open,

are, nevertheless, considered as being outside.

וזה ב' לאדר שני

והשנה אשר נעשים גדולים

היא שנה פשוטה

צריכין ליהדר

שלא למנות את האנשים לגלגלותם

לידע אם יש מנין

כי אסור למנות את ישראל לגלגלותם

אפילו לדבר מצוה דכתיב

וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים

ונוהגין למנותם באמירת הפסוק

הרשיעה את עמך וגו'

שיש בו עשרה תיבות

צריכין שיהיו כל העשרה

במקום אחד

והשליח ציבור עמהם

אבל אם מקצתם בחדר זה

ומקצתם בחדר אחר

אינם מצטרפין

אף על פי

שהפתח פתוח ביניהם

ואפילו אם הרוב

המה בבית הכנסת

והמיעוט בעזרה

שלפני בית הכנסת

אינם נגררים אחר הרוב

להצטרף עמהם

ואפילו העומדים על האסקופה

בתוך הפתח מן האגף ולחוץ

דהיינו כשסוגרין את הדלת

נמצא מקום זה לחוץ

אף על פי שעתה הפתח פתוח

מכל מקום גודן כלחוץ

The above applies with regard to including them as part of the ten (required for a minyan).

However, if there were ten (within the synagogue) and they are reciting Kaddish, "Bless ye the Lord", or Kedushoh, anyone who hears their voices can respond (Amen) with them, even if they are separated by several houses, for even a barrier of iron cannot separate between Israel and their Father in heaven.

(The above applies) provided that there is neither feces nor an idol (where one is standing).

15:5 One should take great care to hear kaddish and reply to it with proper concentration.

This surely applies to Amen;

"Let His great name..", where proper concentration is required.

Whenever someone answers Amen; "Let His great name.."

with all of his strength and concentration, seventy years' worth of severe heavenly decrees are nullified.

The above response should be recited in a loud voice, for this voice will break down all accusing forces and negate all harsh decrees.

Nevertheless, it should not be given in a very loud voice, lest it cause other people to laugh and thus cause them to sin.

one should say

Amen; "Let His great name.." together with the word, "Let be blessed".

Afterwards,

one hears the chazon (repeat this),

and (it is customary to) answer "Amen."*

וכל זאת לענין צירוף לעשרה

אבל אם היו כאן עשרה

ואומרים קדיש

או ברכו או קדושה

אזי כל השומע קולם

יכול לענות עמהם

אפילו כמה בתים מפסיקים ביניהם

כי אפילו מחיצה של ברזל

אינה מפסקת בין ישראל

לאביהם שבשמים

ובלבד שלא תהא שם צואה

או עבודת גלילים

צריך ליהרהר מאד

לשמע הקדיש

ולענות אחריו בכוונה

ומכל שכן באמן

יהא שמיה רבא

שצריך לכויין היטב

שכל העונה אמן יהא שמיה רבא

בכל כחו וכונתו

קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה

ויש לענות אותו בקול רם

שבקול זה שובר

כל המקטריגים

ומבטל כל דזירות קשות

ומכל מקום לא יתן

קולות גדולות

שלא יתלוצצו עליו בני אדם

ויגרם להם חטא

אומרים

אמן יהא שמיה רבא וכו

עם תיבת יתברך

ואחר כך

ישמע מן השליח צבור

ויאמר אמן

* {The Ramoh (Orach Chayim 56:2) states that it is customary not to recite "Amen" in this instance. }

15:6 Certain opinions maintain

יש אומרים

that it is not necessary to stand while Kaddish (is being recited).

However, during every Kaddish which [follows a prayer that is recited while] standing - e.g., the Kaddish after Hallel - one should remain standing until after Amen; "Let His great name.."

Other opinions maintain that it is always necessary to stand for Kaddish and all other holy matters. It is possible to support (the latter opinion) by comparison to Eglon, King of Moab.

[Judges 3:20] relates how

"Ehud came to him...

and Ehud told him... I have a word of G-d for you, and [Eglon] arose from his throne."

If Eglon, the King of Moab, who was an idolater, rose for the word of G-d, surely, we, His people, (should do the same).

Therefore, it is proper to follow the more stringent view.*

* {The Mishneh Berurah 56:8 relates that the Ari zal would stand for all the Kaddishim.}

15:7 If there are not nine (people) to respond to the chazon, he should not recite Kaddish at all, for all holy matters, should not be recited unless ten (people are present) - i.e., one (person) reciting and nine responding.

Nevertheless, if one of the ten is reciting the Shemoneh Esreh, even though he cannot respond ("Amen") with the others, he may be included.

The above also applies if two, three, or four [of the ten are reciting the Shemoneh Esreh].

As long as the majority of the minyan can answer, the minority's inability to respond "Amen" is not a disqualifying factor. (See also [Ch. 20:2](#).*)

* {There it states that more severe laws apply to the recitation of the Shemoneh Esreh.}

If one of the ten is sleeping,

שאין צריכין לעמוד בקדיש

אך כל קדיש

שתפסו בעמידה

כגון אחר הלל

יש לעמוד עוד בו

עד לאחר אמן יהא שמייה רבא

ויש אומרים

שיש לעמוד תמיד

לקדיש ולשאר דבר שבקדושה

דיש ללמוד

בקל וחומר מעגלון מלך מואב

'דכתיב

ואהוד בא אליו וגו

ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך

ויקם מעל הכסא

ומה עגלון מלך מואב

שהיה עובד כוכבים

קם לדבר ה' כל שכן

אנחנו עמו

וכן יש להחמיר

אם אין ט' שומעין להשליה צבור

לא יאמר כלל קדיש

כי כל דבר שבקדושה

אין אומרים בפחות מעשרה

דהיינו אחד אומר ותשעה שומעים

ומכל מקום

אם אחד מהעשרה

מתפלל תפלת שמונה עשרה

אף על פי שאינו יכול

לענות עמהם

מצטרף

'והוא הדין לב' וגו' וד

כל שנשאר הרוב שעונין

אין המיעוט מעכבת

אבל אם אחד מהן ישן

it is necessary to wake him,
for a sleeping person cannot be counted as one of ten. *

* {The Shulchon Oruch HoRav 55:8 also quotes this decision. However, the Mishnoh Beruroh 55:32 allows leniency in a difficult situation. }

15:8 After the chazon concludes the half-Kaddish,
he should recite in a loud voice
"Bless ye the Lord who is ever blessed".
The congregation responds
"Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever".
The chazon then returns
and also says (the same)
"Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever",
and thus does not exclude himself
from the others.

[It would be improper] for him to call them to bless G-d
without reciting such a blessing himself.

Some follow the custom of responding
"Amen" after the chazon.

However, the chazon should not respond (Amen)
to the congregation.

If the chazon
prolongs (his recitation of) "Bless ye the Lord" with
melodies,

the congregation recites (the additional prayer)
Yisborach.

However, this prayer should be recited only
while he is singing.

In contrast, while he is reciting the words,
the congregation should not say anything,
but rather should listen to what he is saying.

Even a person who did not hear
the chazon recite "Bless ye the Lord",
but did hear the congregation
respond "Blessed be the Lord who is blessed...",
may respond together with them.

15:9 (Concerning) The Kedushoh in the blessing "who formed
light", one should attempt
to recite together with a minyan.
If that is impossible,
it may be recited alone.*

צריכין להקיצו
כי הישן אינו מצטרף לעשרה

לאחר שאמר השליח צבור חצי קדיש
אומר בקול רם

ברכו את ה' המבורך

והצבור עונין

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

והשליח צבור חוזר

ואומר גם כן

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

שלא יוציא את עצמו

מן הכלל

שאומר להם ברכו

והוא אינו מברך

יש נוהגין לענות

אחר השליח צבור אמן

אבל השליח צבור לא יענה

אחר אמירת הקהל

אם השליח צבור

מאריך בניגון בברכו

אומרים הקהל יתברך וכו

ואין לאמרו אלא

בשעה שהוא מנגן

אבל כשאומר התיבות

לא יאמרו כלום

אלא ישמעו מה שהוא אומר

אף מי שלא שמע

מן השליח צבור שאמר ברכו

אלא שומע שהצבור

עונין ברוך וכו

יכול גם הוא לענות עמהם

הקדושה שביוצר יש להדר

לאמרה בצבור

ואם אי אפשר

אומרה גם ביחידות

* { The Shulchon Oruch 59:3 advises chanting the verses using the cantillation notes when reciting it alone. }

15:10 If there are present in a synagogue,	אם אין בבית הכנסת
only the exact (number of people) for a minyan,	רק מנין מצומצם
it is forbidden for even one of them to leave.	אסור לכל אחד מהם לצאת
We apply to anyone who leaves the verse [Isaiah 1:28]:	ועל היוצא נאמר
"Those who leave G-d may they be destroyed" .	ועוזבי ה' יכלו
However, if ten people will remain,	אבל אם ישארו עשרה
the others may leave	יכולים היתרים לצאת
if they have already heard "Bless ye the Lord",	אם כבר שמעו ברכו
Kedushoh, and the Kaddishim,	וקדושה והקדישים
including the Kaddish after Oleinu [in a previous minyan].	עד לאחר עלינו
Even though [some of the people included in the quorum departed], so that ten (people) do not remain,	ובדיעבד אם לא נשארו עשרה
it is still possible to complete	יכולין לגמור גם
without ten	בלא עשרה
(as long as at least six remain)	רק שיהיו רוב מנין
any stage of prayer	את הענין
begun with ten (people).	שהתחילו בעשרה
For example, if the chazon has begun	ואם התחיל השליח צבור
the repetition of the Shemoneh Esreh, [and some of the minyan leave,]	לחזור את התפלה
he may conclude the entire Shemoneh Esreh,	גומר החזרת כל התפלה
recite Kedushoh,	ואומרים קדושה
and also recite	וגם אומר
"Our G-d and G-d of our fathers",	אלהינו ואלהי אבותינו
"Bless us with the three-fold blessing" [which is in place of the blessing from the Cohenim].	ברכנו בברכה וכו
However, the Cohenim themselves should not	אבל אין הכהנים
"spread their hands" (i.e. bless the congregation),	נושאים את כפיהם
and one does not recite	וגם אין אומרים
the Kaddish after the Shemoneh Esreh,	קדיש לאחר השמונה עשרה
for these are considered as other matters.*	כי המה ענינים אחרים

* { The Shulchon Oruch HoRav 55:4 and the Mishnoh Beruroh 55:18,19 allow the recitation of the full Kaddish. The fact that this Kaddish includes the request "Accept the prayers" demonstrates its connection to the Shemoneh Esreh. }

Similarly, if (a congregation) began reading	ואם התחילו לקרות
the Torah with ten people	בתורה בעשרה
and some left,	ויצאו מקצתן

they may complete the (Torah) reading.

However, they should not add (to the number of aliyos),
nor should they call someone as maftir,

Rather, the person who received the last aliyah
should recite the haftorah without its blessings.

15:11 The chazon should be suited [for this responsibility],
as [Jeremiah 12:8] proclaims:

"It calls with its voice towards Me; therefore, I hated it,"
[Ta'anis 16b] states:

"this refers to a chazon who is not suitable and yet prays
before the ark."

What makes a (chazon) suitable ?

A person:

who is devoid of sin;

who has a pleasant reputation

- i.e.,

there were never attributed to him
defamatory traits even in his youth;

who is humble;

who is acceptable to the community,

so that they will agree to his praying on their behalf;

who has a pleasant and sweet voice

that arouse emotion;

and one who frequently studies the Torah,

prophets, and sacred writings,

so that the verses mentioned in the prayers

will be familiar to his lips.

If there cannot be found,

a person with all these qualities,

(the congregation) should choose the best person among
them

in (the areas) of wisdom and good deeds.

15:12 A person should not pray before the ark (i.e. act as the
chazan)

if he is not acceptable to the congregation

and if he did pray without permission

causes arguments

and is haughty

and (the congregation) does not answer Amen after his
blessings

גומרין את הקריאה

אבל אין מוסיפין

וגם אין קורין למפטיר

אלא האחרון שבמנין הקרואים

קורא את ההפטרה בלא ברכות

השליה צבור צריך שיהיה הגון

שנאמר

נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה

ואמרו רז"ל

זה שליח צבור שאינו הגון ויורד לפני התיבה

ואיזה הגון

זה שהוא

ריקן מעבירות

ופרקו נאה

פירוש

שלא יצא עליו

שם רע אפילו בילדותו

ושהוא עניו

ומרוצה לקהל

שיסכימו לתפלתו

ויש לו נעימה וקול ערב

שמושך הלב

ורגיל לקרות בתורה

נביאים וכתובים

כדי שיהיו הפסוקים שבתפלה

סדורים בפיו

ואם אין מוצאין

מי שיהיו בו כל המדות הללו

יבחרו את הטוב שבהם

בחכמה ובמעשים טובים

אין לאדם להתפלל לפני התיבה

שלא ברצון הקהל

וכל מי שהתפלל שלא ברשות

מחמת אלמות

וגיאות

אין עונין אמן אחר ברכותיו

as it says (Psalms 10:3):

"And the greedy wretch curses and renounces the Lord."

15:13 One should only appoint as a (permanent) hazon one who has grown a beard but on a temporary basis, any one who is at least 13 years and one day old, can lead the prayers (*lit.* go down before the ark).

שנאמר

ובוצע ברך נאץ ה

אין ממנין לשליח צבור

אלא מי שנתמלא זקנו

אבל באקראי בעלמא

כל שהוא בן י"ג שנה ויום אחד

יכול לירד לפני התיבה

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

**Laws Pertaining to Interruptions
in the Blessings of Shema Ch. 16:1-5**

דיני הפסקות בברכות קריאת
שמע

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#)

16:1 (Concerning) the recitation of the Shema and the three blessings associated with it - i.e.,

"creator of light"

"with great love"

"true and firm"

(and also the evening service
recitation of Shema and its blessings.)

(The laws pertaining to interruptions during these) are
more stringent

than those concerning the "verses of praise".

This (block of prayers) is separated in sections;
the breaks between the sections are:

- between (the concluding blessing) "creator of the
lights",

and (the start of the next blessing) "With great love";*

- between (the concluding blessing)

"who chooses his people Israel in love",

and "Hear, O Israel";

- between "and on your gates"

and "And it shall come to pass, if you shall listen":

- between "above the earth"

and "And (the Lord) said".**

* {Since "creator of light" and "with great love" are described as the blessings of the Shema, some authorities forbid making an interruption between the conclusion of those blessings, "who chooses his people Israel in love", and "Hear, O Israel"; just as one is forbidden to make an interruption between the blessing for other mitzvos and fulfillment of the mitzvah. }

** {An interruption cannot be made between the conclusion of the paragraph of "And (the Lord) said" and the beginning of the following blessing "True and firm.", in order that we read the phrase, "G-d, Your Lord, is true," without a break, as explained in Law 5. }

16:2 At these dividing points,
it is permitted to respond "Amen"
to any blessing one hears.*

קריאת שמע ושלש ברכותיה שהן

יוצר אור

אהבה רבה

אמת ויציב

וכן במעריב

קריאת שמע וברכותיה

הן חמורים יותר

מפסוקי דזמרה

והן נחלקים לפרקים

ואלו הן בין הפרקים

בין יוצר המאורות

לאהבה רבה

בין

הבוחר בעמו ישראל באהבה

לשמע ישראל

בין ובשעריך

לוהיה אם שמוע

בין על הארץ

לויאמר

בין הפרקים

מותר לומר אמן

על כל ברכה שהוא שומע

Surely,
one may respond to Kedushoh,
Kaddish, and "Bless ye the Lord".
However, "blessed be He and blessed be His name",
should not be said.

ומכל שכן
דמותר לענות לקדושה
ולקדיש ולברכו
אבל ברוך הוא וברוך שמו
לא יאמר

* {The Chayei Odom and the Shulchon Oruch HoRav 66:5 forbid reciting "Amen" to any blessing with the exception of "the holy G-d", "who hearkens to prayer", the blessings recited when called to the Torah, and the blessing which one has just recited - e.g., a person who concludes "creator of the lights" may answer "Amen" if he hears a colleague conclude the same blessing.}

Similarly, if one hears
the congregation reciting the Shema,
one should not recite together with them.
the verse "Hear, O Israel".
Rather, one should say
one's own prayers
in a louder voice,
in the way that the congregation says (out aloud)
"Hear, O Israel"
to appear as if
one is reciting with them.

וגם אם שומע
שהקהל אומרים קריאת שמע
לא יאמר עמהם
את הפסוק שמע ישראל
אלא יאמר
מה שהוא אומר
בקול רם
כדרך שאומרים הקהל
שמע ישראל
שיהא נראה כאלו
קורא עמהם
באמצע הפרק
אינו עונה אמן
רק אחר ברכת האל הקדוש
ואחר ברכת שומע תפלה
ובקדיש יאמר
אמן

16:3 In the middle of these sections,
one should not respond "Amen"
except to the blessing "the holy G-d"
and to the blessing "who hearkens to prayer".
(In response) to Kaddish, one should say
Amen;
"Let His great name be blessed for ever and in all
eternity".*

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה
וכשאומר השליח צבור
דאמירן בעלמא ואמרו אמן
יאמר גם כן אמן
ושאר אמנים שבקדיש
לא יענה
שאנים מעיקר הקדיש

When the chazon recites:
"which are said in the world, and say ye, Amen",
he should also respond "Amen."
However, "Amen" in other places,
he should not respond,
for these (responses) are not fundamental elements of the
Kaddish.

* {The Mogen Avrohom 66:6 and the Shulchon Oruch Horav ibid. advise adding the word "Let be blessed".}

with regard to Kedushoh:
(for the introductory section), a person should remain
silent and listen

ובקדושה
ישתוק וישמע

to the chazon,

and then respond with the congregation

"Holy, Holy, Holy"

"is the G-d of Hosts. The entire earth is filled with His glory."

Afterwards, he should remain silent (without reciting the passage recited by the chazon) and then respond together with the congregation,

"Blessed be the glory of G-d from His place."

He should not recite anything else,

(for the other responses including "The Lord shall reign...")* are not essential elements of the Kedushoh.

* {In the pesokim which accompany his Siddur, Rav Shneur Zalman of Liadi also allows "The Lord shall reign..." to be recited.}

If one hears "Bless ye..."

either from the chazon

or from one who was called to the Torah,

one may respond

"Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever."

Similarly, one may respond "Amen" to the blessings (recited) by the one called to the Torah.

(if he hears) the congregation answer "We give thanks..."

he should also bow

and recite "We give thanks to you",

but no more.

If he hears thunder,

some authorities

allow him to stop

and recite the blessing ("Whose strength and power fill the world"),

but others forbid it. *

* {The Shulchon Oruch HoRav 66:4 allows one to recite the blessing even in the midst of the sections. However, the Mishnoh Beruroh 66:19 also mentions a more stringent opinion which allows its recitation only between the various sections, but not in the midst of a section.

16:4 Regarding the interruptions

which are allowed while in the midst of these sections:

if one is reciting the blessings,

one should try to plan the interruption

to be made at a point which is the conclusion of a concept.

If one is in the midst of the Shema,

מהשליח צבור

ויאמר עם הקהל

קדוש קדוש קדוש

ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו

וישתוק ויאמר עם הקהל

ברוך כבוד ה' ממקומו

ויותר לא יאמר

שאינו מעיקר הקדושה

ואם שומע ברכו

בין מן השליח צבור

בין מן העולה לתורה

עונה

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

וגם אמן שאחר ברכות העולה

ואם הקהל אומרים מודים

ישתחא גם כן

ויאמר מודים אנחנו לך

ולא יותר

ואם שומע קול רעם

יש אומרים

דמותר לו גם כן להפסיק

ולברך

ויש אומרים דלא יפסיק בזה

אלו ההפסקות שאמרנו

שמותר להפסיק באמצע הפרק

אם הוא בברכות

יכוין שיהא ההפסק

היכא דסליק ענינא

ואם הוא בקריאת שמע

one should try to plan that the interruption
be made between verses.

If this is impossible,

one may make these interruptions
even in the middle of a verse.

(In such an instance), one begins again from the
beginning of the verse.

16:5 What we said

about being allowed to make an interruption in the
middle of a section

(only applies) to the specific things we mentioned
and does not apply to the verses "Hear O Israel"...
and "Blessed be the name of His glorious kingdom for
ever and ever".

In these (verses),

it is forbidden to make any interruption whatsoever,

Even when greeted by a king,

one should not interrupt to reply to him.*

* {For by reciting these verses, one accepts "the yoke of G-d's kingdom." The Shulchon Oruch 66:2 and the later authorities allow a person to interrupt the recitation of these verses only if he feels that his life is in danger. }

Between the (concluding verse), "I am the Lord your G-
d"

and (the following blessing), "True", "and firm"

similarly, an interruption should never be made,

because this is a verse from the Bible (Jeremiah 10:10):

"G-d, Your Lord, is true".

One does not stop between "your G-d"

and "True"

and one should be careful not to break

until one recites the word "firm".

(For "firm" also implies acceptance of the truth of the
matter.)

and after this he can break

as in other places in the middle of a verse

[(In Talmudic times), it was allowed (to break) to greet
someone

and to respond to another's greeting.]

However, at present, [failure to respond to such a
greeting] is not serious.

יכוין שיהא ההפסק

בין פסוק לפסוק

ואם אי אפשר

מוותר לו להפסיק

אפילו באמצע הפסוק

ויתחיל אחר כך מתחלת הפסוק

מה שאמרנו

שמותר להפסיק באמצע הפרק

לדברים שאמרנו

אינו הדין בפסוק שמע ישראל

וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

כי בהם

אסור להפסיק בכל ענין

ואפילו המלך שואל בשלומו

לא יפסיק להשיבו

ובין אני ה' אלהיכם

לאמת ויציב

גם כן לא יפסיק כלל

משום דכתיב בקרא

ה' אלהים אמת

לכך אין מפסיקין בין אלהיכם

לאמת

ונכון לזהר שלא להפסיק

עד לאחר שאמר גם תיבת ויציב

לפי שגם ויציב הוא לשון אמת

ואחר כך יכול להפסיק

כמו במקום אחר באמצע פרק

דין לשאול בשלום

ולהשיב שלום

בזמן הזה אין מקפידין

So one should not make a break for this (to greet someone or to respond) even between the sections.)

ואין להפסיק בזה

אפילו בין הפרקים

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Recitation of the Shema**Ch. 17:1-10****הלכות קריאת שמע**

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#)

17:1 [The Torah requires that the Shema be recited within a specific time each day.] The beginning of the time to recite the Shema

התחלת זמן קריאת שמע

in the morning

של שחרית

is the same as (the earliest) time (one may put on) tefillin ([when it is sufficiently light to enable one to recognize a colleague at a short distance as explained] above [Ch. 10:2](#)).

הוא כמו זמן תפילין

The time (for its recitation) extends until (the passage of) one fourth of the day.

ונמשך זמנה עד רביעית היום

whether the days are long (in summer) or short (as in winter).

בין שהיום ארוך בין שהוא קצר

(In this context), a day is considered as (lasting) from dawn

ונחשב היום מן עלות השחר

until the appearance of the stars (at night).*

עד צאת הכוכבים

* {The Vilna Gaon and the Shulchon Oruch HoRav 443:4 subscribe to a more lenient opinion, which considers the day as the time between the appearance of the sun and sunset. According to this view, the latest time of the recitation of the Shema in the morning is approximately an hour after that prescribed by the opinion quoted by the Kitzur Shulchon Oruch.}

The most preferable way (to fulfilling) this mitzvoh

ומצוה מן המובהר

is to recite it when the pious would

לקרות כותיקים

(i.e., those who hold the mitzvos dear) .

המחבבים את המצות

They would prepare to recite it (the Shema)

שהיו מכוונים לקרותה

shortly before the appearance of the sun,

מעט קודם הנץ החמה

so that they could complete the recitation of the Shema

כדי שיסיים קריאת שמע

and its blessings together with the appearance of the sun,

וברכותיה עם הנץ החמה

and immediately proceed to recite the Shemoneh Esreh.

ויסמוך לה התפלה

Whoever is able to pay attention and do so,

ומי שיוכל לכוין לעשות כן

will receive great reward.

שכרו מרובה מאד

However, at the very least,

ועל כל פנים

one should take care

צריכין ליזהר מאד

not to recite it after one fourth of the day has passed.

שלא לאחר הזמן מרביעית היום

In particular, in the summer days,
when the day is very long.

ובפרט בימות הקיץ

כשהיום ארוך

In this country, at times, the latest time (for the recitation
of the Shema)

במדינתנו לפעמים סוף הזמן

is as early as 7:00 a.m.*

הוא קודם זיבען אוהר

* { A person who is unable to recite the entire prayer service in time to recite the Shema at the prescribed time should recite the Shema before beginning his prayers. When he prays afterwards, he may, nevertheless, recite the blessings for the Shema and the Shema within the prayer service. (See Ramoh, Shulchon Oruch, Orach Chayim 58:4). }

Nevertheless,

ומכל מקום

if the above mentioned time passed (without one's
reciting the Shema),

בדיעבד אם עבר הזמן

it is permissible to recite the Shema

מותר לקרות קריאת שמע

and its blessing

עם ברכותיה

until one third of the day passes.

עד שליש היום

However, after the third of the day (has passed),

אבל לאחר שליש היום

it is forbidden to recite the blessings (beyond this time)

אסור לומר הברכות

rather, one should recite the Shema alone, [without the
blessings] .

אלא אומר קריאת שמע לבד

(The Shema itself) though, may be recited the entire day.

ואפילו כל היום

(Other authorities allow

ויש אומרים

that also the blessings

דגם הברכות

can be recited throughout the day.)

יכול לומר כל היום

* { The Chasam Sofer and others allow one to recite the blessings until noon. The Mishnoh Beruroh (58; Biur Halochoh) explains that if one was prevented from reciting the Shema on time by factors beyond one's control, one may recite the blessings until noon. }

17:2 The Shema may be recited
whether sitting or standing.

מותר לקרות קריאת שמע

בין יושב בין עומד

If one was sitting,

ואם היה יושב

it is forbidden to be strict

אסור להחמיר

and rise (so as to say the Shema while standing).

ילעמוד

It is forbidden to recite (the Shema)

אבל אסור לקרות

while lying down.

כשהוא שוכב

A person who is already lying down

ואם הוא שוכב כבר

should turn himself to be on his side

יטה את עצמו על צדו ממש

and recite (the Shema).

ויקרא

If he is slightly sick

ואם הוא חולה קצת

and it is difficult for him actually to lie on his side,

וקשה לו לשכב על צדו ממש

he is nevertheless obligated

מכל מקום מחויב

to lean slightly to his side.

להטות את עצמו קצת על צדו

17:3 Before beginning (to recite the Shema),
 one should have the intention of fulfilling the mitzvah
 of reciting the Shema,
 which we were commanded
 by the Holy One, blessed be He.
 When one recites Shema Yisroel,
 one should concentrate on its meaning:
 "Hear [i.e., comprehend] Israel,
 that G-d is our Lord
 and He is the One G-d,
 single and unified in the heavens and the earth."
 A person should prolong his pronunciation of the chet of
 Echod
 in order to pronounce G-d as king
 in the heavens and the earth.*
 One should also prolong the pronunciation of the dalet
 slightly
 the same amount
 in order to allow one to meditate on how G-d
 is One in His world
 and the ruler within all four directions of the world.**

* { Since the chet, numerically equivalent to eight, is an allusion to the seven heavens and our physical earth. }

** { The dalet is numerically equal to four. }

However, one should not prolong the word any longer
 than that.

Also, one should take care, one does not mispronounce
 the word "One" (Echod),
 due to that prolonging of the pronunciation.

Indeed, we find many of the common people
 mispronouncing the word.

Some say
 "eche'od"
 and others
 "edhoddeh".

It would be preferable for them not to prolong (their
 pronunciation of the term)
 rather than to prolong and mispronounce it as they do.

It is customary to recite
 (the verse) "Hear, O Israel"

קודם שיתחיל
 יכוין לצאת מצות
 קריאת שמע
 שצונו
 הקודש ברוך הוא
 ובאמרו שמע ישראל
 יכוין את הפירוש
 שמע ישראל
 כי ה' שהוא אלהינו
 הוא ה' אחד
 יחיד ומיוחד בשמים ובארץ
 ויאריך בחי'ת של אחד
 כדי שימליך הקדוש ברוך הוא
 בשמים ובארץ
 ובדלת יאריך קצת
 גם כן שיעור
 שיחשוב שהקדוש ברוך הוא
 הוא יחיד בעולמו
 ומושל בד' רוחות העולם

ולא יאריך יותר משיעור זה

ויקדק שלא יקלקל

קריאת התיבה אחד

על ידי מה שמאריך בו קצת

כי קצת מההמון עם מקלקלין

יש אומרים

אחד

ויש אומרים

אחדע

ומוטב שלא להאריך

מלהאריך ולקלקל

נוהגין לומר

שמע ישראל

in a loud voice,	בקול רם
to arouse one's concentration.	לעורר הכוונה
A person should cover his eyes with his right hand [when reciting the verses "Hear, O Israel" and "Blessed be the name"].	ומשימין יד ימין על העינים
After saying (the word) "One"	לאחר שאומרים אחד
one should pause momentarily and recite	שוהין קצת ואומרים
"Blessed be the name of his glorious kingdom for ever and ever"	ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
(this verse is recited) silently	בלחש
(Except on Yom Kippur) .	חוץ מביום הכפורים
In this (verse) as well, one should concentrate	וצריכין לכוין בו גם כן
on the meanings of the words.	פירוש המלות
17:4 One should pause slightly	שוהה מעט
and then, recite the passage "And you shall love..." .	ואומר ואהבת וגו
Between this passage	וכן בין פרשה זו
and the (following) passage,	לפרשת
"And it will come to pass if you heed..." ,	והיה אם שמוע
one should also pause.	יפסיק מעט
Similarly, before beginning (the passage)	וכן קודם
"And (G-d) spoke..." ,	ויאמר
one should pause.	יפסיק מעט
When reciting that passage, one should have the intention	ויכוין בפ' ויאמר
to fulfill the positive commandment	לקיים מצות עשה
to remember the exodus from Egypt.	זכירת יציאת מצרים
17:5 One must recite the Shema,	צריך לקרות קריאת שמע
with great care about the exactness of one's pronunciation	בדקדוק גדול
using a Siddur which has been carefully checked.	מתוך סידור מדויק היטב
One should listen (carefully)	וישמיע לאזניו
to what one says aloud.	מה שהוא מוציא מפיו
Care should be taken not to add	וישגיח שלא יאמר
the dot (dagesh) in a letter unnecessarily,	דגוש במקום רפה
nor to drop one (thus mispronouncing a word) .	או רפה במקום דגוש
One should pause whenever	ויפסיק קצת בכל מקום
there is a line like this " " marked (in the Siddur).	שנרשם קו כזה
The above also applies in the Verses of Praise.	וגם בפסוקי דזמרה
One should be careful about the accurate (pronunciation)	צריך לדקדק בכל זה
of these	
and say clearly the ayin	ויטעום יפה העין
in the word "swore" (nishba')	של תיבת נשבע

so that it should not sound like
 he said "captured" (nishboh),
 with a hey (being substituted for the ayin).
 Similarly, with the zayin of "you may remember"
 (tzchury)
 and of "and remember" (uz'chartem)
 - and be very accurate (with the pronunciation)
 so that it should not sound like
 he said it as a sin.

- 17:6** One who is reciting the Shema [should not try to communicate without speaking]
 - i.e., he should not wink with his eyes,
 move his lips,
 or gesture with his fingers.
 However, for the sake of a mitzvah,
 he may make gestures
 from the second passage onwards.
- 17:7** Before reciting the Shema,
 [in the blessing "With great love"] when saying
 "and bring us [from the four corners of the world) ",
 a person should take his tzitzis in his hand.
 he should hold them, while reading Shema,
 in his left hand,
 between his forefinger and middle finger,
 opposite his heart.
 When he reaches the passage "And (G-d) spoke...",
 the passage concerning tzitzis,
 he should hold them in his right hand.
 When he recites the verse "that you may look upon it",
 he should place them on his eyes,
 look at them and kiss them.
 It is customary, every time one recites the word "tzitzis.",
 to kiss them.
 One should hold them until the phrase "and desirable for
 ever" in the blessing "True and firm",
 when one should kiss them and release them.
- 17:8** When one concludes the Shema with the phrase "I am the
 Lord your G-d",
 one should recite the word "True" immediately,
 so that no interruption is made between them.

שלא יהא נשמע
 כאלו אמר נשבה
 בה' א'
 וכן ב'ז' של תזכרו
 ושל וזכרתם
 ידקדק היטב
 שלא יהא נשמע
 כאלו אמר בשי'ן
 הקורא קריאת שמע
 לא ירמוז בעיניו
 ולא יקרוץ בשפתיו
 ולא יראה באצבעותיו
 אך לצורך מצוה
 מותר לרמוז
 בפרשה שניה
 קודם קריאת שמע
 כשאומר
 והביאנו וכו'
 נוטל את הציצית בידו
 ואוחזן בשעת קריאת שמע
 ביד שמאל
 בין קמיצה לזרת
 כנגד לבו
 וכשמגיע לויאמר
 שהיא פרשת ציצית
 אוחזן גם בימינו
 וכשאומר וראיתם אותם
 נותנם על העינים
 ומסתכל בהם ונושקן
 ונוהגין שבכל פעם שאומר תיבת ציצית
 נושקן
 ואוחזן עד ונחמדים לעד
 שאז נושקן ומניחן מידי
 באמרו אני ה' אלהיכם
 יאמר מיד גם תיבת אמת
 שלא להפסיק ביניהם

The chazon should do the same when he recites the Shema by himself
and then, he should pronounce out loud - "The Lord your G-d is True".
All (the congregants) should concentrate on hearing these three words from the chazon,
for these three words
bring the total of the words in the Shema to 248,
corresponding to the 248 limbs in the human (body).
Afterwards, one starts (the following blessing), "and firm",
but it is forbidden for them to recite "True" a second time.
A person who is praying alone
should recite, before reciting the Shema,
(the phrase) "G-d, faithful King",
to complete, with these three words,
the number of 248 words.

- 17:9** When a person makes an interruption in the midst of the recitation of the Shema
(i.e., in the portions from Shema Yisroel until "off the land"*)
due to circumstances
that forced him to stop,
for example, he had to go out
to relieve himself
or feces were found in the place (where he was praying)
if he was forced to wait for the amount of time
(long enough) so that he could have recited
all the Shema
he must return to the beginning of the Shema.

* {Other halachic authorities do not exclude the passage "And (G-d) spoke...".}

- 17:10** A person who already recited the Shema
and enters a synagogue
where he finds the congregation reciting the Shema,
should recite together with them
the entire Shema*,
so that it does not appear that he does not desire
to accept the yoke of heaven
together with his colleagues.
He receives a reward as one who reads from the Torah.

וגם השליח צבור אומר כן
וחזור ואומר ה' אלהיכם אמת
ויכוין כל אחד לשמוע
ג' תיבות אלו מפי השליח צבור
כי באלו ג' תבות
נשלמו רמ"ח תיבות בקריאת שמע
כנגד רמ"ח אברים שבאדם
ומתחילין אחר כך ויציב
אבל אסור לומר עוד הפעם אמת
ומי שמתפלל ביחידות
יאמר קודם קריאת שמע
אל מלך נאמן
להשלים בג' תיבות אלו
מנין רמ"ח
אם הפסיק באמצע קריאת שמע
דהיינו מן שמע ישראל
עד על הארץ
מחמת אונס
שהיה מוכרח להפסיק
כגון שהיה צריך לצאת
לעשות צרכיו
או שנמצא צואה בבית
אם שהיה משך זמן
שהיה הוא יכול לומר
כל קריאת שמע
צריך לחזור לתחלת קריאת שמע
קרא קריאת שמע
ונכנס לבית הכנסת
ומצא צבור שקורין קריאת שמע
צריך לקרות עמהם
כל קריאת שמע
שלא יראה כאלו אינו רוצה
לקבל עול מלכות שמים
עם חבריו
ויקבל שכר כקורא בתורה

* {Though it is preferable to recite the entire Shema, the Ramoh (Shulchon Oruch, Oruch Chayim 65:3) requires recitation of only the initial verse.}

The same applies to a person in the synagogue who is reciting prayers of supplication or other verses in a place where it is permitted to make an interruption. (If he is at a point (of the service) where he cannot make (an interruption) (then the laws about this) are explained above [[Ch. 14:1](#); [Ch. 16:2](#)]).

If one has not yet recited the Shema, he should recite it with the congregation. However, he should have the intention not to fulfill his obligation to recite the Shema, so that he may recite it later, together with its blessings. (These principles apply) regarding all other prayers recited by the congregation - e.g., "A Psalm of David. Happy are they.." (Ashrei), and "Upon us", and the like.

Even liturgical chants should be recited with them, so that one does not separate oneself from the congregation.

והוא הדין אם הוא בבית הכנסת
ואומר דברי תחנונים
או פסוקים
במקום שרשאי להפסיק
ואם עומד במקום
שאינו רשאי
נתבאר לעיל

ואם הוא עדיין לא קרא קריאת שמע
קורא גם כן עם הצבור
אבל צריך שיתכוין
שלא לצאת ידי חובתו
כדי שיקרא אחר כך
עם הברכות
וכן שאר דברים
שהצבור אומרים
כגון תהלה לדוד
ועלינו
וכדומה
ואפילו פיוטים אומר עמהם
ואל יפרוש את עצמו
מן הצבור

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Laws Pertaining to Shemoneh Esreh**Ch. 18:1-
22**

הלכות תפלת שמנה עשרה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#)

18:1 The time in which we are commanded to recite the Shemoneh Esreh* begins at the appearance of the sun, as [Psalms 72:5] states: "May they see You with the sun." Nevertheless, a person who recited (the Shemoneh Esreh) after dawn (and before the appearance of the sun) has fulfilled his obligation.

זמן תפלת השחר מצותה
שיתחיל עם הנץ החמה
כדכתיב
ייראוך עם שמש
ובדיעבד אם התפלל
לאחר שעלה עמוד השחר
יבא

* {The Hebrew word "tefillah" is generally translated as prayer. However, in halachic terminology, it specifically refers to the Shemoneh Esreh prayers. Accordingly, in this chapter (and throughout the text), when the meaning of the word is confined to that specific application, we have translated the term as "Shemoneh Esreh." When the concepts apply in particular to the Shemoneh Esreh, but can in a more total sense, be applied to the entire prayer service, we have translated the term as "prayer." }

The time (for its recitation) continues up to a third of the day.

It is forbidden to delay (one's prayers) any longer. However, after the fact, if one transgressed and delayed one's prayers, even intentionally, one may recite the Shemoneh Esreh until noon.*

Though he does not receive the reward of one who prays the Shemoneh Esreh at the required time, he still receives reward for prayer.

ונמשך זמנה עד שלישי היום
ואסור להתאחר יותר
ומכל מקום בדיעבד
אם עבר והתאחר יותר
אפילו במזיד
יכול להתפלל עד הצות היום
אף על פי שאין לו
שכר כתפלה בזמנה
שכר תפלה מיהו איכא

* {According to the halachah noon is not necessarily exactly 12:00 AM. Rather it is the midpoint between sunrise and sunset. Thus, in daylight saving time, on the average, noon is 1:00 PM and not 12:00. Furthermore, depending on the time of year and latitude and longitude of a city, there may be certain other fluctuations of the exact hour of noon. For example, if the sun rises at 5:45 AM and sets at 5:45 PM, noon is 11:45 AM. }

If one intentionally transgressed and went past noon, and still did not pray, there is no way he can compensate for this act,

עבר במזיד עד הצות היום
ולא התפלל
אין לו עוד תשלומין

[Ecclesiastes 1:15] refers to such a deed as:	ועליו נאמר
"the crookedness that cannot be made straight."	מעוות לא יוכל לתקן
If he (did not recite the Shemoneh Esreh) by accident	ואם שגג
or was prevented	או נאנס
(the laws) are explained in Ch. 21 .	יבואר בסימן כ"א
18:2 When a person reaches the words	כשמגיע
"Praises to the most high G-d" [in the blessing "who redeemed Israel"],	לתהלות לאל עליון
he should rise and prepare himself	יעמוד ויכין את עצמו
for the Shemoneh Esreh prayers.	לתפלת שמנה עשרה
He should remove all spittle	ויסיר כיחו
and mucus (from his mouth),	וניעו
and turn his attention from any matter that will disturb	וכל דבר המבלבל
his thoughts.	את מחשבתו
He should take three steps backwards	וילך ג' פסיעות לאחוריו
and recite from "Praises to the most high G-d"	ויאמר תהלות לאל עליון וכו
until "who redeemed Israel",	עד גאל ישראל
and then take three steps forward,	ואז יחזור לפניו ג' פסיעות
as one who approaches and comes close to the king.	דרך קירוב והגשה למלך
He should not break between "who redeemed Israel"	לא יפסיק בין גאל ישראל
and the Shemoneh Esreh,	לשמנה עשרה
even for Kaddish,	אפילו לקדיש
Kedushoh, and Borchu,	וקדושה וברכו
so that [the blessing for our] redemption is followed	מפני שצריך להסמך גאולה
directly	לתפלה
by the Shemoneh Esreh prayers.	וטוב שיצמצם לגמור
One should plan to conclude	ברכת גאל ישראל
the blessing "who redeemed Israel"	עם השליח צבור בשוה
together with the chazon.	כי אם יגמור הוא תחלה
Were a person to finish first,	ואחר כך השליח צבור
before the chazon,	יש ספק אם יענה אמן
there would be a question whether he should respond	על ברכת השליח צבור או לא
"Amen"	אבל כשהוא גם כן
to the chazon's blessing or not.*	גומר את הברכה
However, when he also (at the same time as the chazon)	ודאי אין צריך לענות אמן
finishes the blessing,	דאין עונין אמן
he surely need not recite "Amen"	על ברכת עצמו
for one does not recite "Amen"	
after one's own blessings. (See Ch. 6:11 .)	

* {A person who completes his prayers before the chazon may respond "Amen" when he hears the conclusion of the blessing (Ramoh, Shulchon Oruch, Orach Chayim 66:7).}

In the evening service,
since the blessing before the Shemoneh Esreh does not
conclude with "who redeemed Israel",
one is permitted to make all the interruptions
allowed "between the sections" (see [Ch. 16](#)) at this time.
Before the Shemoneh Esreh,
one should recite the verse,
"G-d, open my lips..." (Psalms 51:17).
This (verse) is not considered an interruption
since it is relevant to the prayers.
However, the verse (Deuteronomy 32:3)
"I will call forth the name of G-d..."
is not said (it is considered an interruption).
Hence, with (the Shemoneh Esreh) of musaf and minchah,
it should be recited before
"G-d, open my lips..."

18:3 A person who prays needs to be aware
that the Divine Presence is before him,
as [Eichah 2:19] states:
"Pour out your heart like water in the presence of G-d."
He should arouse his concentration
and remove any thoughts that bother him,
until his thoughts and his concentration
are purified for prayer.
He should meditate on how,
were he to be speaking
before a human monarch,
he would surely order his statements
and concentrate upon them
so as not to err.
Surely, this applies
when standing before the King of kings,
the Holy One, blessed be He.
In His presence, one must concentrate his thoughts,
for before G-d, blessed be He,
thought is the same as speech
and He probes all our thoughts.

ובמעריב
כיון שאין הברכה שלפני השמנה עשרה
מסיימת בגאל ישראל
מותר להפסיק
כמו בשאר מקום בין פרק לפרק
קודם השמנה עשרה
אומר הפסוק
ה' שפתי תפתח וגו'
ואינו הפסק
כי הוא שייך להתפלה
אבל הפסוק
כי שם ה' אקרא וגו'
לא יאמר
כי אם במוסף ובמנחה
יאמרו קודם
ה' שפתי תפתחי
המתפלל צריך שידע
שהשכינה כנגדו
כמו שנאמר
שפכי כמים לבך נכה פני ה'
ויעיר הכונה
ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו
עד שתשאר מחשבתו וכוונתו
זכה בתפלתו
ויחשוב כי
אלו היה מדבר
לפני מלך בשר ודם
בודאי היה מסדר דבריו
ומכוין בהם יפה
לבל יכשל
קל וחומר
לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא
שצריך לכוין לפניו את מחשבתו
כי לפניו יתברך שמו
המחשבה כמו דיבור
וכל המחשבות הוא חוקר

Before prayer,
one should meditate on the exaltedness of G-d,
blessed be His name,
and the insignificance of man,
and remove (the desire for) all human pleasures from
one's heart.

18:4 A person who prays should concentrate in his heart
on the meaning of the words he recites,
as [Psalms 10:17] states:

"Direct their hearts,
Your ear shall hear."

Many siddurim have already been printed,
with translations of the prayers in Yiddish [the
vernacular]

and thus, any person can learn
and understand what he is praying.

A person who cannot concentrate
on the meaning of the words (of prayer)

At the very least,
should think,

during prayer,
about matters that humble the heart
and direct his heart
to his Father in heaven,
and if an extraneous thought comes
during his prayers,
he should remain silent and wait
until the thought ceases.

18:5 He should position his feet one next to the other,
as if they are only one,

in order to resemble the angels
[concerning whom Ezekiel 1:7] states:

"And their feet were like a straight foot. "
(their feet appear to be as one foot)

He should bend his head slightly downward
and close his eyes,

so as not to look at any other matters.

If he prays from a siddur,

he should not remove his eyes from the siddur.

וקודם התפלה

יחשוב מרוממות האל

יתברך שמו

ושפלות האדם

ויסיר כל תענוגי אדם מלבו

המתפלל צריך שיכוין בלבו

פירוש המלות שהוא מוציא בשפתיו

שנאמר

תכין לבם

תקשיב אזניך

וכבר נדפסו הרבה סידורים

עם פירוש אשכנז

ויכוך כל אדם ללמוד

ולהבין מה שהוא מתפלל

ואם אינו יכול לכוין

פירוש המלות

לכל הפחות

צריך שיחשוב

בשעת התפלה

בדברים המכניעים את הלב

ומכוונים את לבו

לאביו שבשמים

ואם תבא לו מחשבה זרה

בתוך התפלה

ישתוק וימתין

עד שתתבטל המחשבה

יכוין רגליו זו אצל זו

כאלו אינן אלא אחת

להדמות למלאכים

שנאמר

ורגליהם רגל ישרה

כלומר רגליהם נראות כרגל אחת

ויכוף ראשו מעט למטה

ויסגור עיניו

שלא יסתכל בשום דבר

ואם מתפלל מתוך סידור

לא יסיר עיניו מן הסידור

He should place his hands on his heart, the right hand above the left hand. A person should pray wholeheartedly, with awe, fear, and humility, like a poor man standing at the doorway (requesting charity). He should pronounce the words with care and concentration. Each person should pray according to his nusach, whether Ashkenaz, Sephard, or other, because the foundation of them all is in the peaks of holiness. However, he should not mix words (of prayers) from one nusach with those of another, because the words of each nusach are carefully counted in accordance with the mystical secrets [of the Kabbalah]. One should not add to them or subtract (from them).	ויניח ידיו על לבו ימינו על שמאלו ויתפלל בלב שלם באימה וביראה ובהכנעה כעני העומד בפתח ויוציא את המלות מפיו בכוונה ובדקדוק ויתפלל כל אחד כפי הנוסחא שלו הן אשכנז הן ספרד וכדומה כולם יסודתם בהררי קדש אבל אל יערב תיבות מנוסחא לנוסחא כי כל נוסחא תיבותיה מנויות וספורות על פי סודות גדולות ואין להוסיף או לגרוע יזהר להתפלל בלחש רק שהוא בעצמו ישמע מה שהוא אומר ותברו שבסמוך לו לא ישמע קולו כמו שנאמר בחנה רק שפתייה נעות וקולה לא ישמע
18:6 One should take care to pray in a hushed tone, so that only he can hear what he is saying, and a colleague standing near him, should not hear, as [I Samuel 1:13] states in regard to Chana: "Only her lips were moving; however, her voice could not be heard."	לא יסמוך עצמו על שום דבר אפילו סמיכה כל דהו ואם הוא חולה קצת יכול להתפלל אפילו יושב או שוכב והוא שיכול לכוין דעתו ואם אי אפשר לו להתפלל בפיו מכל מקום יהרהר בלבו לא יאחז בידו
18:7 A person should not support himself, even to a slight degree, (on any objects during the Shemoneh Esreh). If he is slightly ill, [leniency may be observed,] and he may pray while sitting or lying down, provided he can concentrate his attention. A person who is unable to recite his prayers verbally should at least think about them within his heart.	
18:8 A person should hold nothing in his hands,	

during the Shemoneh Esreh prayers,
 with the exception of a siddur or Machzor.
 He should first mark off the places
 which he needs to pray
 in the Siddur or Machzor,
 so that he will not have to search (for them)
 in the midst of his prayers.
 There should not be anything
 between himself and the wall,
 as [Isaiah 38:2] relates:
 "Hezekiah turned his face to the wall."
 Nevertheless, an object is not regarded as a separation
 unless it is at least ten handbreadths high
 and four handbreadths wide.
 A small object is not considered as a separation.
 Even a large object,
 if it is permanently fixed (in one place)
 - for example, a closet or cabinet
 - is not considered a separation.
 Another person (is also not considered) as a separation.
 If there is no easy alternative,
 one need not be strict with these matters,
 as long as one closes one's eyes
 or prays from a siddur,
 so that one's concentration will not be disturbed.
 One should not pray facing a picture.
 A person who happens to pray facing clothes
 or a tapestry
 should close his eyes.
 It is forbidden to pray facing a mirror,
 even when one's eyes are closed.
 A person should not pray in an open place,
 like a field.
 When he is in a private place,
 the awe of the King falls upon him.
 His heart is broken and he becomes humble.
 Nevertheless, while on a journey,
 it is permissible to pray in a field.
 However, if possible,

בשעת תפלת שמנה עשרה
 רק הסידור או המחזור אם צריך לו
 ויש לו לרשום תחלה את המקומות
 שהוא צריך להתפלל
 בסידור ובמחזור
 שלא יצטרך לחפש
 באמצע תפלתו
 לא יהי דבר חוצץ
 בינו לבין הקיר
 שנאמר
 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל
 ולא מקרי חציצה
 אלא דבר שגבוה יו"ד טפחים
 ורחב ד' טפחים
 אבל דבר קטן לא חשיב הפסק
 ואפילו דבר גדול
 אם הוא דבר קבוע
 כגון ארון ותיבה
 לא חשיב הפסק
 ואדם נמי אינו חוצץ
 ובשעת הדחק
 בכל ענין אין להקפיד
 כיון שסוגר עיניו
 או מתפלל מתוך הסידור
 שלא תבטל כוונתו
 וכן לא יתפלל כנגד איזה ציור
 ואם יקרה לו להתפלל כנגד בגד
 או כותל מצויר
 יסגור עיניו
 וכנגד מראה אסור להתפלל
 אפילו בעינים סגורות
 לא יתפלל במקום פרוץ
 כגון בשדה
 מפני שכשהוא במקום צניעות
 חלה עליו אימת המלך
 ולבו נשבר ונכנע
 ואם הוא בדרך
 מותר לו להתפלל בשדה
 ואם אפשר לו

one should pray among the trees.	יתפלל בין האילנות
18:9 A person should not burp	לא יגהק
or yawn (in the midst of the Shemoneh Esreh).	ולא יפהק
A burp is what sometimes	גיהוק היינו מה שלפעמים
a person produces from inside the body out through his	אדם מוציא מגופו לפיו
mouth	
and expands because he is full	נפחה מחמת שבעו
like the smell of food he has eaten	כריח המאכל שאכל
and some say that	ויש אומרים דהיינו
his body and neck extend	שפושט גופו וזרועותיו
because it is difficult (for him to stop it)	מחמת כובד
and a yawn is what opens his mouth	ופיהוק היינו שפותח מלקוחיו
like one who wants to sleep	כאדם שרוצה לישן
or is waking up from sleep.	או שעמד משינה
If a person feels that it is necessary to do so,	ואם נצטרך לכך
against his will,	מחמת אונסו
he should cover his mouth with his hands	יניח ידיו על פיו
so that its opening will not be seen.	שלא יתראה פתיחתו
Similarly, it is forbidden to spit.	וכן אסור לו לרוק
If spittle comes to a person's mouth	ואם בא לו רוק לתוך פיו
and it upsets him to the extent	ומצטער בו הרבה
that his concentration on his prayers is disturbed,	עד שנטרד מתפלתו
he may release it into a handkerchief or a garment.	מבליעו בתוך מטפחת או בגד
If that disgusts him,	ואם מאוס לו
he should lean to his left and spit behind himself.	יטה לשמאלו וירוק לאחוריו
If he cannot spit behind himself,	ואם אי אפשר לאחוריו
he should spit towards his left side.	ירוק לשמאלו
If it is not possible to his left,	ואם אי אפשר לשמאלו
he should spit towards his right.	ירוק לימינו
If a louse bites him,	ואם כינה עוקצתו
he should cover (his hands) by his clothes,	ימשמש בבגדיו
in order to remove it	להסירו
so that his attention will not be disturbed.	שלא תתבטל כוונתו
However, he should not remove it with his hands [and so	אבל לא יסירה בידו
need to wash them].	
Should a person's tallis slip off him,	אם נשמט הטלית מעליו
he may adjust it	יכול להחזירו
even though the majority of the tallis has fallen.	אפילו נפל רובו
However, if it has fallen off entirely,	אבל אם נפל כולו

it is forbidden to wrap oneself in it again,
 since that is considered as an interruption.
 If a holy text fell to the ground before him
 and this disturbs his concentration,
 he may pick it up between one blessing and another.
 All the acts forbidden
 during the Shemoneh Esreh
 remain forbidden until one takes (three) steps (backwards
 after the Shemoneh Esreh].
 (However, regarding making an interruption [to respond
 to other prayers],
 there are differing (opinions) as explained in Laws 14
 [and15]).

18:10 A person must stand facing
 the direction of Eretz Yisroel,
 as [I King 8:48] states:
 "They will pray to You in the direction of their land."
 He should have the intention of facing Jerusalem,
 the Temple,
 and the Holy of Holies.
 Therefore, in our countries (i.e. Europe),
 which are to the west of Eretz Yisroel,
 we should stand facing east
 (not exactly to the east,
 rather to the southeast direction).
 Those who live to the north
 of Eretz Yisroel should face south;
 those to the east, west;
 and those to the south, north.
 Thus, all Jews
 direct their prayers to one place
 that is, to Jerusalem
 and the Holy of Holies,
 because this is the "gateway to heaven,"
 since all prayers rise up in this direction.
 Therefore, the Temple is called "Talpios"
 as [Song of Songs 4:4] states:
 "Your neck is like the Tower of David,
 built as turrets (Talpios)."
 A tower that all turn towards.

אינו רשאי להתעטף בו
 משום דהוי הפסק
 ואם נפל ספר לפניו על הארץ
 ומתוך זה מתבלבל מכוונתו
 מותר להגביה בין ברכה לברכה
 כל הדברים האסורים
 בתוך תפלת שמנה עשרה
 אסורים עד לאחר שיפסע הפסיעות
 יאך לענין הפסק
 יש חילוק
 צריך לעמוד בפניו
 לצד ארץ ישראל
 שנאמר
 והתפללו אליך דרך ארצם
 ויכוין גם כנגד ירושלים
 וכנגד המקדש
 וכנגד בית קדש קדשים
 ולכן אנו במדינתנו
 שיושבים במערבה של ארץ ישראל
 צריכין לעמוד בפנים לצד מזרח
 לא למזרח ממש
 אלא לצד קרן מזרחית דרומית
 והיושבים בצפון
 של ארץ ישראל פניהם לדרום
 והיושבים במזרח פניהם למערב
 והיושבים בדרום פניהם לצפון
 נמצא כל ישראל
 פונים בתפלותיהם למקום אחד
 דהיינו נגד ירושלים
 ובית קדש קדשים
 ששם שער השמים
 שכל התפלות עולות דרך שם
 ולכן נקרא בית המקדש תלפיות
 כמו שנאמר
 כמגדל דויד צוארך
 בנוי לתלפיות
 תל שכל פיות פונים אליו

A person who prays in a place
 where he cannot face
 Eretz Yisroel
 should direct his heart to his Father in Heaven,
 as [I Kings 8:44] states:
 "Pray to G-d."
 A person who stood facing the north or south
 and realized in the midst of the Shemoneh Esreh
 that he is not standing properly
 should not move his feet.
 Rather, he should turn his face to the east.
 And if this is impossible,
 or if he is facing west (and so cannot face to the east),
 he should conclude his prayers like this,
 and direct his heart towards the Holy of Holies,
 without moving his feet.
 Similarly, if a person is praying in a place
 where there are images (of false gods) to the east,
 he should face another direction,
 even if this is not to the east.

18:11 One must bend (the knee)
 and bow
 four times in the Shemoneh Esreh:
 at the beginning and end of the first blessing,
 in the blessing "We give thanks" at the beginning and
 end.
 When a person recites "Blessed",
 he should bend his knees,
 and when he says "are you",
 he should bow to the extent
 that the vertebrae
 of the spine protrude.
 He should also bend his head.
 Before he recites G-d's name,
 he should return to an erect position slowly.
 (This is alluded to by [Psalms 146:8]:
 "G-d lifts up the bowed.")
 Similarly, in "We give thanks",
 one should bend (the knee), and bow,

ואם מתפלל במקום
 שאינו יכול לכוון לצד
 שכנגד ארץ ישראל
 יכוין לבו לאביו שבשמים
 שנאמר
 והתפללו אל ה'
 ואם עמד כנגד צפון או דרום
 ונזכר באמצע שמנה עשרה
 שאינו עומד כראוי
 לא יעקור רגליו
 אלא יטה פניו למזרח
 ואם אי אפשר לו
 או שהוא עומד במערב
 יגמור תפלתו כך
 ויכוין לבו לבית קדש קדשים
 ולא יעקור רגליו
 וכן אם הוא מתפלל במקום
 שיש צורות במזרח
 יתפלל לצד אחר
 אף שאינו מזרח
 צריך לכרוע
 ולהשתחוות
 ד' פעמים בשמנה עשרה
 בתחלת ברכה הראשונה ובסופה
 ובברכת מודים בתחלתה ובסופה
 כשאומר ברוך
 כורע בברכיו
 וכשאומר אתה
 משתחוה כל כך
 עד שהקשרים של חוליות
 השדרה בולטים
 וגם ראשו יכוף
 וקודם שאמר את השם
 זוקף בנחת
 על שם שנאמר
 ה' זוקף כפופים
 וכן במודים
 כורע ומשתחוה

and rise before reciting G-d's name.
 A person should not bow too low
 - i.e., he should not bow to the extent that his mouth
 is opposite his belt
 - because this is considered as proud behavior.
 A sick or elderly person who suffers,
 when bowing, pain
 (bowing) his head is enough.
 It is forbidden to add extra bows
 in the other blessings,
 neither at their beginning nor their conclusion.

18:12 After completing the Shemoneh Esreh,
 one should recite
 "O my G-d, guard my tongue..."
 Before reciting the verse
 "He who makes peace",
 one bows and steps backwards three steps,
 like a servant who departs from his master.
 These steps should be medium-sized:
 at least large enough
 for the toe to be placed at the heel,
 but neither should they be large steps.
 One should not take more than three steps,
 and should begin first with left foot,
 then the right,
 and then the left again.
 While he is still bowing,
 he should turn his face to the left,
 which is to the right of G-d's Presence
 (which is before him while he prays
 and as he departs from prayer).
 Then, he recites
 "He who makes peace in his High heavens",
 turns his face to the right
 (the left of the Divine Presence)
 and recites
 "May He make peace for us".
 He then bows directly in front of him
 and recites

וקודם שאומר את השם זוקף
 לא ישתחוה יותר מדאי
 דהיינו עד שיהיה פיו
 כנגד החגור
 כי זהו דרך יוהרא
 וזקן וחולה שמצטער
 בכריעה כיון שהרכין
 ראשו דיו
 אסור להוסיף השתחויות
 ביתר הברכות
 לא בתחלתן ולא בסופן
 לאחר השמנה עשרה
 אומרים
 אלהי נצור וכו'
 וקודם
 עושה שלום וכו'
 כורע ופוסע אך שלש פסיעות
 כעבד הנפטר מרבו
 הפסיעות יהיו בינוניות
 ולכל הפחות
 כדי שיתן אגודל בצד עקב
 ולא יפסע פסיעות גסות
 ולא יפסע יותר מג' פסיעות
 פוסע תחלה ברגל שמאל
 ואחר כך ברגל ימין
 ושוב פוסע ברגל שמאל
 ועודהו בכריעה
 הופך פניו לשמאלו
 שהוא ימין השכינה
 שהוא כנגדו בשעת התפלה
 ובצאתו מן התפלה
 אומר
 עושה שלום במרומיו
 והופך פניו לימינו
 שהוא שמאל השכינה
 ואומר
 הוא יעשה שלום עלינו
 ואחר כך משתחוה לפניו
 ואומר

"and for all Israel, and say you, Amen".

Afterwards, he rises

and states:

" May it be Your will...that the Temple be rebuilt...",

because prayer was

(instituted) in place of the Temple services.

Therefore, we pray

that the Temple will be built,

so that we will be able to carry out the actual service

speedily, in our days.

The reason we step (backward)

with the left foot first

is that normally, when a person walks,

he lifts the right foot first.

Therefore, in this instance, we lift our left foot first,

to demonstrate that it is difficult for us

to depart from G-d, blessed be He.

Therefore, a left-handed (*lit.* footed) person

lifts up (what for him is) his left foot

which is actually the right foot.

18:13 At the place where he concludes his prayers,
a person should stand with his feet together
as in the Shemoneh Esreh.

He should not turn his face to the west

nor should he return to his place

until the chazon reaches Kedushoh.

A person praying alone

should also wait an equivalent amount of time.

If the place where one prays is crowded,

or the chazon recites hymns [before Kedushoh],

one may return (to one's place)

when the chazon begins his prayers.*

* {At the least, one must wait the amount of time acquired to walk four cubits (Shulchon Oruch HoRav 123:3, Mishnoh Beruroh 123:11).}

18:14 One who is reciting the Shemoneh Esreh [should not try
to communicate without speaking]

- i.e., he should not wink his eyes,

move his lips,

or gesture with his fingers

ועל כל ישראל ואמרו אמן

אחר כך זוקף

ואומר

יהי רצון וכו' שיבנה בית המקדש וכו'

כי התפלה היא

במקום העבודה

ולכן אנו מתפללים

על בנין בית המקדש

שנוכל לעשות את העבודה ממש

במהרה בימינו

והטעם שפוסעין

תחלה ברגל שמאל

לפי שדרך הליכות האדם

הוא לעקור רגל ימין תחלה

ולכן עוקר כאן שמאל תחלה

להראות כאלו כבד עליו

ליפטר מלפני המקום ברוך הוא

לכן אטר רגל

עוקר תחלה שמאלו

שהוא ימין כל אדם

במקום שכלו הפסיעות

יעמוד ברגלים מכוונות

כמו בתפלה

ולא יחזיר פניו למערב

ולא יחזור למקומו

עד שיגיע השליח צבור לקדושה

וכן כשמתפלל ביחידות

יעמוד כשיעור זה

ואם המקום צר ודחוק

וכן כשאומרים פיוטים

חוזר

כשמתחיל השליח צבור התפלה

בתפלת שמנה עשרה

לא ירמוז בעיניו

ולא יקרוץ בשפתיו

ולא יראה באצבעותיו

- nor may he make an interruption
even to respond to Kaddish,
Kedushoh, and Borchu.
Rather, he should remain silent
and concentrate his attention on what
the chazon and the congregation are saying.
This is considered as answering
with regard to the fulfillment of his obligation [to
respond],

and yet it is not considered an interruption [to the
Shemoneh Esreh].

18:15 However, the prayer "O my G-d, guard my tongue..."
it is permitted to interrupt
(to respond to) certain (prayers).
(The same rules apply) as to interruptions
"between the sections"
in the blessings associated with the Shema
and the reading of the Shema (itself) (as explained above,
[Ch. 16](#)).

Nevertheless, if possible,
one should first recite [the verse, Psalms 19:15,]
"May it (the words of my mouth) be acceptable..."
- and, if possible, step
also three steps (back).

Some follow the custom of reciting,
directly after concluding (the blessing)
"who blesses His people Israel with peace",
the verse

"May it (the words of my mouth) be acceptable..."

Then, they recite

"O my G-d, guard my tongue..."

and then they recite a second time.

"May it (the words of my mouth) be acceptable..."

This custom is proper to follow.

It appears to me that if this (practice is followed),
one is permitted to stop in the midst of the prayer

"O my G-d, guard my tongue..."

to respond "Amen" at all times.

Certain opinions suggest that before reciting

ואינו פוסק

אפילו לקדיש

וקדושה וברכו

אלא ישתוק

ויכוין למה

שאומרים השליה צבור והצבור

ויחשב לו כעונה

לענין זה שיוצא

ומכל מקום לא נחשב להפסק

אבל בתפלת אלהי נצור

מותר להפסיק

לדברים

שמפסיקין

באמצע פרק

של ברכות קריאת שמע

וקריאת שמע

ומכל מקום אם אפשר לו

יאמר תחלה

יהיו לרצון וגו

ואם אפשר עוד יפסע

גם כן ג' פסיעות

ויש נוהגין לומר

מיד לאחר

המברך את עמו ישראל בשלום

את הפסוק

יהיו לרצון וגו

ואומרים

אלהי נצור

ופעם שנית

יהיו לרצון וגו

וכן נכון לעשות

ונראה לי דבענין זה

מותרין להפסיק בתפלת

אלהי נצור

לענות כל אמן

יש אומרים דקודם שאומר

the verse "May it (the words of my mouth) be acceptable...",
 it is desirable to recite a verse from the Bible
 or from the Prophets or the Writings
 that begins with the letter with which one's name begins
 and ends with the letter with which one's name ends.
 It appears to me that those who recite
 "May it (the words of my mouth) be acceptable..." twice
 should say this verse only
 before the second "May it (the words of my mouth) be
 acceptable..."

18:16 As explained in [Ch. 12:3](#),
 a person who feels even
 the slightest need to use the toilet
 may not pray
 until he relieves himself.
 In particular, this applies to the Shemoneh Esreh.
 A person may not
 stand in preparation for the Shemoneh Esreh
 if he feels any need,
 until he relieves himself.
 However, if at the outset he felt no need,
 and then, in the midst of
 the Shemoneh Esreh, felt
 the need to defecate,
 or urinate,
 he should try to contain himself
 until he completes the Shemoneh Esreh
 and not interrupt (the Shemoneh Esreh prayers),
 even if the need is great.
 Rather, he should hold himself back
 as long as he can,
 and not stop to leave (to relieve himself)
 in the midst of his prayers
 until he completes
 (the blessing) "who blesses His people Israel with peace".

18:17 [The following rules apply when] a person feels that he is
 about to release gas
 and is unable to contain himself:
 If he is praying at home,

את הפסוק יהיו לרצון
 טוב לומר פסוק אחד מן התורה
 או מנביאים או מכתובים
 המתחיל באות כהתחלת שמו
 ומסיים באות כמו סיום שמו
 ונראה לי דהאומר
 יהיו לרצון שני פעמים
 לא יאמרו אלא
 קודם יהיו לרצון השני
 כבר נתבאר בסימן יב' סעיף ג
 דאם מרגיש בעצמו
 אפילו קצת הרגשה לצרכיו
 אסור לו להתפלל
 עד שינקה את עצמו
 ומכל שכן לתפלת שמנה עשרה
 שאסור לו
 לעמוד להתפלל
 כשהוא מרגיש קצת לצרכיו
 עד שינקה את עצמו
 ואולם אם מתחלה לא הרגיש כלל
 ואחר כך באמצע
 תפלת שמנה עשרה הרגיש
 שהוא צריך לצרכיו בין לגדולים
 בין לקטנים
 יעצור את עצמו
 עד שיגמור השמנה עשרה
 ולא יפסיק
 אפילו אם ההרגשה היא גדולה
 מכל מקום יעצור את עצמו
 כל זמן שיכול
 ולא יפסיק לצאת
 באמצע שמנה עשרה
 עד לאחר שסיים
 המברך את עמו ישראל בשלום
 הרגיש שיצא ממנו רוח מלמטה
 ואי אפשר לו לעצור
 אם מתפלל בביתו

he should step back four cubits
 or step to the side,
 release the gas,
 wait until the odor ceases,
 return to his place, and say the following prayer:
 "Master of the world,
 You have created us
 with numerous orifices and cavities.
 It is revealed and known before You
 our shame and embarrassment;
 shame and embarrassment during our lives,
 worms and maggots in our deaths".
 He should then complete his prayers.
 If he released gas
 against his will while standing in his place,
 or if he was praying (together) with the congregation
 and it would be embarrassing for him to move back,
 he does not have to leave his place.
 Similarly, he should not say (the prayer) "Master of the
 world..."

Rather, he should wait until the odor ceases
 and then complete his prayers.

18:18 It is forbidden to sit within four cubits
 of a person who is reciting the Shemoneh Esreh.
 This applies (regardless of whether one is sitting) in front
 of him,
 behind him,
 or to the side.
 If the person sitting
 is also involved in matters relevant to prayer,
 he may remain sitting.
 Other opinions show even greater leniency
 even if he is not involved in prayer,
 as long as he is studying Torah out loud,
 a person is not required to move away.
 A person who fears the word of G-d
 should not sit in front of
 a person reciting the Shemoneh Esreh,
 if the latter can see him.

הולך לאחוריו ד' אמות
 או לצדדין
 ומוציא הרוח
 וממתין עד שיכלה הריח
 וחוזר למקומו ואומר
 רבון העולמים
 יצרתנו
 נקבים נקבים חלולים חלולים
 גלוי וידוע לפניך
 חרפתנו וכלמתנו
 חרפה וכלמה בחיינו
 רמה ותולעה במוותנו
 וגומר תפלתו
 ואם יצא ממנו הרוח
 במקומו לאונסו
 וכן אם יתפלל בצבור
 שיתבייש אם יתרחק לאחוריו
 אינו צריך להרחיק את עצמו
 וגם לא יאמר הרבון
 אלא ימתין עד שיכלה הריח
 וגומר תפלתו
 אסור לישוב בתוך ד' אמות
 של המתפלל תפלת שמנה עשרה
 בין מלפניו
 בין לאחוריו
 בין מן הצדדין
 ואם היושב
 עוסק גם במה דשייך לסדר התפלה
 מותר
 ויש מקילין
 דאפילו אינו עוסק בעניני תפלה
 אלא שלומד תורה בפיו
 אינו צריך להתרחק
 והירא דבר ה'
 לא ישב לפני
 המתפלל תפלת שמונה עשרה
 כמלא עיניו

This applies even if one is reciting the Shema.

Nevertheless,

if one sits to the back or side (of the person praying),
there is no objection.

One may stand near him in any direction,
even in front of him.

18:19 If a person who remains sitting (near someone reciting the Shemoneh Esreh),

is weak

one should not rebuke him.

18:20 If the person sitting had been sitting previously,

and then another came

and rose to recite the Shemoneh Esreh

at his side or in front of him,

so that the seated person now finds himself behind him,

he is not required to get up,

since the second (person) has entered "his domain."

However,

if the person praying stood up to recite the Shemoneh Esreh behind him,

causing the seated person to be sitting in front of him,

he should be careful and rise.

The above applies only when one is praying at home.

However,

if one is praying in a place

set aside for communal prayer

- how much more so in a synagogue

which is set aside for anyone to pray

- even if one had been sitting previously [and another began the Shemoneh Esreh],

one must rise before him,

since this place is designated for prayer.*

* {The Mishnah Berurah 102:13 allows a person studying Torah to remain seated even under those circumstances.}

18:21 It is forbidden to pass within four cubits
of a person reciting the Shemoneh Esreh.

Therefore,

when one has already completed the Shemoneh Esreh,

and there is another colleague reciting the Shemoneh

Esreh behind him

אפילו אומר קריאת שמע

אבל

לאחריו ולצדדיו

אין להקפיד

ולעמוד מותר בכל ענין

אפילו לפניו

אם זה היושב

הוא אדם חלוש

אין למחות לו

אם זה היושב ישב קודם

ואחר כך בא זה

ועמד להתפלל

מצדו או מלפניו

שנמצא זה היושב לאחריו

אינו צריך לעמוד

כיון שזה בא בגבולו

אבל

עמד להתפלל לאחריו

שנמצא היושב לפניו

יש לו לזוהר ולעמוד

וכל זה כשמתפלל בביתו

אבל

אם מתפלל בבית

המיוחד למנין קבוע

ומכל שכן בבית הכנסת

המיוחד לכל אחד להתפלל שם

אפילו ישב הוא קודם

צריך לעמוד

כיון שהמקום מיוחד לתפלה לכל איש

אסור לעבור בתוך ד' אמות

לפני המתפלל תפלת שמונה עשרה

ולכן

אם אחד התפלל וגמר תפלתו

ואחד עומד לאחריו ומתפלל

who has not yet completed his prayers,
the former should not step backward three steps until the
latter completes his prayers.

Otherwise, he will be considered as one who passes in
front of someone praying.

To pass by his side,
and certainly behind, is permitted.

18:22 A drunk who (is so intoxicated) that he would not be able
to speak

before a great and important person
is forbidden to pray.

If he transgressed and did pray,
his prayer is considered an abomination,
and he must come back and pray again
after he becomes sober.

If the time for the Shemoneh Esreh passes,
he may compensate in the following prayer service,
As in the laws of one who inadvertently,
or because of forces beyond his control, (did not pray).
See further in [Ch. 21](#).

ועדיין לא גמר

אל יפסיע זה שלפניו את הפסיעות

שנמצא כעובר לפני המתפלל

ולעבור מן הצדדין

ומכל שכן לאחוריו מותר

שכור אם אינו יכול לדבר

לפני אדם גדול ונכבד

אסור לו להתפלל

ואם עבר והתפלל

תפלתו תועבה

וצריך לחזור ולהתפלל

כשיסור יינו מעליו

ואם עבר זמן תפלה

משלים אותה בתפלה שלאחריה

כדין שוגג

ואונס

לקמן סימן כ"א

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Laws Pertaining to Additions **Ch. 19:1-14.** דיני משיב הרוח טל ומטר יעלה ויבא ועננו

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#)

<p>19:1 In the winter, (in the second blessing of the Shemoneh Esreh), we recite [praising G-d, who) "causes the wind to blow and the rain to fall". We begin (making this addition) during the musaf service of Shemini Atzeres. The sexton (Shamash) announces first (before the congregation starts the Shemoneh Esreh): "causes the wind to blow and the rain to fall". If he does not make this announcement, (the congregation) does not say this (phrase) during the (individual) quiet musaf prayers. A sick person who prays alone at home, and similarly, those who live in villages where there is no minyan, should wait to recite musaf until the time that musaf has definitely been recited in the cities. Then they should recite musaf, and say this (phrase). This is recited until musaf of the first day of Pesach; i.e., the congregation and the chazon recite it still in the (individual) quiet Shemoneh Esreh. (When) the chazon repeats the Shemoneh Esreh (aloud), he does not recite it. The conegregation also does not say it during the afternoon prayers, because they already know from the chazon that it is no longer said. Accordingly, someone who prays alone</p>	<p>בחורף אומרים משיב הרוח ומוריד הגשם ומתחילין במוסף של שמיני עצרת השמש מכריז מקודם משיב הרוח ומוריד הגשם ואם לא הכריז אין אומרים אותו אז בתפלת המוסף שבלחש וחולה שמתפלל ביהדות בבית וכן בני הכפרים שאין להם מניין ימתינו בתפלת מוסף עד השעה שבודאי התפללו בעיירות מוסף ואז יתפללו גם המה מוסף ויאמרוהו ואומרים אותו עד מוסף יום א' של פסח דהיינו שהציבור גם השליח צבור אומרים אותו עוד בתפלת הלחש ובחזרת תפלת השליח צבור פוסק מלאמרו ושוב גם הצבור אין אומרים במנחה כיון שכבר שמעו מהשליח צבור שפסק מלאמרו ומי שמתפלל ביהדות</p>
--	---

should pray early,

יקדים להתפלל

so that (his) musaf prayer
(finishes) before the chazon has yet concluded
reciting it ("causes the wind to blow...")
in the cities,
because someone who recites (musaf)
after the chazon has already stopped
saying it in musaf,
should not say it ("causes the wind to blow...") any more.
There are places where,
in the summer, [instead of "causes the wind to blow..."]
they recite
"causes the wind to blow
and the dew to fall" [praising G-d for granting us dew].
(In these places), the sexton announces this
before musaf
on the first day of Pesach.
Then (the congregation) starts to say this
also in the quiet (individual) musaf
and stops saying "and the rain to fall".

19:2 [The following rules apply] should one err and omit
"causes the wind to blow and the rain to fall":

If he remembers before he says
the (second Shemoneh Esreh) blessing "...revives the
dead",
he should recite it at the place where he remembered.
However, he should take care not to interrupt a concept;
for example, were he to remember after
he recited "He fulfills His trust",
he should continue and say
"to those who sleep in the dust".
Then he should say "causes the wind to blow..."
and then continue the blessing "Who is like you..."*.

* {If one remembers the omission of "causes the wind to blow..." after reciting the phrase "And you are faithful to revive the dead", he should recite "causes the wind to blow...", and then repeat the latter phrase (Mishnoh Beruroh 114:29).}

(Alternatively), should he desire,
he can say all of it,
(both) "causes the wind to blow and the rain to fall",
(and) "He sustains the living..." .
Should he fail to remember

אז תפלת המוסף
בכדי שעדיין לא פסק השליח צבור
מלאמרו
בעירות
כי מי שהוא מתפלל
לאחר שכבר פסק השליח צבור
לאומרו במוסף
אינו אומרו עוד
יש מקומות
שאומרים בקיץ
משיב הרוח
ומוריד הטל
ויכריז כן השמש
קודם מוסף
יום ראשון של פסח
ואז מתחילין לומר כן
גם בלחש במוסף
ופוסקין מלומר מוריד הגשם
טעה ולא אמר
משיב הרוח ומוריד הגשם
אם נזכר קודם שאמר
הברכה מחיה המתים
אומר במקום שנזכר
רק שלא יהא באמצע ענין
כגון אם נזכר לאחר
שאמר ומקיים אמונתו
אומר גם כן
לישני עפר
ואומר משיב הרוח וכו'
מי כמוך וכו'
ואם רוצה
יכול לומר לגמרי
משיב הרוח ומוריד הגשם
מכלכל חיים וכו'
אבל אם לא נזכר

until after he concluded
the blessing "revives the dead",
he needs to return
to the beginning of the Shemoneh Esreh.*
(It is not sufficient to begin from (the second blessing)
"You are mighty",
since the first three blessings,
are considered as one, in this regard,
so if a person concluded a blessing improperly
it is necessary to return to the start of the Shemoneh
Esreh.)

עד לאחר שסיים
הברכה מחיה המתים
צריך לחזור
לראש תפלת שמנה עשרה
ולא סגי שיתחיל אתה גבור
כי ג' ברכות הראשונות
כחזא חשיבי לענין זה
שאם סיים הברכה שלא כהוגן
צריך לחזור לראש התפלה

* {The Shulchon Oruch, Orach Chayim 114:6 states that even if a person has already concluded the blessing "revives the dead", as long as he has not begun the following blessing, "You are holy", he may recite "causes the wind to blow and the rain to fall". This prevents him from being forced to begin his prayers again. The Shulchon Oruch HoRav and Mishnoh Beruroh accept this decision.}

If one erred during the (first day) Pesach evening service,
or the morning, or musaf services,
and omitted this (phrase),
he need not repeat (his prayers).

טעה במעריב של פסח
או בשחרית או במוסף
ולא אמרו
אין צריך לחזור
במקומות
שאומרים בקיץ
משיב הרוח ומוריד הטל
אם טעה ואמר
כן גם בחורף

19:3 [The following rules apply] in the places
where they say in the summer
"causes the wind to blow and the dew to fall",
if he erred and said (that phrase)
in the winter as well [instead of "...and the rain to fall" as
required]:

If he did not remember
until after he had said (the concluding blessing)
"Blessed are you, O Lord",
he should continue "revives the dead".
He need not start again
because he omitted the mention of rain,
since he did mention dew.

אם לא נזכר
עד לאחר שאמר
ברוך אתה ה
גומר הברכה מחיה המתים
ואין צריך לחזור
בשביל הזכרת גשם
כיון שכבר זכר טל
ואך אם נזכר
מקודם שאמר את השם
אומר במקום דסלקא ענינא
מוריד הגשם

However, if he does remember
before he mentions G-d's name,
he should recite, at the conclusion of a concept,
"the rain to fall".

19:4 [The following rules apply] should a person err, in the
summer,
and recite "causes the wind to blow..." :
If he remembered before

אם טעה בקיץ
ואמר משיב הרוח ומוריד הגשם
אם נזכר קודם

concluding the blessing "revives the dead",
 he should begin again "You are mighty...".
 (This is not from the laws of repetition
 rather that the blessing will be distinguished
 as one in which is not recited
 "causes the wind to blow..." .)
 However, if he remembered only
 after he concluded (the blessing)
 "revives the dead",
 he must return to the beginning of Shemoneh Esreh.
 If he recited only "wind to blow"
 without concluding "and the rain to fall",
 there is no difficulty,
 and he may continue "sustains the living..."
 If one erred in the evening or morning service
 of Shemini Atzeres itself
 and recited ["causes the wind to blow and the rain to
 fall"],
 there is no need to start again.

19:5 We begin requesting
 "dew and rain", [adding it to "Bless for us"],
 from the evening service of the sixtieth day
 after the fall equinox.*
 This always falls on the fourth or
 the fifth of December. **

We continue (making this addition) until Pesach.

* {The above applies only in the diaspora. In Eretz Yisroel, the request for rain is added from the seventh of Marcheshvan. A question exists regarding when those living in the southern hemisphere should request rain.}

** {From the year 1900 (until the year 2100), this day will fall on the fifth of December, except when the coming secular year will be a leap year. In that instance, it will fall on the sixth of December.}

19:6 [The following rules apply] should a person err
 and fail to recite "and give dew and rain":
 If he remembers before
 he completes the blessing "blesses the years",
 he should recite
 "and give dew and rain for a blessing on the face of the
 earth"
 (and continue) "and satisfy us..."
 and conclude the blessing as usual.

שאמר הברכה מחיה המתים
 חוזר ומתחיל אתה גבור וכו'
 ואין זאת מדין חזרה
 אלא כדי שתהא הברכה ניכרת
 שאינו אומר בה
 משיב הרוח ומוריד הגשם
 אבל אם לא נזכר
 עד לאחר שסיים
 מחיה המתים
 חוזר לראש התפלה
 אם לא אמר רק משיב הרוח
 ולא אמר מוריד הגשם
 אינו מזיק כלל
 ואומר מכלכל חיים וכו'
 אם טעה במעריב או בשחרית
 של שמיני עצרת
 ואמר

אין צריך לחזור לראש
 מתחילין לומר
 טל ומטר
 בתפלת ערבית של יום ששים
 לאחר תקופת תשרי
 והוא ביום ד' או
 ביום ה' לחודש דעצמבער
 ואומרים עד פסח

אם טעה
 ולא אמר טל ומטר
 אם נזכר קודם
 שסיים הברכה מברך השנים
 אומר שם
 ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה
 ושבענו וכו'
 וחותם כראוי

If he remembers
 after he concludes that blessing,*
 he should continue praying
 and in the blessing "Hear our voice",
 after (reciting) "empty, do not send us away",
 he should recite "and give dew and rain for a blessing"
 (and then continue) "For You hearken to the prayer..." **

ואם לא נזכר
 עד לאחר שחתם הברכה
 מתפלל להלן
 ובתוך ברכת שמע קולנו
 אחר ריקם אל תשיבנו
 אומר ותן טל ומטר לברכה
 כי אתה שומע וכו

* {If one has not begun the blessing "Sound the great trumpet", one may still recite "and give dew and rain" and fulfill one's obligation.}

** {If one has not begun the blessing "Be pleased", one may still recite "and give dew and rain" and fulfill one's obligation (Shulchon Oruch, Orach Chayim 117:5).}

even if one did not recall
 until after "blessed are You"
 but had not yet said Hashem,
 he can recite "and give dew and rain"
 (and then continue) "For You hearken..."
 However, if one did not recall
 until one finished
 the blessing "who hearkens to prayer",
 one must return and begin again
 (from the blessing) "Bless for us..." .
 If one did not remember
 until after reciting
 the verse
 "Let be acceptable..." [at the conclusion of the Shemoneh
 Esreh],
 one must start the Shemoneh Esreh again.

ואפילו אם לא נזכר
 אז רק אחר שאמר ברוך אתה
 כל שלא אמר עדיין את השם
 יכול לומר ותן טל ומטר
 כי אתה שומע וכו
 אבל אם לא נזכר
 עד לאחר שסיים
 הברכה שומע תפלה
 חוזר ומתחיל
 ברוך עלינו וכו
 ואם לא נזכר
 עד לאחר שאמר
 את הפסוק
 יהיו לרצון וגו

19:7 If one erred in the summer
 and recited "and gives dew and rain",
 he should begin again from "Bless for us".
 A person who did not remember
 until after reciting [at the end of the Shemoneh Esreh]
 the verse "Let be acceptable"
 must recite the entire Shemoneh Esreh again.

חוזר לראש התפלה
 טעה בקיץ
 ואמר טל ומטר
 חוזר ומתחיל ברוך עלינו
 ואם לא נזכר
 עד לאחר שאמר
 את הפסוק יהיו לרצון
 חוזר לראש התפלה

19:8 [The following rules apply] if one is not sure
 whether he said "causes the wind to blow..." or not:
 If this occurs after more than thirty days
 and thus he has already recited (the prayer) 90 times,
 properly
 we can assume that also, now,

אם נסתפק לו
 אם אמר משיב הרוח או לא אמר
 אם הוא לאחר ל' יום
 שכבר התפלל תשעים פעמים
 כראוי
 חזקתו שגם עתה

he recited it properly as he was accustomed.

However, within the (first) 30 days,

he must pray again.

Similarly, in regard to "and give dew and rain",

if the doubt arose after one had already

recited 90 prayers properly,

we can rely on the assumption

that also now the person prayed correctly.

However, before (the establishment) of this (pattern)

he is required to repeat the Shemoneh Esreh.*

* {According to the Mishnoh Beruroh (114:37), everything depends on the number of days and not the number of prayers. Therefore, though in 30 days one will have recited "causes the wind to blow" more than 90 times (because of the musaf prayers of the Sabbath), the number of days is not reduced. Conversely, though in 30 days one will recite "and give dew and rain" fewer than 90 times (since that prayer is omitted on the Sabbath, 30 days are sufficient.) }

19:9 A person erred in the evening service of the first night of Pesach, and began reciting a weekday Shemoneh Esreh, and remembered after starting (the blessing) "Bless for us". The law is that he must conclude that same blessing (as explained in [Ch. 76](#)). (In this event), he should not recite "and give rain and dew", because also the congregation does not recite it (on that day). If the question arises (on the day one starts requesting (dew) "and give rain and dew") on the Sabbath, and a person erred and recited the weekday Shemoneh Esreh and also began (the blessing) "Bless for us", he should not recite "and give rain and dew". (This decision was reached) because the congregation had not as yet started (that prayer), and an individual follows always after the congregation.

התפלל בהרגל שלו כראוי
אבל בתוך שלשים יום
צריך לחזור ולהתפלל
וכן בטל ומטר
אם מסתפק לו לאחר שכבר
התפלל תשעים תפלות כראוי
מוקמינן אחזקתיה
שגם עתה התפלל כראוי
וקודם לכן
צריך לחזור ולהתפלל

טעה במעריב
ליל ראשון של פסח
והתפלל תפלת שמנה עשרה של חול
ונזכר לאחר שהתחיל
ברך עלינו
שהדין הוא שצריך לסיים
כל אותה ברכה
אינו אומר טל ומטר
כיון שגם הצבור
אינם אומרים
ואם חלה השאלה
הוא יום התחלה לשאול
טל ומטר
ביום שבת
וטעה והתפלל
של חול והתחיל
ברך עלינו
גם כן אינו אומר טל ומטר
כיון שהציבור
עדיין לא התחילו
והיחיד נגרר
תמיד אחר הצבור

19:10 { On Rosh Chodesh and Chol Hamo'ed, the prayer "Let ascend and come..." is added in the blessing "Be pleased" . }

Should a person forget (the prayer) "Let ascend and come"

in the Rosh Chodesh morning or afternoon service

or in the Chol Hamo'ed morning service

or in the afternoon, or evening services:

If he remembered before reciting

"Let be acceptable" [at the end of the Shemoneh Esreh],

he must begin (his prayers) again from "Be pleased".

This applies even if the remembered,

before he began "(We) give thanks".

Since he concluded the blessing,

"who restores His divine presence to Zion",

he must return to "Be pleased"

(as mentioned before regarding "the wind to blow"). *

* { As long as one has not begun "(We) give thanks", one may recite "Let ascend and come" even though one has concluded the previous blessing. }

If he remembered before reciting the blessing

"who restores his divine presence to Zion",

he may recite it at that point,

and then conclude

"And let our eyes behold..."

If he did not remember

until after reciting

"Let be acceptable" [at the end of the Shemoneh Esreh],

he returns to the beginning of the Shemoneh Esreh.

On Rosh Chodesh if he forgets

"Let ascend and come" in the evening service,

whether this occurs on a two day New Moon

or a one day only,

because he recites

"Blessed are You, O G-d..."

and so recites G-d's name,

he need not return [to this addition];

rather, he concludes (this blessing)

"who restores His divine presence to Zion"

and finishes his prayers.

The reason for this is

שכח יעלה ויבא

בראש חדש בשחרית או במנחה

ובחול המועד בין בשחרית

בין במנחה בין במערב

אם נזכר קודם שאמר

יהיו לרצון

חוזר ומתחיל רצה

ואפילו אם נזכר

קודם שהתחיל מודים

כיון שסיים ברכת

המחזיר שכינתו לציון

צריך להתחיל רצה

כמו שכתבנו במשיב הרוח

אך אם נזכר קודם ברכת

המחזיר שכינתו לציון

אומרו שם

ומסיים

ותחזינה עינינו וכו'

ואם לא נזכר

עד לאחר

יהיו לרצון וגו'

חוזר לראש התפלה

ובראש חדש אם שכח

יעלה ויבא במערב

בין שראש חדש הוא ב' ימים

בין שאינו אלא יום א'

כיון שאמר

'ברוך אתה ה'

והזכיר את השם

שוב אינו חוזר

אלא מסיים

המחזיר שכינתו לציון

וגומר תפלתו

והטעם בזה

	because they did not declare the new month at night.	מפני שלא היו מקדשין את החודש בלילה
19:11	A person who forgot, at Rosh Chodesh or Chol Hamo'ed "Let ascend and come" in the morning service, even if he does not remember until after he recited the musaf service (in which he mentioned Rosh Chodesh or Chol Hamo'ed) in any case, he must go back and (again) recite the morning service. If the time (for the morning service) has passed, he must compensate for it in the afternoon service (as explained in Ch. 21:4 . See also Ch. 20:10).	שכח בראש חדש או בחול המועד יעלה ויבא בשחרית אף על פי שלא נזכר עד לאחר שהתפלל מוסף שכבר זכר של ראש חדש ושל חול המועד מכל מקום צריך לחזור ולהתפלל שחרית ואם עבר זמנה ישלימנה בתפלת המנחה
19:12	Whenever, a person needs to return (and repeat) the Shemoneh Esreh, he must wait (the time it takes) to walk four cubits (before he begins again).	בכל מקום שהוא צריך לחזור ולהתפלל צריך להמתין כדי הילוך ד' אמות שליח צבור שטעה בתפלת הלחש
19:13	A chazon who erred in the quiet (individual) Shemoneh Esreh need not recite this prayer a second time, because of "troubling the congregation" (causing them to wait unnecessarily). Rather, he may rely that he will pray correctly during his recitation (of the Shemoneh Esreh) out loud. (Therefore, after the repetition he recites the passage "O my G-d, guard..." and take three steps back.) However, if he made a mistake in the first three blessings and remembered before he completed his prayers, at a point where if he returned it would not be "troubling the congregation", he should repeat his prayers.*	אינו חוזר ומתפלל שנית מפני טורח הצבור אלא סומך על התפלה שיתפלל בקול רם ולכן לאחר חזרת התפלה יאמר אלהי נצור וכו' ויפסיע ג' פסיעות אך אם טעה בג' ברכות ראשונות ונזכר קודם שהשלים תפלתו בענין שלא יהא בחזרתו טורח הצבור יחזור ויתפלל

* {The Mishnoh Beruroh 126:17 brings a more lenient opinion, which does not require the chazon to repeat his prayers at all.}

19:14	On a fast day, whether it is a public fast or an individual (private) fast, One adds in the afternoon service in the blessing "Hear our voice" (the prayer) "Answer us". When one gets to (the phrase) "in all times of trouble and distress", one concludes (in the regular text) "For You hearken..." . A person who forgot to recite "Answer us" and did not recall until after he recited G-d's name in the blessing "who hearkens to prayer" should not recite it until he concludes the entire Shemoneh Esreh. Then, after (he recites the prayer) "O my G-d, guard..." , and before he moves his feet (to leave his place of prayer), he should recite (the "Answer us..." prayer) until (the phrase) "in all times of trouble and distress". Then he recites the verse "Let be acceptable...". If he did not remember until after he leaves his place of prayer, he should not recite it all all.	ביום התענית בין בתענית צבור בין בתענית יחיד אומרים בתפלת המנחה בברכת שמע קולנו ענו וכשמגיע לבכל עת צרה וצוקה יסיים כי אתה שומע וכו' ואם שכח מלומר ענו אם לא נזכר עד לאחר שאמר את השם מברכת שומע תפלה אינו חוזר ואמרו אלא לאחר שגמר כל התפלה לאחר אלהי נצור קודם שיעקור רגליו אמרו עד בכל עת צרה וצוקה ומסיים יהיו לרצון וכו' ואם לא נזכר עד לאחר שעקר רגליו אינו אומר עוד כלל
--------------	---	--

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

The Chazon's Repetition

**Ch. 20:1-
12**

דין חזרת תפלת השליח צבור

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#)

<p>20:1 When the chazon steps back after completing his quiet (individual) prayers, he should stand still for the amount of time (it takes a person) to walk four cubits. Then he returns to his place, recites quietly "G-d, open my lips..." , and starts (reciting) aloud "Blessed are you..." At this time, everyone should remain quiet and listen carefully, concentrating on what he is saying. They should respond "Blessed is He and blessed is His name" and "Amen" to each blessing, as it is fitting. It is even forbidden to study during the chazon's repetition of the Shemoneh Esreh. Needless to say, one must be careful not to indulge in idle talk. If it is easy for him to do so, [during the chazon's repetition of the Shemoneh Esreh], a person should stand as if he himself is reciting the Shemoneh Esreh. He should keep his eyes closed or follow in the Siddur, to what the chazon is saying. There are some who, after Kedushoh, remove the tefillin of Rashi (the normal ones we use),</p>	<p>כשפוסע השליח צבור מתפלה שבלחש עומד במקומו כשיעור הילוך ד' אמות וחוזר למקומו ואומר בלחש ה' שפתי תפתח וגו' ומתחיל בקול ברוך אתה וכו' וכל אחד יזהר לשתוק אז ולשמוע היטב ולכוין למה שהוא אומר ולומר ברוך הוא וברוך שמו ואמן על כל ברכה כראוי ואפילו ללמוד אסור בשעה שהשליח צבור חוזר התפלה ואין צריך לומר שצריכין ליזהר משיחה בטילה ומי שנקל לו יש לו לעמוד כמו שהוא בעצמו מתפלל שמנה עשרה או בעינים עצומות או לראות תוך הסידור מה שאמר השליח צבור קצת נוהגין שלאחר קדושה חולצין תפילין של רש"י</p>
--	--

in order to put on those of Rabbenu Tam (the grandson of Rashi, who proscribed a different arrangement of the parchments).

This practice is not in accordance with the law.

- 20:2** In the chazon's repetition of the Shemoneh Esreh, since the chazon has already recited (the Shemoneh Esreh) by himself quietly, and does not repeat those prayers (for his own benefit) only for the benefit of those listening. Accordingly, there must be at least nine people listening (to his blessings) and responding (Amen to them). Otherwise, his blessings are considered as "an empty blessing" (having no purpose). (Thus, this law does not resemble [Ch. 15:7.](#)) Therefore, if there are only ten people in the minyan, one must be careful to see that the chazon does not begin the repetition of the Shemoneh Esreh until everyone has concluded their prayers, so they can all respond to him.*

* {If there is a question whether all nine can answer or not, it is customary for the chazon to repeat the Shemoneh Esreh on the condition that, were there to be fewer people answering than required, his prayer is to be considered tefillas n'dovoh, a prayer offered as a N'davoh - gift. (See Mishnoh Beruroh 124:19.)}

- 20:3** The chazon should take care, after completing one blessing, not to begin the next blessing until after the majority of the congregation have recited "Amen". If he began the next blessing immediately afterwards - e.g., he completed "the shield of Abraham" and started immediately "You are mighty" - since if he begins to say "You are mighty", (the congregation) can no longer recite "Amen". And the punishment for the cancellation of "Amen" will be on him.

ומניחין תפילין דרבנו תם

ועושין שלא כדין

בחזרת תפלת השליח צבור

כיון שהשליח צבור כבר התפלל

בפני עצמו בלחש

ואינו חוזר את התפלה

רק בשביל השומעים

ולכן

צריכין שיהיו דוקא תשעה

שומעין ועונין

שלא תהיינה ברכותיו לבטלה

ולכן כשיש מנין מצומצם

צריכין להשגיח

שלא יתחיל השליח צבור

חזרת התפלה

עד שיגמרו כולן תפלותיהן

שיוכלו לענות

השליח צבור צריך ליזהר

כשהוא מסיים ברכה אחת

שלא להתחיל ברכה שניה

עד לאחר

שאמרו רוב הצבור

אמן

ואם התחיל תיכף ברכה אחרת

כגון שסיים מגן אברהם

והתחיל מיד אתה גבור

אזי כיון שהתחיל לומר

אתה גבור

שוב אין אומרים אמן

ועונש ביטול אמן

אז הוא עליו

20:4	<p>During (the recitation of) Kedushoh, everyone should take care to position his feet so that both are together so they appear as one foot (as it is written: "After their feet were like a straight foot." [See Ch. 18:5.]) When reciting the verse "Holy, holy, holy" and also "Blessed is the glory..." , and "(The Lord) shall reign..." , one should lift up (on the toes) one's body and heels. It is customary to raise one's eyes upward. It is desirable that they (one's eyes) be shut.</p>	<p>בקדושה יזהר כל אחד לכוין רגליו שיהיו שתיהן ביחד כאלו היו רגל אחת כמו שכתוב ורגליהם רגל ישרה וכשאומרים קדוש קדוש קדוש וכן ברוך וימלוך מרים גופו ועקבו למעלה ונהגין לישא העינים למרום וטוב שתהיינה סגורות</p>
20:5	<p>When the chazon reaches (the blessing) "(We) give thanks", the entire congregation bows and recites the "(We) give thanks" prayer instituted by the Rabbis. (It is customary to recite this prayer) entirely while bowed.*</p>	<p>כשמגיע השליח צבור למודים משתחוים כל הקהל ואומרים מודים דרבנן כולו בהשתחויה</p>
<p>* {There are other customs which require one to rise after reciting G-d's name. (See Shulchon Oruch HoRav 127:1, Mishnoh Beruroh 127:5.)}</p>		
	<p>[When] a person is reciting quietly the Shemoneh Esreh and hears the chazon recite "(We) give thanks". If he is in the midst of a blessing, he should also bow. If, however, he is at the beginning of a blessing, or the end of a blessing, he should not bow, because it is forbidden to add bows at the beginning of a blessing or the end of a blessing (except) in those places (where bowing was) ordained by our Sages, "of blessed memory".</p>	<p>ומי שהוא עומד בתפלת שמנה עשרה ושומע שהשליח צבור הגיע למודים אם הוא עומד באמצע ברכה משתחוה גם כן אבל אם עומד בתחלת ברכה או בסוף ברכה לא ישתחוה משום דאסור להוסיף השתחויות בתחלת ברכה או בסוף ברכה על אותן שאמרו רבתינו זכרונם לברכה קודם שאומר שים שלום אומר</p>
20:6	<p>Before reciting (the blessing) "Bestow peace", (the chazon) says (the additional prayer) "Our G-d and G-d of our fathers" [which has the priestly blessings]. When he recites [at the end of the 1st blessing] "and keep you" ,</p>	<p>אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו וכו' וכשאומר וישמרך</p>

the congregation should respond

"So may it be willed",

and not 'Amen.'

Also when saying [at the end of the 2nd and 3rd blessings]

"and be gracious unto you"

and "peace".*

אומרים הקהל

כן יהי רצון

ולא יאמרו אמן

וכן כשאומר

ויחנך

ושלום

* {In Eretz Yisroel, it is customary for the Kohen to recite the priestly blessings each day, as will be explained in [Ch. 100](#).}

This (prayer) is not said

except in the morning and musaf services,

but not in the afternoon service.

Nevertheless, on a public fast day,

when we also say, during the afternoon service,

(the blessing) "Bestow peace",

the chazon also recites

"Our G-d and G-d of our fathers".

This (prayer) is not recited

in the house of a mourner

or in the morning service on Tisha B'av (because all are like mourners).

ואין אומרים אותו

רק בשחרית ובמוסף

ולא במנחה

רק בתענית צבור

שאומרים גם במנחה

שים שלום

אז אומר השליח צבור גם

אלהינו ואלהי אבותינו

ואין אומרים אותו

בבית אבל

ולא בתשעה באב בשחרית

20:7 After the chazon completes (the repetition of) the Shemoneh Esreh,

he should quietly recite (the verse)

"Let be acceptable..."

However, he need not take three steps backward

for he may rely on the three steps

he takes at the end of the complete Kaddish.

לאחר שגמר השליח צבור התפלה

יאמר בלחש

יהיו לרצון וגו'

אבל לפסוע ג' פסיעות אינו צריך

שסומך על הפסיעות

שבסוף הקדיש שלם

בתענית צבור

ויש בבית הכנסת עשרה

שמתענים

ומשלימים

אומר השליח צבור

בשחרית ובמנחה

ענו

קודם רפאנו

20:8 During a public (communal) fast, when there are ten* (people) in the synagogue who are fasting

- and intend to complete their fast

- the chazon recites

in the morning and afternoon services (the blessing)

"Answer us"

before [the blessing] "Heal us".

* {The Mishnoh Beruroh 566:14 allows "Answer us" to be recited if there are only seven people fasting, provided there are three others who are prevented from fasting due to sickness.}

[The following rules apply] should he err

and omit (this blessing):

ואם טעה

ולו אמרו

If he remembers
before mentioning G-d's name
in the blessing "who heals the sick...",
he should return and recite
both "Answer us" and "Heal us".
However, if he does not remember
until after mentioning G-d's name,
he should complete the blessing
"who heals the sick of his people Israel"
and recite "Answer us"
in the blessing "who hearkens unto prayer".
and conclude "who hearkens unto prayer"
like an individual does [when reciting "Answer us"].
If he forgot (and did not recite it) there also,
he should recite it after the conclusion of the Shemoneh
Esreh,
without concluding (with a blessing).

- 20:9** The Shemoneh Esreh should not be repeated out loud
unless there are at least six men,
the majority of a minyan,
who have just completed their prayers.
but if there are not six men,
who have just completed their prayers.
one does not repeat
the whole of the Shemoneh Esreh out loud
rather (everyone should pray as individuals with this
difference);
One person [who has not yet recited Shemoneh Esreh],
should recite
until (the blessing) "the holy G-d" out loud (instead of
quietly),
and Kedushoh should be recited,
then he should conclude his prayers quietly.

- 20:10** Wherever an individual
must repeat his prayers because of an error,
The same rules apply to a chazon,
in the repetition of the Shemoneh Esreh,
if he makes an error.
he must also repeat his prayers.
The only exception is in the morning service

אם נזכר
קודם שאמר את השם
מן הברכה רופא חולי
חוזר ואומר
עננו ורפאנו
אבל אם לא נזכר
עד לאחר שאמר את השם
גומר הברכה
רופא חולי עמו ישראל
ואומר עננו
בתוך ברכת שומע תפלה
וחותם שומע תפלה
כמו יחיד
ואם שכחו גם שם
אומרו לאחר סיום התפלה
בלא חתימה
אין אומרים תפלת שמנה עשרה בקול
אלא אם כן יש לכל הפחות ששה אנשים
שהם רוב מנין
שהתפללו עתה
אבל אם אין ששה אנשים
שהתפללו עתה
אין אומרים
כל השמנה עשרה בקול
אלא
אחד אומר
עד האל הקדוש בקול
ואומרים קדושה
וגומר תפלתו בלחש
כל מקום שהיחיד
אם טעה חוזר ומתפלל
כמו כן השליח צבור
בחזרת התפלה
אם טעה
חוזר ומתפלל
חוצץ משחרית

of Rosh Chodesh
 or Chol Hamo'ed,
 where, if he (the chazon) forgot
 and omitted "Let ascend and come"
 and did not remember
 until he completed his prayers,
 he is not required to repeat (the Shemoneh Esreh)
 because of "troubling the congregation".
 Rather, we rely on his mention [of these special days]
 in the musaf prayers.
 However, if he remembers
 before he completes his prayers,
 he returns to "Be pleased",
 and this is not considered as "troubling the congregation".

20:11 A person is obligated
 to recite Kedushoh together with the congregation.
 Similarly, (he is obligated to recite) "Amen"
 after (the blessing) "the holy G-d"
 and after "who hearkens unto prayer",
 he is also obligated (in other places)
 such as the Kedusha,
 and also the Kaddishim
 recited by the chazon
 he is obligated to respond to them.
 Similarly, at "(We) give thanks",
 one is obligated to bow
 together with the congregation.*

* { Similarly, one is obligated to respond to Borchu. }

Accordingly, if he was late,
 in coming to the synagogue
 too late to be able to
 pray together with the congregation,
 and he is forced to pray alone.
 provided the hour is not late,*
 he should take care
 not to recite the Shemoneh Esreh
 at a time when he will be prevented
 from responding to the above.
 Rather, he should wait,

של ראש חדש
 וחול המועד
 שאם שכח
 ולא אמר יעלה ויבא
 ולא נזכר
 עד שהשלים תפלתו
 אין מחזירין אותו
 כי משום טורח הצבור
 סמכינן על מה שיזכיר
 בתפלת המוסף
 אבל אם נזכר
 קודם שהשלים תפלתו
 חוזר לרצה
 ואין בזה טורח הצבור
 חיוב על האדם
 לומר קדושה עם הצבור
 וגם אמן
 שלאחר האל הקדוש
 ושלואחר שומע תפלה
 הוא גם כן חיוב
 כמו קדושה
 וכן הקדישים
 שאומר השליח צבור
 חיוב הוא לענות עליהם
 וכן במודים
 הוא חיוב לשחות
 אם הצבור
 ולכן אם נתאחר
 לבא לבית הכנסת
 באופן שאינו יכול
 להתפלל עם הצבור
 והוא מוכרח להתפלל ביחידות
 אם אין השעה עוברת
 צריך להשגיח
 שלא יתפלל שמנה עשרה
 בשעה שיפסיד
 מלענות אחד מדברים אלו
 אלא ימתין

until he responds (to these prayers),
and then recite the Shemoneh Esreh.

עד שיענה
ואחר כך יתפלל שמנה עשרה

* {Regarding Kedushoh, the Misgeres Hashulchon also mentions the alternative of reciting the Shemoneh Esreh at the same time as the chazon, and then reciting Kedushoh together with him and the congregation. }

Nevertheless, he should not wait
between (the blessing) "the redeemer of Israel"
and the beginning of the Shemoneh Esreh,
because the two must be recited linked
without an interruption between them.
Therefore, he should pause
before (the phrase) "a new song". (See also [Ch. 69:7](#).)

אבל אל ימתין
בין גאל ישראל
לתפלת שמנה עשרה
דהא צריך להסמיך גאולה לתפלה
ואסור להפסיק ביניהם
אלא ימתין
קודם שירה חדשה

20:12 Should a person reciting the Shemoneh Esreh alone
conclude (the blessing) "who revives the dead"
when the congregation recites
the Kedushoh in (the prayer) "And there shall come to
Zion",
or the Kedushoh in "who formed light",
he should not recite
Kedushoh together with them,
for these Kedushos are not on the same level (as those of
the Shemoneh Esreh).

יחיד העומד בתפלת שמנה עשרה
וכשהוא מסיים מחיה המתים
אומרים הצבור
קדושת ובה לציון
או קדושת יוצר
אינו אומר
עמהם קדוש
לפי שאין הקדושות שוות

However, if the congregation is reciting
the Kedushoh of the musaf prayers,
even though he
is reciting the Shemoneh Esreh of the morning service,
he may answer together with them
"Holy, ..." .

אבל אם הצבור אומרים
קדושת מוסף
אף על פי שהוא
מתפלל שחרית
עונה עמהם
קדוש וכו

The converse also applies,
since the Kedushoh of the morning service
and that of the musaf service
are on the same level.

וכן בהיפוך
דקדושת שחרית
וקדושת מוסף
שוות הן

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Laws of Compensation of Missed Prayers

Ch. 21:1-10

דין מי שלא התפלל האיך
ישלימנה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#)

<p>21:1 As already explained (in Ch. 18), (one who delayed) until the time for prayer has passed purposely can never compensate (for this). However, if it happened because he forgot, or by forces beyond his control, was prevented from praying, or made an error in his prayers, which requires him to repeat the Shemoneh Esreh [but it's too late], he may compensate [with a second Shemoneh Esreh], after completing the Shemoneh Esreh of the following service. He should first recite the prayer appropriate for the time he is praying, and then the prayer for which he is compensating. For example, a person who did not recite the morning service when the time for the afternoon service arrives, should first pray, Shemoneh Esreh of the afternoon service and then recite Tachanun. Immediately, afterwards, he should recite "Happy (are they)" and then recite the Shemoneh Esreh again, to compensate for the morning service. If a person did not recite the afternoon service, he should recite the evening service,</p>	<p>כבבר נתבאר בסימן י"ח שאם עבר זמן תפלה במזיד אין לו תשלומין אבל אם מחמת שגגה או אונס לא התפלל או שטעה בתפלתו בדבר שצריך לחזור ולתפלל יכול להשלימה הסמוכה לה הסמוכה לה וצריך שיתפלל דוקא תפלה שהוא זמנה ואחר כך תפלת התשלומין דהיינו אם לא התפלל שחרית אזי כשיגיע זמן תפלת מנחה יתפלל מתחלה תפלה לשם מנחה ואומר תחנון ואחר כך מיד אומר אשרי ומתפלל עוד שמנה עשרה בשביל שחרית ואם לא התפלל מנחה אזי יתפלל תחלה ערבית</p>
---	--

wait only the amount of time it takes to walk four cubits,

וישעה רק כדי הילוך ד' אמות

and not recite "Happy (are they)",
but, immediately recite
another Shemoneh Esreh
to compensate for the afternoon service.
If a person did not recite the evening service,
then, after the Shemoneh Esreh of the morning service,
he should recite Tachanun,
then "Happy (are they)",
and then recite the Shemoneh Esreh a second time,
to compensate for the evening service.

Afterwards, he should recite
(Psalm 49) "For the Chief Musician"
and (then) "And there shall come to Zion..."
it is forbidden to eat [like before the morning service]
until after reciting also this Shemoneh Esreh,
which compensates for the evening service.

21:2 If the Shemoneh Esreh was not said (in time),
even though he had the opportunity to pray,
because he thought
that he would still have time to do so
after he completed the activity
with which he was involved.
In the meantime,
the time (for prayer) passed.
Similarly,
a person who was preoccupied
with financial dealings
so that he would not suffer a loss,
and for this reason
did not pray during proper time.
Even though it is forbidden
to overlook the time for prayer
because of financial loss (or other mundane matters),
in any event (for cases)
of forces beyond his control,
he may compensate (for prayers he failed to recite).
Similarly,
a person who was so intoxicated
that he was not in a fit state to pray

ואינו אומר אשרי
אלא מיד יתפלל
תפלת שמנה עשרה
בשביל מנחה
ואם לא התפלל ערבית
אזי לאחר תפלת שחרית
יאמר תחנון
ואשרי
ויתפלל תפלת שמנה עשרה
לשם ערבית
ואחר כך יאמר
למנצח
ובא לציון וכו'
ואסור לו לאכול
עד שיתפלל גם תפלה זו
שהיא לשם ערבית
אם לא התפלל
בעוד שהיה לו שהות להתפלל
מפני שהיה חושב
שעדיין ישאר לו זמן
אחר שיגמור אותו עסק
שהוא מתעסק בו
ובין כך וכך
עברה לו השעה
וכן
מי שהיה טרוד
לצורך ממונו
שלא יבא לידי הפסד
ועל ידי כך
הפסיד זמן התפלה
אף על גב דאסור
להעביר זמן תפלה
משום הפסד ממון
מכל מקום
מיקרי אונס
ויש לו תשלומין
וכן
אם מחמת שכרות
לא היה ראוי להתפלל

is also considered
as one prevented by forces beyond his control.
This applies even though
he began to drink when it was forbidden to do so,
after the time for prayer had already arrived.

21:3 There is no compensation
for a prayer [that was not recited in its proper time]
except in the service that follows.
However,
if one delays any longer,
it is impossible to compensate.
For example,
a person who failed to recite both the morning
and afternoon services,
he can compensate for the afternoon service
in the evening service which follows.
However,
he can no longer compensate for the morning service,
since two prayer times passed,
(during which) he did not pray
at the correct time,
and neither (after) the afternoon prayer time.*

* {The Shulchon Oruch HoRav 108:9 and the Mishneh Berurah 108,19 explain that except on Sabbath and festivals, it is proper to recite an additional Shemoneh Esreh as compensation. However, one should add a new request, in addition to the normal text of the Shemoneh Esreh in that prayer. One should make the following stipulation: If it is possible to compensate for a missed prayer after one service has passed, this Shemoneh Esreh should be considered as intended for that purpose. If that is not possible, this Shemoneh Esreh should be considered as a prayer offered as a gift. }

21:4 Even on a day with musaf service,
if one failed to recite the morning service,
one may compensate for it after the afternoon service.
(Since the time for the musaf service
extends until night, if necessary,
like the afternoon service
so it is not regarded as though there has passed
the time for two services .)
However, after the musaf service,
he is not able to compensate for
the morning service [by reciting the musaf again].
(Since it mentions

נחשב גם כן
כאונס
אף על פי
שהתחיל באיסור לשתות
כשהגיע זמן תפלה
אין תשלומין
לתפלה
אלא בתפלה הסמוכה לה
אבל
אם נתאחר יותר
אין לה עוד תשלומין
כגון
אם לא התפלל לא שחרית
ולא מנחה
אזי מנחה יש לה תשלומין
לאחר ערבית הסמוכה לה
אבל
שחרית אין לה תשלומין
כיון שעבר שתי זמני תפלות
שלא התפלל
לא בזמנה
ולא בזמן מנחה

אך ביום שיש בו מוסף
אם לא התפלל שחרית
יכול להשלימה לאחר מנחה
דכיון דזמן תפלת מוסף
בדיעבד עד הלילה
כמו מנחה
אם כן לא עבר
שתי זמני תפלות
ולאחר תפלת מוסף
אינו יכול להשלים
תפלת שחרית
דכיון שמזכיר בה

the sacrifices [offered after the daily morning service],
of musaf,
it is not an appropriate
substitute for the morning service.)
Nevertheless,
if the time for the morning service has not passed,
he may recite the morning service,
even though one has recited the musaf service.

21:5 There is no compensation for a Shemoneh Esreh which
was not recited
except during the time of the following prayer service,
but not during a time which is not a time of prayer.
For example,
a person who waited a long time
after reciting the service
which he was obligated at that time,
can not add another prayer,
to compensate for that he omitted.*

* {For example, a person failed to recite the morning service, and later recited the afternoon service in its proper time. After he waited an hour, he desired to compensate for the morning service which he omitted. This is not allowed even though the sun has not set and, thus the time for the afternoon service has not passed. }

Because [the Sages] did not decree
compensation for a prayer one omitted
except at the time
of a currently obligatory prayer service.
While one is involved in prayer,
one may also compensate
for what he missed out.*

* {The Mishnoh Beruroh 108:15 allows one to compensate for the omitted prayer in such circumstances. }

21:6 The compensating Shemoneh Esreh
which a person recites,
must be recited
like the one he would have then said,
as he was obliged to recite.
For example,
a person who did not recite the afternoon service
before Shabbos (Friday afternoon)
should recite two evening Shemoneh Esreh
for the Sabbath.

קרבן
מוסף
אינה ראויה
שתעלה לתפלת שחרית
אך
אם עדיין לא עבר זמן תפלת שחרית
יכול להתפלל שחרית
אף על פי שכבר התפלל מוסף
אין תשלומין לתפלה שהפסיד
אלא בזמן תפלה הסמוכה לה
אבל לא בשעה שאינה זמן תפלה
כגון
אם שהה הרבה
אחר שהתפלל התפלה
שהיא חובת שעה
אינו יכול להתפלל עוד
תשלומי תפלה שהפסיד

לפי שלא תקנו
תשלומין לתפלה שהפסיד
אלא בזמן שהוא עוסק
בתפלה שהיא חובת שעה
שאז כיון שהוא עוסק בתפלה
הוא משלים גם כן
מה שחסר

תפלה התשלומין
שהוא מתפלל
חייב להתפלל
כמו שהוא מתפלל אז
תפלת החובה
כגון
אם לא התפלל מנחה
בערב שבת
מתפלל ערבית שתיים
של שבת

Even though the second one
is to compensate for a weekly service,
however,
because it is already the Sabbath,
he recites the Sabbath prayers.
If he recited the weekday Shemoneh Esreh,
he must pray again. *

אף על פי שהשניה
באה לתשלום תפלת חול
מכל מקום
כיון שעתה הוא שבת
מתפלל של שבת
ואם התפלל של חול
חוזר ומתפלל

* {This decision follows the Shulchon Oruch HoRav 108:14. However, the Mishnoh Beruroh 108:25 considers one free from any further obligations.}

Similarly, on the day before Rosh Chodesh,
if he omitted the afternoon service,
he says two evening Shemoneh Esreh,
reciting the prayer "Let ascend and come" both times.
Similarly, if he omitted the evening service
on Rosh Chodesh
he says two Shemoneh Esreh in the morning service.
Should he forget "Let ascend and come"
even in the second (of those prayers),
he must repeat the Shemoneh Esreh again.
(Even though
this is compensation for the evening,
and (this omission) would not require one to repeat,
in any case,
at present it is day (and one must repeat).)*

וכן בערב ראש חדש
אם לא התפלל מנחה
מתפלל ערבית שתיים
ואומר בשתייהן יעלה ויבא
ואם לא התפלל ערבית
בראש חדש
שמתפלל שחרית שתיים
אם שכח יעלה ויבא
אפילו בשניה
חוזר ומתפלל
אף על גב
שתשלומין הלילה היא
ואז לא היה חוזר
מכל מקום
השתא יממא הוא

* {In this instance, as well, the Mishnoh Beruroh allows for leniency and does not require the repetition of the Shemoneh Esreh.}

If a person omitted the afternoon prayers on the Sabbath,
he should recite during the evening service,
two weekday (Shemoneh Esreh).
Nevertheless, there is a difference
with "You have favoured us" [which takes out Sabbath].
In the first (Shemoneh Esreh), one recites
"You have favoured us",
but in the second it is not said.
The reason for this (difference)
is that "You have favoured us"
is considered like the Havdoloh (prayer),
and one should not make Havdoloh
twice in one's prayer's.

ובשבת אם לא התפלל מנחה
מתפלל ערבית
גם כן שתיים של חול
אלא שיש חילוק
באתה חוננתנו
בראשונה אומר
אתה חוננתנו
ובשניה אינו אומר
והטעם בזה
כיון שאתה חוננתנו
הוא כמו הבדלה
ואין מבדילין
ב' פעמים לתפלה

The converse is also true.
 If one forgot the Saturday night evening service
 (on Sunday) two morning services are said.
 one says in the Shemoneh Esreh
 that compensates (for the evening),
 "You have favoured us"
 according to the principle of these laws,
 he needs to make Havdoloh in this prayer.*

והוא הדין להיפך
 אם שכח ערבית במוצאי שבת
 מתפלל שחרית שתיים
 ואומר בתפלת
 התשלומין
 אתה חוננתנו
 לפי שמעיקר התקנה
 צריך להבדיל בתפלה

* {In contrast to the Shulchon Oruch HoRav 294:2, the Mishnoh Beruroh 108:33 does not require one to mention "You have favoured us" in one's prayers if one has already recited Havdoloh. Rav Chaim Soloveitchik explains that even though the second prayer is compensation for the evening service, one should say "You have favoured us" in the first Shemoneh Esreh, since the obligation is to recite this prayer in the first Shemoneh Esreh one prays after the passage of the Sabbath. }

21:7 One erred in the Rosh Chodesh afternoon service
 and failed to recite "Let ascend and come",
 when the following day is not Rosh Chodesh,
 and then even if
 he recites two evening Shemoneh Esreh,
 he will gain nothing (by this recitation).
 Since (in this service) he can no longer recite
 "Let ascend and come",
 and without "Let ascend and come",
 he has already recited (the Shemoneh Esreh)
 and so he should not recite
 the (second) compensatory (prayer) at all.*

טעה בראש חדש במנחה
 ולא אמר יעלה ויבא
 ולמחר אינו ראש חדש
 אם כן אף אם
 יתפלל ערבית שתיים
 לא ירויח כלום
 שהרי אינו יכול לומר עוד
 יעלה ויבא
 ובלא יעלה ויבא
 הרי כבר התפלל
 על כן אינו מתפלל
 כלל לתשלומין

* {The Mishnoh Beruroh (108:18) suggests reciting a second Shemoneh Esreh as described before}

21:8 (The time for) the musaf service
 is the entire day (until evening).
 Accordingly,
 the evening service
 follows it [for compensation for musaf if omitted].
 Nevertheless,
 (the law is that) there is no compensation
 at night (for the musaf service).
 As the musaf prayers
 were instituted (instead of the musaf offerings),
 [Hos. 14:3:] "[prayer of] our lips take the place of bulls."
 Hence, if its time has passed,

תפלת מוסף
 אף על פי שזמנה כל היום
 ואם כן
 הוי מעריב תפלה
 הסמוכה לה
 מכל מקום
 אין לה תשלומין
 בלילה
 משום דתפלת מוסף
 נתקנה
 ונשלמה פרים שפתינו
 וכיון שעבר זמנו

its sacrifice (in the temple) was no longer acceptable (and so the same applies to the musaf prayers which replaced the actual sacrifices of temple times).

בטל קרבנו

21:9 A person who was required to recite two morning Shemoneh Esreh or two afternoon services, [as compensation,] if he is also the chazon, he fulfills his obligation when he repeats the Shemoneh Esreh out loud.

מי שהוא צריך

להתפלל שחרית שתיים

או מנחה שתיים

אם הוא שליח צבור

יוצא

במה שהוא חוזר את התפלה

בקול רם

מי שנסתפק לו

אם התפלל או לא

בזמן הזה

שאיך מתפללין בנדבה

אינו חוזר ומתפלל

21:10 (In the case of) a person who is unsure whether or not he recited the Shemoneh Esreh, in our times, (as [additional] prayers are not recited as "gifts") (the rule is) he does not repeat his prayers.*

* {The Shulchon Oruch HoRav 107:1 and the Mishnoh Beruroh 107:2 do not accept this decision.}

..

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Laws Pertaining to Tachanun

**Ch. 22:1-
10**

דיני תחנון

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#)

<p>22:1 After the Shemoneh Esreh, one says (prayers of supplication) "Tachanun" while "falling [i.e., leaning downward] on one's face;" [i.e., covering one's face with one's arm]. It is improper to talk about mundane matters between the Shemoneh Esreh and Tachanun.</p> <p>22:2 In the morning service, as there are tefillin on his left (arm), one leans to the right out of respect for the tefillin. In the afternoon service, one leans to one's left.</p> <p>22:3 One should lean and cover one's face while seated. However, under difficult circumstances, one may do so while standing. After Tachanun, we say "And we do not know". We should (start) saying this while seated, and then we should stand, and say "what to do,..".</p> <p>22:4 One does not "fall on one's face;" except in a place where there is a Torah scroll. In a place where there is no Torah scroll, even though there are other sacred texts, one need not "fall on one's face." * Rather, one says the psalm without "falling on one's face."</p>	<p>לאחר השמנה עשרה אומרים תחנון בנפילת אפים ואין לדבר שיחת חולין בין שמנה עשרה לתחנון בשחרית כיון שיש תפילין בשמאלו נוטין על צד ימין משום כבוד התפילין ובמנחה נוטין על צד שמאל נפילת אפים יש להיות מיושב אך בשעת הדחק יוכל להיות גם מעומד לאחר תחנון אומרים ואנחנו לא נדע ויש לאומרו בישיבה ואחר כך עומדין ואומרים מה נעשה וכו' אין נפילת אפים כי אם במקום שיש שם ספר תורה אבל במקום שאין שם ספר תורה אף על פי שיש שם שאר ספרי קודש אין נופלים על פניהם אלא אומרים את המזמור בלי נפילת אפים</p>
--	---

(Nevertheless), when one prays

וכשמתפללים

in the courtyard of the synagogue
and the entrance to the synagogue is open,
it is considered as if
a Torah scroll was there.

בעזרת בית הכנסת
ופתח בית הכנסת פתוח
נחשב כאלו היה
שם ספר תורה

* {The Mishnah Beruroh 131:11 mentions opinions which require "falling on one's face" in the presence of sacred texts even though a Torah scroll is not present}

22:5 When praying in the house of a mourner,
or in the home of the deceased,
even when no mourner is present,
Tachanun is not said
(throughout the entire) seven days of mourning.
This applies even during the afternoon service
of the seventh day.
It is customary that also
when they return to their homes [after services there],
they do not say it (Tachanun).
If a mourner is in the synagogue,
the congregation does not follow him;
and they do say Tachanun.
Nevertheless, the mourner
does not say (Tachanun).

כשמתפללין בבית אבל
או בבית המת
אף על פי שאין שם אבל
אין אומרים תחנון
ז' ימי אבלות
אפילו במנחה
של יום ז'
ונוהגין שגם
בשובם לביתם
אינם אומרים
ואם יש אבל בבית הכנסת
אין הצבור נגררין אחריו
ואומרים תחנון
אלא שהאבל
אינו אומר

22:6 Tachanun is not said in a synagogue
where a bris will be.
Or, if the father (of the child),
or the sandek,
or the mohel
are praying there,
(Tachanun is omitted) even if the bris
will be in another place.
If the afternoon service is recited,
in the house of the child (to be circumcised),
either before the meal
or during the meal,
one does not say (Tachanun).
However, if those prayers are recited
following the grace after meals,
(Tachanun) should be said.
Nevertheless, the child's father,
the sandek,

אין אומרים תחנון בבית הכנסת
שיש שם מילה
או שהבעל ברית
או הסנדק
או המוהל
מתפללים שם
אף שהמילה
תהא בבית אחר
ואם מתפללין מנחה
בבית התינוק
סעודת הברית קודם
או באמצע הסעודה
גם כן אין אומרים
אבל אם מתפללים
לאחר ברכת המזון
אומרים
אך הבעל ברית
והסדק

and the mohel
should not say (Tachanun)
even after the grace after meals,
for the day is like a festival for them.

22:7 Also (Tachanun) is not said
if a groom is in the synagogue
on any of the seven days after the wedding,
if the groom was a bachelor
or the bride was a virgin (i.e. not married before).
However, if a widower marries a widow,
he has only three days
and after that one says (Tachanun).
(If the groom is in the synagogue) on the day
of the wedding,
one says (Tachanun) in the morning service,*
but on the afternoon service before the wedding
it is not said.

* {The Mishnoh Beruroh 131:21 mentions opinions which state that Tachanun should be omitted in the morning service as well.}

22:8 One does not say Tachanun
neither on Rosh Chodesh,
nor on the 15th of Av,
nor on the 15th of Shevat,
nor during Chanukah,
nor on both days of Purim [i.e., incl. Shushan Purim],
nor on both days of Purim Katan,
nor on Lag B'Omer,
nor during the entire month of Nisan,
nor on Tisha B'Av,
nor on the days between Yom Kippur and Sukkos,
nor from Rosh Chodesh Sivan
until after the day following Shavuot,*
and not on the day following Sukkos.**
On all these (days Tachanun) is not said
also in the Mincha service which precedes them.

* {In many communities, Tachanun is not recited until the thirteenth of Sivan.}

** {In many communities, after Yom Kippur, Tachanun is not recited during all the remaining days of the month of Tishrei.}

However, on the day before Rosh Hashanah

והמוהל
לא יאמרו
אף לאחר ברכת המזון
משום דיום טוב שלהם הוא
וכן אין אומרים
בבית הכנסת שיש שם חתן
כל שבעת ימי משתה שלו
אם החתן הוא בחור
או הכלה בתולה
אבל אלמן שנשא אלמנה
אין לו רק שלשה ימים
ואחר כך אומרים
וביום
החופה
בשחרית אומרים
ובמנחה שהוא סמוך לחופה
אין אומרים

אין אומרים תחנון
לא בראש חודש
ולא בחמשה עשר באב
ולא בחמשה עשר בשבט
ולא בחנוכה
ולא בפורים גדול ב' ימים
ולא בפורים קטן ב' ימים
ולא בל'ג בעומר
ולא בכל חודש ניסן
ולא בתשעה באב
ולא בימים שבין יום כפור לסוכות
ולא מראש חודש סיון
עד לאחר אסרו חג דשבועות
ולא באסרו חג דסוכות
בכל אלו אין אומרים
גם במנחה שלפניהם

אבל בערב ראש השנה

and the day before Yom Kippur,
(it) is said in the afternoon service before them.

On the day before Rosh Hashanah,
Selichos are also said (before the morning service)
However, afterwards, (Tachanun) is not said.

22:9 Mondays and Thursdays
are "days of favor,"
for during the forty days
associated with receiving the second tablets,
Moses ascended [Mt. Sinai] on a Thursday
and descended on a Monday.
Therefore, we increase on these (days),
the prayers of supplication,
saying before Tachanun
(the prayers beginning) "And He, being merciful".
These are said standing.
They should be said with concentration
and deliberately,
in a manner of supplication.
On the days when Tachanun is not said,
these (prayers) are not said.

22:10 After Tachanun,
one says the half-Kaddish.
On Mondays and Thursdays,
one also says
"O G-d, slow of anger"
while standing. (see [Ch. 25:2](#) for when this is omitted).

ובערב יום הכפורים
אומרים במנחה שלפניהם
ובערב ראש השנה
אומרים גם בסליחות
רק לאחר כך אין אומרים
בשני ובחמישי
לפי שהם ימי רצון
כי בארבעים יום
של קבלת לוחות שניות
עלה משה רבינו ביום ה
וירד ביום ב
לכן מרבנים בהם
תחנונים
ואומרים קודם תחנון
והוא רחום
ואומרים אותו מעומד
וצריך לאומרו בכוונה
ובמתינות
דרך תחנונים
ובימים שאין אומרים תחנון
אין אומרים אותו
לאחר תחנון
אומרים חצי קדיש
ובשני ובחמישי
אומרים
אל ארך אפים
מעומדים

Kitzur Shulchan Aruch Linear Translation by Yona Newman© 1999-2001

Hebrew/English Main Text [Hebrew Main Text](#) [English Main Text](#) [Previous](#) [Next](#) [Help](#) [Index](#) [Home](#)

Reading the Torah

**Ch. 23:1-
30**

קצת דיני קריאת ספר תורה

[1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#), [11](#), [12](#), [13](#), [14](#), [15](#), [16](#), [17](#), [18](#), [19](#), [20](#), [21](#), [22](#), [23](#), [24](#), [25](#), [26](#), [27](#), [28](#), [29](#), [30](#)

<p>23:1 When the Torah scroll is removed from the ark and carried to the platform on which it is read, it should be carried on the northern side (of the synagogue) - i.e., to the right side of the person carrying it. When it is returned to the ark, it should be carried on the south side (of the synagogue). The Torah scroll should be carried in one's right hand. It is a mitzvah for all those whom the Torah scroll passes to accompany it to the platform (on which it is read).</p> <p>23:2 A person called to receive an aliyah, should wrap himself in a tallis with fringes. (See Ch. 9:11.) He should go up (to the reading platform) by the shortest path (possible), and return (to his place) via the longer way. If both ways are the same distance, he should go up (to the platform) on his right, and to his left when descending. Customarily, he waits (next to the platform on which the Torah is read) until the person receiving the following aliyah completes the final blessing (after reading). Then he descends</p>	<p>כשמוציאין את הספר תורה מן הארון הקודש ונושאין אותו אל התיבה שקורין בו שם נושאין אותו דרך צפון שהוא לימין הנושא וכשמחזירין אותו אל הארון הקודש נושאין אותו דרך דרום וצריכין להחזיק את הספר תורה ביד ימין ומצוה על כל אדם שהספר תורה עובר לפניו שילוו אותו עד אל התיבה העולה לתורה יש לו להתעטף בטלית מצוייצת ועולה בדרך קצרה לו ויורד בדרך ארוכה ואם שני הדרכים שוים עולה בדרך הימין ויורד בדרך השני ונוהגין שהוא ממתין עד שהעולה אחריו אמר הברכה האחרונה ויורד</p>
--	---

between the two men (the last and the next aliyot).

בין גברא לגברא

23:3 [Before saying the blessing] he opens the Torah scroll,
and sees from which place will be the reading,
holds the scroll open*
with both hands (see the following law),
closes his eyes,
and says "Bless ye the Lord, who is ever blessed".
He should say (it) out loud
so that all the congregation will hear
and respond
"Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever".

פותח את הספר תורה
ורואה באיזה מקום יקרא
ואוחזו כך פתוח
בשתי ידיו
וסוגר עיניו
ואומר ברכו את ה' המבורך
ויש לו לומר בקול
כדי שישמעו כל הקהל
והם עונים
ברוך ה' המבורך לעולם ועד

* {In some communities, it is customary to recite this blessing while the Torah scroll is closed.}

If the congregation did not hear
the person making the blessing,
even if they heard
the reader answer,
they should not respond together with him.
Rather,
after the reader completes (this response),
they should answer "Amen." *

ואם לא שמעו הצבור
את המברך
אף על פי ששמעו
שהשליח צבור עונה
לא יענה עמו
אלא
לאחר שסיים השליח צבור
עונים אחריו אמן

* {The Mishnoh Beruroh 57:1 writes that this is a very common mistake. Thus, those who recite "Bless you" in a low tone are responsible for causing the public to err. However, if "Bless you" is recited loud enough for ten people to hear, the entire congregation may respond: "Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever" even though they did not hear "Bless you" themselves (Biur Halachah).}

After the congregation responds
"Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever",
the person receiving the aliyah should repeat
the same (response) (See [Ch. 15:10](#))
"Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever",
and say the blessing
"who has chosen us ..."
The congregation responds "Amen."
He removes his left hand
and holds the Torah scroll
during the reading
with his right hand alone.
As the reader reads the passage (out loud),
he should read
together with him quietly.
The reader should not begin to read
until after the "Amen"

לאחר שענו הקהל
ברוך ה' המבורך לעולם ועד
חוזר העולה ואומר
גם כן
ברוך ה' המבורך לעולם ועד
ומברך הברכה
אשר בחר וכו'
ועונים הקהל אמן
ומסלק את ידו השמאלית
ואוחזו את הספר תורה
בשעת הקריאה
רק בימינו
הקורא קורא
והוא קורא
עמו בלחש
ואין הקורא רשאי לקרות
עד שיכלה אמן

by the congregation.

The entire congregation should concentrate and listen attentively to the Torah reading.

When the reading is completed, again the person receiving the aliyah takes (the Torah scroll) with his left hand as well, rolls it (closed), and says the final blessing.

23:4 One may not hold the Torah scroll itself with bare (hands).

Rather, one should hold it with (one's hands wrapped in) the tallis or by its handles.

Others follow the stringency that also its handles they do not hold with bare (hands) rather, with the tallis (wrapped around their hands).

23:5 The one who goes up (to the Torah) and the reader must stand (while the Torah is being read). Even to lean against a support is forbidden.

Because, they must stand in awe.

Just as the Torah was given in (an atmosphere of) awe, so, too, we must treat it with reverence.

Nevertheless, a weak person may lean slightly on a support.

23:6 While the person receiving the aliyah says "Bless ye ..." and the congregation responds "Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever",

מפי הצבור
 וכל הקהל יכוונו דעתם
 לשמוע היטב
 קריאת התורה
 לאחר הקריאה
 חוזר העולה
 ואוחזו גם בשמאלו
 וגוללו
 ומברך ברכה אחרונה
 אסור לאחוז
 את הספר תורה
 בעצמו ערום
 אלא
 יאחזו
 על ידי הטלית
 או יאחזו בעמודיו
 ויש מחמירין
 שגם בעמודים
 אין אוחזין ערום
 אלא על ידי הטלית
 העולה
 וגם הקורא
 צריכין לעמוד
 ואפילו רק לסמוך על שום דבר
 אסור
 משום דצריכין לעמוד
 באימה
 דכשם שניתנה התורה
 באימה
 כך אנו צריכין לנהוג
 בה באימה
 ואך
 מי שהוא אדם חלוש
 יכול לסמוך קצת
 סמיכה כל דהו
 בשעה שהעולה
 אומר ברכו
 והקהל אומרים
 ברוך ה' המבורך לעולם ועד

the entire congregation should stand.
 However, while he says the blessing
 "who has chosen us ...",
 and also during the reading,
 and during the final blessing,
 the congregation is not required to stand.
 Those who observe the mitzvos precisely
 are stringent on themselves
 and stand.

It is proper (to follow this practice).
 However, between one aliyah and the next,
 there is no need to be stringent (by standing).

23:7 If the reader himself
 receives an aliyah,
 another person should stand
 next to him.

Just as the Torah was given
 using an intermediary
 (Moses, our teacher, may he be in peace),
 so we should relate to it
 with an intermediary.*

* {Generally, it is customary for a person to stand at either side of the Torah platform. Thus, there are at least three people on the platform: the reader, one person to his right, and one to his left (Mishnoh Beruroh 141:16).}

23:8 Once the reader begins
 to read (the Torah),
 the congregation is forbidden
 to talk,
 even concerning Torah subjects.
 This applies even between one aliyah and another.
 (Similarly,) it is forbidden to leave
 the synagogue,
 while the Torah is being read.*
 Nevertheless,
 between one aliyah and the next,
 while the Torah is rolled (closed),
 a person may leave
 for a matter of great necessity.

צריכין כל הצבור לעמוד
 אבל בשעה שאומר הברכה
 אשר בחר בנו
 וכן בשעת הקריאה
 ובשעת ברכה אחרונה
 אין חיוב שיעמדו הקהל
 אלא המדקדקין במצות
 מחמירין על עצמם
 ועומדין
 וכן נכון
 אבל בין גברא לגברא
 אין להחמיר כלל
 אם הקורא בעצמו
 הוא עולה לתורה
 צריך שיעמוד אחר
 אצלו
 שכשם שנתנה התורה
 על ידי סרסור
 משה רבינו עליו השלום
 כך אנו צריכין לנהוג בה
 על ידי סרסור

כיון שהתחיל הקורא
 לקרות
 אסור לכל הקהל
 לדבר
 אפילו בדברי תורה
 ואפילו בין גברא לגברא
 ואסור לצאת
 מבית הכנסת
 בשעה שקורין בתורה
 אבל
 בין גברא לגברא
 שהספר תורה מגוללת
 יכול לצאת
 לצורך גדול

* {The Mishnoh Beruroh 146:1 writes that this applies even though one has already heard the Torah reading and a quorum is present to hear the Torah reading at present.}

23:9 If a kohen is present in the synagogue,
 he must be called first.
 This applies even if he is an unlearned person.
 As long as he is a proper person,
 he is given precedence
 even over a Torah Sage.
 and even if the kohen
 desires to forego (this honor)
 he is not allowed to.
 After the Kohen,
 a Levi is called.
 If a Levi is not present,
 the same Kohen is called (to the Torah)
 (again) in his place,
 (the gabbai) announcing,
 "in place of a Levi".
 If there is no Kohen
 (present) in the synagogue,
 they call in his place
 either a Levi or a Yisroel.
 They should call
 the Torah scholar of the greatest stature
 who is present there.
 (The gabbai) declares:
 "If no kohen is present"
 "let---, the levi, take the place of the Kohen"
 or "let---, the Yisroel, take the place of the cohen".
 If a Yisroel was called
 in the place of the Kohen,
 a Levi may not be called after him.
 A community made up entirely of Kohanim
 or Levi'im
 should consult a Rabbinic Sage
 regarding how they should behave.

23:10 If a kohen is in the middle
 of reading the Shema,
 or the blessings associated with that prayer,
 and how much more so
 if he is in the midst of the Shemoneh Esreh,

כשיש כהן בבית הכנסת
 צריכין לקרות אותו תחלה
 ואפילו אם הוא עם הארץ
 אלא שהוא אדם כשר
 הוא קודם
 אפילו לתלמיד חכם
 ואפילו אם הכהן
 רוצה למחול
 לא מהני
 ואחר הכהן
 קורין לוי
 ואם אין שם לוי
 קורין את הכהן אשר עלה
 במקומו
 ואומרים
 במקום לוי
 ואם אין כהן
 בבית הכנסת
 קורין במקומו
 לוי או ישראל
 ויש לקרות
 את היותר גדול בתורה
 שנמצא שם
 ואומרים
 אם אין כאן כהן
 לוי במקום כהן
 או ישראל במקום כהן
 ואם קראו ישראל
 במקום כהן
 אין קורין אחריו לוי
 ישוב שכולם כהנים
 או לויים
 יעשו שאלת חכם
 איך יתנהגו
 אם הכהן עומד
 בקריאת שמע
 או בברכות קריאת שמע
 ומכל שכן
 אם עומד בתפלת שמנה עשרה

even if there is no other kohen,
 he should not be called (to the Torah),
 nor should the congregation wait for him,
 because of the inconvenience it will cause.
 Rather, they call instead,
 a Levi or Yisroel.
 (Under such circumstances, the gabbai) should not say:
 "If no Kohen is present".
 Rather, he should merely declare:
 "Let---, the Levi", or "----, the Yisroel"
 "take the place of the Kohen".
 If, by mistake,
 (the Kohen) was called (at such a stage of prayer, then:)
 If he is in the midst of reciting the Shema
 or its blessings,
 he may accept the aliyah and recite the blessings.
 However, he should not read together with the reader,
 but merely listen.
 In any event, if it is possible,
 he should complete the part
 which he is in the middle of,
 and thus pause between one topic and the next,
 before he goes up.
 If he is in the midst of the Shemoneh Esreh,
 even if he is called,
 he should not accept the aliyah.
 The same (law) applies between "who redeemed ..."
 and the Shemoneh Esreh,
 he should not accept the aliyah.
 But in the prayer, (at the end of the Shemoneh Esreh),
 "O my G-d, guard ..."
 he may accept the aliyah.
 If he is in the midst of "(the) Verses of Praise",
 and there is no Kohen other than him,
 Even for the first (aliyah),
 he should be called (to the Torah).
 However, he should not read
 together with the reader.
 If there is another (Kohen),

אפילו אין שם כהן אחר
 אין קורין אותו
 ואין צריכין להמתין עליו
 משום טירחא דציבורא
 אלא קורין
 לוי או ישראל
 ואין אומרים
 אם אין כאן כהן
 אלא אומרים
 לוי או ישראל
 במקום כהן
 ובדיעבד
 אם קראוהו
 אם עומד בקריאת שמע
 או בברכותיה
 עולה ומברך את הברכה
 אבל לא יקרא עם הקורא
 אלא ישמע
 ומכל מקום אם אפשר לו
 יש לו לגמור את הענין
 שהוא עומד בו
 להיכא דסליק ענינא
 קודם שהוא עולה
 ואם עומד בתפלת שמנה עשרה
 אפילו קראוהו
 לא יעלה
 וכן בין גאולה
 לתפלה
 לא יעלה
 ובתפלת
 אלהי נצור וכו'
 יעלה
 ואם הוא עומד בפסוקי דזמרה
 אם אין שם כהן אחר
 אפילו לכתחלה
 קורין אותו
 אך לא יקרא
 עם הקורא
 אבל אם יש שם אחר

he should not be called
first.

The same principles apply to a Levi.*

* {The same principles also apply with regard to a Yisroel (Mishnoh Beruroh 66:26).

23:11 If a kohen was called (to the Torah),
or Levi
and he is not present (in the synagogue),
another person should not be called
by name (to replace him),
lest they say
about the first that he was unfit (to go up).
Rather, simply ask the other person
to accept the aliyah
and he goes up [without having his name announced].
Nevertheless, the son of the person (originally called)
may be called to the Torah by name.
Since this does not (cause anyone to think)
the father is unfit,
for if the father was unfit,
the son would also be unfit.
Similarly, if (the reason) the Kohen
or the Levi
can not accept the aliyah,
because they were in the midst of the Shemoneh Esreh,
another person may be called to the Torah by name,
because everyone can see
that he did not accept the aliyah
because he was unable to do so.
If a Yisroel was called to the Torah,
and was not present,
another person may be called (in his place) by name,
for with regard to a Yisroel,
there is no concept of unfit (to go up).
Similarly, if they called up a Kohen
or Levi as acharon
or maftir
on a Sabbath, or festival,
and he was not present,
another person may be called in his place by name.

אין קורין אותו
לכתחלה

וכן הדין בלוי

אם קראו לכהן

או ללוי

ואינם שם

לא יקראו לאחר

בשמו

שלא יאמרו

על הראשון שהוא פגום

אלא יאמרו להאחר

עלה אתה

ויעלה

אבל בנו

יכולין לקרוא בשמו

שאין בזה

פגם לאביו

שהרי אם האב היה פגום

גם הבן היה פגום

וכן אם הכהן

או הלוי

אינם יכולים לעלות

מפני שעומדים בתפלה

יכולין לקרוא לאחר בשמו

שהרי הכל רואים

שאינו עולה

מפני שאינו רשאי

ואם קראו לישראל

ואינו שם

יכולין לקרוא לאחר בשמו

כי בישראל

לא שייך פגם

וכן אם קראו לכהן

או ללוי לאחרון

או למפטיר

בשבת ויום טוב

ואינם שם

יכולין לקרוא לאחר בשם

23:12 If no Kohen was present
in the synagogue;
or (a Kohen) was present,
but they did not know of him,
and a Yisroel was called in his place,
and went up.
Even if (the Yisroel) has said
"Bless ye the Lord, who is ever blessed",
but he has not yet begun
the blessing
"who has chosen us ...",
and the Kohen arrived
or others became aware of his presence,
the Kohen is called
and goes up.
and he also recites
"Bless ye...".
The Yisroel, so that he will not be embarrassed,
remains standing there (next to the Torah platform)
until the aliyot of the Kohen and the Levi are completed,
and then he is called to the Torah.
Nevertheless, if the Yisroel has already said
G-d's name
in the blessing (before the Torah)
- i.e., he had already recited "Blessed art Thou, O Lord",
the aliyah is not given to the Kohen.
The same principles apply
if a Levi was called (to the Torah)
instead of a Kohen
and the Kohen arrived
before the Levi recited
"Blessed art Thou, O Lord":
the Kohen is given the aliyah
and the Levi waits
and is called after him.
Similar principles apply
if a Levi was not present
or others were unaware of his presence
and the Kohen was called

אם לא היה כהן
בבית הכנסת
או שהיה
אלא שלא ידעו ממנו
וקראו לישראל במקומו
ועלה
אפילו אם אמר
ברכו את ה' המבורך
אלא שלא פתח עדיין
את הברכה
אשר בחר בנו
ובא הכהן
או שנזכרו שישנו
קורין את הכהן
ועולה
ואומר גם הוא
ברכו וכו'
והישראל כדי שלא יתבייש
יעמוד שם
עד לאחר שיקרא הכהן והלוי
ואז יקראוהו
אבל אם כבר אמר הישראל
את השם
מן הברכה
שאמר ברוך אתה ה'
שוב אינו עולה הכהן
וכן הדין
אם קראו ללוי
במקום כהן
ובא הכהן
קודם שאמר הלוי
ברוך אתה ה'
עולה הכהן
והלוי ממתין
וקוראין אותו אחריו
וכן הדין
אם לא היה לוי
או שלא ידעו ממנו
וקראו את הכהן

in the place of the Levi.	גם במקום לוי
If then the Levi arrived	ואחר כך בא הלוי
before the Kohen recited	קודם שאמר הכהן
"Blessed art Thou, O Lord",	ברוך אתה ה'
the Levi is called (to the aliyah)	קורין את הלוי
and goes up.	ועולה
23:13 We do not call (to the Torah)	אין קורין
two brothers,	שני אחים
in succession,	זה אחר זה
whether paternal brothers	בין שהם מן האב
or maternal brothers,	בין מן האם
Similarly, a father and son	וכן האב עם בנו
or grandson	או בן בנו
should not be called (to the Torah) one after the other.	אין קורין זה אחר זה
because of "the evil eye."	משום עינא בישא
(They apply) even if they (these individuals) say	ואפילו הם אומרים
that they do not care;	שאינן מקפידין
and even when one is called as the acharon	ואפילו האחד הוא אחרון
and one as the maftir.	והשני מפטיר
The latter point applies only on a Sabbath,	ודוקא בשבת
when a second Torah scroll is not taken out	שאיין מוציאין ספר תורה אחר
for maftir.	למפטיר
However, when a second Torah scroll is taken out	אבל כשמוציאין ספר תורה אחר
for maftir (on festivals or on special Sabbaths),	למפטיר
it is permitted (to call them in succession).	מותר
Similarly, if the maftir	וכן אם המפטיר
is not yet bar-mitzvah,	אינו בר מצוה
it is permissible.	מותר
In all the above cases,	ובכל אלו
if one was called (to the Torah)	אם קראוהו
and already went up,	וכבר עלה
he should not descend.	לא ירד
Two brothers,	ובשני אחים
that are only maternal	רק מן האם
and (similarly) a grandfather and his grandson,	והאב עם בן בנו
if called (in succession),	אם קראוהו
even if they have not already gone up,	אפילו עדיין לא עלה
can accept it.	יעלה
If circumstances require,	ובמקום הצורך

permission may be granted (to call such individuals)
 even at first,
 to be called (to the Torah) one after another.

23:14 A person who received an aliyah
 in one synagogue,
 and afterwards happened to be
 in a second synagogue
 and was called (to the Torah) again,
 even (if he was called) to the (same) portion
 to which he was called previously
 may go up this second time
 and recite the blessings.

23:15 On a public fast day,
 when we read [Ex. 32:11-14; 34:-10]:
 "And (Moses) besought..."
 We only call to the Torah
 those who are fasting.
 If there is no other Kohen
 except one who is not fasting
 or who does not intend to complete (the fast),
 then we call a Yisroel
 or a Levi in his place.
 However, it is preferable that then the Kohen leave
 the synagogue.
 If another Kohen (who is fasting) is present,
 he (the first Kohen) need not leave,
 but he should inform them
 not to call him.
 Even if they call him,
 he should not accept the aliyah.
 If it (the fast) is on a Monday or Thursday,
 even though
 one reads "And (Moses) besought...",
 in any event, because
 this is a day
 on which the Torah is (normally) read,
 accordingly, after the event,
 if he did not leave
 the synagogue

יש להתיר באלו
 אפילו לכתחלה
 לקראם זה אחר זה
 מי שעלה לתורה
 בבית הכנסת אחת
 ואחר כך נזדמן
 לבית הכנסת אחרת
 וקראוהו גם כן
 אפילו לפרשה
 שכבר עלה לה
 עולה שנית
 ומברך את הברכות
 בתענית צבור
 כשקורין
 ויחל
 אין קורין לעלות לתורה
 אלא למי שמתענה
 ואם אין כאן כהן אחר
 אלא זה שאינו מתענה
 או שאין בדעתו להשלים
 קורין לישראל
 או ללוי במקומו
 וטוב שיצא הכהן
 מבית הכנסת
 ואם יש כהן אחר
 אינו צריך לצאת
 אלא יודיע
 שלא יקראוהו
 ואם יקראוהו
 לא יעלה
 ואם הוא בשני ובחמישי
 אף על פי
 שקורין ויחל
 מכל מקום כיון
 שעתה הוא זמן
 קריאת התורה
 לכן בדיעבד
 אם לא יצא
 מבית הכנסת

	and was called (to the Torah),	וקראוהו
	he may accept the aliyah.	יעלה
23:16	Similarly,	וכן
	a person who lives in Eretz Yisroel,	מי שדר בארץ ישראל
	where the festivals are (celebrated)	ששם עושין יום טוב
	for only one day	רק יום אחד
	with the exception of Rosh Hashana,	מלבד ראש השנה
	and visits the Diaspora,	ובא לתוך לארץ
	if he attends the synagogue	והיה בבית הכנסת
	on the second day of a festival,	ביום שני של יום טוב
	he should not be called	אין לקרות אותו
	to the Torah.	לעלות לתורה
	The law (is),	והדין
	as given,	כמו שכתוב
	in the preceding law.	בסעיף הקודם
23:17	It is customary to give blind people aliyas.	סומא נוהגין לקרותו
	Even though	ואף על פי
	verses of scripture	דדברים שבכתב
	may not be recited by heart,	אסור לקרותן בעל פה
	in any event, at present,	מכל מקום בזמן הזה
	since the reader reads in place of him (the one called up)	כיון שהקורא קורא לפניו
	it is permitted (for the blind person to receive an aliyah).	מותר
	(Furthermore), it is customary	ונוהגין
	not to check	שאין מדקדקין
	whether he is learned	אם הוא תלמיד חכם
	or an unlearned person.	או עם הארץ
	Rather, we assume	דמסתמא
	that he can follow	יכול לקרות
	the reader.	עם הקורא
23:18	If the person called to the Torah was shown	אם הראו להעולה
	the (wrong) passage	המקום שיקרא
	and then said the blessing	ובירך
	and afterwards (the reader) realised	ואחר כך נזכרו
	that this was not the (right) place,	שאין זה המקום
	but from another place	אלא שבמקום אחר
	they should be reading.	צריכין לקרות
	Whether he already began to read	בין שכבר התחילו לקרות
	or still had not started.	בין שעדיין לא התחילו
	If the place where the reading should be,	אם המקום שצריכין לקרות

is open before him (the person who received the aliyah)
 even if it (the correct passage)
 is in a different column (from that he was shown).
 and was further on than the place shown to him,
 he does not have to say a second blessing.
 We may presume that he was mindful
 of the place where he blessed
 and everything else onwards from where he was shown.
 If the proper place was not open before him
 rather it was necessary to roll
 the Torah scroll (further to reach that point;*)
 or even if the proper place was open before him,
 but it was located before
 the place which he was shown,**
 he must say again the blessing,
 "who has chosen us ...".
 Nevertheless, "Bless ye..." is not repeated.

* {The Mishnoh Beruroh 140:9 mentions other opinions which maintain that even if it is necessary to roll the Torah scroll to reach the proper place, as long as it is in the same portion, another blessing need not be recited. The Mishnoh Beruroh does not subscribe to that opinion.}

** {As long as the proper place is open before the person reciting the blessing, whether before or after the place he was shown, a second blessing is not required (Mishnoh Beruroh ibid.).}

He should first say
 "Blessed be the Lord who is blessed for ever and ever",
 on the first blessing
 that he recited in vain.
 (If the error was discovered) after he had only said
 just "Blessed art Thou, O Lord",
 he should end [then look at the proper place and bless]:
 "who taught us your laws".
 If the place where he should read
 is before the place he was shown,
 but close to it
 such that (the reader) can read to him
 - also three verses
 from the place where he blessed and beyond -
 provided that all (he reads)
 are in the same weekly passage,
 he should do so,
 and should not say a second blessing.

היה גם כן גלוי לפניו
 אפילו הוא
 בעמוד אחר
 ולאחר המקום שהראו לו
 אין צריך לברך שנית
 משום דדעתו היה
 על המקום שבירך
 ועל כל מה שנגלה לפניו
 אבל אם לא היה המקום גלוי לפניו
 אלא שצריכין לגלול
 את הספר
 או אפילו היה המקום נגלה לפניו
 אלא שהוא קודם
 להמקום שהראו לו
 צריך לברך שנית הברכה
 אשר בחר בנו
 אבל ברכו לא יאמר שנית

ויאמר תחלה
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 על הברכה הראשונה
 שבירך לבטלה
 אם עדיין לא אמר
 אלא ברוך אתה ה'
 יסיים
 למדני חקיך
 ואם המקום שהוא צריך לקרות
 הוא למעלה ממקום שהראו לו
 אבל הוא סמוך
 באופן שיכולין לקרות לו
 גם ג' פסוקים
 ממקום שבירך ולהלן
 שהכל הוא
 בפרשת היום
 יעשו כן
 ולא יברך שנית

23:19	Each person called (to the Torah) needs to read at least three verses. On Mondays, Thursdays, and during the afternoon service on Shabbos, we need to read for everyone (the three people called up) at least ten verses. One reads for the third (aliyah) four verses. After the fact, if we only read for all of them just nine verses, three for each one, the obligation is fulfilled. On Purim, we only read for all of them just nine verses, that's sufficient, for this (represents) the conclusion of the subject.	צריך כל העולה לקרות לכל הפחות ג' פסוקים ובשני ובחמישי וכן בשבת במנחה צריכין לקרות לכולם לכל הפחות עשרה פסוקים ויש לקרות להשלישי ד' פסוקים ובדיעבד אם לא קראו לכולם אלא ט' פסוקים שלשה לכל אחד יצאו ובפורים שאין קורין לכולם אלא ט' פסוקים זהו משום דסליק ענינא הקורא בתורה לא יסיים במקום שלא ישאר משם עד הפרשה דהיינו פתוחה או סתומה ג' פסוקים לכל הפחות ואם כבר בירך לאחר שסיים בפחות מג' פסוקים סמוך לפרשה הקורא אחריו אינו צריך להתחיל מפסוק שלפניו רק יתחיל ממקום שפסק הראשון ויקרא עמו עוד ג' פסוקים בפרשה שניה ופרשה שאין בה
23:20	The reader of the Torah should not conclude at a place where there does not remain from there up to the (next) portion (section) that is either open (marked in our Chumashim with a peh) or closed (marked in our Chumashim with a samech] at least three verses. if (the person who received the aliyah) had already recited the (final) blessing, after he concluded with less than three verses to (the beginning) of the passage for the next aliyah (the reader) need not start from the previous verse (to make three verses], but just begin from the place where the first one concluded, and read with him three more verses in the following section. If a section has in it	ג' פסוקים לכל הפחות ואם כבר בירך לאחר שסיים בפחות מג' פסוקים סמוך לפרשה הקורא אחריו אינו צריך להתחיל מפסוק שלפניו רק יתחיל ממקום שפסק הראשון ויקרא עמו עוד ג' פסוקים בפרשה שניה ופרשה שאין בה

only two verses,
one may stop in between them.
If a section is divided
in the midst of a verse,
as is found in the beginning of "Pinchas",
one may stop
even at the previous verse.

23:21 Similarly,
(the reader) should not start (a new aliyah) within less
than three verses
after the beginning of a section.

Therefore, (the reading for) the previous (aliyah),
should not be concluded within less than three verses
after the start of (a new) section.

23:22 (The reader) should always try to begin
with a subject of positive (impact) on the Jews,
and end
with a subject of positive (impact) on the Jews.
Similarly, he should not conclude (an aliyah)
with (the narrative) of one who did an evil deed.

23:23 If one read for someone
only two verses,
and he said the final blessing
the reading must be repeated
and he must say both the blessings before
and after (the Torah reading).
Also, since after the final blessing (the first time),
he surely was distracted,
and so he must start also with "Bless ye".
(The reader) reads (again) the two verses
that he read previously
and at least one more verse.
If this occurred
for (the person given) the third (aliyah),
(and the previous two
were read only three verses each)
one needs to read two additional verses,
so that all together are
four verses (each).

אלא שני פסוקים
מותר להפסיק שם
אם יש פיסקא
באמצע פסוק
כגון בתחלת פרשת פנחס
מותר לסיים
אפילו בפסוק הסמוך לה
וכן
לא יתחיל בפחות
מג' פסוקים
לאחר התחלת הפרשה
ולכן זה שלפניו
לא יסיים בפחות מג' פסוקים
לאחר התחלת הפרשה
יכוין להתחיל תמיד
בדבר טוב לישראל
ולסיים
בדבר טוב לישראל
וכן לא יסיים
במי שעשה מעשה רע
אם קראו לאחד
רק ב' פסוקים
ובירך ברכה אחרונה
צריך לחזור ולקרות
ויברך ברכה לפניה
ולאחריה
וכיון שלאחר ברכה אחרונה
הוי היסח הדעת
על כן צריך להתחיל גם ברכו
ויקרא ב' פסוקים
שקרא תחלה
ועוד פסוק אחד עמו
ואם קרה זאת
בשלישי
והשנים שלפניו
קראו רק ג' ג'
צריכין לקרות עוד ב' פסוקים
שיהיו כולם
ד' פסוקים

Should this happen with a Kohen
 - i.e. that only two verses were read
 and the Levi was already called
 - and they realized [the error] only afterwards,
 the following laws apply:
 If the Levi has not yet said
 the first blessing
 - even if he had already said "Bless ye...",
 for that is not considered the beginning of a blessing
 - the Kohen should return,
 and three verses are read with the blessings,
 as explained.
 The Levi should wait
 and be given the following aliyah.
 However, if the Levi has already said the blessing,
 the reading is done for the Levi,
 from the place where the Kohen stopped.
 (For if they read for the Levi,
 what was already read for the Kohen,
 it would appear as an affront to the kohanim
 that are present,
 since it would be said
 that first a Levi
 was called to the Torah.)
 After the Levi's aliyah,
 two Yisr'elim should be called,
 so that there will be three people called (to the Torah),
 since the Kohen is not counted
 (because only two verses were read for him).
 If the above situation occurred regarding a Levi
 - i.e. only two verses were read for him
 and the Yisroel (after him) had already said the blessing
 - they read for the Yisroel
 the two verses already read for the Levi
 and one additional verse.
 Afterwards, another Yisroel should be called,
 in order to complete the (required number of) three aliyot.
 If a Kohen was not present
 in the synagogue,

ואם קרה זאת בכהן
 שלא קרא רק ב' פסוקים
 וכבר קראו אחריו לוי
 ונזכרו אחר כך
 אזי הדין כן הוא
 אם הלוי עדיין לא בירך
 ברכה ראשונה
 ואף שאמר ברכו
 לא הוי התחלת הברכה
 ולכן יחזור הכהן
 ויקרא ג' פסוקים בברכות
 כמו שכתבנו
 והלוי ימתין
 ויקרא אחר כך
 אבל אם כבר בירך הלוי
 אז יקראו עם הלוי
 ממקום שפסק הכהן
 שאם יקראו להלוי
 מה שקראו להכהן
 יהיה פגם להכהנים
 אשר המה שמה
 כי יאמרו
 שהלוי התחיל
 לקרות בתורה
 ואחר הלוי
 יקראו שני ישראלים
 שיהיו ג' קרואים
 והכהן אינו מן המניין
 כיון שלא קרא רק ב' פסוקים
 ואם קרה כן בלוי
 שלא קרא רק ב' פסוקים
 והישראל כבר בירך
 יקראו להישראל
 אלו ב' פסוקים שקרא הלוי
 ועוד פסוק אחד
 ויקראו עוד ישראל אחד
 לתשלום ג' קרואים
 ואם לא היה כהן
 בבית הכנסת

and a Yisroel was called in his place,
and it happened that
they only read for him
two verses,
and it was not noted
until after
they called the second Yisroel
and he said the blessing [on the Torah].
The (reader) should begin for the second Yisroel
from the start of the Torah portion.

(Afterwards), the first Yisroel
should wait
and read after him,
and, following him,
another, Yisroel should be called (to the Torah).

23:24 A minor should not be the reader (of the Torah),
nor should he be given an aliyah. (See [Ch. 79:9](#)).

23:25 After the Torah reading is completed,
half-Kaddish is said,
and then the Torah is lifted up.
The person lifting up should open the Torah
so that three columns
of script can be seen.
He should show it to (the people on) his right,
his left,
in front of him,
and behind him,
for it is a Mitzvah for everyone
to see the actual writing.

They say
"This is the Torah...".
(Afterwards) the Torah is rolled (closed).
We are commanded to roll it
so that the seam
is between the two rolls.
It should be rolled
so that the closest seam
is in the middle.
If the seam before (the passage recited)

וקראו ישראל במקומו
ואירע כן
שלא קראו לו אלא
שני פסוקים
ולא נזכר
עד לאחר
שקראו ישראל שני
ובירך
אזי יתחיל הישראל השני
מתחלת הסדרה
והישראל הראשון
ימתין
ויקרא אחריו
ואחריו
יקרא עוד לישראל
קטן לא יהיה הקורא
וגם אינו עולה לתורה
לאחר קריאת התורה
אומרים חצי קדיש
ומגביהין את הספר תורה
המגביה פותח את הספר תורה
שיהיו שלשה עמודים
מן הכתב גלוי
ומראהו לימינו
ולשמאלו
לפניו
ולאחריו
כי מצוה על כל האנשים
לראות את הכתב
ואומרים
וזאת התורה וכו'
וגוללין את הספר
ומצוה לגוללו
שיהא התפר
באמצע שתי הגלילות
ויגללו
עד שיהא התפר הסמוך
באמצע
אם התפר שלפניו

<p>is closest, it should be rolled to that point. If the seam following (the passage read) is closest, it should be rolled toward there, for it is preferable to minimize the rolling, in deference to the Torah.</p>	<p>יותר סמוך יגללו לשם ואם התפר שלאחריו יותר סמוך יגללו לשם דלמעט בגלילה עדיף משום כבוד ספר תורה בכל עת שקורין בתורה אומרים אחר כך חצי קדיש לבד ממנחה בשבת ובמנחה בתענית שסומכין על הקדיש שאומרים לפני תפלת שמנה עשרה בשני ובחמישי אומר השליח צבור לאחר הגבהת התורה יהי רצון וכו' וצריכין הצבור לשמוע ולענות אמן וכשאין אומרים תחנון אין אומרים יהי רצון אחר כך מכניסין את הספר תורה לארון הקודש ומצוה על כל אדם שהספר תורה עובר לפניו וכן המגביה והגולל שילוו אותו עד לפני הארון הקודש במקום שאין ספר תורה קורא אחד מתוך חומש בקול רם והצבור ישמעו שלא תשתכח תורת קריאה</p>
<p>23:26 Whenever the Torah is read, the half-Kaddish is said afterwards, except for (the reading) of Shabbos afternoon or for a fast day afternoon service. Then we rely on the Kaddish said before the Shemoneh Esreh.</p>	
<p>23:27 On Mondays and Thursdays, the chazon says, after the Torah is lifted up, (the prayer) "May it be Your will...". The congregation should listen and say "Amen." (On the days) when Tachanun is omitted "May it be Your will..." is not recited.</p>	
<p>23:28 Afterwards, the Torah scroll is returned to the ark. It is a mitzvah for anyone whom the Torah is carried past, and also for the person who lifted up (the Torah), and the one who rolled it, to accompany it to before the ark.</p>	
<p>23:29 In a place where there is no Torah scroll, one person should read (the portion), from a chumash, out loud.* The congregation should listen, so that they will not forget the practice of reading the Torah.</p>	

* {No blessing is recited (Mishnoh Beruroh 143:9).}

23:30 If ten people who are praying without a scroll to read from, one should not bring for them a Torah scroll for the sake of reading from it. This applies even if they are confined in a prison.* or even on (holidays, such as) Rosh Hashanah and Yom Kippur. However, if one prepares one or two days in advance, an ark or closet as a fixed place for the Torah scroll, this is permitted.

עשרה שמתפללים
ואין להם ספר תורה לקרות
אין מביאים להם
ספר תורה
לצורך הקריאה
אפילו אם הם חבושים
בבית האסורים
ואפילו בראש השנה
ויום הכפורים
אך אם מכינים
יום או יומים מקודם
ארון או תיבה
שעושיין מקום קבוע
לספר תורה
מותר

* {The Mishnoh Beruroh 145:47 allows a Torah scroll to be brought to ten people who are imprisoned, or ten sick people confined to the same place.}

For an important person who is sick, one may bring (a Torah scroll) even if this is only in order to be read. Some opinions say that (bringing a Torah scroll) for an important person even if he is not sick, or for a sick person even if he is not an important person, is permitted. One should be lenient (and allow the scroll to be brought) on the Sabbath [with the mitzvah to destroy Amalek] of the portion "Zachor" and "Parah" [purification with the ashes of a red cow], because, according to many opinions, they are mitzvahs from the Torah.

ולצורך אדם חשוב
והוא חולה
מותר להביא
גם לצורך הקריאה לבד
ויש אומרים
דלאדם חשוב
אפילו אינו חולה
ולחולה
אפילו אינו אדם חשוב
מותר
ויש להקל
בשבת
פרשת זכור
ופרשת פרה
מפני שיש אומרים
שהן דאורייתא